

САДРЖАЈ

Пред празник Христова рођења Послѣдованіе часѡвъз пѣвѣемыхъ въ навечеріи рѣчѣхъ хрѣтѡва.	8-9
Пред празник Богојављења Послѣдованіе часѡвъз, пѣвѣемыхъ въ навечеріи бѣожвленіа.	56-57
Велики Петак Состав Кирила, Архиепископа Александријског Сказаніе Часѡвъз Сѣагѡ и Великагѡ Пятка Твореніе кѣрілла, архіепископа александриискагѡ	108-109

Пред празник Христова рођења

Последованіе часѡвъз пѣвѣлемыхъ въ нѣвечерїи рѣштвѣ хрїтѡвѣ.

Српска верзија преузета са:

СЛУЖБА ПРАЗНИКА ТЕЛЕСНОГ РОЂЕЊА ГОСПОДА, БОГА И СПАСИТЕЉА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА

у преводу са грчког
са објашњењима и тумачењима
мр Ненада Ристовића
године Господње
ДВЕ ХИЉАДИТЕ
у Богом чуваном граду Крагујевцу

Црквенословенска верзија преузета са:

OCR:

Библиотека свјаткоотеческој литератури
<http://orthlib.ru>

Упоредно пропремио: ипођакон Зоран Бобић

Ако дан уочи празника Христова рођења буде субота или недеља, ова служба се врши у петак пред празник. У тај петак се не служи литургија.

Јереј, обучен у епитрахил и фелон, излази из олтара кроз царске двери, носећи јеванђеље, и ставља га на налоњ, кога је црквењак пре тога поставио наспрам царских двери и пред којим је упалио свећу. Ако му саслужује ђакон, он, обучен у стихар и орар, иде пред њим носећи кадионицу.

ПРВИ ЧАС

Јереј произнесе возглас **Благословен је Бог наш ... и појци одговоре** Амин, па чтец из десне певнице започиње на уобичајен начин читањем **Слава Теби, Боже наш ..., Царе небески ..., а чтец из леве певнице наставља читањем ТРИСВЕТОГ и осталог**. Пошто **иза Оче наш ... каже возглас** Јер Твоји су царство, сила и слава ... и појци одговоре Амин јереј врши кађење, најпре јеванђеља на налоњу, унакрсно, затим икона, настојатеља, појаца, па целог храма. Уколико му саслужује ђакон, он иде испред њега носећи упаљену свећу.

За то време чтец из десне певнице најпре говори Господе, смилуј се, (дванаест пута), затим Слава ..., И сада ..., па

Ходите, поклонимо се Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо управо Христу, Цару и Богу нашем!

Затим се читају следећа три псалма:

Псалм 5.

О базри се, Господе, на речи моје, на узвикивање моје осврни се, на глас мога мољења обрати пажњу, Царе мој и Боже мој – јер Теби молитву упућујем! Зором почуј глас мој! Зором ћу стати пред Тебе и видећеш ме. Као Бог Ти не желиш безакоње, нема код Тебе места за неваљалог, нити преступницима боравка пред Твојим очима. Мрски су Ти сви који чине безакоње, затиреш све који говоре лаж; крвопија и варалица одвратан је Господу. Ја пак, по обиљу милости Твоје, ући ћу у Дом Твој, из страхопоштовања према Теби ничице ћу пасти пред светим храмом Твојим. У правди Својој води ме, Господе, исправи пут мој пред Тобом – због непријатеља мојих. Јер у њиховим устима нема истине, срце им је ташто, грло им је отворен гроб, а језиком ласкају. Осуди их, Боже! Нека им се сруше намере! По неизмерним неделина њиховим истреби их – јер Те увредише, Господе! Онда би се обрадовали сви који се уздају у Тебе. До века ће они кликати, а Ти ћеш им заклон бити и сви који љубе име Твоје дичиће се Тобом. Јер Ти ћеш благословити праведника, Господе, онако како си нас окитио оружјем Своје благонаклоности.

Получење часова псалма у вечерњи рјечта хрѣтѣва. Вече начале втораго часа знаменуетъ въ кампанъ. И собравшымъ во храмъ, облачїтѣа іерей въ фелѣонъ, діаконъ же въ стїхарь. И поставляетъ парекланїархъ аналогїи оукрашенъ прѣлмъ цркви хъ братъ, и вжнгатъ свѣцѣ на свѣщницѣ. Іерей же нсходнтъ во сѣнїемъ во храмъ, или въ трапѣзѣ, цркви братъ, преходѣцѣ сѣмъ діаконѣ въ кадиломъ.

Часъ первыи.

И полагаютъ іерей стѣе сѣнїе на аналогїи, и стѣе прѣд аналогомъ, творитъ начало по обычаю, и по началѣ чтецъ: **Слава тебе, бже нашъ, слава тебе. и Црїю нбннн: и прѣчаа. И по возгласѣ кадитъ цїенникъ стѣе сѣнїе на аналогїи, окрестъ, и прѣчыа ікѣны, и храмъ бееъ, и настоѣтеле, и братїю.**

Прїидїте, поклонїмъ црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидїте, поклонїмъ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидїте, поклонїмъ и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ:

Поклоны три.

Чтецъ же чтецъ псаломъ 5:

Глаголы мо. видїши, гдн, раздмѣнїи званїе моє. Коннн глагѣ моленїа моего, црїю моїю и бже моїю: ѣкѣ къ тебе помолїю, гдн. Задтра оубыши глагѣ моїю: задтра предстѣнѣ ти, и оубрши мѣ: ѣкѣ бгѣ не хотѣи беззаконїа тѣи сн: не приелїтѣа къ тебе лѣкѣвнѣнн, ннжѣ пребѣдѣтъ беззаконннцы прѣд очїма твоїма: возненавїдѣлѣ сн в. дѣлающыа беззаконїе, погубїши в. глаголющыа лжѣ: мѣжа кровей и льгїтѣа гнѣшїетѣа гдѣ. Нз же множетвомъ мѣти твоєа внїдѣ въ домъ твоїи, поклонїеа ко храмѣ сѣмѣ твоємѣ, въ стѣрѣ твоємъ. Гдн, настѣви мѣ правдою твоєю, влгъ моїхъ радн испрѣви прѣд тобою пдѣть моїю. Укѣ нѣтѣ въ оубрѣхъ нхъ нстнны, ераце нхъ свѣтно, грѣбъ вѣверѣтъ горѣнн нхъ, лѣзїкн своїмн льщїхѣ. Сздн нмъ, бже, да впадѣтъ вѣ мѣленн своїхъ: по множетвѣ нечѣтїа нхъ нзрїнн ѣ, ѣкѣ прѣгорнїша тѣа, гдн. И да возвѣелѣтѣа вн оубѣающїи на тѣа, во вѣкѣхъ возрадѣтѣа, и вѣлїшнѣа въ ннхъ: и похвалѣтѣа ѣ тебе любѣщїи нма твоє. Укѣ тѣа елѣвннн прѣнннн, гдн, ѣкѣ оубжїемъ бгѣволенїа вѣнїамъ сн насъ.

Псалам 44.

Из срца ми потече добра беседа, Цару ја износим дела своја, језик ми је писаљка хитрога писара. – Лепотом се истичеш над свим синовима људским, просула се благодат по уснама Твојим. Зато Те је Бог благословио у векове. Опаши мач свој о бедро своје, Силни, сходно наочитости и лепоти Својој, и упрегни, поведи и владај, ради истине, доброте и правде, и десница Твоја водиће Те чудесно. Стреле су Ти оштре, Силни, народи ће попадати под Твоју власт, омекшаће непријатељи Цареви. Престо је Твој, Боже, у векове векова, скиптар правде је скиптар Твога царства. Заволео си праведност, а омрзнуо безакоње. Због тога Те, Боже, помаза Бог Твој уљем радости мимо другове Твоје. Смирном, алојем и касијом миришу ти хаљине, двори су Ти од слоноваче. Обрадоваше Те кћери владара који су код Тебе у части. Здесна Ти стаде царица у хаљини од злата истканог, богато накићена. – Чуј, кћери, и види, послушај и заборави народ свој и дом оца Свог. Цар ће пожелети твоју лепоту, а ти Му се поклони, јер Он ти је Господ. Кћи тирска доноси ти дарове, богати из народа обраћају ти се молитвом. Сваком славом блиста кћи Царева, у хаљине златом везене је обучена, богато накићена. Девојке што за њом корачају биће Цару приведене, другарице њене привешће Ти. У радости и клицању привешће их, у храм Царев водиће их. На место очева Твојих дошли су синови Твоји, њих ћеш поставити за владаре по свој земљи. Спомињаћу име Твоје с колена на колена. Ради тога хвалиће Те људи у векове и у векове векова.

Псалам 45.

Бог нам је уточиште и снага, помоћник кад нас недаће тешко притисну. Због тога се нећемо уплашити љуљања земље и обрушавања гора у утробу морску. Захучаше и узбуркаше се воде морске, заљуљаше се горе од силине њихове. Речни брзаци веселе град Божји; Вишњи је посветио шатор Свој. Бог је усред града Свог, град се Његов неће пољуљати, Бог ће му и пре зоре у помоћ притећи. У метежу међу народима и пропадању царстава Вишњи пусти Свој глас и земља се заљуља. Господ над силама је са нама, Бог Јаковљев је избавитељ наш! Ходите и видите дела Божија, чудеса која учини на земљи прекидајући ратове до краја земље. Скрши лук, изломи оружје, огњем истопи штитове. „Прекините с тим и знајте да сам ја Бог, узвишен међу народима, узвишен на земљи.“ Господ над силама је са нама, Бог Јаковљев је избавитељ наш!

Псаломъ ѿд:

Ѥрыгнѹ сердце мое слово благо, глаголю ѿзи дѣла мо. црѣви: ѡзыкъ мой трѡбѣтѣ кнїжника икоропїица. Краєнѣ добротѡю пѣче сынѡвѣхъ челоуѣческихѣхъ, ѡзѡбѣла бл҃годѣть во о҃рѣтнѣхъ твоихѣхъ: сегѡ рѣди бл҃гѡи тѣ бл҃гѡ во вѣкѣхъ. Препѡашн мѣчь твоѡи по бедрѣ твоѡи, силне, красотѡю твоѡю и добротѡю твоѡею: и налѡцы, и о҃спѣвай, и црѣтѣдѣи истинны рѣди и красотѡти и правды: и настрѣвнѣтѣ тѣ днѣнѡ деннїца твоѡа. Стрѣлы тво. ѡзѡщрѣны, силне: людіе подѣ твоѡю падѣтѣ въ сердце вратѣ црѣвѣхъ. Прѣбѡлѣ твоѡи, бже, въ вѣкѣхъ вѣка: жѣзлѣ правѡти жѣзлѣ црѣтѣа твоегѡ. Возлюбнѣлѣ еси правдѣ и возненавидѣлѣ еси беззаконїе: сегѡ рѣди помѡза тѣ, бже, бл҃гѡ твоѡи елѣемѣ радѡсти пѣче причѣтнннѣхъ твоихѣхъ. Слѣрна и стѣктн и каїа ѡ рнѣз твоихѣхъ, ѡ тѣжестнїи слѡновѣхъ ѡ хрѣмѡвѣхъ слѡновѣхъ, ѡзѣ ннѣже возвелнша тѣ. Дцѣрн царѣи въ чѣсти твоѡи: предѣтѣ царнїца ѡдѣнѣю тѣе, въ рнѣзѣхъ позлащѣнннѣхъ ѡдѣана преннпѣрѣна. Слѡшн, дцнн, и внѣждѣ, и прнклоннн о҃хѡ твоѡе, и звѣдн людн тво. и дѡмѣ о҃тѣдѣ твоегѡ: и возжелѣтѣ црѣ добротѣ твоѡа, знѣ тѡи е҃тѣ гдѣ твоѡи, и поклоннншнѣ е҃мѣ, и дцнн тѣрѡка е҃з дѣры: лнцѣ твоегѡ помѡлѣтѣа когѣтн лѡдѣтн. Всѣ слѣла дцѣре црѣвѣхъ внѣтѣрѣ: рнны златѣмн ѡдѣана и преннпѣрѣна. Прнведѣтѣа црѣ дѣвѣхъ въ слѣдѣ е҃а, ѡкрѣннїа е҃а прнведѣтѣа тѣеѣ: прнведѣтѣа въ весѣлн и радѡваннн, введѣтѣа въ хрѣмѣ црѣвѣхъ. Кмѣтѣтѡ о҃тѣцѣхъ твоихѣхъ бнша сынове твоѡи: порѣвншн ѡ кнѡзн по всѣи землн. Помѡнѣ ѡмѡа твоѡе во вѣкомѣхъ рѡдѣ и рѡдѣ: сегѡ рѣди людіе ѡповѣдѣтѣа тѣеѣ въ вѣкѣхъ и во вѣкѣхъ вѣка.

Псаломъ ѿс:

Бл҃гѡ намѣ прнвѣжнїе и сна, помѡщнннѣхъ въ иборѣхъ ѡбрѣтѣшнхъ ны сѣлѡ. Сегѡ рѣди не о҃убѡннѣа, внѣдѣ слѡцѣтѣа землѣ, и прѣлагѡтѣа гѡры въ сердце морскѡа. Возшѡмѣшѣа и смѡтѡшѣаа бѡды ѡхъ, смѡтѡшѣаа гѡры крѣпѡстнѡ е҃гѡ. Рѣчнѣа о҃стрѣмлѣннѣа весѣлѣтѣа грѣдѣ вѣтнн: ѡслѣзѣ е҃тѣ селенїе своѡе вѣшннн. Бл҃гѡ погрѣдѣ е҃гѡ, и не подвнжнѣтѣа: помѡжетѣ е҃мѣ бл҃гѡ о҃тѣрѡ здѣтѣа. Смѡтѡшѣаа ѡзѡбѣа, о҃клоннншѣаа црѣтѣа: дадѣ глѣзѣ своѡи вѣшннн, подвнжѣаа землѣ. Гдѣ слѣзѣ е҃з намн, здѣтѣпнннѣхъ намѣхъ бл҃гѡ ѡкѡвѣль. Прнднѣтѣ и внднѣтѣ дѣла бжеѣа, ѡже положн чдѣлѣ на землн: ѡемѣаа ернн до конѣцѣхъ землн, лѡкѣ сокрѡшннѣтѣа и слѡмнѣтѣа о҃рѣжїе, и цнѣтѣа сожѣтѣа о҃гнѣмѣхъ. О҃упраздннѣтѣа и радѡмѣнѣтѣа, ѡкѡ ѡзѣ е҃емѣ бл҃гѡ: вознелѣа во ѡзѡбѣхъ, вознелѣа на землн. Гдѣ слѣзѣ е҃з намн, здѣтѣпнннѣхъ намѣхъ бл҃гѡ ѡкѡвѣль.

Слава ..., И сада ..., Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (три пута)
Затим Господе, смилуј се, (три пута), Слава ... и (чита се) ТРОПАР навечерја празника (глас 4.): Затим се певају САМОГЛАСНЕ СТИХИРЕ.

Беше некад у Витлејему на попису Марија заједно са старцем Јосифом – јер он беше из Давидова потомства – а била је у трудноћи без семена зачетој. Утом јој дође време да се породи, но нигде не беше места да одседне. Али, као удобна палата, указа се царици пећина. Христос се рађа да палог човека опет уздигне у свој лик.

И сада ..., **БОГОРОДИЧАН (убичајени 1. часа):**

Како да те назовемо, Благодатна? Небо? – Та из тебе засија Сунце правде. Рај? – Та из тебе изниче цвет непропадљивости. Дјева? – Та остала си неискварена. Чиста мати? – Та у свом светом наручју као свога Сина држала си Бога свега. Код Њега се заузимај за спасење наших душа!

Десна певница: глас 8.

(Софронија, патријарха јерусалимског):

Витлејеме, спремај се! Јасле, намештајте се! Пећино, пружај гостопримство! – Истина дође, сенка се уклони. Бог се јави људима из Дјеве, саобразивши се нама и обоживши што је примио. Стога Адам и Ева обнављајући се кличу: „Добра воља указа се земљи – спасење рода нашег!“ Лева певница исту стихиру, без стиха.

Десна певница:

Стих: Бог ће доћи из Темана, Свети из горе покривене честаром.
(Авакум 3,3)

и стихира глас 3:

Сада долази до испуњења пророчка најава, која тајанствено каже: „А ти Витлејеме, земљо Јудина, нипошто ниси најбезначајнији међу градовима – иако нудиш пећину – јер из тебе ће ми потећи Вођа народа, телом од младе Дјеве, Христос Бог, и напасаће народ Свој, нови Израил.“ Њему искажимо величање!

Лева певница:

Стих: Господе, чуо сам реч Твоју и препао се. Господе, спознао сам дело Твоје и избежумио се. (Авакум 3,1)

и иста стихира још једном.

Десна певница: Слава ..., глас 8:

Овако говори Јосиф Дјеви: „Марија, шта то видим да се збива с тобом? Сумња и неспокој ме обузимају и ум ми је сметен. Склони ми се с очију одмах! Марија, шта то видим да се збива с тобом? Уместо части –

Слава, ѡ нынѣ, ѡмладѣ, **трижды.**

Гдѣ, помнѣши, **трижды.** Слава, **тропарь предпразднства, гласъ 4:**

Написовашеѡ ѡногдѣ со стѣрцемъ ѡснѡвомъ, ѡкѡ ѡ сѣмене дѣдова, въ вѣдлѣемѣ мрїамъ, чревоносѡци безсѣменно рождѣніе: настѡ же времѡ рѣчтва, ѡ мѣсто ни ѣдино же бѣ ѡбитаице: но ѡкоже красна палѡта, вертепъ црїцѣ показашеѡ. хрѣтѡвъ рождѣтсѡ, прѣжде пѡдшїи вокрѣпѣти ѡбразъ.

И нынѣ, вѣгороднченъ.

Чтѡ тѡ наречѣмъ, ѡ блгодѡтнѡѡ; нѣо, ѡкѡ возеѡла ѣнѣ гнѣце правды. рѡи, ѡкѡ прозвѣла ѣнѣ цвѣтѣ нетлѣнїѡ. дѣѡ, ѡкѡ пребыла ѣнѣ нетлѣнна. чѣѡ мѡрь, ѡкѡ ѡмѣла ѣнѣ на съхъ тѡвоихъ ѡбѡтѡхъ ѡна, вѣхъ еѡ. чтѡ молѡ спїтнѡ дѡшѡмъ нѡшымъ.

Тѡже тропарѣ ѣ. но двѣжды поѡмъ:

[Тѡворѣнїе ѡфрѡнїѡ патрїарха іерѡсалїмскагѡ.] **Гласъ ѡ:**

Вѣдлѣеме, ѡготѡвнѡѡ, блгодѡкраснѣѡѡ, ѡсли, вертепе, прїмнѣ, истннѡ прїнде, сѣнь мнѡчѣѣ, ѡ бѣзъ чѡловѣкъомъ ѡ дѣѡ ѡвнѡѡ, коверѡзнѡѡ ѡкоже мы, ѡ ѡбожнѡвъ плѡть. тѣѡмъ ѡдѡмъ ѡбновѡлетсѡ со ѣвоѡ зѡвѡще: на землї блгѡволенїе ѡвнѡѡ спїтнѣ рѡдѡ нѡшъ.

Второй ѡнѣкъ тѡѡже тропарь, вѣзъ прїпѣѡ.

Поѡмъ стѣхъ: Бѣзъ ѡ ѡга прїндеѣѡ, ѡ стѡи ѡзъ горѡ прїѡсѣннѡѡ чѡци.

Гласъ 4:

Нынѣ прѡрѡчѣское прѡрнѡнїе ѡсполннѣѡ гѡдѣѣѡ, тѡннѡ глѡгѡюще: ѡ тѡѡ вѣдлѣеме землѣ іѡдова, ннѡкоже наречѡнѡ мѣнѡшнѡ во блѡхъ предѡготѡвѡлѡци вертепѡ. ѡзъ тѡѡѡ во мнѣ ѡзѡдѣѡтѡ ѡгѡменъ ѡзѡѡкѡвъ во плѡти, ѡ дѣѡ ѡтѡроковнѡци хрѣтѡвъ бѣзъ, ѡже ѡпѡсѣѡтѡ лѡднѡ ѡво. нѡблѡгѡ ѡнѡ: дѡднѡѡ ѣмѡ вѡнѣ велнѡѡѡ.

Стѣхъ: Гдѣ, ѡуслѡшѡхъ глѡхъ тѡѡѡ, ѡ ѡѡбѡхѡѡ: гдѣ, рѡзѡмѣхъ дѣлѡ тѡѡѡ, ѡ ѡѡжѡсѡхѡѡ.

Пѡкнѣ тѡѡже тропарь. Тѡже, Слава, гласъ ѡ:

Сї. глѡгѡлетѡ ѡснѡѡ кѡ дѣѡ: мрїе, чтѡ дѣлѡ сїѡ, ѣже въ тѡѡѡ зрѡѡ, недѡмѣнѡ ѡ ѡднѡвѡнѡѡ, ѡ ѡрѡмѡмъ ѡрѡжѡнѡѡ: ѡтѡѡ ѡѡѡ ѡ менѡ бѡднѡ вѡкрѡѡѡ. мрїе, чтѡ дѣлѡ сїѡ, ѣже въ тѡѡѡ вѡнѡѡ; зѡ чѡѡѡ, ѡрѡмѡѡ: зѡ вѡѡѡѡѡ, ѡкрѡѡѡ:

срамоту, уместо радости – жалост, уместо похвале – покуду ти мени нанесе. Нећу више да подносим ружење од људи, јер те прихватих од свештеника, из храма, као пред Господом неокаљану, а шта то гледам?!

И сада ..., **лева певница исто.**

Одмах затим канонарх десне певнице узима ПРОКИМЕН пророштва, глас 4:

Господ Ми рече: „Ти си Ми Син, данас сам Те родио“. (Пс. 2,7)

Стих: Затражи од Мене и даћу Ти незнабошце у наслеђе, крајеве земље у посед. (Пс. 2,8)

ЧИТАЊЕ ИЗ КЊИГЕ ПРОРОКА МИХЕЈА (гл. 5,2-5,3):

[Овако говори Господ:] а ти, Витлејеме, доме Ефратов, ниси најнезнатији међу хиљадама Јудиних [насеља], јер из тебе ће ми потећи онај који ће бити владар у Израиљу, коме су исходишта на почетку, у данима вечним. Због тога ће бити остављени до времена када ће она која рађа родити. Тада ће се вратити преостали од браће његове синовима Израиља. И он ће се учврстити и на оку ће држати и напасати стадо своје снагом Господњом, а они ће живети у слави имена Господа Бога свога, јер ће сада бити велики до краја земље.

ЧИТАЊЕ ИЗ ПОСЛАНИЦЕ ЈЕВРЕЈИМА Св. АПОСТОЛА ПАВЛА

(гл. 1,1-1,12 = зач. 303):

Пошто се у давнини у више наврата и на више начина обраћао оцима преко пророка, у последње, ове [наше] дане Бог нам се обратио преко Сина, кога је поставио за Наследника свега, кроз кога је и створио векове. А Он, који је одсјај Његове славе и одраз Његовога бића и који све држи речју силе Своје, извршивши сâм наше очишћење од греха, седе с десне стране престола на висинама, поставши толико узвишенији од анђела колико је име које је наследио угледније од њиховог. Јер, коме је од анђела икада рекао: „Ти си ми Син, данас сам Те родио“? И још: „Ја ћу Њему бити Отац, Он ће Мени бити Син“? Опет, када Прворођенога уводи у васељену, каже: „Да Му се поклонесви анђели Божји“. И док за анђеле говори: „Који ветрове чини својим гласницима и огњене пламенове својим служитељима“, за Сина пак [каже]: „Престо је Твој, Боже, у векове векова, скиптар правде је скиптар Твога царства. Заволео си праведност, а омрзнуо безакоње. Због тога Те, Боже, помаза Бог Твој уљем радости мимо другове Твоје“. Исто тако [каже]: „Ти, Господе, у почетку основа земљу и небеса су дело Твојих руку. Они ће проћи, а Ти остајеш. Све ће овештати као хаљина; савићеш их као плашт и измениће се, а Ти се не мењаш и Твојим годинама неће бити краја“.

вмѣстѣ ѣже хвалїтсѣ, оѹкорїзнь мнѣ прїнесѣ ѣсї. кѣтомъ не терплю оѹже поношенїи человекѣскїхъ: ѣво ѡ іерсї нзѣ црѣкѣ гдїи ѣкѡ непорѡчнь тѣ прїѣхъ, н чѣдѣ вїдїмоє;

И нынѣ, пакн тѡйже.

Поѣмъ прокїменъ, глѣзъ дѣ: Гдѣ рече ко мнѣ: сїз мѡй ѣсї ты, ѣзъ днѣь родїхъ тѣ.

Стихъ: Прогн ѡ мене, н дамъ тѣ ѣзыки догѡвнїе твоє, н ѡдержанїе твоє концы земли.

Тѣже, паремїа.

Прѡрѡчѣства мїхїенна чтѣнїе. [Глава ѣ.]

Тѣкѡ глаголетъ гдѣ: н ты вїдѣеєме домѣ ѣвфратѡвъ, ѣдѣ мѣзъ ѣсї ѣже бѣтн въ тѣвѣцѣхъ іѡдовыхъ; нзѣ тебе во мнѣ нзѣдетъ стѣрѣшїнна, ѣже бѣтн въ кнїзѣ во іїан: н нехѡдн ѣгѡ нзѣ начѣла ѡ днѣи вѣка. Вегѡ рѣдн дѣтѣ ѣ, до вѣременѣ рѣждѡщїѣ родїтѣ, н прѡчїи ѡ брѣтїи ѣгѡ ѡбратѣтсѣ кѣ сыновѣмъ іїлѣвѣмъ. И стѣнетъ, н оѹзрїтѣ, н оѹпасїтѣ стѣдо своє крѣпостїю гдѣ. И въ слѣвѣ ѣмене гдѣ бѣгѡ своєгѡ прѣвѣдѣтѣ: занѣ нынѣ возвелїчїтсѣ дѣже до конѣцѣ земли.

Въ ѣврѣемъ посланїѣ стѣгѡ апѣла пѣвѣла чтѣнїе. [зачѣло г.]

Многѡчїтнѣ н многовѣрѣзнѣ дрѣвѣ бѣгѣ глаголавшїи ѡтцѣмъ во прѡрѡчѣхъ, въ послабѡкѣ днїи сїхъ глагола нѣмъ въ снѣ, ѣрѡже положн насѣднїка вѣвѣмъ, ѣмже н вѣкн сотворн. Нїже сїи сїанїе слѣвы, н ѡбразъ ѹпостѣн ѣгѡ: носѣ же вѣлѣсїка глаголомъ сїлы своєѣ, собою ѡчїнїенїе сотворївѣ грѣхѡвѣ нашнхъ, сѣдѣ ѡдеїнѡ прѣтѡла велїчїствѣ на высокїхъ. Толїкѡ лѣшїи бѣвѣз ѣгѣз, ѣлїкѡ прѣслѣвнѣ пѣче ѣхъ насѣдѣствѡва ѣмѣ. Комѣ во рече когдѣ ѡ ѣгѣз: сїз мѡй ѣсї ты, ѣзъ днѣь родїхъ тѣ; н пакн: ѣзъ вѣдѣ ѣмѣ во ѡцѣ, н тѡй вѣдетъ мнѣ въ снѣ; вѣгдѣ же пакн вѡднѣтѣ прѣворѡднаго во вѣселїнѣю, глаголетъ: н да поклѡнатсѣ ѣмѣ вѣн ѣгѣлн бѣїн. И ко ѣгѣлѡмъ оѹкѡ глаголетъ: тѣворѣн ѣгѣлы сво. дѣхн, н слѣгн сво. ѡгнѣ пѣлѣщѣ. Въ снѣ же прѣтѡлѣ тѣвоѣ, бѣже, въ вѣкѣ вѣка: жѣзѣз прѣвѡстн, жѣзѣз црѣтѣѣ твоєгѡ. Козѡвнѣз ѣсї прѣвѣдѣ, н вознѣнавнѣвѣз ѣсї вѣззакѡнїе: вѣгѡ рѣдн помѣзѣ тѣ, бѣже, бѣгѣ тѣвоѣ, ѣлѣемъ рѣдѡстн, пѣче прїчѣстнїкѣ тѣвоѣхъ. И пакн: въ начѣлѣ тѣ, гдї, зѣмлю ѡсновлѣз ѣсї, н дѣлѣ рѡкѣ тѣвоєю вѣтѣ нѣсѣ. Тѣ погнѣвѣтѣ, тѣ же прѣвѣвѣлїшн н вѣ. ѣкоже рїзѣ ѡбѣтѣшѣтѣ: И ѣкѡ ѡдѣждѣ вѣтїшн ѣхъ, н нзмѣнѣтсѣ: тѣ же тѡйже ѣсї, н лѣтѣ тѣво. Не ѡкѣдѣтѣтѣ.

ЧИТАЊЕ ИЗ СВ. ЈЕВАНЂЕЉА ПО МАТЕЈУ (гл.1,18-1,25 = зач.2):

Рођење Исуса Христа било је овако. Када је мати Његова Марија била верена за Јосифа, али се још нису били састали, нађе се да је зачела од Духа Светога. Како је Јосиф, муж њен, био праведан и није хтео да је јавно осрамоти, науми да је потајно остави. Само што је он то смислио, кад му се у сну јави анђеоло Господњи и рече: „Јосифе, сине Давидов! Не бој се да доведеш к себи Марију, жену своју, јер оно што се у њој зачело од Духа је Светога. Она ће родити Сина, а ти му дај име Исус, јер Он ће спасти народ свој од греха његових.“ А све ово се догодило да се испуни оно што је Господ рекао преко пророка који каже: „Ето, девојка ће зачети и родиће сина и даће му име Емануил“, што значи „Бог је са нама“. Кад се Јосиф прену из сна учини како му је наредио анђеоло Господњи и доведе к себи жену своју, али је не познаваше док она не роди Сина свога првенца и он Му даде име Исус.

Одмах затим чтец из десне певнице чита:

Корацима мојим управљај по речи својој, да никакво безакоње не овлада мноме. Избави ме од подлости људске, па ћу Твоје наредбе сачувати. Лицом Својим обасјај слугу Свога и Својим ме правилима научи. Испуни ми уста хвалом Теби, Господе, како бих певао славу Твоју, величанство Твоје по цели дан. (Пс. 118,133-135; 70,8)

Чтец из леве певнице наставља ТРИСВЕТО и остало. По Оче наш ... Јереј:
Јер Твоји су царство, сила и слава ..., **појци Амин, па први чтец чита КОНДАК навечерја празника (глас 3.):**

Дјева данас иде да превечну Реч у пећини неизрециво роди. Играј васељено чувши за ово, прослави са анђелима и пастирима Онога који изволе да се јави као млађано детенце, а превечни је Бог.

Други чтец Господе, смилуј се, (40 пута), па молитву:

У свако време и свакога часа, и на небу и на земљи, Теби се исказује поштовање и слављење, Христе, Боже наш, јер си дуготрпљив, пун си милости и милосрђа, љубиш праведнике а сажаљив си према грешницима и све зовеш спасењу обећањем будућих добара. Ти Господе, прими и молитве што Ти их ми овога часа упућујемо и усмери нас животу по заповестима Твојим; освети нам душе, очисти тела, исправи расуђивања, разбистри мисли и избави нас од сваке жалости, зла и болести; ограда нас Својим светим анђелима да би под њиховим окриљем чувани и вођени достигли

Дїаконъ: Премѣдростъ, прѡсвѣтлѣніе, оубѡлишнмъ ст҃гѡ ѡвѣліа.

Іереј: Ѡ мат҃рѣа ст҃гѡ ѡвѣліа чтѣніе. **[Зачало ѿ.]**

Иисъ хрїтово рѣчѣво сїце бѣ: ѡбѡрѣченнѣи оубѡ бывши мр҃и ѡвѣлиѡвн, прѣжде дѣже не снїтнѣа ѿ ма, ѡбрѣчѣа ѿ мѡщн во чрѣвѣ ѡ дх҃а с.а. Іѡсифъ же мѡжъ ѡ прѣведенъ снїи, ѿ не хотѣа ѡ ѡблнчїтн, ѡсхотѣа тѣи пѡсѣтїтн ю. Сї же ѡмѡ помыслнвшѡ, ѡ ѡг҃лѣ гд҃нѣ во снѣ ѡвѣліа ѡмѡ, глагола: іѡсифе сїе дѣдовъ, не оубѡиѣа прїачн мрїамъ женѣ твоеѡ: рѡждшеѡ во сѡ въ нѣи ѡ дх҃а ѡсѣтн с.а. Роднїтѣ же сїа, ѿ нарѣіешн ѿ ма ѡмѡ иисъ, тѡи во сїеѣтѣ лѡдн сѡ. ѡ грѣхъ ѿхъ. Сїе же всѣ бѡсѣтн, да сѡдѣѣа речѣнное ѡ гд҃а прѡрокомъ глаголющнмъ: Сѣ дѣа во чрѣвѣ прїимѣтѣ ѿ роднїтѣ сїа, ѿ нарѣкѡтѣ ѿ ма ѡмѡ ѡмманнѡлѣ: ѡже ѡсѣтн ѡказѣемо, сѡ намн бѣгъ. Ворѣвѣ же іѡсифъ ѡ снѡ, сѡтворн, ѡкоже повелѣа ѡмѡ ѡг҃лѣ гд҃нѣ: ѿ прїачн женѣ своѡ. ѿ не знѡлше ѡ, дѡндеже родн сїа своѡгѡ пѣрвенца, ѿ нарѣіе ѿ ма ѡмѡ, иисъ.

Посѣмъ тропарь:

Стѡпнѣ мо. напрѡбн по словесн твоемѡ, ѿ да не ѡбладѣѣтѣ мноѡу всѡкоѡ беззакѡнїе. ѿзбѡвн ма ѡ клеветѣ чѡловѣческѡа, ѿ сохрѡннѡ заповѣдн твоѡ. Анѣ твоѡ прѡсѣвѣтн на рѣкѡ твоѡгѡ, ѿ налчн ма ѡправдѡнїемъ твоимъ. Да ѿпѡлнѡтѣа оубѡ мо. хвалїнїа твоѡгѡ, гд҃н, ѡко да ѡспѡѡ слѡвѡ твоѡ, всѣ дѣнѣ великолѣпїе твоѡ.

Тѡже трнѣтоѡ, ѿ по Ѡче нашъ: Кондакъ, гласъ 3:

Дѣа днѣсь превѣчноѡ слѡво въ вѣртѣпѣ гд҃а рѣчѣ роднїтн неизрѣченнѡ: лнкѡннѡ всѣленнѡа оубѡлишнвшн, прѡсѡлѡвн сѡ ѡг҃лѣ ѿ пѡстырѣмн хотѣѡцаго ѡвѣннѣа, ѡтѡрѡчѡ мѡло превѣчнаго бѣа.

Гд҃н, помнїлн, мї.

ѿ молїтѡвѡ:

ѿже на всѡкоѡ врѣмѡ, ѿ на всѡкѡй часѣ, на нѣбн ѿ на землн, покланѡемн ѿ слѡвнмн, хрїтѣ бѣже, долготѣрпѣлнѣе, многѡмѡтнѣе, многѡблѡгѡтѡрѡбнѣе, ѿже прѡвѣднѡа ѡвѣлн, ѿ грѣшнѡа мнѡлѡлн, ѿже вс. зѡвнн ко сїенїю, ѡвѣщѡннѡа рѡдн бѡдѡщнхъ блгъ. сѡмъ гд҃н прїимн ѿ нашѡа въ часѣ сѣи мѡтѡвѣ, ѿ ѿспрѡбн жнѡѡтѣ нашѡа къ заповѣдемъ твоимъ: дѡшн нашѡа ѡвѣвѣтн, тѣлѣсѡа ѡчнстн: помыслѣнїа ѿспрѡбн, мѡслн ѡчнстн: ѿ ѿзбѡвн нашѡа ѡ всѡкѡа ѡкорѣн, сѡлѡ ѿ

јединство у вери и познање Твоје неприступне славе; јер си благословен у векове векова. Амин!

Затим први чтец Господе, смилуј се, (три пута), Слава ..., И сада ..., Тебе часнију од херувима ...,

Именом Господњим благослови, оче!

Јереј: Боже, сажали се на нас ... и по Амин **молитву првога часа:**

Христе, истинска светлости што просвећује и освећује свакога човека који долази на свет, стави као знамен Твој према нама светлост Твога лица, да бисмо у њој видели светлост неприступну, и управљај корацима нашим у правцу вршења заповести Твојих, уз посредовања свенепорочне Твоје Мајке и свих Твојих светих. Амин!

ТРЕЋИ ЧАС

Јереј (а уколико му саслужује ђакон онда он) кади јеванђеље, затим иконе, настојатеља и појце, док чтец из леве певнице чита

Ходите, поклонимо се Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо управо Христу, Цару и Богу нашем!

Затим се читају следећа три псалма:

Псалам 66.

Боже, сажали се на нас и благослови нас, лицем Својим обасјај нас и смилуј нам се! Тако ће бити познат на земљи пут Твој, међу свим народима спасење Твоје. Да Те прославе народи, Боже, да Те прославе народи сви! Да се обрадују и ускликну незнабошци, јер ћеш народима судити исправно и незнабошце водити на земљи! Да Те прославе народи, Боже, да Те прославе народи сви! – Земља даде плод свој. – Благословио нас Бог, Бог наш! Благословио нас Бог и устрашили се од Њега сви крајеви земље!

Псалам 86.

Темељи су му на горама светим, љуби Господ врата Сиона више од свих шатора Јаковљевих. Величанствене се ствари говоре о теби, граде Божји! – Рахав и Вавилон бројаћу међу оне који ме знају, Филистејци, Тир и народ етиопски, и они су онде рођени. – За Сион ће се говорити да је мати, да се у њему овај и онај родио, да га је сам Вишњи утемељио. Господ ће казивати кроз попис народа и њихових вођа у Сиону рођених. Јер у Сиону су насеобине свих који се радују.

болѣзней: ѡградѣ насъ стѣми твоѡми агглы, да ѡполчѣнемъ нѣхъ соблюдеми, ѡ настаблѣеми, достїгнемъ въ соединѣніе вѣры, ѡ въ рѣзѡмъ непристѣпнымъ твоѡмъ славы, ѡ акѡ бѣгословѣнъ єси во вѣки вѣковѣ, аминъ.

Гдѣ, помнѣдѣ, **трижды.**

Слава, ѡ нынѣ: Чтѣнїишю хрѣв.мъ:

Именемъ гдѣнимъ бѣгословѣ, ѡтче.

Сѣенникъ возглашѣтъ:

Бже ѡцѣдрн ны, ѡ бѣгословѣ ны, просвѣтѣ лицѣ твоѡ на ны, ѡ помнѣдѣ ны.

Тѣже молѣтъ єи:

Хрѣтѣ свѣтѣ истинный, просвѣщѣаѣи ѡсѣащѣаѣи всѣакого человека градѣцаго въ мїрѣ, да знаменѣтѣа на насъ свѣтѣ лицѣ твоѡгѡ, да въ немъ ѡзрѣмъ свѣтѣ непристѣпный ѡ испрѣвн стѡпы нашѣ къ дѣланїю заповѣдей твоѡхъ, мѣтѡвми прѣчѣтѣа твоѡмъ мре, ѡ всѣхъ твоѡхъ сыхъ, аминъ.

Часъ третїи.

Прїидѣте, поклонимѣа црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидѣте, поклонимѣа ѡ припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидѣте, поклонимѣа ѡ припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви ѡ бгѣ нашемѣ:

Поклоны три.

Тѣже псаломъ .5.

Бже, ѡцѣдрн ны ѡ бгѣ ны, просвѣтѣ лицѣ твоѡ на ны ѡ помнѣдѣ ны: познѣти на землѣ пѣтъ твоѡ, во всѣхъ ѡзыщѣхъ єиѣ твоѡ. Да ѡповѣдаѣтѣа тебѣ людіе, бже, да ѡповѣдаѣтѣа тебѣ людіе всѣ. Да возвѣелѣтѣа ѡ да возрадѣютѣа ѡзыщѣ: ѡ акѡ єдиншн людемъ правотѡю, ѡ ѡзыщѣ на землѣ настѣвшн. Да ѡповѣдаѣтѣа тебѣ людіе, бже, да ѡповѣдаѣтѣа тебѣ людіе всѣ. Землѣ даде плодъ своѡ: бгѣ ны, бже, бже нашѣ, бгѣ ны, бже: ѡ да ѡвоѡтѣа єгѡ всѣ концы землѣ.

Псаломъ .15.

ѡсновнѣ єгѡ на горѣхъ сыхъ: любѣтѣа гдѣ вратѣ єиѡна пѣче всѣхъ єленїи ѡкѡвлнхъ. Прѣслабнѣа глаголѣмѣа ѡ тебѣ, граде єжїи. Помнѣ рѣвѣхъ ѡ вѣвлѡна вѣдѣщымъ мѣ: ѡ єе, ѡноплемѣннїцы ѡ тѣрѣ ѡ людіе єдѣѡптїи, єи єыша тѣамъ. Мѣтн єиѡнѣ речѣтъ: человекѣ ѡ человекѣ роднѣа въ немъ, ѡ тѡи ѡновѣ ѡ єышнїи. Гдѣ повѣстѣа въ писанїи людѣи ѡ князѣи, єиѣ єывшнхъ въ немъ. ѡ акѡ

Псалом 50.

Помилуј ми се, Боже, по великој милости својој, избриши преступ мој по изобилном сажалењу Своме. Опери ме потпуно од безакоња мога, очисти ме од греха мога. Јер безакоња свога свестан сам, грех мој стално ми је на уму. Теби самоме згреших, неваљалство пред Тобом учиних, да би био у праву кад говориш и изашао победник на парници. Јер ето, у безакоњима сам зачет и у гресима матери ме роди. Ти пак истину љубиш, Ти си ми открио оно што је недокучиво и скривено у Твојој мудрости. Покропићеш ме исопом и бићу чист, опраћеш ме и бићу белји од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се прену кости сатрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих и сва безакоња моја избриши. Срце ми, Боже, учини чистим, дух у мени изнова правим. Не одгурни ме од лица Свога, не лиши ме Духа Свога Светога. Пружи ми радост спасења Свога и учврсти ме духом несаломљивим. А ја ћу упутити безаконике на стазе Твоје и безбожници ће Ти се обратити. Избави ме од крви, Боже, Боже мога спасења! Језик ће мој кликати правди Твојој. Господе, отвори ми усне и уста ће моја проносити хвалу Твоју. Јер да си зажеleo жртву, ја бих је принео, но спаљене животиње нису угодне Господу. Жртва Богу је дух скрушен; скрушено и понизно срце Бог неће презрети. У благонаклоности Својој, Господе, покажи Своју доброту Сиону, да се подигну зидине Јерусалима. Тада ће Ти бити угодне жртве по правди жртвоване, приноси и спаљене животиње. Тада ће се на Твој жртвеник приносити јунци.

Слава ..., И сада ..., Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (три пута)

Затим Господе, смилуј се, (три пута), Слава ... и (чита се) ТРОПАР навечерја празника (глас 4.):

Беше некад у Витлејему на попису Марија заједно са старцем Јосифом – јер он беше из Давидова потомства – а била је у трудноћи без семена зачетој. Утом јој дође време да се породи, но нигде не беше места да одседне. Али, као удобна палата, указа се царици пећина. Христос се рађа да палог човека опет уздигне у свој лик.

И сада ..., **БОГОРОДИЧАН** (убичајени 3. часа):

Богородице, ти си истинска лоза која је као свој плод живот родила. Теби се обраћамо са молбом да заједно са апостолима и свима светима посредујеш за помиловање наших душа.

весе́лѣцнхѣ вѣрѣхъ жнѣище въ тебѣ.

Псаломъ ѿ:

Помнѣи мѧ, бже, по величїи мѣти твоѣи, ѿ по мно́жествѣ щедрѡты твоѣи хъ ѡчи́ти беззаконїе моѣ. Нанпаче ѡмыи мѧ ѡ беззаконїа моего ѿ ѡ грѣхѡ моего ѡчи́ти мѧ: ꙗкѡ беззаконїе моѣ ѧзъ знаю, ѿ грѣхѡ мой предѡ мноу ѣсть вѣи. Тебѣ ѣди́номѣ согрѣшихъ ѿ лѣкѡе предѡ тобою сотвори́хъ: ꙗкѡ да ѡправди́шиа во словесѣхъ твои́хъ ѿ побѣди́ши, внигда ѣдѣти ти. Се бо, въ беззаконїихъ зачатъ ѣсмь, ѿ грѣсѣхъ роди ма мати моѧ. Се бо, истинѣ возлюбилъ ѣси, безвѣстнаѧ ѿ тїнаѧ прелїротн твоѣѧ ѧвилъ ми ѣси. Ѹкропи́ши мѧ ѡчи́помъ, ѿ ѡчи́стиа: ѡмыѣши мѧ, ѿ паче снѣга ѡчѣистиа. Глѡхѡ моемѣ даи радѡсть ѿ весе́и: возра́дѡстѣа кѡети смнрѣнныа. Ѹврати́ лице твоѣ ѡ грѣхѡ мои́хъ ѿ вѣ. беззаконїа мо. ѡчи́ти. Сердце чїсто сози́жди во мнѣ, бже, ѿ дѡхѡ правѣ ѡбновѣи во ѡтробѣ моеи. Не ѡбѣржи мене ѡ лица твоего ѿ дѡхѡ твоего стѡгѡ не ѡмнѣи ѡ мене. Возра́дѡ мѧ радѡсть спїсѣнїа твоего ѿ дѡхѡ влчннмъ ѡтверди ма. Набѣ беззаконїихъ пѡтѣмъ твои́мъ, ѿ нечестїи́и кѡ тебѣ ѡбратѣтѣа. Избѣви мѧ ѡ кровїи, бже, бже спїсѣнїа моего: возра́дѡстѣа ѡзыкъ мой правдѣ твоѣи. Гдї, ѡчїстѣ мой ѡбѣрзешн, ѿ ѡчїтѧ мо. возвѣстѡтѣа хвалѣ твоѣ. ꙗкѡ ѧще въ кохотѣхъ ѣси жѣртвы, дѡхъ вѣхъ ѡчѣ: вееожежѣнїа не ѣлговалиши. Жѣртѡ ебѣ дѡхѡ сокрѡшенѣ: сердце сокрѡшенно ѿ смнрѣнно ебѣ не ѡчннчнжнѣтѣ. Ѹчѣжн, гдї, ѣлговалїемъ твои́мъ ѣѡна, ѿ да сози́ждѣтѣа стѣны іерлїмскїа: тогда ѣлговалиши жѣртѡ правды, возношенїе ѿ вееожегѣсма: тогда возложатѣ на ѡлтарѣ твоѣи тельцы.

Слава, ѿ нынѣ, ѧллилѡѧ, **трижды.**

Гдї, помнѣи, **трижды.** Слава, **тропарѣ, гласъ ѡ:**

Написѡвалѣа ѿногда со стѡрцѣмъ ѡснѡмомъ, ꙗкѡ ѡ сѣмене дѣдова, въ вѣдѣемѣ мїрїамъ, чревоногѡци безсѣменно рождѣнїе: настѧ же вре́ма рѣчѣва, ѿ мѣсто нн ѣди́но же ебѣ ѡвнѣтѡнцѣ: но ꙗкоже краснаѧ палѡта, вертепѡ црїицѣ показѡшеа. хрїтоѡ раждѡстѣа, прѣжде пѡдшїи кокрѣннѣи ѡбразѡ.

ѿ нынѣ, **ѣгороднчнхъ:**

Бже, ты ѣси лѡзѧ истиннаѧ, возрастѣвшиа нѡмъ плодѡ животѡ, тебѣ мо́лимѣа: молиа, влчце, со сѡмн ѧплы, помнѡвати дѡшы нѡша.

Затим се певају САМОГЛАСНЕ СТИХИРЕ.

Лева певница:

Ово је Бог наш, нико се с Њим не може упоредити: рођен од Дјеве и поживео с људима. Син [Божји] Јединац лежи у убошким јаслама као човек, Господ славе је пеленама повијен. Звезда магима обзнањује да Му се поклоне. Ми Му певамо: „Тројице света, слава Ти!“

Десна певница пева исту стихиру, без стиха.

Лева певница:

Стих: Бог ће доћи из Темана, Свети из горе покривене честаром.
(Авакум 3,3)

и стихира глас 8:

Пре рођења Твога духовне војске беху збуњене док дрхтећи гледаху то тајанство. Јер изволе да се роди као дете – Онај који је украсио небо звездама – и да легне у јасле за немуште животиње – Онај који на длану држи границе земље. У том промислу спознато је Твоје милосрђе и велика милост, Христе. Слава Ти!

Десна певница:

Стих: Господе, чуо сам реч Твоју и препао се. Господе, спознао сам дело Твоје и избеумио се. (Авакум 3,1)

и иста стихира још једном.

Лева певница:

Слава ..., глас 3:

Јосифе, реци нам како то да Девојку коју си преузео из Светилишта водиш у Витлејем бремениту? „Пошто сам“, каже, „истражио [шта пише код] пророка и обавештен од анђела, уверен сам да ће Марија родити Бога на необјашњив начин. Њему на поклоњење доћи ће маги са Истока, са скупоченим даровима изражавајући Му поштовање.“ Ради нас оваплоћени Господе, слава Ти!

И сада ..., десна певница исто.

Одмах затим канонарх леве певнице узима ПРОКИМЕН пророштва, глас 4:

Дете нам се роди, Син нам се дарова. (Исаија 9,6)

Стих: Власт Му је на плећима. (исто)

ЧИТАЊЕ ИЗ КЊИГЕ ПРОРОКА ВАРУХА (гл. 3,36-4,4):

Ово је наш Бог, нико се с Њим не може упоредити. Он је открио сав пут знања и предао га Своме слуги Јакову и Своме љубимцу Израиљу. Потом се јавио на земљи и поживео међу људима. Ово је књига Божјих наредби и Закон који ће трајати до века. Сви који га се буду држали добиће живот, а

Тајке тропарѣ ѿ по двѣжды поѣмз, гласъ ѿ:

Сѣй бгъ нашъ, не вѣнчѣнѣа ѣнъ къ немѡ, родѣнѣнѣа ѡ дѣвѣ, ѡ еъ чѣловѣкѣ поживѣ: во ѡслѣхъ ѡубогнхъ, еѣнъ ѣдннороднѣнѣ, лежѣщѣ вѣднѣтѣа члѣвѣкѣ: ѡ пеленѣмн повнѣвѣтѣа, ѣже славы гдѣ: ѡ волхвѡмъ свѣздѣ възвѣщѣвѣтѣ въ ѣгѡ поклонѣнїе. ѡ мы поѣмз: трѣце стѣа, еѣнѣ дѡшы нашѣ. [Двѣжды.]

Тајке поѣмз, гласъ ѡ:

Стихъ: Бгъ ѡ ѡга прїидѣтѣ, ѡ стѣнѣ ѡзъ горѣ прїоѣвѣннѣнѣа члѣнѣ.

Прѣжде рѣчѣвѣ твоегѡ, трѣпетнѡ зрѣще тѣннѣство твоѡ, гдѣ, нрѣзѡмнѣа вѡннѣтѣа днѣлѣхъ: ѡкоже во мѣнцѣ роднѣтѣа блгнѡзвѡлнѣа ѣсѣ, нѣо ѡкраснѣвнѣ свѣздѣамнѣ, ѡ во ѡслѣхъ безсловѣннѣхъ възлежнѣшнѣ, длѣнїѡ содерѣжѣнѣ вѣсѣа землѣнѣ концѣ: таковымъ во смѡтрѣнїемъ ѡубѣдѣнѣо вѣстѣ мнѡсѣрдїе твоѡ, хрїтѣ, вѣлїа мѣтѣ твоѡ, слава тебѣ.

Стихъ: Гдѣ, ѡуслѣшѣхъ гдѣхъ твоѡ, ѡ ѡубѡлѣа: гдѣ, разѡмѣхъ дѣлѣ твоѡ, ѡ ѡжѣсѡхѣа.

ѡ пѣкнѣ поѣмз тѡѣже тропарѣ.

Поѣмз, слава, гласъ ѡ:

ѡснѣ, рцѣ нашѣ, кѣкѡ ѡже ѡ слѣхъ прїѡлѣа ѣсѣ дѣѡ, нѣпрѣзднѡ прнѣѡднѣшнѣ въ вѣдлѣемъ: ѡзъ, рѣчѣ, прѣѡкнѣ нѣпытѣхъ, ѡ вѣстѣ прїемъ ѡ ѡгѣла, ѡубѣрнѣа, ѡкѡ бѣа роднѣтѣ мрїа нѣсказѣннѣа, ѣмѡже на поклонѣнїе волѣнѣ ѡ вѡстѡкѡвѣ прїидѣтѣ, еъ дѣрѣ чѣннѣмнѣ слѣжѣще. вѡплѡтнѣвнѣа нашѣ рѣднѣ, гдѣ, слава тебѣ.

ѡ нѣнѣ, пѣкнѣ тѡѣже тропарѣ.

Прокїменъ, гласъ ѡ: ѡтрѡчѣ роднѣа нашѣ, еѣнъ, ѡ дѣдѣа нашѣ.

Стихъ: ѡгѡже начѣлѣство вѣстѣ на рѣмѣ ѣгѡ.

Прѣѡчѣствѣ іеремїнѣа чѣтѣнїе. [Глѣвѣ ѡ вѡрѡха ѡ ѡ.]

Сѣй бгъ нашъ, не прнѡжнѣтѣа ѣнъ къ немѡ. ѡзѡвѣрѣтѣ вѣлѣкъ пѡтѣ хѡдѡжѣствѣ, ѡ дѣдѣ ѡ ѡкѡвѡ ѡтрѡкѡ своѣмѡ, ѡ ѡнѣо възѡблѣннѡмѡ ѡ нѣгѡ. Поѣмз же на

који га напусте умреће. Јакове, врати се и прихвати ову књигу, упути се ка просветљењу, ка светлости њеној! Не уступај своју славу другоме, ни оно што ти је на корист туђем народу. Блажени смо, Израилу, јер нам је познато шта је угодно Богу!

ЧИТАЊЕ ИЗ ПОСЛАНИЦЕ ГАЛАЂАНИМА СВ. АПОСТОЛА ПАВЛА
(3,23-29 = зач. 208):

[Браћо!] Пре доласка вере под Законом смо били чувани, затворени за веру која ће се открити. Тако је Закон постао васпитач који нас води Христу – да би се вером оправдали. Са доласком вере пак, нисмо више подређени васпитачу. Сви сте Божји синови кроз веру у Христу Исусу, јер сви ви који се у Христа крстите – у Христа се обукосте. Нема више ни Јудејца ни Грка, ни роба ни слободнога, ни мушког ни женског, јер сте сви једно у Христу Исусу. А ако сте Христови, онда сте Авраамово потомство, наследници по обећању.

ЧИТАЊЕ ИЗ СВ. ЈЕВАНЂЕЉА ПО ЛУКИ (гл. 2,1-20 = зач. 5):

У оно време догоди се да изађе заповест ЦезараАвгуста да се изврши попис народа у целој земљи. Тај први попис био је за Квиринијеве управе Сиријом. Сви су ишли да се попишу, и то свако у свој град. Тако и Јосиф из Галилеје, из града Назарета, пошто је био из Давидовог дома и рода, оде да се попише горе у Јудеју, у град Давидов звани Витлејем, заједно са Маријом, женом вереном за њега, која беше трудна. Но десило се да док су били ту њој наступи време порођаја. И она роди сина свога првенца, па га пови у пелене и положи га у јасле – пошто за њих није било места у гостионици. У том крају пак беху пастири који су, бдијући на пољима, чували ноћну стражу крај својих стада. Наједном се пред њима појави анђеоло Господњи и обасја их слава Господња. Њих обузе велики страх, но анђеоло им рече: „Не бојте се. Јер ево, јављам вам велику радост, упућену целом народу: данас вам се у Давидовом граду родио Спаситељ – Христос Господ. А ово нека вам је знак: наћи ћете новорођенче повијено у пелене где лежи у јаслама.“ Одједном се анђелу придружи мноштво небеске војске која слављаше Бога речима: „Слава на висини Богу, а на земљи мир међу људима добре воље!“ И одоше од њих анђели на небо, а људи, они пастири, рекоше један другоме: „Пођимо до Витлејема, видимо то што је речено да се догодило, што нам је Господ обзнанио.“ И журно одоше и нађоше Марију, Јосифа и новорођенче где лежи у јаслама. Пошто видеше, разгласише реч која им је казана за ово дете. И сви који чуше задивише се ономе што им рекоше пастири. А Марија је све ове

землѣ гѣвѣса, њ съ человекѣи поживѣ. Сѣдѣ кнѣга повелѣнѣи бѣхѣхъ, њ законѣ съи
во вѣкѣи. вѣи держѣвѣица сѣдѣ въ живѡтѣхъ, ѡстѣвѣвшѣи же ѡ ѡчѣрѣтѣхъ. Ѡбратѣса,
ѣакѡвѣ, њ ѡмѣса сѣдѣ. Пондѣ къ сѣдѣнѣю прѣдѣмѡ свѣчѣта сѣдѣ. Не дѣждѣ ѡномѡ славы
чѣвоѣдѣ, њ полѣзныхъ чѣвѣѣ, гѣзѣкѣ чѣждѣмѣ. Блѣженн сѣмѣи ѡноу, гѣкѡ
ѡчѣвѡдѣна бѣдѣ, нѣмѣз рѣзѡмна сѣтѣ.

Таже апѡстѡлѡз:

Къ галѣтѡмѣ послѣнѣа стѣгѡ апѡла пѣвѣнѣ. [зачѣло ѣн.]

Брѣтѣе, прѣжде пришеѣтѣиѣ вѣрѣи, подѣ законѡмѣ стѣрегѡмѣи бѣхѡмѣз, затѣворѣнн въ
хѡтѣвѣщѣю вѣрѣдѣ ѡкрѣпѣнѣа. Тѣмѣже законѣмѣ пѣсѣтѣнѣз нѣмѣз бѣитѣ въ хрѣта, да ѡ
вѣрѣи ѡправдѣмѣса. Пришедѣши же вѣрѣѣ, ѡчѣже не подѣ пѣсѣтѣномѣ сѣмѣи. вѣи во вѣ
сѣновѣ бѣхѣн сѣтѣ, вѣрѡю ѡ хрѣтѣѣ ѡсѣѣ: сѣлѣнѣы во во хрѣта крѣтѣнѣеѣа, во хрѣта
ѡблекѡтѣеѣа. Нѣсѣтѣнн ѡдѣѣнн, нн сѣлѣннн: нѣсѣтѣ рѣвѣз, нн свѡбѡдѣ: нѣсѣтѣ мѡжеѣкѣи
пѡлѣз, нн женѣкѣи: вѣи во вѣ сѣдѣно сѣтѣ ѡ хрѣтѣѣ ѡсѣѣ. ѡчѣе ли вѣ хрѣтѡвѣи,
ѡчѣво ѡвѣрѣвѣннѣ сѣма сѣтѣ, њ по ѡвѣчѣвѡвѣнѣю наследннѣнѣы.

Дѣлѡкѡз возгласѣтѣ: Прѣмѣдѡрѡсѣтѣ, прѡсѣтѣнн, ѡчѣлѣвшнмѣ стѣгѡ сѣвѣлѣа.

Іерѣѣ: Ѡ лѡкѣи стѣгѡ сѣвѣлѣа чѣнѣнѣ. [зачѣло сѣ.]

Во днѣхъ ѡнѣхъ, ѡзѣде повелѣнѣе ѡ кѣсѣрѣ ѡтѣвѣта, написѣтѣи вѣю вѣселѣнѣю. Сѣѣ
написѣнѣе пѣрѡѡе бѣитѣ владѣвѣщѣ сѣрѣю кѣрнѣю. ѡ ѡдѣхѣ вѣи написѣтѣнѣа, кѡждѡ во
сѡѡй градѣ. Вѣзѣде же ѡ ѡвѡнѣѣ ѡ галѣѣнн, ѡзѣ градѣ назарѣтѣа во ѡдѣю во градѣ
дѣдовѣз, ѡже наричѣтѣѣа вѣдѣлѣѣмѣз, занѣ бѣитѣ сѣмѣ ѡ дѡмѣ ѡ ѡчѣстѣа дѣдова,
написѣтѣнѣа съ мѣрѣю ѡвѣрѣченнѡю сѣмѣ женѡю, сѣщѣю непѣрѣзднѡю. Бѣитѣ же, сѣдѣ
бѣвшѣа тѣлѡмѣ, ѡпѡлннѣсѣа днѣе рѡдѣтѣи сѣѣ. ѡ рѡдѣнн сѣа своѡгѡ пѣрѣвенѣа, ѡ повѣнѣтѣ
сѣгѡ, ѡ положѣнн сѣгѡ въ ѡслѣхъ: занѣ не вѣѣ ѡмѣз мѣстѣа во ѡвѣтѣлн. ѡ пѣсѣтѣрѣе
вѣхѣхѣ въ тѡѡнѣже стѣранѣѣ вѣдѣщѣе, ѡ стѣрѣвѣщѣе стѣрѣжѣдѣ ноцнѣю ѡ стѣдѣѣ своѡмѣз. ѡ сѣ
ѡгѣлѣ гѣднѣ стѣлѣ въ нѣхъ, ѡ слава гѣднѣ ѡсѣдѣ ѡхъ: ѡ ѡвѡѡшѣа стѣрѣхѡмѣз вѣлѣннмѣз. ѡ
рѣчѣ ѡмѣз ѡгѣлѣ не бѡитѣеѣа: сѣ во бѣговѣстѣвѣѡю вѣлѣмѣ рѣдѡстѣ вѣлѣю, гѣже вѣдѣтѣ
вѣѣмѣз лѡдѣмѣз, гѣкѡ рѡдѣнѣа вѣлѣмѣ днѣѣ сѣсѣз, ѡже сѣтѣ хрѣтѡѡз гѣдѣ, во градѣѣ
дѣдовѣѣ. ѡ сѣ вѣлѣмѣ знѣлѣнѣе: ѡвѣрѣщѣтѣе мѣдѣнѣнѣцѣ повѣнѣтѣз, лежѣвѣцѣз въ ѡслѣхъ. ѡ
внѣзѣпѣдѣ бѣитѣ сѡ ѡгѣлѡмѣз мнѡжеѣтѣво вѡѡнн нѣнѣхъ, хѣлѣлѣцнхъ бѣлѣ, ѡ
гѣлѡбѡлѣцнхъ: слава въ вѣшннхъ бѣдѣ, ѡ на землѣ мѣрѣз во чѣловѣчѣѣхъ
бѣговѡлѣнѣе. ѡ бѣитѣ, гѣкѡ ѡнѡѡша ѡ нѣхъ на нѣѡ ѡгѣлн, ѡ чѣловѣчѣѣи пѣсѣтѣрѣе
рѣѣша дрѣгѣз ко дрѣгѣдѣ: прѣѣдемѣз до вѣдѣлѣѣмѣ, ѡ вѣдѣннмѣз гѣлѡбѡлѣз сѣѣ вѣвшѣиѣ, ѡже

догађаје памтила и држала у срцу. Пастири пак вратише се славећи и хвалећи Бога за све што су чули и видели онако како им је било речено.

Одмах затим чтец из леве певнице чита:

Благословен био Господ Бог, благословен био Господ сваки дан! Потпомогао нас Бог спасења нашега! Бог наш је Бог спаса! (Пс. 67,20-21)

Чтец из десне певнице наставља ТРИСВЕТО и остало. По Оче наш ... **Јереј:** Јер Твоји су царство, сила и слава ..., **појци** Амин, **па први чтец чита КОНДАК навечерја празника (глас 3.):**

Дјева данас иде да превечну Реч у пећини неизрециво роди. Играј васељено чувши за ово, прослави са анђелима и пастирима Онога који изволе да се јави као млађано детенце, а превечни је Бог.

Други чтец Господе, смилуј се, **(40 пута), па молитву:**

У свако време и свакога часа, и на небу и на земљи, Теби се исказује поштовање и слављење, Христе, Боже наш, јер си дуготрпљив, пун си милости и милосрђа, љубиш праведнике а сажалив си према грешницима и све зовеш спасењу обећањем будућих добара. Ти Господе, прими и молитве Твојим; освети нам душе, очисти тела, исправи расуђивања, разбистри мисли и избави нас од сваке жалости, зла и болести; ограда нас Својим светим анђелима да би под њиховим окриљем чувани и вођени достигли јединство у вери и познање Твоје неприступне славе; јер си благословен у векове векова. Амин!

Затим први чтец Господе, смилуј се, **(три пута),** Слава ..., И сада ..., Тебе часнију од херувима ..., Именом Господњим благослови, оче!

Јереј: Молитвама светих отаца наших ...и **по Амин молитву трећега часа (св. Мардарија):**

Владару Боже Оче Сведржитељу, Господе Сине Јединче Исусе Христе, и Свети Душе – једно Божанство, једна Сило, смилуј ми се и, судећи како знаш, спаси ме, недостојног слугу Свога, јер си благословен у векове векова. Амин!

Гдѣ казѡа намъ. И прїидѡша поспѣшшеа, и ѡбрѣтѡша мрїамъ же и іѡсифа, и младѣнцеа лежѡщѣ во ѡслехъ. Вїдѣвше же казѡаша ѡ глаголѣ глаголанномъ ѡмъ ѡ ѡтродѣтїемъ. И всѣ слышавшїи днѣвшасѡ ѡ глаголаннѡмъ ѡ пѣтырїей къ нїмъ. Мрїамъ же облюдише всѣ глаголы еї, слагѡущи въ срдцы своємъ. И возвратїшасѡ пѣтырїе, славаще и хвалаще бгѡ ѡ всѣхъ, ѡже слышаша и вїдѣша, ѡкоже глаголанѡ бысть къ нїмъ.

Тѡже:

Гдѣ бгѡ бгословѣнъ: бгословѣнъ гдѣ дѣнь днѣ, поспѣшїтѣ намъ бгѡ спїсїиї нашнхъ: бгѡ нашъ, бгѡ спїсїи.

Посѣмъ трїетѡе, и по Оце нашъ:

Кондакъ, гласъ 3:

Дѣа днѣсь превѣчное слѡво въ вѣртѣпѣ градѣтѣ родїти неизречѣннѡ: лнкѡй ввєлѣннаѡ оублїшавшн, прослѡви со агглы и пѣтырїемн хотѡщѡго ѡвнїтїсѡ, ѡтродѣа мѡдо превѣчнаго бгѡ.

Гдѣ, помнїдѣ, мѡ.

И мїтва: Иже на всѡкое врѣмѡ:

Гдѣ, помнїдѣ, **трїѡды.**

Слава, и нынѣ: **Чтївѣншю херѡвмъ:** Именемъ гдѣннмъ бгословн, Очче.

Іерей: Мїтвѡмн стѡихъ ѡтѣцъ нашнхъ.

Посѣмъ мїтва:

Влѡко бжѣ Оце ввєдержїтєлю, гдѣ еїе ѣдннорѡдннїи иїсе хрѣтѣ, и стѡїи дшѣ. ѣдннѡ бжѣтѡ, ѣдннѡ еїла, помнїдѣ мѡ грѣшнаго: и нїмїже вѣсн сдѣбѡмн спїи мѡ недѡстѡїннаго раба тѡегоѡ: ѡкѡ бгословѣнъ ѣсн во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

На трѣтїемъ, и шестѡмъ часѣ кадїтѣ дїаконъ **ѣвлїе** и **ікѡны, и нарѡдїтелѡ, и лнкн тѡкѡмъ.**

ШЕСТИ ЧАС

Исто као на почетку трећег часа јереј (а уколико му саслужује ђакон онда он) кади јеванђеље, затим иконе, настојатеља и појце, док чтец из десне певнице чита

Ходите, поклонимо се Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо управо Христу, Цару и Богу нашем!

Затим се читају следећа три псалма:

Псалм 71.

Боже, дај своју пресуду Цару и своју правду Сину Царевом, да суди народу Твоме по правди и сиромасима Твојим како је право. Завладао народу мир на горама и правда на бреговима! Судиће народним сиромасима и спасаваће синове убогих, а унизиће подлаца. Живеће док је Сунца, надживеће поколења и поколења више од Месеца. Сићи ће као киша на кошевину, као кап кад капље на земљу. За његове владавине цветаће правда и општи мир и тако ће бити докле год Месец буде излазио. Власт ће му се протезати од мора до мора и од река до краја васељене. Пред Њим ће Етиопљани попадати и непријатељи Његови прашину ће лизати. Владари таршански и острвљани дарове ће Му доносити, владари Арабије и Сабе дарове ће Му слати. И клањаће Му се сви владари на земљи, сви народи биће Му поданици. Јер избави од насилника сиромаша, убогога који не налажаше помоћи. Поштедеће сиромаша и убогог и спашће душе убогим. Од тлачења и неправде избавиће им душе и име ће Му бити у части код њих. Желеће Му да живи, даваће Му од злата арабијског и молиће се свагда за Њега, по читав дан ће Га благосиљати. Он ће бити тврђава на земљи, по горским врховима њеним; на висини вишој од Либана плод Његов висиће, а становници града процветаће као усеви земљини. Име ће Му бити благословено у векове; дуже од Сунца име ће Му трајати. Преко Њега ће сва племена на земљи постати благословена; сви народи ће Га сматрати блаженим. Благословен је Господ Бог Израилев, једини који чини чудеса! Благословено је име славе Његове у векове и у векове векова! Да се испуни славом Његовом сва земља! Да буде тако! Да буде тако!

Псалм 131.

Сети се, Господе, Давида и све благиости његове, јер се заклео Господу, заветовао се Богу Јаковљевом: „Нећу ући у шатор дома свог, нити ћу лећи на постељу одра свог, нећу очима дати сна, нити веђама починка, нити слепоочницама одмора, док не нађем место за Господа, шатор за Бога Јаковљевог.“ Ево, чуство да је у Ефрати, нађосмо га у доловима горе [Јарима].

Часъ шестыи.

Прѣидѣте, поклонѣмса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмса ѡ припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмса ѡ припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви ѡ бгѣ нашемѣ.

Поклоны трѣ.

И псаломъ ѡ:

Бже, едѣхъ твоѡ царѣви дѣждь, ѡ правдѣ твоѡ вѣицѣ царѣвѣ: едѣхъти людемъ твоимъ въ правдѣ ѡ нищымъ твоимъ въ едѣхѣ. Да воспрѣимѣхъ гѡры миръ людемъ ѡ холми правдѣ. Сдѣхъти нищымъ людскимъ, ѡ спасѣхътѣ вѣицы оубѡгнхъ, ѡ смирѣхъ клеветникѣ. ѡ прѣвѣдѣхътѣ сѣ солнцемъ, ѡ прѣжде лѣны рѡда родѡвѣ. Снѣдѣхътѣ ѡакѡ дождь на рѣнѡ, ѡ ѡакѡ капла каплюша на землю. Воздѣхътѣ во днѣхъ егѡ правдѣ ѡ множѣство мира, дѡндеже ѡимѣхъ лѣна. ѡ ѡбладѣхътѣ ѡ мора до мора, ѡ ѡ рѣкѣхъ до конѣцѣхъ вселѣнныѣ. Прѣдѣ нимъ припадѣхътѣ едѣопланѣ, ѡ вразнѣ егѡ перѣхътѣ полѣждѣхъ. Црѣе дѣрѣхътѣ ѡ ѡтровѣ дѣры принедѣхътѣ, црѣе лѣвѣхътѣ ѡ свѣл дѣры принедѣхътѣ: ѡ поклоначѣхъ едѣхъ всѣхъ црѣе земѣхътѣ, всѣхъ ѡзыцы порѣботѣхъ едѣхъ. ѡакѡ ѡзѣвѣнѣ ница ѡ силна, ѡ оубѡга, едѣхъже не еѣ помѡщникѣ. Поцѣдѣхътѣ ница ѡ оубѡга, ѡ дѣшы оубѡгнхъ спасѣхътѣ: ѡ лихѣвы ѡ ѡ неправды ѡзѣвѣхътѣ дѣшы ѡхъ, ѡ чѣстѡ ѡма егѡ прѣдѣ нимѣ. ѡ жѣвѣхъ едѣхътѣ, ѡ дѣхъ едѣхъ ѡ злѣта лѣвѣицѣ: ѡ помѡлѣхъ ѡ немъ вѣицѣ, вѣсь дѣнь благоговѣхъ егѡ. Бѣдѣхътѣ оутѣверждѣніѣ на землѣ на верѣхъхъ гѡрѣхъ: прѣвознесѣхътѣ лѣче лѣвѣна плодѣхъ егѡ, ѡ процѣхътѣхътѣ ѡ гѣра ѡакѡ травлѣ земнѣѣ. Бѣдѣхътѣ ѡма егѡ благоговѣно во вѣки, прѣжде солнца прѣвѣвѣхътѣ ѡма егѡ: ѡ благоговѣхътѣ въ немъ всѣхъ кѡлѣна земнѣѣ, всѣхъ ѡзыцы оубѣлѣхътѣ егѡ. Пѣвѣхъ гдѣ бгѣ ѡмѣвѣхъ, творѣхъ чѣдѣлѣ едѣхъ, ѡ едѣхъ ѡма слѣвы егѡ во вѣкѣхъ ѡ въ вѣкѣхъ вѣка: ѡ ѡполнѣхъ слѣвы егѡ всѣхъ землѣ: едѣхъ, едѣхъ.

Псаломъ рѣ:

Помани, гдѣ, дѣда ѡ всѡхъ крѡтѡхъ егѡ: ѡакѡ клѣхъ гдѣви, ѡвѣщѣхъ бгѣ ѡакѡвѣлю: ѡце вѣидѣхъ въ елѣніѣ дѡмѣхъ моѣхъ, ѡлѣхъ вѣзѣдѣхъ на ѡдрѣхъхъ портѣли моѣхъ:

Ући ћемо у шаторе Његове, поклонимо се до земље на месту где стадоше ноге Његове. Устани, Господе, [усели се] у пребивалиште Своје, Ти и ковчег Твоје светиње! Свештеници Твоји обући ће се у правду, преподобни Твоји клицаће. Због Давида, слуге Свог, не одврати лице Своје од Помазаника Твог. Закле се Господ Давиду искрено и Своју заклетву неће погазити: „Потомка твог на престо твој поставићу. Ако синови твоји буду чували Савез Мој и завештања моја којима их будем научио, онда ће и њихови синови седети до века на престолу твом. – Јер Господ изабра Сион, њега зажеље Себи за пребивалиште. – Он ми је пребивалиште у векове векова, на овом месту ћу се настанити, јер њега пожелех. Врата његова благословићу благословом, сиромаше његове нахранићу хлебом. Свештенике његове обући ћу у спасење, преподобни његови од радости клицаће. Ту ћу подићи рог Давиду, спремићу светиљу за Помазаника Свог. Непријатеље Његове обући ћу у срамоту, а на Њему ће процветати моје освећење.“

Псалом 90.

О нај који живи под заштитом Вишњега, настањен је под кровом Бога небескога. Он ће рећи Господу: „Избавитељ си ми и уточиште, Бог мој у кога се уздам.“ Јер Он ће те избавити од ловачке замке и од сплеткарења. Леђима Својим ће те заклонити, а под крилима Његовим наду ћеш имати. Искреност Његова биће оружје за твоју заштиту. Нећеш се бојати страха ноћних, ни стрела што лете по дану, ни подвале што се шуња у мраку, ни незгоде и напасти подневне. Хиљада ће пасти крај тебе и десет хиљада с твоје десне стране, а тебе се неће дотаћи, него ћеш се очима обазрети и видети одмазду над грешницима. – Ти си, Господе, узданица моја! – Вишњега си изабрао себи за уточиште – зло те неће снаћи, озледа се неће дотаћи твога шатора, јер анђелима својим наредиће да те сачувају на сваком кораку твом. На рукама ће те носити да ти се ноге никада о камен не спотакну. Стаћеш на аспиду и василиска, згазићеш лава и змаја. „Избавићу га јер у мене се уздао. Заклонићу га јер је Моје име спознао. Завапиће Ми и услишићу га. С њим сам у невољи, из ње ћу га избавити и славним ћу га учинити. Наградићу га дугим животом и показаћу му Своје спасење.“

Слава ..., И сада ..., Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (три пута)
Затим Господе, смилуј се, (три пута),

ѿце дѣмъ соузъ оу чїма моїма, њ вѣждама моїма дреманїе, њ покої скранїама моїма: дондеже ѡвращѣ мѣсто гдѣви, селенїе бгѣ ѡквѣлю. Сѣ, слышашомъ ѡ во ѣвфрѣдѣ, ѡвръбѣтохомъ ѡ въ полѡхъ дѣрѣвы: внїдемъ въ селенїа ѣгѡ, поклонїма на мѣсто, ѡдѣже стоаѣтѣ нѡзѣ ѣгѡ. Воскрїнї, гдї, въ покої твої, ты њ кївѡтѣ сыннї твоєа. Сїеннїцы твої ѡблекѡтѣ правдою, њ прїбнїн твою возрѣдѡтѣ. Дѣда радї раба твоєгѡ, не ѡвратнї лице помѡзаннагѡ твоєгѡ. Влѡтѣ гдѣ дѣдѡ истинноу, њ не ѡвѣржетѣ сѡ: ѡ плодѡ чрева твоєгѡ посѣждѡ на престѡлѣ твоємъ. ѿце сохрѡнатѣ сынове твої завѣтѣ мої њ снѣдѣнїа мо. ѡ, ѡмже надѣлѡ ѡ, њ сынове ѡхъ до вѣка сѡдѡтѣ на престѡлѣ твоємъ. ѿкѡ ѡзвѣрѣ гдѣ ѡуна, ѡзвѡлнї њ въ жнѡнїе сѣбѣ. Сѣй покої мої во вѣкѣ вѣка, здѣ вселїса, ѡкѡ ѡзвѡлнїхъ ѡ. Лѡвнѣвѣ ѣгѡ лѡвѣлѡнї лѡвѣлѡ, нїцыа ѣгѡ нарыцѣ хлѣбы: сїеннїкнї ѣгѡ ѡблекѡ во сїнїе, њ прїбнїн ѣгѡ радѡстїю возрѣдѡтѣ. Тѡмѡ возрѣцѣ рѡгѣ дѣдовнї, ѡгѡтѡвахъ свѣчнїкнїкѣ помѡзанномѣ моємѣ. Врѡгнї ѣгѡ ѡблекѡ стѡдѡмѣ, на нѣмѣ же процѣтѣтѣ сына моа.

Псаломъ 7:

Жнѡнї въ помоцї вѡшнагѡ, въ крѡвѣ бгѡ нѣнагѡ водворїтѣ, речѣтѣ гдѣви: зарѡдѣннїкѣ мої сїнї њ прївѣжнїце моє, бгѣ мої, њ ѡповѡю на негѡ. ѿкѡ тої ѡзвѣнѣтѣ тѡ ѡ сѣчнї лѡвчнї њ ѡ словесѣ мѡтѣжна: плѣцма своїма ѡвѣнїтѣ тѡ, њ подѣ крїлѣ ѣгѡ надѣшнїса: ѡрѡжїемъ ѡвѣдетѣ тѡ истннѡ ѣгѡ. Не ѡвѡнїшнїса ѡ стѡрѡхѡ ноцнѡгѡ, ѡ стѡрѣлѣ летѡцїа во днї, ѡ вѣщнї во тмѣ прѣходѡцїа, ѡ сѡрѡцнї ѡ нападѣнїа њ бѣса полѡденнагѡ. Падѣтѣ ѡ стѡраннї твоєа тѣсаца, њ тмѡ ѡдеишнї тѣбѣ, кѣ тѣбѣ же не прнѣлїжнїтѣ: ѡвѡче оу чїма твоїма смѡтѡрїшнї њ воздѡанїе грѣшнїкѡвѣ оузрїшнї. ѿкѡ ты, гдї, ѡповѡнїе моє: вѡшнагѡ положнїа сїнї прнѣвѣжнїце твоє. Не прїидѣтѣ кѣ тѣбѣ сѡд, њ рѡна не прнѣлїжнїтѣ тѣлеснї твоємѣ селенїю твоємѣ: ѡкѡ ѡггѡмѣ своїмѣ заповѣтѣ ѡ тѣбѣ, сохрѡнїтнї тѡ во вѣхъ пѡтѣхъ твоїхъ. На рѡкѡхъ вѡзмѡтѣ тѡ, да не когдѡ прѣткнѣшнї ѡ кѡмень нѡгѣ твоє: на ѡспїда њ вѡїлїска нартѡпнїшнї, њ поперѣшнї лѡва њ сѡма. ѿкѡ на мѡ ѡповѡ, њ ѡзвѡвѡ ѡ: покрѣю ѡ, ѡкѡ познѡ ѡма моє. Воззовѣтѣ ко мнѣ, њ ѡслышѣ ѣгѡ: сѣ ннїмѣ сѣмѣ въ кѡрѣннї, ѡзмѣ ѣгѡ њ просѡвѡвѡ ѣгѡ: долготѡю днїнї ѡполнїю ѣгѡ њ ѡвѡлѡ ѣмѣ сїнїе моє. Слава, њ нѡнѣ, ѡлнѡдїа, трїждѣ. Гдї, помнїшнї, трїждѣ.

Слава ... и (чита) ТРОПАР навечерја празника (глас 4.):

Беше некад у Витлејему на попису Марија заједно са старцем Јосифом – јер он беше из Давидова потомства – а била је у трудноћи без семена зачетој. Утом јој дође време да се породи, но нигде не беше места да одседне. Али, као удобна палата, указа се царици пећина. Христос се рађа да палог човека опет уздигне у свој лик.

И сада ..., **БОГОРОДИЧАН** (убичајени 6. часа):

Пошто ми немамо смелости – због мноштва наших сагрешења – ти моли Онога кога си родила, Богородице Дјево, јер Мајчина молба може много да учини на потицању Господарева благонаклоности. Не превиди обраћања која су ти од нас грешних упућена, Свечасна, јер Онај који је изволео да ради нас пострада милостив је и у могућности је да спасе.

Затим се певају **САМОГЛАСНЕ СТИХИРЕ**.

Десна певница: глас 1:

Ходите, верни, Богом надахнути уздигнимо се и промотримо божанско силажење с висине које нам је објављено у Витлејему, па разбистрена ума, уместо мирисног уља животу подаримо врлине, спремајући наступајуће рођенданско славље с вером, од добара из духовних ризница, уз клицање: „Слава на висини Богу у Троици који је људима исказао благонаклоност ослобађањем Адама од првобитне клетве, као Човекољубац!“.

Лева певница пева исту стихиру, без стиха. Десна певница:

Стих: Бог ће доћи из Темана, Свети из горе покривене честаром. (Авакум 3,3)

и стихира

глас 4:

Чуј небо! Послушај земљо! Да се заљуљају темељи! Да дрхтање обузме подземље! Јер Бог и Створитељ обуче се у створено тело, Онај који је моћном руком саздао творевину показује себе као саздање створене утробе. О силнога богатства мудрости и познања Бога! Како су недокучиве пресуде Његове и неистраживи путеви Његови!

Лева певница:

Стих: Господе, чуо сам реч Твоју и препао се. Господе, спознао сам дело Твоје и избежумио се. (Авакум 3,1)

и иста стихира још једном.

Десна певница: Слава ...,

Слава, тропарь, гласъ ѧ:

Написоваѡшеа ѡногда со старцемъ ѡиномъ, ѡакъ ѡ стѣмене дѣдова, въ видѣемѣ мрїамъ, чревоногаѡци безстѣнное рождѣніе: настѡ же время рѣчтва, ѡ мѣсто ни єдино же бѣ обитанце: но ѡкоже краснаа палѡта, вертепъ црїце показѡшеа. хрїтозъ раждѡется, прѣжде пѡшїи воскресїти ѡбразъ.

И нынѣ, богородиченъ:

ѡакъ не ѡмамы дерзновеѡа, за премнѡга грѣхѡ наѡша: ты ѡже ѡ тебе рождѡшагоа, молѡ, бѣ дѡ, многѡ бо мѡжетъ молѣніе мѡтернее, ко блгоєрдїю блкн. не прѣзри грѣшныхъ мольбы веечѡа, ѡкѡ мнѡгочкз єсть, ѡ спїтїи мѡгїи, ѡже ѡ страдѡти ѡ насъ ѡзѡлнвыи.

Тѡже тропарѡ єѡ. Гласъ ѧ:

Прїидїте вѣрїи возведемѡ єжеетвеннѣ, ѡ видимъ схождѣніе єжеетвенное свѡше, въ видѣемѣ кз намъ ѡвлениѣ: ѡ ѡмомъ ѡчїтнѡшеа житїе прїнеемъ добродѣтелн, вѡчѡ мїра предѡготовлѡюще вѣрнѡ рождѣтвенныхъ вхѡды, ѡ дѡшевнхъ сокѡвнцъ зѡвѡще: въ вѡшнхъ слава бѡ стѣмѡ въ трїце: єгѡже радн въ чѡлѡвѣцѣхъ блговоленїе ѡвнса, ѡдѡма ѡзѡвлѡа прѡворѡныхъ клѡтѡы, ѡкѡ ѡлѡколѡбецъ. [Дѡяждѡ.]

Стихъ: Бѡѡ ѡ юга прїидетъ, ѡ стѡи ѡзъ горы прѡсѣннѡы чїци.

Гласъ ѧ:

Свѡшн нѡо, ѡ вѡшн землѣ, да подвижатѡ ѡновнїа, да прїимѡтъ трѣпетъ прѣпѡднѡа: ѡкѡ бѡѡ же ѡ творѣцъ въ плѡткѡе ѡдѡсаа зѡнїе, ѡ ѡже держѡвною рѡкѡю создѡвн тѡарь, ѡчѡрѡбы зрїтѡа зѡнїе. ѡ глѡбннѡ коглѡтѡа ѡ премѡдрѡсти, ѡ рѡзѡма єжїа! ѡкѡ неспїтаннѡ сѡдѡбѡ єгѡ, ѡ неспѣдованнѡ пѡтїе єгѡ.

Стихъ: Гдн, ѡгнѡшахъ слѡхъ твоѡи ѡ ѡбоѡхѡа: гдн, разѡмѣхъ дѡла тво., ѡ ѡжѡлѡхѡа.

глас 5:

Ходи, христоносни народе! Осмотримо чудо које збуњује и закупа сваки ум и побожно се клањајући с вером запевајмо! Данас бременита Девојка иде у Витлејем да роди Господа, а пред њом наступају хорови анђела. То гледајући вереник Јосиф клицао је: „Какво се то чудесно тајанство збива с тобом, Дјево? Како ћеш да родиш кад си као неујармљена јуница?“

И сада ..., **лева певница исто.**

Одмах затим канонарх десне певнице узима

ПРОКИМЕН пророштва, глас 4:

„Из утробе пре Данице родила Те утроба Моја“, заклео се Господ и неће се покајати. (Пс.109,3)

Стих: Рече Господ Господу моме: „Седи с Моје десне стране!“ (Пс. 109,1)

ЧИТАЊЕ ИЗ КЊИГЕ ПРОРОКА ИСАИЈЕ

(гл. 7,10-16; 8,1-4; 9-10):

Настави Господ да говори Ахазу речима: „Затражи од Господа Бога свога знак, било из дубине, било са висине.“ А Ахаз рече: „Нећу да тражим, нити ћу да кушам Господа.“ Онда рече [Исаија]: „Чујте, доме Давидов! Зар вам је мало што досађујете људима, него досађујете и Господу? Зато ће вам сâм Господ дати знак: ето, девојка ће зачети и родиће сина и даће му име Емануил. Он ће се хранити маслацем и медом пре него се, спознавши или одбацивши лоше, определи за добро. Јер пре него дете буде спознало шта је добро а шта зло, одбациће лоше и определиће се за добро. [...] Онда ми рече Господ: „Узми нову, велику плочу и напиши на њој људским писмом: „Брзо извршити одузимање плена. А то се ближи, па ми начини сведоке од верних људи – Урије свештеника и Захарије, сина Варахијиног.“ И ја дођох пророчици и она заче и роди сина. Онда ми рече Господ: „Назови га: Брз на пљачку – хитар на плен; јер пре него дете буде научило да дозива оца или мајку однеће се пред цара асирског моћ Дамаска и плен Самарије.“ [...] – Бог је са нама! Схватите то незнабошци и покорите се! Чујте до краја земље ви силни – покорите се! Јер ако се опет осилите, опет ћете се покорити, ако договор склапате, Господ ће вам договор покварити, ако реч дајете, од ње неће ништа бити, јер – Бог је са нама!“

И ПАКИ ТѢМЪЖЕ. Слава,

гласъ ѿ:

Прїидїте хрїтѡноснии людіе, да видїмъ чдо, всѣхїи разумъ ѡткрѣающе и ѡбдержающе: и блгочетнѡ воспѣвающе вѣрїи, поклонїмса. днѣсь кз видлѣемъ непразна свцїи дѣлїи прїходїтѣ родїти гдѣ: лицы же аггльетїи предтекутѣ. и сї. видѣвѣхъ вопїаше іѡсїфъ ѡврдѣнїкѣхъ: что ѿже въ тѣбѣ странное чїнїство дѣо, и кѣкѡ хощешїи родїти, нескѡбравїла юнїце; **И нынѣ, ПАКИ ТѢМЪЖЕ.**

Тѣже прокіменъ, гласъ ѿ:

Изъ чрева прѣжде денїцы родїхъ тѣ, клѣтѣхъ гдѣ и не расклетѣхъ.

Стихъ: Рече гдѣ гдѣи моему, свдѣи ѡдѣнїю менѣ.

Прѡрочѣства исїїнна чтѣніе: [Главы ѿ и ѿ.]

Приложїи гдѣ глаголатїи ко ѡхлѣзѣ, глагола: Прїидїте свѣѣ знаменїа ѡу гдѣ блгѣ твоегѡ, во глѣбїнѣ, илїи въ высотѣ. И рече ѡхлѣзъ: не ѿмамъ прїидїти, нїже ѿскѣпїти гдѣ. И рече исїїа: ѡуслышїте ѡубо дѡме дѣдовѣхъ, сдѣла мѣхъ вѣмъ трѣхъ дѣлїи чѡлѡвѣкѡвѣхъ. и кѣкѡ гдѣ трѣхъ дѣтѣ; сегѡ рѣдїи дѣтѣхъ гдѣ сѣмъ вѣмъ знаменїе: сѣ дѣлїи ко чреву прїидѣтѣ, и родїтѣ сїа и нарекутѣ ѿнѣ сѣгѡ сїмманїахъ. Масло и мѣдъ ѿматѣ свѣтїи, прѣжде неже ѡувѣдѣтїи сїмѣ, илїи ѿзвѡлїтїи лѣкѡвое, ѿзберѣтѣ блгѡе. Занѣ прѣжде неже раздѣлїтїи ѡтрѡчїтїи блгѡе илїи слѡе, ѡрїнетѣ лѣкѣтѣлѣ, ѿзберѣтѣ блгѡе. И рече гдѣ ко мнѣ: прїидїи свѣѣ свѣтѡкѡхъ нѡвѣхъ, велїкѡхъ, и напишїи въ нѣмъ писѣломъ чѡлѡвѣчїекїмъ, ѿже икѡрѡ плѣнїенїе сотворїтїи корытѣи, настѡитѣ ко: И свдѣтѣлїи мнѣ сотворїи вѣрїны чѡлѡвѣкїи, ѡуриѡ іерѣлѣ, и захарїѡ сына варахїїна. И прїстѡпїхъ ко прѡрѡчїцѣ, и во чреву прїидѣтѣ, и родїи сїа. и рече мнѣ гдѣ: нарѣцїи ѿнѣ сїмѣ: икѡрѡ плѣнїи, и напїсѣшѡ ѿспровѣрїзи. Занѣ прѣжде неже раздѣлїтїи ѡтрѡчїтїи назвѣтїи ѡцѣ илїи мрѣ, прїидѣтѣ сїлѣ дамїковѣ, и корытїи самарїїкїа, прѣлѣмъ царю асїрїїнѣкомѣ. Сз нѣмїи бѣхъ, раздѣлїтѣ мѣзыцы, и покарѣнїтѣсѣ: ѡуслышїте дѣже до послѣднїхъ землїи, могущїи покарѣнїтѣсѣ: ѡце бо паки возмѡжете, и паки повѣждѣнїи бѣдетѣ. И ѿже ѡце свѣтѣхъ свѣтѣцѡкѣтѣ, разорїтѣхъ гдѣ. и слѡво, ѿже ѡце возглаголетѣ,

ЧИТАЊЕ ИЗ ПОСЛАНИЦЕ ЈЕВРЕИМА СВ. АПОСТОЛА ПАВЛА

(1,10-2,3 = зач. 304):

„Ти, Господе, у почетку основа земљу и небеса су дело Твојих руку. Они ће проћи, а Ти остајеш. Све ће овештати као хаљина; савићеш их као плашт и измениће се, а Ти се не мењаш и Твојим годинама неће бити краја“. А коме је од анђела икада рекао: „Седи с Моје десне стране док Ти непријатеље не положим под ноге“? Нису ли сви они духови – служитељи који се шаљу на службу ради оних који ће бити деоници спасења? Стога треба да што боље пазимо на оно што смо чули – да никад не изгубимо [спасење]. Јер, ако се реч саопштена преко анђела показала чврстом, а сваки преступ и непослушност добили заслужену казну, како ћемо је избећи ми, ако занемарујемо толико спасење, које је почело проповедањем од стране Господа, а утврђено за нас од стране оних који су чули?

ЧИТАЊЕ ИЗ СВ. ЈЕВАНЂЕЉА ПО МАТЕЈУ

(2,1-12 = зач. 3):

Кад се Исус родио у Витлејему јудејском, у време краља Ирода, где, дођоше маги са Истока у Јерусалим и почеше да говоре: „Где је цар јудејски што се родио? Видели смо Његову звезду на Истоку, па дођосмо да Му се поклонимо.“ Чувши ово узнемири се краљ Ирод, а с њим и сав Јерусалим. Он сакупи све свештеничке главаре и писмознанце*38 из народа па се стаде код њих пропитивати где Христос треба да се роди. Они му рекоше: „У Витлејему јудејском. Јер овако пише код пророка: „А ти Витлејеме, земљо Јудина, нипошто ниси најнезнатнији међу Јудиним градовима, јер из тебе ће потећи вођа који ће напасати народ мој Израил.“ Тада Ирод у тајности дозвола маги и пажљиво их испита о времену појаве звезде. Онда их посла у Витлејем с речима: „Идите и добро се распитајте за дете, па када га нађете јавите ми да и ја одем да му се поклоним.“ Они, саслушавши краља, пођоше. И где, звезда коју су угледали на Истоку ишла је пред њима док не дође до места где беше дете. Кад видеше звезду маги се много обрадоваше. И ушавши у кућу угледаше дете са Маријом, његовом мајком, па падоше и поклонеше му се. Онда отворише своје ризнице и принеше му на дар злато, тамјан и смирну. Иза тога у сну добише упутство да се не враћају Ироду те другим путем одоше у своју земљу.

не прѣвѣдетъ въ вѣкъ, ѿакѡ съ нами бѣхъ.

Въ ѡбрѣзѣмъ посланїа стѣгѡ апѡла павла чтенїе: [зачало .д.]

Въ началѣ тѣхъ гдн, зѣмлю ѡиновѣлѣхъ ѡнѣ, и дѣла рѣкѡ тѡеѡнѣ ѡтѣ нѣсѣ. Т. погнѣнѡтѣ, тѣхъ же прѣвѣвѣлѣши, и вс. ѿкоже рѣза ѡвѣтѣшѡтѣ. И ѿакѡ ѡдѣждѣ свѣѣши ѿхъ, и ѡзмѣнѣтѣ: тѣхъ же тѡнѣжде ѡнѣ, и лѣтѣ тѡе. не ѡскѡдѣнѣтѣ. Комѡ же ѡ ѿгѣлѣ речѣ когдѣ: рѣдн ѡдѣнѡю мене, дѡндеже положѣ врагн тѡе. поднѡжїе нѡгѣ тѡеѡнѣхъ; Не вѣн лн ѡтѣ слѣжѣнїн дѣн, въ слѣжѣнїе посылѣемн за хотѣнїхъ наслѣдоватн спѣнїе; Сегѡ рѣдн подѡбѣтѣ нами лншшеѣ внмѣтн слѣшаннѣмъ, да не когдѣ ѡпадѣмъ. Ице бо глаголннѡѣ ѿгѣлы ѡво вѣтѣ ѡнѣвѣтнѡ, и всѣко прѣтѣплѣнїе и ѡслѣшанїе, прѣвноѣ прїѣтѣ мздовоздѣлїнїе: Кѣкѡ мѣ ѡѡвѣжнїмъ ѡ тѡлнцѣмъ нерѣднѣше спѣнїн; ѡже зачѣло прїѣмше глаголѣтнѣ ѡ гдѣ, слѣшавшнмн въ насъ ѡнѣвѣтнѣсѣ.

Дїаконъ: Премѣдрѡстѣ, прѡрѣчн, ѡѡслѣшнмъ стѣгѡ ѡвѣлїа.

Іерей: Ѣ матѣдѣѣ стѣгѡ ѡвѣлїа чтенїе. [зачало г.]

Иисѡсѡ рѡждѣнѣсѣ въ вѣдѣлѣмѣ ѡдѣнѣтѣмъ, ко днн ѿрѡда царѣ, сѣ колѣвн ѡ вѡртѡвѣхъ прїнѡшѣ ко іерѣлїнѣмъ, глаголѡуѣ: гдѣ ѡтѣ рѡждѣнѣсѣ црѣ ѡдѣнѣтнѣ; вѣдѣхѡмъ бо свѣздѣ ѡгѡ на вѡртѡцѣ, и прїнѡхѡмъ поклоннїтнѣсѣ ѡмѡ. Слѣшавъ же ѿрѡдъ царѣ, смѣтнѣсѣ, и вс. іерѣлїмѣ съ ннмъ. И собравъ вс. прѡвѡспѣннїкн и кннїжннїкн людскѣ, вѡпрѡшѣше ѡ ннхъ: гдѣ хрїтѡвѣ рѣждѣтѣсѣ; ѡнн же рѣкѡшѣ ѡмѡ: въ вѣдѣлѣмѣ ѡдѣнѣтѣмъ. тѣкѡ бо пнлнѡ ѡтѣ прѡрѡкомъ: И тѣхъ вѣдѣлѣмѣ землѣ ѡдѡва, ннчнмѣже мѣнѣши ѡнѣ ко владѣкѣхъ ѡдѡвѣхъ: ѡнѣ тѣе ко ѡнѣвѣтѣхъ вѡждѣ, ѡже ѡѡпѣсѣтѣ лѡдн мо. інѣлѣ. Тогдѣ ѿрѡдъ тѣн прнзѣл вѡлѡвѣ, и ѡспнѡтѡвѣше ѡ ннхъ вѣрѣмѣ ѿвѣлїѣмѣ свѣздѣ. И послѣвъ ѿхъ къ вѣдѣлѣмъ, речѣ: шѣдше ѡспнѡтѣнѣте ѡнѣвѣтнѡ ѡ ѡтѡрѡчѣтн. ѡгдѣ же ѡвѣрѡцѣтѣ, вѡзвѣстнѣтѣ мнѣ, ѿакѡ да и ѿзъ шѣдъ поклонїсѣ ѡмѡ. ѡнн же послѣшавше царѣ, ѡдѡшѣ: и сѣ свѣздѣ, ѡже вѣдѣшѣ на вѡртѡцѣ, ѡдѣше прѣд ннмн, дѡндеже прншѣдшн стѣ вѡрѡхѣ, ѡдѣже вѣ ѡтѡрѡчѣ. вѣдѣвше же свѣздѣ, вѡзрѣдовѣшѣмѣ рѣдѡрѣтнѡ кѣлїѣю ѡѡлѡ. И прншѣдше въ хрѣмнѣ, вѣдѣшѣ ѡтѡрѡчѣ съ мрїѣю мрїю ѡгѡ: и пѣдше поклоннїшѣсѣ ѡмѡ. И ѡвѣрѣзше ѡкрѡвнѣмѣ своѡ, прннесѡшѣ ѡмѡ дѣрѣ, злѣтѡ, и лѣвѣнъ, и смѣрнѣ. И вѣтѣтѣ прїѣмше ко ннѣ, не вѡзвѣратнїтнѣсѣ ко ѿрѡдѣ, ннѣмъ пѡтѣмъ ѡнѡшѣ ко стѣрнѣ своѡ.

Одмах затим чтец из десне певнице чита:

Брзо да нам стигне Твоје сажалење, Господе, јер смо веома осиромашили. Помози нам, Боже, Спаситељу наш, због славе имена Свога. Господе избави нас и од греха нас очисти, због имена Свога. (Пс. 78,8-9)

Чтец из леве певнице наставља ТРИСВЕТО и остало.

По Оче наш ... **Јереј:** Јер Твоји су царство, сила и слава ..., **појци** Амин, **па први чтец чита КОНДАК** навечерја празника

глас 3:

Дјева данас иде да превечну Реч у пећини неизрециво роди. Играј васељено чувши за ово, прослави са анђелима и пастирима Онога који изволе да се јави као млађано детенце, а превечни је Бог.

Други чтец Господе, смилуј се, (40 пута), **па молитву:**

У свако време и свакога часа, и на небу и на земљи, Теби се исказује поштовање и слављење, Христе, Боже наш, јер си дуготрпљив, пун си милости и милосрђа, љубиш праведнике а сажалив си према грешницима и све зовеш спасењу обећањем будућих добара. Ти Господе, прими и молитве што Ти их ми овога часа упућујемо и усмери нас животу по заповестима Твојим; освети нам душе, очисти тела, исправи расуђивања, разбистри мисли и избави нас од сваке жалости, зла и болести; огради нас Својим светим анђелима да би под њиховим окриљем чувани и вођени достигли јединство у вери и познање Твоје неприступне славе; јер си благословен у векове векова. Амин!

Затим први чтец Господе, смилуј се, (три пута), Слава ..., И сада ..., Тебе часнију од херувима ..., Именом Господњим благослови, оче!

Јереј: Молитвама светих отаца наших ... и по Амин **молитву шестога часа (св. Василија Великог):**

Боже и Господе сила и Творче свега створенога, Ти си, из Своје милости којој по дубини нема премца, у циљу спасења нашега рода, послао Свог Сина јединца, а нашег Господа, Исуса Христа, и Његовим часним крстом поцепао листу са нашим гресима, те на њему тријумфовао над властима и силама мрака. Ти Господару, Човекољупче, прими и ове молитве којима Ти ми грешни захваљујемо [на томе] и преклињемо Те да нас избавиш од сваког погубног и мрачног прегрешења и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који настоје да нам науде. Страхопштовањем према Теби

Тѣже:

Скѡрѡ да предвѣрѣтъ ны цедрѡты твоѣ, гдѣ, ѣкѡ ѡбнищѣхомъ сѣлѡ: помози намъ, бже спсе насъ, славы ради ѡмене твоегѡ, гдѣ, ѡзбави насъ, ѡ ѡчищенїи грѣхѣхъ нашихъ, ѡмене ради твоегѡ.

Тѣже трисвѣтоѣ, ѡ по Оче насъ,

кондакъ, гласъ 3:

Дѣла днесь превѣчноѣ слово въ вертѣпѣхъ градѣтъхъ родиши неизречѣннѡ: лики ѡбселѣннѡ ѡулышавши, прослѣви со агглы ѡ пѣстырѣхъ хотѣщаго гвнїтисѣ, ѡтрочѣ мѣдо превѣчнаго бга.

Гдѣ, помнѣди, мѣ. **ѡ мѣтва:** ѡже на всѣкое время:

Гдѣ, помнѣди, **трижды.**

Слава, ѡ нынѣ: **Чтнѣишю херѡвмъ:** ѡменемъ гдѣнмъ блгословнѣ, ѡтче:

Јереј: Молїтвами стѣхъ ѡтѣцъ нашихъ:

Поемъ мѣтва великагѡ васїїа:

Бже ѡ гдѣ силъ, ѡ всѣхъ твѣрн создѣтелю, ѡже за мѣрдѣ безпрїкѣднѡхъ мѣтн твоеѡхъ, ѡднороднаго сѣа твоегѡ гдѣ нашего іиса хрїта низпоглавыи на спсеиѣ рѡда нашего: ѡ чтнѣимъ сѣгѡ крѣтомъ рѣкопнѣнїи грѣхѣхъ нашихъ расстерзѣвѣи, ѡ повѣдѣвѣи тѣмъ началѣ и влѣтн тѣмъ: сѣмъ вѣко чѣвѣколюбче, прїимнѣ ѡ насъ грѣшныхъ блгодѣтвеннѡхъ сѣ. ѡ молѣбнѡхъ мѣтвѣхъ, ѡ ѡзбави насъ ѡ всѣкагѡ

обуздај наша тела и не допусти нашим срцима да се одају лошим речима или мислима, но љубављу према Теби освоји наше душе да би увек ка Теби упртих очију и с Твојом светлошћу као водилом, гледајући у Теби неприступну и вечну светлост, непрекидну хвалу и благодарност узносили Теби, беспочетном Оцу, са Твојим јединим Сином и свесветим, добрим и животворним Духом, сада и увек и у векове векова. Амин!

ДЕВЕТИ ЧАС

Јереј (а ако му саслужује ђакон, онда он) кади јеванђеље, затим иконе, настојатеља, појце и цео храм док чтец из леве певнице чита

Ходите, поклонимо се Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару и Богу нашем!

Ходите, поклонимо се и припаднимо управо Христу, Цару и Богу нашем!

Затим се читају следећа три псалма:

Псалм 109.

Рече Господ Господу моме: „Седи с Моје десне стране док Ти непријатељ не положим под ноге!“ Скиптар моћи даће Ти Господ са Сиона, па господуј међу непријатељима Својим. Посилни Твоји уз Тебе су у дан Твоје моћи, свети Твоји у красоти својој. „Пре Данице родила Те утроба Моја,“ заклео се Господ и неће се покајати: „Ти си свештеник до века по чину Мелхидседековом.“ Господ Ти је с десне стране, потукао је царева у дан гнева Свога. Биће судија међу народима, мноштво ће у трупла претворити, многима ће главе на земљу оборити. На путу ће се напиту из потока. Због тога ће уздићи главу.

Псалм 110.

Хвалићу Те, Господе, од свег срца у већу и сабору правих. Велика су дела Господња, у њима се огледају сва Његова хтења. Признање и велики углед има дело Његово, а правда Његова до века остаје. Оставио је спомен на чудеса Своја. Милостив је и милосрдан Господ, даје храну онима који Га се боје. Сећаће се до века завета Свог. Обзнанио је народу Свом моћ подвига Својих, [моћ] да им да у наслеђе земље незнабожаца. Дела руку Његових су искреност и исправност. Све наредбе Његове поуздане су, утврђене су до века векова, саздане су на истини и правди. Избављење послао је народу Свом. Свето и страшно је име Његово. Почетак мудрости је страх пред Богом. Разборито поступају они који се држе Завета Његовог. Хвала Његова остаје до века векова.

всегдѣбнѣтельнаго и мрѣчнаго прегрѣшенїа, и всѣхъ ѡслобѣтїи насъ ицѣдїицхъ, вїднїмыхъ и невїднїмыхъ вргъ. прїгвоздїи стрѣхъ твоимѣмъ плѡти нашѣа, и не оуклонїи сердцеъ нашнхъ въ словеса илїи помышлѣнїа лѣкабствїа: но любѡвію твоєю оуазвїи дѡшы нашѣа, да къ тебеъ всегдаъ взнрѣюще, и ѣже ѡ тебеъ свѣтломъ наставлѣемїи, тебеъ непрїстѣпнаго и прїснобїцнаго зрѣще свѣтлѣ, непрестѣнное тебеъ иповѣданїе и блгодарѣнїе возсылаемъ, безначальномѣмъ оцѣмъ со єдинороднымъ твоимъ спомъ, и всесымъ, и блгїимъ, и животворѣющимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чѣсъ девѣтїи.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѣмъ бгѣ.

Прїидїте, поклонїмса и прїпадѣмъ хрїтѣмъ, црѣви нашемѣмъ бгѣ.

Прїидїте, поклонїмса и прїпадѣмъ самомѣмъ хрїтѣмъ, црѣви и бгѣ нашемѣмъ.

Поклоны трїи.

Псаломъ рѣд:

Рече гдѣ гдѣви моемѣмъ: сѣдїи ѡдеснѡю менѣ, дондеже положѣ врагїи тво. поднѡжїе ногъ твоихъ. Жѣзлѣ силы послетъ тїи гдѣ ѡ сіѡна, и гдѣтвѡдїи погредѣ врагѡвъ твоихъ. Съ тобою началоъ въ день силы твоєа, во свѣтлостехъ сыихъ твоихъ: и зѣрѣва прѣжде деннїцы родїхъ тѣа. Влѣчїа гдѣ и не расклетїа: тѣи іерѣи во вѣкѣхъ по чїнѣмъ мелхїседековѣмъ. Гдѣ ѡдеснѡю тебеъ сокрѣшилѣ ѣсть въ день гнѣва своєгѡ царїи: сдѣнѣтъ во іазыцѣхъ, исполнїтѣ падѣнїа, сокрѣшїтѣ главы на землїи многїхъ. Ѣ потѡка на пдїти пїетѣ: сегѡ радїи вознесѣтъ главы.

Псаломъ рї:

Иповѣмса тебеъ, гдїи, всѣмъ сердцемъ моимъ въ свѣтѣ прѣвїхъ и сѡнѣ. Кѣлїа дѣла гдїа, и зѡйскана во всѣхъ болахъ єгѡ: иповѣданїе и великолѣпїе дѣло єгѡ, и прѣва єгѡ пребывѣетъ въ вѣкѣхъ вѣка. Пѣмѣтъ сотворїлѣ ѣсть чдѣезъ своихъ: млтвѣхъ и цѣдръ гдѣ. Пїцїмъ даде кощымыа єгѡ: поманѣтъ въ вѣкѣхъ завѣтъъ своїи. Врѣпостѣ дѣла своихъ возвѣстїи людемъ своимъ, дѣти и мѣ догтоанїе іазыкѣ. Дѣла рѣкѣ єгѡ иртїна и сдѣа, вѣрны вс. запѡвѣдї єгѡ, оутвержѣны въ вѣкѣхъ вѣка, сотворѣны во иртїнѣ и правѡтѣ. И звалѣнїе погла людемъ своимъ: запѡвѣда въ вѣкѣхъ завѣтъъ своїи: со и стрѣшно ѣма єгѡ. Начало прѣмрѡстїи стрѣхъ гдѣнѣ, рѣзѡмъ же блгѣ всѣмъ творѣцымъ и: хвала єгѡ

Псалм 85.

Приклони, Господе, ухо своје и чуј ме – јер сам сиромах и убог. Сачувај ми душу – јер Теби се посветих. Спаси слугу Свога који се у Тебе узда, Боже мој. Смилуј ми се, Господе, јер Теби ћу вапити по читав дан. Развесели душу слуге Свога, јер Теби уздигох душу своју. Ти си, Господе, благ и саосећајан и имаш пуно милости према свима који Те призивају. Обазри се, Господе, на молитву моју, обрати пажњу на глас молбе моје. У дан невоље своје завапио сам Ти, јер си ме услишио. Нема међу боговима Теби равнога, ни дела каква су Твоја. Сви народи које си створио доћи ће и поклониће Ти се, Господе, и славиће име Твоје. Јер си велики, јер чиниш чудеса, јер си једини Бог. Упути ме, Господе, на стазу Своју и искрено ћу ићи њоме. Да је радосно срце моје што се боји имена Твога. Хвалићу Те, Господе, од свег срца, славићу име Твоје до века. Велика је Твоја милост према мени, јер си ми избавио душу из дубине пакла. Боже, беззаконици се дигоше на мене, гомила силника хоће да ми душу узме, а немају Тебе пред очима. Но Ти си Господе, Боже мој, милосрдан, милостив, срдчан, пун милости и искрености. Погледај на мене и смилуј ми се. Дај снаге Своје слуги Своме, спаси сина слушкиње Своје. Начини на мени знамење добротe Своје, да виде они који ме мрзе и буду посрамљени. Јер Ти си ми, Господе, помогао, Ти си ме утешио.

Слава ..., И сада ..., Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(три пута)**

Затим Господе, смилуј се, **(три пута),**

Слава ... и (чита се) ТРОПАР навечерја празника (глас 4.):

Беше некад у Витлејему на попису Марија заједно са старцем Јосифом – јер он беше из Давидова потомства – а била је у трудноћи без семена зачетој. Утом јој дође време да се породи, но нигде не беше места да одседне. Али, као удобна палата, указа се царици пећина. Христос се рађа да палог човека опет уздигне у свој лик.

И сада ..., БОГОРОДИЧАН (уобичајени 9. часа):

Ти си се – ради нас – родио од Дјеве, Ти си – о Добри – поднео и распеће, Ти си – смрћу Својом – разоружао смрт, па очигледно – као Бог – си устао. Ти не презри оне које си руком Својом створио, но покажи своје човекољубље, Милостиви: прихвати заузимање за нас Родитељке Твоје – Богородице, и спаси, Спаситељу наш, народ који очајава.

пресывѣаетъ вѣ вѣкз вѣка.

Псаломъ ѿ:

Приклони, гдн, о҃ххо твое, и о҃глыши мѧ: ѧкво нищѣи и о҃убогъ є҃мь ѧзъ. Сохранї дшш҃ мою, ѧкво прѣбенъ є҃мь: спїи раба твоего, бже мой, о҃повѣщаго на тѧ. Помилуй мѧ, гдн, ѧкво кз тебе воззовѣ вѣсь день. Возвесели дшш҃ раба твоего: ѧкво кз тебе взрахъ дшш҃ мой. ѧкво ты, гдн, блгъ и кротокъ и многомлчнвкз вѣмь призывающимъ тѧ. Вншн, гдн, молитвѣ мою и конми гл҃г҃ моленїа моегѡ. Вз день скорби моеѧ воззвахъ кз тебе, ѧкво о҃глышалъ мѧ є҃и. Нѣсть подобенъ тебе кз возвѣхъ, гдн, и нѣсть по дѣломъ твоимъ. Ви и збыцы, є҃лики сотвориѧ є҃и, прїидѣтъ и поклонатѣ предъ тобою, гдн, и прославятъ ѧма твоє: ѧкво велии є҃и ты и творѧи чдеѧ, ты є҃и блгъ є҃динъ. Настѣви мѧ, гдн, на пѣть твою, и поидѣ во истинѣ твоєй: да возвеселитѣ є҃рдце моє во о҃чтѣ ѧмене твоегѡ. Исповѣмѣ тебе, гдн бже мой, вѣмь є҃рдцемъ моимъ и прославлю ѧма твоє кз вѣкз: ѧкво млчѣ твоѧ велиа на мнѣ, и избавилъ є҃и дшш҃ мою ѿ ѧда пренеподнѣншаго. Бже, законопретѣпнцы востѧша на мѧ, и соимъ державныхъ взыскаша дшш҃ мою, и не предложїша тебе предъ собою. И ты, гдн бже мой, цѣдрый и млчнвыи, долготерпѣливый и многомлчнвыи и истинный, прїзри на мѧ и помилуй мѧ: дѧждь державѣ твоеѡ отрокѣ твоемѣ и спїи сына рабы твоеѧ. Сотвори со мною знаменїе во блго: и да видѣтъ ненавїдащїи мѧ, и постыдѣтѣ, ѧкво ты, гдн, помогл ми и о҃чѣшилъ мѧ є҃и.

Слава, и нынѣ. **Илладїа, трїжды.**

Гдн, помилуй, **трїжды.**

Слава, тропарь, гл҃г҃ д:

Написовашеѧ иногда со старцемъ ѡсифомъ, ѧкво ѿ сѣмене дѣдова, вѣ видлѣемѣ мїрамъ, чревоногащн безсѣменное рождѣнїе: настѧ же время рѣчѣвѣ, и мѣсто ни є҃дино же вѣ обнѣтѧнцѣ: но ѧкоже краснаа палѧта, вертепъ црїчѣ показашеѧ. хрїтѡсъ раждѣетѣ, прѣжде пѧдшїи воскрѣсннїи ѡбразъ.

И нынѣ, вѣорбнчнъ:

Иже нѧзъ радн рождѣнѣ ѿ дѣвы, и распѣтїе претерпѣвѣ, блгїи, испровѣрїи смѣртїю смѣртъ, и воскресѣнїе гвлѣи ѧкво блгъ, не презри ѧже создѧлъ є҃и рѣкою твоею, гвлн члвѣколюбїе твоє, млчнвѣ, прїими рождшю тѧ вѣдѣ молѧщнмъ за

Затим се певају САМОГЛАСНЕ СТИХИРЕ.

Лева певница: глас 7:

Ирод беше узнемирен гледајући побожност мага и срдњом распаљиван помно се распитиваше које је отприлике годиште [дете]. Мајке остају без деце, а одојчад узраста до године сурово се косе. Груди усахњују, извори млека пресушују – страхота велика! Стога, верни, побожно се скупивши, поклонимо се Христовом рођењу.

Десна певнице пева исту стихиру, без стиха.

Лева певница:

Стих: Бог ће доћи из Темана, Свети из горе покривене честаром.
(Авакум 3,3)

и стихира

глас 2:

Кад је Јосиф, идући ка Витлејему, био сломљен тугом, ти си му, Дјево, викала: „Што си мрзовољан и потиштен гледајући ме бремениту, а уопште не знајући за страшно тајанство у вези са мнош? Убудуће одагнај сваку бојазан, разумевајући за разум неприхватљиво: Бог из милости силази на земљу, у утроби мојој сада је и тело на Себе примио је. Њега ћеш видети кад се буде родио, јер је тако изволео, и пун радости ћеш Му се поклонити као своме Творцу. Њему анђели без престанка певају и славе Га заједно са Оцем и Светим Духом.“

Десна певница:

Стих: Господе, чуо сам реч Твоју и препао се. Господе, спознао сам дело Твоје и избежумо се. (Авакум 3,1)

и иста стихира још једном.

Лева певница: Слава ...,

глас 6:

Данас се рађа од Дјеве онај који у шаџи држи сву творевину; у пелене је повијен као новорођенче онај који је по природи недодирљив; Бог је положен у јасле, а утврдио је небеса на самом почетку; млеком из груди храни се Онај који је у пустињи маном окрепио народ; маге Себи дозива Женик Цркве; даре њихове прима Син Дјеве. Клањамо се рођењу Твом, Христе! Клањамо се рођењу Твом, Христе! Клањамо се рођењу Твом, Христе! Покажи нам и Твоја божанска богојављења!

И сада ..., десна певница исто.

Одмах затим канонарх леве певнице узима ПРОКИМЕН пророштва, глас 4:

нѣ, њ спѣн, спѣе нашь, людн ѡчланныа.

Тѣже тропарѣ еѣ. Гласъ 3:

Оуднблѣшела ѡрѡдъ, зрѣа волхвѡвъкъ бл҃гочетїе, њ гнѣвомъ побѣждѣемъ, лѣта ѡпытѣше разгтоанїа. мѣтсри безчѣстѣемы бывѣхѣ, њ безвремѣнный бѡзрѣтѣ младѣнцѣвъкъ горѣцѣ пожнѣшела. сощѣи сыхѣхѣ, њ истѡчннѣи млѣнїи оудержѣвѣхѣ, бѣлїе бѣше лѣто: чѣмъже бл҃гочетнѡ вѣрнїи сошѣдшела поклонїиела хрѣтѡвѣрѣтѣ. [Дѣвѣды.]

Тѣже стїхъ: Бгъ ѡ юга прїидетѣ, њ сѣн ѡзъ горы прїостѣннныа чѣщн.

Тропарѣ, гласъ 6:

Вгдѣ ѡвнфъ, дѣо, печѣлїю оудѣвѣшела, кѣ вѣдлѣмѣ ѡдѣа, вопїала сїи кѣ немѣ: чѣто ма зрѣа непразднѣ дрѣхлѣшн, њ смѣцѣшн, не вѣднн всѣкѡ сѣже во мнѣ стѣрашагѡ тѣннствѣ; прѡчѣе ѡложн стѣрѣхъ всѣкѡ, прѣслѣвное познавѣа. бгъ во ннзхѡднѣ на зѣмлю мѣтн рѣдн, во чрѣвѣ моѣмъ нынѣ, ѣще њ плѡть прїѣтѣ: сѣгѡже рѣждѣема оудршн, ѣкоже бл҃гонзѡбн, њ радѡстн ѡполннела поклонїишн ѣкѡ знѣднтелю тѡемѣ. сѣгѡже ѣггн поѡтѣ непрѣтѣннѡ, њ славогѡвѣтѣ со оцѣмъ њ дхѡмъ стѣмъ.

Стїхъ: Гдн, оудѣлѣшахъ слѣхъ тѡбѡ, њ оубѡдѣа: гдн, раздѣмѣхъ дѣла тѡва, њ оудѣлѣхъ.

Пѣкн чѡнѣже тропарѣ.

Тѣже стѣвъкъ посрѣдѣ црѣкѣ, канѡнарѣ прочнѣетѣ велегласнѡ вѣд стїхнрѣ сїи,

гласъ 5:

Днѣсь рѣждѣтѣа ѡ дѣвѣ, рѣкѡю вѣдѡ содерѣжн тѣвѣрѣ: пеленѣмн ѣкоже зѣменъ повнѣетѣа, ѣже сѣщѣтѣвомъ непрѣкѡновѣннѣмъ бгъ: кѣ ѣслѣхъ возлѣжнѣтѣ оутѣвѣрднннѣ нѣслѣ гѡвѡмъ въ начѣлѣхъ: ѡ сощѣвъкъ млекѡмъ пнѣтѣтѣа, ѣже въ пѣстѣнн мѣннѣ одожднннѣмъ лѡдемъ: волхѡвѣ прнзѡвѣтѣтѣ жѣннхъ црѣкѡвннн, дѣры енхъ прїемлетѣ енѣ дѣвѣ. поклонѣемѣа рѣтѣвѣ тѡемѣ, хрѣтѣ: поклонѣемѣа рѣтѣвѣ тѡемѣ, хрѣтѣ: поклонѣемѣа рѣтѣвѣ тѡемѣ, хрѣтѣ, покажн намъ њ бжѣтѣвннѣа тѡва. бгѡвѣснїа.

За Сион ће се говорити да је мати, да се у њему овај и онај родио. (Пс. 86,5)

Стих: Темељи су му на горама светим. (Пс. 86,1)

ЧИТАЊЕ ИЗ КЊИГЕ ПРОРОКА ИСАИЈЕ

(гл. 9, 6-7):

Дете нам се роди, Син нам се дарова. Власт Му је на плећима, име Му је Гласник великог савета, Диван Советник, Силан Бог, Владалац, Господар мира, Отац будућег века. „Јер ћу донети мир владарима, мир и здравље преко Њега.“ Велика је власт Његова и миру Његовом нема краја. Уздићиће га на престо Давидов, на царство његово. Утврдиће се у правди и правичности од сада па до века. Учиниће то ревност Господа Саваота.

ЧИТАЊЕ ИЗ ПОСЛАНИЦЕ ЈЕВРЕЈИМА СВ. АПОСТОЛА ПАВЛА

(2,11-18 = зач. 306):

[Браћо!] Онај који посвећује и они који се посвећују од једнога су [Оца]. То је разлог што се се не стиди да их зове браћом говорећи: „Разгласићу име Твоје браћи мојој, усред скупштине хвалићу Те“. И још: „У Њему ће ми бити поуздање“. И још: „Ево мене и деце коју ми је дао Бог“. А пошто деца имају заједничко тело и крв, тако и Он то исто узме – да смрћу сатре онога који има власт над смрћу, то јест ђавола, те да избави оне који услед страха од смрти читавог живота беху подвргнути робовању. Јер не заузима се за анђеле, него се заузима за Авраамове потомке. Стога је требало да у свему постане сличан браћи, да буде милостив и веран првосвештеник који служи Богу, да окајава грехе народа. А будући да је сâм трпео кад је био искушан, може да помогне онима који су изложени искушавању.

ЧИТАЊЕ ИЗ СВ. ЈЕВАНЂЕЉА ПО МАТЕЈУ

(2,13-23 = зач. 4):

Пошто [маги] одоше, анђеоло Господњи јави се Јосифу у сну и рече: „Устани, узми дете и мајку његову, па бежи у Египат и буди онде док ти не кажем, јер ће Ирод тражити дете да га погуби!“ И он устаде и у ноћи узме дете и мајку његову и оде у Египат и беше онде до смрти Иродове. Тако се испунило оно што је Господ рекао преко пророка који каже: „Из Египта дозвах Сина Свога.“ Тада Ирод, видевши да су га маги преварили, веома се расрди и нареди да се поубијају сва деца у Витлејему и свој његовој околини од две године наниже према времену које је пажљиво испитао од мага. Тада се испунише речи пророка Јеремије који каже: „У Рами се чуо глас – плач, јаук и ридане много. Рахила плаче за својом децом и не жели да се утеши – јер их нема.“ А по смрти Иродовој анђеоло Господњи јави се у сну Јосифу и рече: „Устани, узми дете и мајку његову и иди у земљу Израилеву, јер умреше они који су

И твѡримъ трѣ покѡбны.

На девѣтомъ часѣ, кадѣтъ дїаконъ вѣсь храмъ.

Тѣже, прокіменъ, гласъ дѣ:

Млчїи єїѡнъ речѣтъ: челоѡчкъ и челоѡчкъ родїа въ нѣмъ.

Стїхъ: Ѡсновѣнїа єгѡ на горѣхъ стїхъ.

Прѡрочества євѣнїа чтѣнїе. [Глава дѣ.]

Ѡтроцѣ родїа намъ єнъ, и дадеѣа намъ, єгѡвѣе начѣльство бѣистъ на рѣмѣ єгѡ. и нарицѣтѣа ѣма єгѡ великагѡ совѣта ѣгѣлъ. Чѡденъ совѣтннкъ, бѣзъ крѣпокъ, властїтель, начѣльннкъ мїра, ѡцѣ єдѡцагѡ вѣка: прїбедегѣ ко мїрѣ на начѣльннкѣ, и зарѣбе єгѡ. И вѣлїе начѣльство єгѡ, и мїра єгѡ нѣстѣ предѣла, на прѣтолѣ дѣдовъ, и на црѣтво єгѡ, нсправнчїи є, и застѡпнчїи є єдѡбѡю и прѣвдою, ѡ нынѣ и до вѣка. рѣвностъ гдѣ еавѡдѣа сотворїтъ єї.

Въ євѣрїемъ посланїа єгѡвѣ ѣвѣлїа пѣвѣлїа чтѣнїе. [Зачѣло є.]

Брѣтїе, євѣнїи и ѡспїаємїи ѡ єдїнагѡ вѣн: євѣе радн вннѣ не стѣднчѣа брѣтїю нарицѣтн ѣхъ, глагола: Возвѣщѡ ѣма твоє брѣтїи моєй, поредѣ црѣкѣ воїпоѡ тѣ. И пѣкн: ѣзъ єдѡдѣ надѣвѣа нѣнѣ. И пѣкн: єє ѣзъ и дѣтн, ѣже мнѣ далъ єстѣ бѣзъ. Понѣже ѡвѣв дѣтн прївѣщншѣа плѡтн и крѡвн, и тѡн прїнскрєннѣ прївѣщнѣа тѣхѣже, да ємѣртїю ѡпраздннчѣа нмѡцаго держѣвѣ ємѣртн єнрѣчѣ дїавѡла. И нѣвѣнчѣ єнхъ, єлнцы єтѣрѡмъ ємѣртн чрѣзъ вѣе жнчїе повнннн вѣшнѣ рабѡтѣ. Не ѡ ѣгѣлѣ ѡвѣв когдѣ прїємлетъ, но ѡ євѣмене ѣвѣрїаєвѣ прїємлетъ: Ѡнѡдѣе дѡлженъ бѣ по вѣемѡ подѡбнчнѣа брѣтїн, да млчнѣвъ єдѣтъ и вѣрєнъ прѣвосцїєнннкъ въ тѣхѣхъ, ѣже кз бѣзъ, во єе же ѡчнстнчн грѣхн людкѣвѣ. Въ нѣмѣе ко поєтрадѣ, єлмъ нкѡдѣшенъ бѣвѣ, мѡжетъ и нкѡдѣшѣемѣмъ помѡщн.

Дїаконъ: Премѡдрѡстѣ, прѡстїи, ѡслѣшнмъ єгѡвѣ євѣлїа.

Єрѣн: Ѡ матѣдѣа єгѡвѣ євѣлїа чтѣнїе. [Зачѣло дѣ.]

Ѡшѣдѣшѣмъ волхѣвѡмъ, єє ѣгѣлѣ гдѣнѣ во єнѣ ѣвѣнѣ ѡвнѣлѣ, глагола: вѡстѣвѣ понмнѣ Ѡтроцѣ и мѣрѣ єгѡ, и вѣжнѣ ко єгѣпетѣ, и єдѣн тѣмѡ, дѡндеже рєкѣ тн: хѡщєтѣ ко ѣрѡдѣ нкѣтн Ѡтроцѣтѣ, да погѣнчѣтѣ є. Ѡнъ же вѡстѣвѣ, поѡчѣтѣ Ѡтроцѣ и мѣрѣ єгѡ нѡцїю, и ѡнѣе ко єгѣпетѣ. И вѣтѣ тѣмѡ до ѡмѣртѣѣ ѣрѡдова, да єдѣтѣа рєчѣннѡе ѡ гдѣ прѣрѡкомъ глаголющнмъ: ѡ єгѣптѣ вѡззѣвѣхъ єнѣ моєгѡ. Тогдѣ ѣрѡдѣ внѣвѣвѣ, ѣкѡ порѣганъ бѣистѣ ѡ волхѣвѣвѣ, разгнѣвѣа євѣлѡ, и послѣвѣ нѣвѣнѣ вѣ. дѣтн єдѣцѣа въ вндѣлѣмѣ и во вѣхѣхъ предѣлѣхѣ єгѡ, ѡ двѡдѣ млчѣлѣ и ннжѣншѣе, по врѣмєнн єе же нѣвѣрѣтнѡ нспытѣ ѡ волхѣвѣвѣ. Тогдѣ

тражили душу детињу.“ И он устаде и узе дете и мајку његову и дође у земљу Израилеву. Али када чу да у Јудеји влада Архелај на месту оца свога Ирода побоја се да иде онамо. Пошто у сну доби од Бога упутство, оде у покрајину Галилеју. Дошавши тамо настани се у граду званом Назарет; да се испуни што су казали пророци – да ће Га звати Назарећанин.

Одмах затим чтец из леве певнице чита (Песма тројице младића [апокрифна] 11-12):

Не напусти нас заувек, због [светог] имена Свог! Не раскини Завет Твој и не ускрати нам милост Твоју, због Авраама Твога љубљенога, Исаака, слуге Твога, и Израиља Твога светог.

Чтец из десне певнице наставља ТРИСВЕТО и остало. По Оче наш ... **Јереј:** Јер Твоји су царство, сила и слава ..., **појци** Амин, **па први чтец чита КОНДАК** навечерја празника (глас 3.):

Дјева данас иде да превечну Реч у пећини неизрециво роди. Играј васељено чувши за ово, прослави са анђелима и пастирима Онога који изволе да се јави као млађано детенце, а превечни је Бог.

Други чтец Господе, смилуј се, (40 пута), **па молитву:**

У свако време и свакога часа, и на небу и на земљи, Теби се исказује поштовање и слављење, Христе, Боже наш, јер си дуготрпљив, пун си милости и милосрђа, љубиш праведнике а сажалив си према грешницима и све зовеш спасењу обећањем будућих добара. Ти Господе, прими и молитве

ИЗОБРАЗИТЕЉНИ

Најпре чтец из десне певнице чита:

(Псалом 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси Господе. Благослови, душо моја Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који издвела од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпљив и многомилостив. Неће се до краја гневити, нити ће до века срдити се. Није нам учинио по безакоњима нашим, нити је узвратио по гресима нашим. Јер

свѣтъга речѣнное іереміемъ пррѡкомъ глаголющимъ: Гласъ въ рѣмѣ слышанъ бѣсть, плачь и рыданїе, и вопль многъ: рѣчь плачуща чдз своихъ, и не хотѣше оутѣшннса, ѣкѡ не сѣтъ. оумѣршѣ же ѡрѡдѣ, сѣ агглы гднѣ во снѣ ѡбнѣа іѡнфѣ во сгупчѣ, глагола: востѣвъ понми ѡтрочѣ и мрѣ сгѡ, и ндѣ въ зѣмлю іилевѣ, нзѡмрѡша во нцѣпн дшѣ ѡтрочѣте. Онѣ же востѣвъ, поѣтъ ѡтрочѣ и мрѣ сгѡ, и прїде въ зѣмлю іилевѣ. Слышавъ же, ѣкѡ архелѣи царствѣтъ во іудѣн, вѣстѣ ѡрѡда ѡтца своегѡ, оубоѡса тѣмѡ нтн: вѣстѣ же прїемъ во снѣ, ѡнде въ предѣлы галїлѣнскїа. И пршѣдъ вселнѣа во градѣ нарицѣемѣмъ назарѣтъ, ѣкѡ да сѣдѣтъга речѣнное пррѡкн, ѣкѡ назѡрѣн наречѣтъга.

Тѣже: Не предѣждь насъ до концѣ, ѡмене твоегѡ рѣдн, и не разорн завѣтъа твоегѡ, и не ѡстѣвн мѣтн твоѡ ѡ насъ, ѡбрама рѣдн возлюбленнагѡ ѡ тебѣ, и за іѡѡка раба твоегѡ, и іѡѡа сѣго твоегѡ.

Тѣже трнчѣѡе, по Оѣе насѣ:

Кондѣкъ, гласъ 6:

Дѣѡ днѣсъ превѣчноѡе слѡво въ вѣртѣпѣ градѣтъ роднтн неизречѣннѡ: лнѣдн вселѣннаѡ оублѣшавшн, прослѣвн со агглы и пѣстырѣмн хотѣцагѡ ѡбнчнса, ѡтрочѣ мѣѡо превѣчнагѡ бѣа.

Гдн, помнѣдн, ѡ.

И мѣтъа: ѡже на всѣкоѡе вѣрема:

Начѣло нзѡбразнтельныхъ

Ѳѣлѡмъ рѣ:

Бѣгословнѣ дшѣ моѡ гдѣ, бѣгословѣнъ сѣн гдн. Бѣгословнѣ дшѣ моѡ гдѣ, и вс. вндтрѣнннаѡ мо., ѡма сѡе сгѡ. Бѣгословнѣ дшѣ моѡ гдѣ, и не забывѣн вѣчѣхъ воздѣлнн сгѡ: ѡнцнѡѡцагѡ вс. беззакѡннѣа тво., нцѣлѣѡѡцагѡ вс. недѣгн тво.: нзѡблѣѡѡцагѡ ѡ нстѣннѣа жнѡѡтъ твоѡй, вѣнѣѡѡцагѡ тѣѡ мнѡстнѡ и цѣдрѡтѡмн: нсполнѡѡцагѡ во бѣгнхъ желѣннѣе твоѡе: ѡбновнѣтъ ѣкѡ ѡрѡѡ ѡнѡстѣ твоѡ. Творѣн мнѡстѣнн гдѣ, и сѣдѣѣ всѣмъ ѡбнѣннѡмъ. Сказѡ пѣтн сво.

колико је високо небо од земље, толико је утврдио Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко Исток од Запада, толико је удалио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна сздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава - дани његови, као цвет пољски - тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и дове-ка на онима који Га се боје, и правда је Ње-гова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни да творите реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове.

Слава ...,

(Псалм 145)

Хвали, душо моја, Господа. Хвалићу Господа у животу мојем, певаћу Богу моме докле постојим. Не уздајте се у кнезове, у синове људске; у њима нема спасења. Кад изађе дух његов и врати се у земљу своју, тога дана пропадну све помисли његове. Блажен је коме је Бог Јаковљев помоћник његов, уздање је његово у Господа Бога својега; Који је створио небо и земљу, море, и све што је у њима. Који чува истину вавек, Који чини правду уцвелењима, Који даје храну гладнима. Господ ослобађа сужње, Господ умудрује слепе, Господ подиже оборене, Го-спод љуби праведне. Господ чува дошљаке, сироту и

мѡвѣобн, сыновѡмз ѿбѣвѣмз хотѣнїа сво.. Цѣдрз ѿ мѣтѣвз гдѣ, долготерпѣлїевз ѿ многомѣтїевз. Не до концѣ прогнѣветїа, нїже во вѣкз вѣждѣтѣ. Не по беззаконїемз нашымз сотворїлз єсть намз, нїже по грѣхѡмз нашымз воздѣлз єсть намз. пкѡ по высотѣ нѣбѣ ѿ землї, ѡтвердїлз єсть гдѣ мѣтѣ своѡ на боѡцнхѣа єгѡ. плїкѡ ѡтѡтѣ востѡцы ѿ з-падз, ѡдѣлз єсть ѿ насъ беззаконїа нша. пкѡже цѣдрнѣз ѡтѣцз сыны, ѡцѣдрн гдѣ боѡцнхѣа єгѡ. пкѡ тѡѡ познѣ создѣнїе наше, помѡнѣ, ѿкѡ перѣтѣ єсмь: Человѣкз, ѿкѡ травѣ днїе єгѡ, ѿкѡ цвѣтѣз єельный тѣкѡ ѡцвѣтѣтѣ. пкѡ дѡхъ прѡнѣ въ нѣмз, ѿ не вѣдетѣ, ѿ не познѣетѣ кѡмѣ мѣртѣа своегѡ. Мѣтѣ же гдѣ ѿ вѣка ѿ до вѣка на боѡцнхѣа єгѡ, ѿ прѣвдѣ єгѡ на сынѣхъ сынѡвз хранѡцнхъ завѣтѣз єгѡ, ѿ помѡцнхъ зѡповѣдн єгѡ творїтн ѡ. Гдѣ на нѣбѣ ѡгѡтѡва прѣтѡлз своѡ, ѿ црѣво єгѡ вѣмн ѡвладѣетѣ. пгѡсловнѣте гдѣ всѣ ѡглн єгѡ, снльннї крѣпостїю, творѡцнн євоѡ єгѡ, ѡсѡбшѣтн глѣз словѣз єгѡ. пгѡсловнѣте гдѣ всѣ снлы єгѡ, сѡдгн єгѡ, творѡцнн волю єгѡ. пгѡсловнѣте гдѣ всѣ дѣлѣ єгѡ, на всѡкомз мѣстѣ вѣчїетѣ єгѡ.

Слѡва ѡцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмѣ дѡхѣ, пѣрвыѡ лнѣкз вѡшшнмз глѣомз.

Пѡкн пѣрвыѡ лнѣкз:

пгѡсловнѣ дѡшѣ моѡ гдѣ, ѿ всѣ вѡдѣрѣннѡа мо., ѿмѡ стѡе єгѡ. пгѡсловѣнз єсн гдѣ.

Псалѡмз рѣсѣ.

Хвалн дѡшѣ моѡ гдѣ. Вѡсхвалн гдѣ въ жнвѡтѣ моѣмз, поѡ бѣѣ моѣмѣ, дѡндеже єсмь. Не надѣнѣтѣа на кнѡзн, на сыны челѡвѣчїскїа, въ ннѣже нѣетѣ спасѣнїа. Нзѡдѣтѣ дѡхъ єгѡ, ѿ вѡзвратнѣтѣа въ зѣмлю своѡ: въ тѡѡ дѣнь погнѣнѣтѣ всѣ помышлѣнїа єгѡ. пжѣнз, ємѣже бѣз ѡкѡвѣ помѡцннкз єгѡ, ѡпѡвѣнїе єгѡ

Пред празник Христова рођења

удову прима, и пут грешних погубљује. Зацариће се Господ до века, Бог твој Сионе, из нараштаја у нараштај.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Јединородни Сине и Логосе Божји, бесмртан си, и изволео си ради нашег спасења да се оваплотиш од Свете Богородице и Приснодјеве Марије, и непроменљиво постао си човек; био си распет, Христе Боже, и смрћу смрт сатро; Ти Који си Један од Свете Тројице, прослављан са Оцем и Светим Духом, спаси нас.

Иза тога се чита, наизменично, један стих један, други стих други чтец:

У царству Своје сети ме се, Господе, када дођеш у царство Своје!

Блажени су сиромашни духом јер је њихово царство небеско!

Блажени су уплакани јер ће бити утешени!

Блажени су кротки јер ће земљу наследити!

Блажени су гладни и жедни Божје правде јер ће бити насићени!

Блажени су милостиви јер ће бити помиловани!

Блажени су чистог срца јер ће Бога гледати!

Блажени су миротворци јер ће бити названи синовима Божјим!

Блажени су прогнани на правди јер је њихово царство небеско!

Блажени сте кад вас нагрде, кад вас прогнају и кад вас, лажући, набеде сваки злом – мене ради!

Радујте се и веселите јер је велика ваша награда на небесима!

Слава ..., И сада ...,

Сети нас се, Господе, када дођеш у царство Своје!

Сети нас се Господару, када дођеш у царство Своје!

Сети нас се, Свети, када дођеш у царство Своје!

Хор небески пева Ти и говори: „Свет, свет, свет је Господ Саваот! Пуни су небо и земља славе Твоје!“

Послѣдованіе часѡвкз пѣвѣемыхъ въ навечерїи рѣчтва хрѣтѡва.

на гдѣ бѣа евогѡ: Сѡтѡборшаго нѣо и зѣмлю, море, и вс. ѡже въ нѣхъ: Храпѣцаго истинѣ въ вѣкз, тѡрѡцаго едѡ ѡбѣднмымъ, дѡнцаго пѣцѣ ѡчѣвѣмъ. Гдѣ рѣшнѣтѡ ѡковнныа, гдѣ ѡумѡдрѡетѡ слѣпцы, гдѣ возводѣтѡ ннзвѣрѣжнныа, гдѣ лѡвѣтѡ прѡвѣдннн. Гдѣ хрѣнѣтѡ прѣшѣльцы, сѣра и вѡвѣ прѣнѣтѡ, и пѡтѡ грѣшныхъ погѡвѣтѡ. Коцрѣтѡ гдѣ во вѣкз, бѣтѡ тѡвоѡ сѡне, въ рѡдѡ и рѡдѡ.

И нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкн вѣкѡвѡвъ, аминъ.

Едннородный сѣе, и слѡве бжїи, безмѣртѡвѡ сѣи, и нзѡблѡвннн сѣенїѡ нашѡегъ рѡдн ѡплѡтѣннѡ ѡ стѣѡ бѣцѣ, и прѣнѡдѣѡ мрїи, непрѡлѡжнѡ вѡчлѣвѣннѡнѡ: рѡпнннѡ же хрѣтѡ бжѡ, смѣртнѡ смѣртѡ попрѡвнн, едннѡ сѣи стѣѡ трѣцѣ, спрѡсѡвлѡемнн ѡцѣ и стѡмѡ дхѣ, сѣи нѡсѡ.

Возгласнѡ:

Во црѣтѣн тѡѡмѡ помѡнн нѡсѡ, гдн, егдѡ прѣнѡдѣшн во црѣтѣн тѡѡмѡ.

Блжѣнн ннцїи дхѡмѡ, ѡкѡ тѣхъ есѣтѡ црѣтѡ нѣноѡ.

Блжѣнн плѡчѡцїи, ѡкѡ тн ѡтѣшѡтѡ.

Блжѣнн крѡтѡцѣн: ѡкѡ тн наследѡтѡ зѣмлю.

Блжѣнн ѡчѡцїи и жѡждѡцїи прѡвѡды: ѡкѡ тн насытѡтѡтѡ.

Блжѣнн мѡлѡстннн: ѡкѡ тн помѡловѡнн бѡдѡтѡ.

Блжѣнн чнстнн срѣцѡмѡ: ѡкѡ тн бѣ ѡчѡрѡтѡ.

Блжѣнн мнрѡтѡрѡцѣ: ѡкѡ тн снѡве бжїи нарѣкѡтѡ.

Блжѣнн нзгнѡнн прѡвѡды рѡдн: ѡкѡ тѣхъ есѣтѡ црѣтѡ нѣноѡ.

Блжѣнн есѣтѡ, егдѡ понѡсѡтѡ вѡмѡ, и нжѡдѡтѡ, и рѣкѡтѡ вѡкѡкъ ѡѡз глѡбѡлѡ, на вѡ лжѡцѡ менѡ рѡдн.

Рѡдѡнѡтѡ и весѡлнѡтѡ, ѡкѡ мздѡ вѡша мнѡга на нѣсѣхъ.

Не глѡбѡмѡ же на блжѣннѡхъ пѣннн, ѡже въ мннѣн: нн ѡплѡ, нн еѡлїѡ.

Слѡва, и нынѣ:

Помѡнн нѡсѡ, гдн, егдѡ прѣнѡдѣшн во црѣтѣн тѡѡмѡ.

Помѡнн нѡсѡ, вѡко, егдѡ прѣнѡдѣшн во црѣтѣн тѡѡмѡ.

Помѡнн нѡсѡ, стѣи, егдѡ прѣнѡдѣшн во црѣтѣн тѡѡмѡ.

Днѡкъ нѣннн поѡтѡ тѡ, и глѡбѡетѡ: етѡ, етѡ, етѡ гдѣ слѡвѡдѡ, нпѡлнѡ нѣо и

Стих: Приступите Му и просветлите се, а лица се ваша неће постидети!
Хор небески пева Ти и говори ...

Слава ...,

Хор светих анђела и арханђела заједно са свим небеским силама пева Ти и говори: „Свет, свет, свет је Господ Саваот! Пуни су небо и земља славе Твоје!“

И сада ...,

Остави, отпусти, опрости, Боже, огрешења наша, намерна и ненамерна, она на делу и она у речи, она у знању и она у незнању, она у ноћи и она по дану, она наумљена и она помишљена, све њих нам опрости, као добар и човекољубив.

Ако неће бити литургије, тј. када ова служба не бива дан уочи празника, већ у петак пред празник, најпре читамо ИСПОВЕДАЊЕ ВЕРЕ (Верујем у једнога Бога ...), **па тек онда ову молитву.**

Затим Оче наш ..., **а по возгласу** Јер Твоје је царство, сила и слава ... и Амин, **КОНДАК** навечерја празника (глас 3.):

Дјева данас иде да превечну Реч у пећини неизрециво роди. Играј васељено чувши за ово, прослави са анђелима и пастирима Онога који изволе да се јави као млађано детенце, а превечни је Бог.

Затим Господе, смилуј се, (четрдесет пута), и молитва:

Свесвета Тројице, једносуштна моћи, неразделива власти, узроче свакога добра, укажи своју доброту и мени грешном. Утврди и уразуми моје срце и уклони од мене сваку поквареност. Просветли мој ум да бих [Те] увек славио, хвалио и поштовао говорећи: једини је свет, једини је Господ Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин!

Потом се пева Достојно је уистину ... и бива отпуст.

Ако неће бити литургије, на овом месту говоримо најпре Благословено да је име Господње ..., (три пута), **затим** Слава ..., И сада ..., **па** Благосиљаћу Господа у свако доба ... (псалам 33). **Тек иза тога** Достојно је уистину ...

и отпуст

Землѣ славы твоеѣ.

Приступите къ нему, и просветитесь, и лица ваша не постыдятся.

Лѣкхъ нѣныхъ поетъ чѣ, и глаголетъ: етъ, етъ, етъ гдѣ савѡдъ, ипѡльнѣ нѣо и землѣ славы твоеѣ.

Слава:

Лѣкхъ стѣхъ аггѣлхъ, и архггѣлхъ, со всѣми нѣными илѣми, поетъ чѣ, и глаголетъ: етъ, етъ, етъ гдѣ савѡдъ, ипѡльнѣ нѣо и землѣ славы твоеѣ.

И нынѣ:

Исповѣданіе православыа вѣры, перваго собога. [Ице етъ литѣргіа, задѣ не глаголемъ, но по И нынѣ, глаголемъ: Слѣви, ѡсѣви, и прѡчѣа.] Вѣрѣю во ѣдѣнаго бѣа ѡцѣ.....;

Тѣже мѣтѣа:

Слѣви, ѡсѣви, прѡсѣти, бѣже, прѣгрѣшѣніа нѣша, вѡльнѣа и невѡльнѣа, тѣже въ слѡвѣ и въ дѣлѣ, тѣже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, тѣже во днѣ и въ ноци, тѣже во ѡумѣ и въ помышлѣніи, всѣ намъ прѡсѣти, тѣкѣ вѣгъ и члѣвѣколѡбѣцѣ.

И по Оѣе нашѣ, **кондѣкѣ, глѣхъ гѣ:**

Дѣа днѣсь прѣвѣчноѣ слѡво въ вѣртѣпѣ градѣтъ родити неизреченно: ликѣи вселѣннаа ѡуѣлышавши, прѡслави со аггѣлы и пѣстырьми хотѣцаго ѣвѣтѣа, ѡтрѡчѣа мѣдо прѣвѣчнаго бѣа.

Гдѣ, помнѣи, мѣ.

Тѣже мѣтѣа еѣо:

Вѣстѣа трѣце, ѣдиноѣцинаа держѣво, неразѣльнѡѣ црѣтѣво, всѣхъ вѣгѣхъ вѣнѣа, вѣговоли же и ѡ мнѣ грѣшнѣми: ѡутѣрдѣи, вразѡми ердѣце моѣ, и вѣо моѣ ѡнѣи икѣрѣнѣ. прѡсѣтѣи моѣ мѣиль, да вѣиѣ славию, поѣ и поклонѣюа, и глаголю: ѣдѣнѣ еѣ, ѣдѣнѣ гдѣ, иѣхъ хрѣтѡсѣ, во славу бѣа ѡцѣ, аминѣ.

Тѣже, догѡноно етъ:

И ѡпѣетѣ.

Пред празник Богојављења

Послѣдованіе часѡвъ, пѣвѣемыхъ въ нѣвечерїи бѣговлѣніа.

Српска верзија Св Писма преузета са:

<http://www.rastko.rs>

Црквенословенска верзија преузета са:

OCR:

Библиотека свѣтоотеческой литературы

<http://orthlib.ru>

Упоредно пропремио:

ипоѣакон Зоран Бобић

ЧАС ПРВИ

Јереј произнесе возглас Благословен је Бог наш ... и појци одговоре Амин, па чтец из десне певнице започиње на уобичајенначин читањем Слава Теби, Боже наш ..., Царе небески ..., а чтец из леве певнице наставља читањем ТРИСВЕТОГ и осталог. Пошто иза Оче наш ... каже возглас Јер Твоји су царство, сила и слава ... и појци одговоре Амин јереј врши кађење, најпре јеванђеља на налоњу, унакрсно, затим икона, настојатеља, појаца, па целога храма. Уколико му саслужује ђакон, он иде испред њега носећи упаљену свећу.

За то време чтец из десне певнице најпре говори Господе, смилуј се, (дванаест пута), затим Слава ..., И сада ..., па Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу. Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагшем Богу. Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. (3 пута. 3 поклона.)

(Псалом 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш чути глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безаконје. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалом 26)

Господ је просветљење моје и Спаситељ мој, кога ћу се бојати? Господ је заштитник живота мога, кога ћу се плашити? Када се приближују на ме злостављачи да поједу тело моје, угњетавачи и непријатељи моји, они

Часъ пѣрвыи.

Речѣтъ іерей: Бѣгословѣнкъ бѣхъ нѣшк:

Чтѣецъ: Яминь. Слава тебѣ, бже нѣшк, слава тебѣ. Црѣо нѣннн: Трнстѡе. по Оче нѣшк:

Іерей возгласъ: Яикъ твоѡ ѣтъ црѣтѡ:

Гдн, помнлѣн, бѣ.

Слава, н нѣнѣ:

Прндрнтѣ, поклоннмса црѣвн нѣшемъ бѣхъ.

Прндрнтѣ, поклоннмса н прнпадѣмъ хрѣтѣ, црѣвн нѣшемъ бѣхъ.

Прндрнтѣ, поклоннмса н прнпадѣмъ самомъ хрѣтѣ, црѣвн н бѣхъ нѣшемъ. **трнжды.**

Н поклѡны трн.

Тѣже ѡлобмъ дѣдовъ ѣ:

Глаголы мо. вндшн, гдн, раздмѣн звѣнїе моѡ. Конмн глѣхъ молѣнїа моегѡ, црѣо мѡн н бже мѡн: яикъ кз тебѣ помолнмса, гдн. Злѣтра ѡчелышн глѣз мѡн: злѣтра предстѣнѣ тн, н ѡзрншн мѣ: яикъ бѣхъ не хотѣн бѣззакѡнїа тѣ ѣн: не прнелнѣтѣ кз тебѣ лѣкѣвнѣн, ннжѣ прѣвѣдѣтъ бѣззакѡнннцы прѣд ѡчнма твоїма: возненавнѣѣл ѣн бѣ. дѣлающыа бѣззакѡнїе. погдѣншн бѣ. глаголющыа лжѣ: мѣжа кровѣн н льѣтнѣа гнѣшлѣтѣа гдѣ. Яз же мнѡжерѣтѡмъ мѣтн твоѡ вннѣхъ въ дѡмъ твоѡ, поклоннмса ко хрѣмѣ сѡмѣ твоѡмѣ, въ стѣнѣ твоѡмѣ. Гдн, нагѣвн мѣ прѣвдою твоѡю, вргъ монхъ рѣдн нспрѣвн прѣдъ тобѡю пѣтъ мѡн. Яикъ нѣѣтъ во ѡрѣтѣхъ нхъ нѣтнны, ѣрдѣе нхъ ѣѣтно, грѡбъ ѡвѣрѣтъ горѣнѣ нхъ, ѣзѣкн своїмн льщѣхъ. Сздн нмъ, бже, да ѡпадѣтъ ѡ мѣлѣн своїхъ: по мнѡжерѣтѣ нечѣтѣа нхъ нзрнн ѣ, яикъ прѣвгорннша тѣ, гдн. Н да возвѣелѣтѣа вн ѡповѣющнн на тѣ, во вѣкз возрѣдѣтѣа, н вѣлншнса въ ннхъ: н похвѣлѣтѣа ѡ тебѣ лѡбѣщнн нма твоѡ. Яикъ тѣ елѣвншн прѣнннѣа, гдн, яикъ ѡрѣжѣмъ бѣгѡволенїа вѣнчѣмъ ѣн нѣс.

ѡлобмъ кс:

Гдѣ прѡсѣѣнїе моѡ н спснѣтѣл мѡн, когѡ ѡубѡѣа; гдѣ зашнѣтнѣтѣл живѡтѣа моегѡ, ѡ когѡ ѡѣтѣашѣа; внѣгдѣ прнблнжѣтнса на мѣ слѡбѣющымъ, ѣже нѣѣтн плѡтн мо., ѡкорѣлѡющнн мѣ н врдн мон, тнн нзнемогѡша н падѡша. Яце ѡполчнѣтѣа на мѣ полкз, не ѡубѡѣтѣа ѣрдѣе моѡ. Яце вѡртѣнѣтъ на мѣ

ослабише и падоше. Ако се построји на ме табор непријатеља, неће се уплашити срце моје; ако се подигне рат на ме, ја ћу се и тада надати. Једно молих од Господа, и то тражах: да живим у дому Господњем све дане живота мога, да гледам красоту Господњу и посећујем храм свети Његов. Јер ме сакри у насељу Своме у дан зала мојих, покри ме у скровишту шатора Свога, на стену уздиже ме. И сада, ево, уздиже главу моју на непријатеље моје. Обиђох и принесох у шатору Његовом жртву хвале и клицања; певаћу и псалмопојаћу Господу. Услиши, Господе, глас мој којим завиках; помилуј ме и услиши ме. Теби рече срце моје: Господа ћу тражити. Тражаше Те лице моје; лице Твоје, Господе, тражићу. Не окрени лице Твоје од мене, и не уклони се у гневу Своме од слуге Твога. Буди ми помоћник, не одбаци ме и не напусти ме, Боже Спаситељу мој. Јер отац мој и мати моја оставише ме, а Господ прихвати ме. Законоположи ме, Господе, путем Твојим, и упути ме по стази правој, ради непријатеља мојих. Не предај ме душама оних који ме муче, јер усташе на ме сведоци неправедни, и слага неправда саму себе. Верујем да ћу видети добра Господња у земљи живих. Стрпљиво чекај Господа, јуначи се и снажи се срце моје, и стрпљиво чекај Господа.

(Псалом 22)

Господ ме напаса, и ничега ме неће лишити. На месту зеленом, тамо ме настани, на водама одмора отхрани ме, душу моју опорави. Одведе ме на стазе правде, ради Имена Свога. Јер ако и пођем посред сенке смрти, нећу се бојати зла, јер си Ти са мном. Штап Твој и палица Твоја, они ме утешише. Припремио си преда мном трпезу, насупрот угњетавача мојих. Намазао си уљем главу моју, и чаша Твоја напајајућа је као најјача. И милост Твоја пратиће ме у све дане живота мога, и настанићу се у дому Господњем за дуге дане.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)
Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, Тропар дана.

И сада, Богородичан

вранѣхъ, на него ѡзвѣстѣвахъ. Бѣдно проишѣхъ ѿ гдѣа, то взыщѣхъ, ѡже жити мнѣ въ домѣ гдѣнн всѣ дни животѣа моегѡ, зрѣти мнѣ красотѣ гдѣню и посѣщати храмъ свѣтѣ гдѣвѣ. Иѡкѡ скрѣи ма въ селѣнїи своѣмъ въ дѣнь свѣтѣ моѣхъ, покрѣи ма въ тѣмнѣ селѣнїа своегѡ, на камѣнь вознесѣ ма. И нѣнѣ еѣ, вознесѣ главѣ моѡ на врагѣ моѣ, ѡбидѣхъ и пожрѡхъ въ селѣнїи гдѣвѣ жертвѣ хвалѣнїа и воскликновѣнїа: поѡ и вопиѡ гдѣвн. Оубѣиши, гдѣи, главѣ моѡ, ѡмже воззвѣхъ, помилѡи ма и оубѣиши ма. Тебѣ рече сердце моѣ: гдѣа взыщѣхъ, взыскѣ тебѣ лице моѣ, лица твоегѡ, гдѣи, взыщѣхъ. Не ѡвратѣи лица твоегѡ ѿ мене и не оубѣиши гнѣвомъ ѿ раба твоегѡ: помѡщникъ моѡ бѣди, не ѡрини мене и не ѡстави мене, бѣже, спѣшителю моѡ. Иѡкѡ ѡтѣцѣ моѡ и мѣти моѡ ѡставетѣ ма: гдѣ же воприѣтъ ма. Законоположи ми, гдѣи, въ пѣти твоемъ, и настави ма на стезѡ правѣю вѣгѣ моѣхъ радн. Не предаждѣ мене въ длѣшѣ стѣжѣицихъ ми: ѡкѡ востѣша на ма свидѣтелѣ неправеднїи, и солга неправда себѣ. Вѣрѡю видѣти бл҃га гдѣна на землїи живѣихъ. Потерпи гдѣа, мѣжѣиша, и да крѣпнѣтѣа сердце твое, и потерпи гдѣа.

Учалоуи кѣ:

Гдѣ пасѣтъ ма, и ничѣоже ма лишитѣ. На мѣсте свѣтѣ, тѣмѡ вселѣ ма, на водѣ покѡнѣи вопнѣи ма. Дѣшѣ моѡ ѡвратѣи, настави ма на стезѣ правѣи, ѡмене радн своегѡ. Ище ко и поидѣ посредѣ свѣнн смѣртнѣа, не оубѣиша свѣа, ѡкѡ ты со мною сѣи: жѣзлѣ твоеѡ и палица твоеѡ, т. ма оубѣишиша. Оубѣишиша сѣи предѡ мною трапѣзѣ сопротѣвѣ стѣжѣицихъ ми: оубѣишиша сѣи сѣломъ главѣ моѡ, и чѣша твоеѡ оубѣишиши ма, ѡкѡ держѣбна. И мѣти твоеѡ поженѣтъ ма всѣ дни животѣа моегѡ, и ѡже вселѣиши ми свѣа въ домѣ гдѣнн въ долготѣ дни.

Слава, и нѣнѣ, Аллилуїа, трїижды.

Гдѣи помилѡи, трїижды.

Слава, тропарь, главѣ дѣ:

Возвращѣиша игогда іорданѣ рѣкѣ мнѡштїю сѣлѣевоко вознесѣиша илїи, и раздѣлѣхѣа воды иудѣи и иудѣи, и бысть сѣмѣ свѣхъ пѣти ѡже мѡкрьи, во ѡбразѣ констѣннѣ крѣпнїа, ѡмже мѣ текѡщее житѣа прѣходнѣхъ шѣтѣи: хрѣтѡсѣа гвѣиша ко іорданѣ, ѡлѣиши воды.

Прокимен, глас 4:

И загремь Господ с неба над водама многим, и Свечицьни пусти глас свой.

Стих: Любиѣу Те, Господе, Крепости моја; Господ је утврђење моје.

Читање из Пророштва Исаијиних

Тако говори Господ: Радоваће се томе пустиња и земља сасушена, веселиће се пустош и процвѣтати као ружа. Процвѣтаће обилно, и веселиће се радујући се и попијевајући; слава Ливанска даће јој се и красота Кармилска и Саронска; та ће мјеста видјети славу Господњу красоту Бога нашега. Укријепите клонуле руке, и кољена изнемогла утврдите. Реците онима којима се срце уплашило: охрабрите се, не бојте се; ево Бога нашега; освета иде, плата Божија, сам иде, и спашће вас. Тада ће се отворити очи

И нынѣ, бѣгѡрѡдиченз:

Что тѣ наречѣмъ, ѿ бѣгодѣтнѣа; нѣо, ѣкѡ возгѣла ѣсѣ еѣнце прѣвды. рѣи, ѣкѡ прозѣла ѣсѣ цвѣтѣз негѣтнѣа. дѣѡ, ѣкѡ прѣвды ѣсѣ негѣтнѣа: чѣѡ мрѣ, ѣкѡ имѣла ѣсѣ на стѣхъ тѣоихъ ѡбѣтѣхъ еѣа, вѣхъ еѣа. тогѡ молѣ еѣстнѣа дѣшамъ нашнмъ.

Тѣже тропарѣ еѣ. поѣмъ по двѣжды, гласъ ѣ.
[Тѣорѣніе ѡвфрѡнїа патрїарха ѣрѣанскагѡ.]

Днѣсь вѡдѣ ѡцѣлѣтѣа ѣстѣтѣвѡ, ѣ раздѣлѣтѣа ѣрдѣнъ, ѣ своихъ вѡдѣ возвѣрацѣтѣз стрѣнѣ, вѣкѡ зрѣа крѣцѣма.

И вторїи ликѣ тѡѣже тропарѣ, безъ припѣва.
И пакѣ перѣвыи ликѣ припѣвѣз:

Сегѡ рѣдѣ помѣнѣхъ тѣа ѡ землѣ ѣрдѣнскѣ ѣ ѣрмѡнїиискѣ. ѣкѡ чѣвѣкѣз на рѣкѣ пришѣлѣз ѣсѣ, хрѣтѣ црѣѡ, ѣ рѣкѡскѡ крѣцѣнїепрѣѣтнѣ тѣцнїшнѣа, бѣже, ѡ прѣтѣвѣѡ рѣкѣ, грѣхъ рѣдѣ нашнхъ, чѣвѣколюбѣе.

И вторїи ликѣ вторїи припѣвѣз:

Внѣдѣша тѣа вѡды, бѣже, внѣдѣша тѣа вѡды, ѣ ѡѡбѣшѣа.

И пакѣ тѡѣже тропарѣ. Слѡва:

Во гласѣ копїѡцагѡ въ пѣстѣннѣ, ѡгѡтѡвѣйте пѣтѣ гдѣнѣ, пришѣлѣз ѣсѣ гдѣнѣ, зрѣкѣ рѣвѣнѣ прѣнѣмъ, крѣцѣнїа проѣа, не вѣдѣнѣ грѣхѣ. Внѣдѣша тѣа вѡды, ѣ ѡѡбѣшѣа. прѣпетѣнѣз бѣитѣ прѣтѣа, ѣ возопѣ глагѡла: кѣкѡ проѣвѣтнѣтѣз свѣтнѣльннѣз свѣтѣа; кѣкѡ рѣкѣ положнѣтѣз рѣвѣ на вѣкѣѡ; ѡгѣнѣ менѣ ѣ вѡды, еѣсе, вѣзѣмѣа ѣ мїра грѣхъ.

И нынѣ, пакѣ тѡѣже.

Тѣже прокїменъ, гласъ ѣ: И возгремѣе еѣ нѣеѣ гдѣнѣ, ѣ вѣшнїи даѣе гласъ.

Сѣгѣхъ: Возанѣлѡ тѣа, гдѣнѣ, крѣпѡстѣе молѣ: гдѣ ѡтѣвѣрѣдѣнїе моѣ.

Прѣрѡчѣтѣа ѣсѣннѣа чѣтѣнїе: [Гласѡ ѣѣ.]

Тѣкѡ глагѡлетѣз гдѣнѣ: да возвѣселѣтѣа пѣстѣннѣа жѣждѣцѣа, да возрѣдѣтѣа пѣстѣннѣа, ѣ процвѣтѣтѣз ѣкѡ крѣнѣ, ѣ да прозѣветѣз, ѣ вѣ. возвѣселѣтѣа. И возрѣдѣтѣа пѣстѣннѣа ѣрдѣновѣ, ѣ слѡва лѣванѡва данѣ бѣитѣ ѣнѣ, ѣ чѣетѣ кармїловѣ, ѣ лѡдѣе моѣ ѡзрѣтѣз слѡвѣ гдѣню, ѣ высотѣ бѣжїю. ѡѡкрѣпнѣтѣа рѣкѣ ѡслѣбѣннѣа, ѣ колѣна разслѣбѣннѣа ѡтѣшнѣтѣа. И рѣцѣтѣ малѡдѣшннѣмъ мѣслїю, ѡѡкрѣпнѣтѣа ѣ не бѡнѣтѣа: еѣ бѣзѣ нашѣз сѣдѣ воздѣетѣз, тѡѣ прѣнѣтѣз ѣ еѣетѣз нѣсѣ. Тогдѣ ѡвѣрѣдѣтѣа ѡчѣа слѣпѣихъ, ѣ ѡшѣа глѣхнѣхъ ѡслѣбѣшѣтѣз: Тогдѣ

слиjepима, и уши глухима отвориће се. Тада ће хромац скакати као јелен, и језик нијемога пјеваће, јер ће у пустињи проврети воде и потоци у земљи сасушеној. И сухо ће мјесто постати језеро, и земља сасушена извори водени, у стану змајевском, по ложама њиховијем, биће трава, трска и сита. И ондје ће бити насап и пут, који ће се звати свети пут; неће ићи по њему нечисти, него ће бити за њих; ко узиде њим, ни луд неће заћи. Неће ондје бити лава, и љута звијер неће ићи по њему, нити ће се ондје наћи, него ће ходити избављени. И које искупи Господ, вратиће се и доћи ће у Сион пјевајући, и вјечна ће радост бити над главом њиховом, добиће радост и весеље, а жалост и уздисање бјежаће.

Апостол зач. 33. (Дап 13, 25-32).

И кад свршиваше Јован течење своје, говораше: ко мислите да сам ја нијесам ја; него ево иде за мнош, коме ја нијесам достојан раздријешити ремена на обући његовој. Људи браћо! синови рода Аврамова, и који се међу вама Бога боје! вама се посла ријеч овога спасенија. Јер они што живе у Јерусалиму, и кнезови њихови, не познаше овога, и гласове пророчке који се читају сваке суботе осудивши га извршише. И не нашавши ни једне кривице смртне молише Пилата да га погуби. И кад свршише све што је писано за њега, скинуше га с дрвета и метнуше у гроб. А Бог васкрсе га из мртвијех. И показива се много дана онима што излазише с њим из Галилеје у Јерусалим, који су сад свједоци његови пред народом. И ми вама јављамо обећање које би оцевица нама да је ово Бог испунио нама, дјечи њиховој, подигнувши Исуса;

По прочитаном апостолу ђакон возглашава:

Премудрост, усправно стојмо, чујемо свето Јеванђеље.

И по давању мира свештеник чита Еванђеље по Матеју (зач. 5. глава 3, 1-11).

У оно пак доба дође Јован крститељ, и учаше у пустињи Јудејској. И говораше: Покајте се, јер се приближи царство небеско. Јер је то онај за кога је говорио пророк Исаија гдје каже: Глас онога што виче у пустињи: приправите пут Господу, и поравните стазе његове. А Јован имаше хаљину од длаке камиље и појас кожан око себе; а храна његова бијаше скакавци и мед дивљи. Тада излажаше к њему Јерусалим и сва Јудеја, и сва околина Јорданска, И он их кршћаваше у Јордану, и исповиједаху гријехе своје. А кад видје (Јован) многе фарисеје и садукее гдје иду да их крсти, рече им: Пород аспидини! ко каза вама да бјежите од гњева који иде? Родите дакле род

икѡнчтѡ хрѡмый ѡкъ ѡленѡ, ѡ ѡсенѡвѡ вѡдетѡ ѡзыкъ гл҃гннѡвыѡх: ѡкъ проразнѡса въ пѡст҃ыинѡ водѡ, ѡ дѣбрь въ землѡ жѡждѡщѡен. Ѣ вѡдетѡ безвѡднаѡ въ бл҃га, ѡ въ жѡждѡщѡен землѡ истѡчннкѡв водѡ вѡдетѡ: тѡмѡ вѡдетѡ весѣліе птнцѡ, водворѣніе с҃р҃пнѡвъ, ѡ трѡртнѡ, ѡ бл҃гѡ. Тѡмѡ вѡдетѡ пѡть чнстѡ, ѡ пѡть сѡ нарѣчѣтѡ: ѡ не мнмѡдетѡ тѡмѡ нечнстѡ, ннжѡ вѡдетѡ тѡмѡ пѡть нечнстѡый, разрѣанннн же пѡндѡтъ по немѡ, ѡ не заблѡдѡтъ. Ѣ не вѡдетѡ тѡмѡ льбѡ, ннжѡ свѣтрѣн лѡтыѡхъ вѡыдетѡ нѡнѡ, ннжѡ ѡбрѡщѣтѡ тѡмѡ: но пѡндѡтъ по немѡ ѡзбѡвленнн ѡ сѡбраннын ѡ гдѡ. Ѣ ѡбрѡтѡтѡ, ѡ прїндѡтъ въ іѡнѡхъ сѡ весѣліемѡ ѡ радостнѡ, ѡ весѣліе вѣчное над главоѡ ѡхъ. хвалѡ ѡ радѡванїе, ѡ весѣліе пост҃гнѣтѡ ѡхъ: ѡбѣжѡ болѣзнь, печѡль ѡ воздыханїе.

Дѣланнн стѡхъ ѡпѡхъ чтѣніе. [Зачѡло ѡг.]

Во днѡ ѡны, ѡкоже икончѡвѡше іѡаннѡхъ течѣнїе, глаголаше: когѡ ма нещѡдетѡ бытн, нѣсѡмь ѡзѡ: но іѡ градѣтѡ по мнѣ, ѡмѡже нѣсѡмь достѡннѡхъ разрѣшнчн рѣменѡ сапогѡ ѡгѡ. Мѡжѡте братїе, сынове рѡда авраамѡвѡ, ѡ нѡже въ бл҃гѡвѡ коѡщннѡсѡ бл҃гѡ, бл҃мѡ слѡво іпсѣнѡсѡ сѡгѡ послѡса: Жнвѡщнн бо во іѡрлѡмѣ, ѡ кнѡзнн ѡхъ сѡгѡ не раздѡмѡвѡше, ѡ глаголы прѡрѡчѡскѡ по вѡ. сѡбѡщты чтѡмыѡ, ѡднѡвѡше ѡгѡ, ѡпѡлннша. Ѣ нн ѡдннѡвѡ вннѡ смѣртнѡвѡ ѡбрѣтѡше, прѡсннша ѡу пѡлѡта ѡуѡнчн ѡгѡ. Ѣкоже икончѡвѡша вѡ. ѡже ѡ немѡхъ пѡсѡна, снѣмѡше сѡ дрѣва, положннша во грѡбѣ. Пѡтѡ же воікрѣнѡ ѡгѡ ѡ мѣртѡвыѡхъ. Ѣже іѡвнѡсѡ во днѡ мнѡгнѡ совозшѣдшымѡхъ сѡ ннмѡхъ ѡ глалѣнѡ во іѡрлѡмѡхъ, ѡже нннѣ сѡтъ свнѡдѣтѡліе ѡгѡ къ людемѡхъ. Ѣ мы бл҃мѡхъ бл҃говѣстѡвѡдемѡхъ ѡбѣщѡванїе быбшѡе ко ѡтцѡмѡхъ, ѡкъ іѡе бл҃гѡ ѡпѡлннѡхъ ѡтъ нѡмѡхъ чѡдѡмѡхъ ѡхъ, вѡзвѡнѡхъ іпсѡ,

Дѡіконѡ: Премѡдрѡстѡ, прѡстнн ѡуслѡшннѡхъ стѡгѡ ѡулѡ.

Іѡрѣн: Ѣ матѡдѣѡ стѡгѡ ѡулѡ чтѣніе. [Зачѡло ѡ.]

Во вѣремѡ ѡно, прїидѡ іѡаннѡхъ крѡтннчѡтѡ, проповѣдалѡ въ пѡст҃ыинѡ іѡдѣнѡстѡвѡ, Ѣ глагола: покѡнчѡтѡ, прнелѡжнн бо сѡ црѡтѡіе нѣное. Сѡнѡ ко ѡтъ рѣчѣннѡый нѡліемѡ прѡрѡкомѡхъ, глаголющнмѡхъ: глаголы копѡщѡагѡ въ пѡст҃ыинѡ: ѡгѡтѡвѡнчѡте пѡть гднѡ, прѡтѡвы тѡврнчѡте стѡзнѡ ѡгѡ. Сѡмѡхъ же іѡаннѡхъ нмѡвѡше рнзѡ своѡ ѡ влѡсѡ велѡбѡждѡ, ѡ поѡсѡ ѡуемѡнѡхъ ѡ чрѣслѡхъ своѡхъ: снѣдѡ же ѡгѡ вѣ прѡжѡте ѡ мѣдѡхъ днѡнѡ. Тѡгда нѡхѡждѡше къ немѡ іѡрлѡма, ѡ вѡдѡ іѡдѣѡ, ѡ вѡдѡ стѡранѡ іѡрдѡннѡсѡ: Ѣ крѡщѡщѡсѡ во іѡрдѡнѣ ѡ негѡ, ѡповѣдѡщѡе грѣхнѡ своѡ. Внѡдѡвѡхъ же [іѡаннѡхъ] мнѡгнѡ фарїсѣнѡ ѡ саддѡкѣнѡ, градѡщнмѡхъ на крѡщѣнїе ѡгѡ, рѣчѡ нмѡхъ: рѡждѣннѡ

достојан покајања. И не мислите и не говорите у себи: имамо оца Аврама; јер вам кажем да може Бог и од камења овога подигнути дјецу Авраму. Већ и сјекира код коријена дрвету стоји; свако дакле дрво које не рађа добра рода, сијече се и у огањ се баца. Ја дакле кршћавам вас водом за покајање; а онај што иде за мнош, јачи је од мене: ја нијесам достојан њему обуће понијети; он ће вас крстити Духом светијем и огњем.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ѣ́хїднѡва, ктѡ̀ иказѡ̀ вѡ́мѣз вѣ́жѡтн ѡ̀ вѣ́дѡцѡгѡ гнѣ́ва; Сѡтѡрїтѣ о́убо плѡ́дѡз доуто́ннѡз покла́нїа. И́ не начинѡ́тѣ глаго́латн въ себѣ: Ѡ́тца́ и́мѡмы ѡ́враїма. глаго́лю бо вѡ́мѣз, ѡ́акѡ мо́жетѣ бѣ́з ѡ̀ ка́менїа сегѡ̀ воздвї́гнѡтн чѡ́да ѡ́враїмѡ́. О́убже́ бо и́ рѣ́кїра при ко́рени дрѣ́ва лежїтѣ: всѡ́ко о́убо дрѣ́во, Ѣ́же не тѡ́рїтѣ плѡ́дѡ̀ добра́, порѣ́каемо́ бы́ветѣз и́ во Ѡ́гнь вметѡ́емо. И́зѡ о́убѡ кре́цїаю́ въ водо́у въ покла́нїе: гра́дѡн же по мнѣ́ крѣ́плїи́ мене́ Ѣ́сть, Ѣ́мѡже́ нѣ́емѡ доуто́ннѡз сапо́гн понесѣ́тн, то́н въ крѣ́тїтѣз дѡ́ломѣз стѡ́мѣз.

Тѡ́же: Сѡтѡпы́ мо. напра́вн по сло́вєн тѡ́емѡ́, и́ да не ѡ́бладѣтѣз мно́у всѡ́коє беззакѡ́нїе. И́збѡвн ма́ ѡ̀ клеветѣ́з чело́вѣческїа́, и́ сохрѡ́нѡ заповѣ́дн тѡ́ѡ. Лице́ тѡ́ѡе прогвѣ́тн на рѡ́бѡ тѡ́ѡгѡ, и́ на́чн ма́ ѡ́правдѡ́нїемѣз тѡ́ѡїмѣз. Да и́пѡ́блѡтѣа́ о́убѣ́тѡ мо. Хвалѣ́нїа тѡ́ѡегѡ́, гд̄н, ѡ́акѡ да во́спѡѡ̀ сла́вѡ́ тѡ́ѡѡ, вѣ́сь дѣ́нь велико́лѣпїе́ тѡ́ѡѡ.

Тѡ́же трїтѡ́е, и́ по Ѡ́че на́шѣз:

Сѡ́щїеннїкѣз: ѡ́акѡ тѡ́ѡѡ Ѣ́сть црѣ́тѡ:

Кондѡ́кѣз, гла́сѣз д̄:

Во стрѡ́дѡхъ днѣ́ь і́орданскїхъ бы́вѣз гд̄ь, і́ѡ́аннѡ́ ко́пїетѣз: не о́убѡ́їѡа́ крѣ́тїтн ма́, сї́стї бо прї́ндѡ́хѣз ѡ́дѡма́ перво́здѡ́ннѡгѡ.

Гд̄н, помнї́дн, м̄.

Тѡ́же мѡ́тѡѡ:

И́же на всѡ́коє вре́ма, и́ на всѡ́кїи́ часѣз, на нѣ́бн и́ на землї, покланѡ́емѡи́ и́ сла́внѡмѡи́, хрѣ́тѣ́ бѣ́же, до́лготрѣ́пїѡ́е, мно́гомлѣ́тнѡе, мно́гобл̄гѡ́дѡтѡ́ѡе, и́же прѡ́вѣ́днѡ́м ѡ́убѡ́нїи, и́ грѣ́шнѡ́м мн̄ѡ́дѡнїи, и́же вс. зѡ́вѡн ко сї́енїю́, ѡ́ѡѡѡцїа́нїа́ рѡ́дн вѣ́дѡцнѡ́хъ бл̄гѣ́. сѡ́мѣз гд̄н прї́мнн и́ на́шѡа́ въ часѣз сѣ́й мѡ́тѡѡ, и́ и́справн жнѡ́тѣз на́шѣз кѣ́ заповѣ́демѣз тѡ́ѡїмѣз: дѡ́шѡ на́шѡа́ ѡ́вѡвѡ́тн, тѡ́ѡѡѡѡ ѡ́чїстн: помы́шлѣ́нїа́ и́справн, мы́слн ѡ́чїстн: и́ и́збѡ́вн на́сѣз ѡ̀ всѡ́кїа́ і́кѡ́рєн, сѡ́мѣз и́ болѣ́зней: ѡ́градн на́сѣз сѡ́мн тѡ́ѡїмн ѡ́ггѡ́, да ѡ́полчѣ́нїемѣз и́хъ со́блѡ́дѡ́емн, и́ на́стѡ́влѡ́емн, доу́стїгнемѣз въ со́еднѣ́нїе вѣ́рѡ, и́ въ рѡ́зѡ́мѣз не́прїѡ́тѡ́пнѡ́м тѡ́ѡѡѡ́м сла́вѡ́, ѡ́акѡ бл̄гѡ́сло́вѣ́нѣз Ѣ́сї́ бо вѣ́кн вѣ́кѡ́вѣз, ѡ́мї́нѣ.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас: Боже, смилуј се на нас...

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упуту стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

ЧАСТРЕГИ

Пошто свештеник благослови, говоримо: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Тада: Господе, помилуј. (12 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
(3 пута. 3 поклона.)

Тѣже, Гдѣ, помнѣдѣ, трїяды. Слава, и нынѣ: Чтѣнїишю херѡвмъ: Именемъ гдѣнимъ блгословѣ, ѿтче:

Сщїенникъ: Бже ошчѣдри ны и блгословїи ны, просвѣтїи лице твоє на ны, и помнѣдѣ ны.

Тѣже мѣтва:

Хртѣ свѣтѣ истинный, просвѣщїаи и ѡсвѣщїаи всѣакогѡ человекѣа грядѡцѣго въ мїръ, да знаменуетѣа на насъ свѣтѣз лица твоєгѡ, да въ немъ ошчримъ свѣтѣз непристѣпный и испрѣви стѡпы нашѣа къ дѣланїю заповѣдей твоихъ, мѣтвами прѣчїаа твоєа мре, и всѣхъ твоихъ стѣхъ, аминь.

Чѣз трѣтїи.

По ѣже блгословїити сщїенникѡ, глаголемъ: аминь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црїо нѣный, ошчѣшнїтелю, дше истинны, бже вездѣ съи, и вс. исполнѣи, сокровище блгнхъ и жїзни подѣтелю, прїиди и вєлїа въ ны, и ѡчїстїи ны ѡ всѣкѣа кєвєрны, и спси блже, дшы нашѣа.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи вєзмєртный, помнѣдѣ насъ. Трїяды.

Слава ѿцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прєсѡла трїце, помнѣдѣ насъ: гдѣ, ѡчїстїи грѣхї нашѣа: влко, прѡтї вєззакѡнїа нашѣа: стѣи, прѡсѣтїи и исцѣлїи нємѡщїи нашѣа, ѡмене твоєгѡ радї.

Гдѣ помнѣдѣ, трїяды.

Слава ѿцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Ѿче нашъ, бже сн на нѣсѣхъ, да свѣтїтѣа ѡма твоє, да прїидетѣз црѣкѣе твоє, да вѣдетѣз вѡла твоа, ѡкѡ на нѣи и на землїи. хлѣбъ нашъ нѣдѣщїи дѣждѣ намъ днєсь, и ѡстѣви намъ дѡлги нашѣа, ѡкоже и мы ѡстѣвлѣемъ должникѡмъ нашымъ: и не ввєдїи насъ во искушѣнїе, но избавїи насъ ѡ лѣкѡвагѡ.

Сщїенникъ: ѡкѡ твоє ѣтѣ црѣкѡ:

Гдѣ помнѣдѣ, вї.

Слава ѿцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прїидїтѣ, поклонїмѣа црѣви нашемѡ вѣѡ.

Прїидїтѣ, поклонїмѣа и прїпадѣмъ хртѡ, црѣви нашемѡ вѣѡ.

Прїидїтѣ, поклонїмѣа и прїпадѣмъ самѡмѡ хртѡ, црѣви и вѣѡ нашемѡ. трїяды.

И поклѡны трїи.

Псалом 28.

Принесите Господу, синови Божији; принесите Господу синове овнова; принесите Господу славу и част; принесите Господу славу Имену Његовом; поклоните се Господу у двору светом Његовом. Глас је Господњи над водама, Бог славе загрми, Господ над водама многим. Глас је Господњи у моћи, глас је Господњи у велелепности. Глас је Господа који крши кедре, и скршиће Господ кедре Ливанске; и иситниће их као телца, потрешће Ливан; и љубљени му Израил биће као син носорога. Глас Господа који пресеца пламен огња; глас Господа који потреса пустињу; и потрешће Господ пустињу Кадис. Глас Господњи који утврђује јелене, и открива дубраве; и у храму Његовом свако ће рећи славу Његову. Господ ће седети над потопом, и седеће Господ Цар до века. Господ ће дати народу Своме снагу, Господ ће благословити народ Свој миром.

Псалом 41.

Као што чезне јелен за изворима вода, тако чезне душа моја Теби, Боже. Жедна је душа моја за Богом Живим; кад ћу доћи и јавити се лицу Божијем? Бише ми сузе моје хлеб мој дан и ноћ, када ми говораху сваки дан: Где је Бог твој? Тога се сетих и излих на се душу своју; јер ћу проћи кроз место шатора дивног, до дома Божијег, с гласом радости и исповедања одјека празнујућег. Зашто си жалосна, душо моја, и зашто ме смућујеш? Уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме. У мени се самоме узбуни душа моја; тога ради споменух Те од земље Јорданске и Ермонске, од горе мале. Бездан бездну призива гласом слапова Твојих; сва узвишења Твоја и таласи Твоји дођоше на ме. Дању ће заповедити Господ милост Своју, и ноћу је песма Његова код мене, молитва Богу живота мога.

Ѳлѡмъ дѣдовъ, ѳн:

Принесїте гдѣви сїнове вѣжїи, принесїте гдѣви сыны ѡвни, принесїте гдѣви славу и чѣсть. Принесїте гдѣви славу имену сгѡ, поклонїтеся гдѣви во дворѣ сѣмъ сгѡ. Гласъ гднѣ на водахъ: бгъ славы возгремѣ, гдѣ на водахъ многихъ. Гласъ гднѣ въ крѣпостї: гласъ гднѣ въ великолѣпїи. Гласъ гдѣ сокрѣшающаго кѣдры, и стрѣлетъ гдѣ кѣдры лїванскїа. И истрѣтитъ ѡ ѡакъ тельца лїванска, и возлюбленнїи ѡакъ сыны сдннорѡжь. Гласъ гдѣ, прѣтѣщающаго пламень огнѡ: Гласъ гдѣ, страшающаго пѣстыню, и страшетъ гдѣ пѣстыню кадїискю. Гласъ гднѣ свершающїи сѣснн, и ѡкрѣлетъ дѣрвы: и въ храмѣ сгѡ всѡкїи глаголетъ славу. Гдѣ потѡпъ населѡлетъ, и сѡдетъ гдѣ црѣ во вѣкѡ. Гдѣ крѣпостъ людемъ своїмъ дѡстѣ: гдѣ блгнѣтъ лѡдн сво. мїромъ.

Ѳлѡмъ дѣдовъ, мѡ.

Имже ѡбразомъ желѡетъ сѣленѡ на истрѡчнннїи воднѡ: и҆нѣ желѡетъ дѡша моѡ къ тебѣ, бгѣ. Возжада дѡша моѡ къ бгѣ крѣпкомѣ, жнѡмѣ: когдѡ прїидѡ и҆ ѡблѡса лицѣ вѣжїю; бѣша слѣзы мо. мнѣ хлѣбъ дѣнь и҆ нѡщѣ, внѣгдѡ глаголатнса мнѣ на всѡкѡ дѣнь: гдѣ сѣтъ бгъ твоѡ; сї. поманѡхъ, и҆ и҆злѡахъ на мѡ дѡшѡ моѡ, ѡакъ прїидѡ въ мѣсто селѣнїа днѣна, дѡже до дѡмѣ вѣжїа, во гласѣ рѡдованїа и҆ исповѣданїа, шѡма прѡзднѡщаго. Вскѡю прїскѡрена сѣи, дѡшѣ моѡ; и҆ вскѡю смѡцѡлѣши мѡ; ѡповѡи на бгѡ, ѡакъ исповѣсѡ сѣмѣ, сїсѣнїѣ лицѡ моегѡ и҆ бгъ моѡ. Во мнѣ самѡмѣ дѡшѡ моѡ смѡтѣсѡ, сѣгѡ рѡдн поманѡхъ тѡ ѡ землїи іорданскїи и҆ сѣрмѡнїнскїи, ѡ горы малыа. Бѣздн бѣзднѣ прїзываетъ во гласѣ хлѡбїи твоѡхъ: вс. вышѣ ты тво. и҆ волны тво. на мнѣ прѣдѡша. Въ дѣнь заповѣстѣ гдѣ млѣтѣ своѡ, и҆ нѡщїю пѣснѣ сгѡ ѡ менѣ, млѣтва бгѣ жнѡчѡ моегѡ. Рекѣ бгѣ: зѡстѡпнннкъ моѡ сѣи, почтѡ мѡ забылъ сѣи; и҆ вскѡю сѣтѣсѡ хѡждѡ, внѣгдѡ ѡскѡрѡлетъ вѡргъ; внѣгдѡ сокрѣшатнса корѣмъ моїмъ: поношахѡ мнѣ вѡзѡ моѡ, внѣгдѡ глаголатн имъ мнѣ на всѡкѡ дѣнь: гдѣ сѣтъ бгъ твоѡ; Вскѡю прїскѡрена сѣи, дѡшѣ моѡ; и҆ вскѡю смѡцѡлѣши мѡ; ѡповѡи на бгѡ, ѡакъ исповѣсѡ сѣмѣ, сїсѣнїѣ лицѡ моегѡ, и҆ бгъ моѡ.

Псалом 50.

Помилујме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, Тропар

И сада: Богородичан

Ѵаломъ ѱ.

Помнѣши мѧ, бѣже, по величїи мѧтїи твоєи, и по многочествѣ щедрѡтѣ твоихъ ѡчиствѣ беззаконїе мое. Нанпаче ѡмыи мѧ ѡ беззаконїа моегѡ, и ѡ грѣхѣ моегѡ ѡчисти мѧ. ꙗко беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною єсть вѣдѣнъ. Тебѣ єдиному согрѣшихъ, и лѣкѡвое предъ тобою сотворихъ: ꙗко да ѡправдишиа во словесехъ твоихъ, и побѣдиши внигда єдїнїи тѣи. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсехъ роди ма мати моѧ. Се бо истинѣ возлюбїа єси, безвѣстїа и тїнаа премѣдростїи твоєѧ ѡбїахъ ми єси. Ѵкропиши мѧ исопомомъ, и ѡчищуєа: ѡмыеши мѧ, и паче снѣга ѡубѣлїєа. Слѣхъ моему дѧни радость и веселїе, возрадоуета кѡрѣи смиренїа. Ѵбрати лице твоє ѡ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконїа моѧ ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ, бѣже, и дѣхъ правъ ѡбнови во утробѣ моеи. Не ѡбѣржи мене ѡ лица твоєгѡ и дѣла твоєгѡ стѧго не ѡмнїи ѡ мене. Воздаждь ми радость спїєнїа твоєгѡ, и дѣломъ вѣнчамъ ѡтверди ма. Надѣхъ беззаконїаа пѣтїемъ твоимъ, и нечестївїи кѣ тебѣ ѡбратѧтсѧ. Избави мѧ ѡ кровей, бѣже, бѣже спїєнїа моегѡ, возрадуета ѡзыкъ мой правдѣ твоєи. Гдїи, ѡчисти мѧ ѡбѣрзешїи, и ѡчисти ма. Возвѣстѧтѣ хвалѣ твоѧ. ꙗко аще бы возхотѣа єси жертвы, дѧа быхъ ѡбѣ, вєсожжєнїа не єлговолиши. Жертва єгѡ дѣхъ сокрѣщенїа: сердце сокрѣщенїе и смиренїе єгѡ не ѡгнїижитѣ. Ѵбѣжи, гдїи, єлговоленїемъ твоимъ єѡна, и да созиждѣтсѧ стѣны єрѣлїмскїа. Тогда єлговолиши жертвѣ правды, возношенїе и вєсожєгѣмаа, тогда возложѧтѣ на ѡлтарь твои тельцы.

Слава, и нынѣ: Ѳлладїа, трїяды.

Гдїи, помнѣши, трїяды.

Слава, тропарь, гласъ д:

Возвращашиєа иногда іорданъ рѣка мѧшѣтїю єлїєєвою вознесѣла илїи, и раздѣлахѣа воды єдѣ и єдѣ, и бысть ємѣ єхъ пѣть иже мѡкрыи, во ѡбразѣ коїстиннѣ крїенїа, иже мы текѣще житїа прехѡдїемъ шестїе: хрїтѡсѣ ѡбїа во іорданѣ, ѡснїти воды.

И нынѣ, бѣгѡрднченъ:

Бѣже, ты єси лозѣ истиннаа, возростївшаа намъ плодѣ животѣ, тебѣ молимѣа: молиєа, влїцє, со стѣмнѣ аплы, помнїовати дѣшы нашѣа.

Прокимен, глас 6: Видеше Те воде Боже, видеже Те води, и уплашише се.
Стих: Гласом мојим повиках ка Господу, гласом мојим Богу и услыша ме.

ЧИТАЊЕ ИЗ ПРОРОШТВА ИСАЈИНА (Ис 1, 16-20)

Умијте се, очистите се, уклоните злоћу дјела својих испред очију мојих, престаните зло чинити. Учите се добро чинити, тражите правду, исправљајте потлаченога, дајите правицу сироти, браните удовицу. Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити: ако гријеси ваши буду као скерлет, постаће бијели као снијег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна. Ако хоћете слушати, добра земаљска јешћете. Ако ли нећете, него будете непокорни, мач ће вас појести, јер уста Господња рекоше.

Таже поѣмъ тропари, гласъ ѿ:

Прѣтечн ѿ крѣпчїтеле ѿ прѣрока, ѿ плече вѣрхъ почтена прѣрока, трепеташе нынѣ рѣка деснаѡ, ѣгда видѣ тебе ѡгна бѣжа, ѡчищающаго мїръ согрѣшѣніа, ѿ подвнгомъ ѡдержимъ вопїаше: не смѣю приклонѣтисѡ, сложе, верхѡ твоємѡ. еамъ ма ѡсвѣтї, ѿ просвѣтї, цѣдре, ты бо ѣси живѡтцѡ ѿ свѣтцѡ, ѿ мїрѡ мїровн.

[Дважды.]

Таже стїхъ: Сегѡ радн поманѡхъ тѡ ѡ землї ѡрданскн ѿ ѣрмнїи мскн.

Таже тропарь, гласъ ѡ:

Трѣца бѣз насѡ, себѣ намъ днесь нераздѣльно ѡвн: ѿко ѡцѡ глєннмъ свндѣтельствомъ родства возгласн: дхѡ же голбѣннмъ ѡбразомъ снѣде сѡ нѣсѡ: снѣ, прѣчтнй вѣрхъ своѡ прѣтечн приклонн, ѿ крѣщєса, чєловѣчєствѡ ѡ рабѡты ѿзбѡвн, ѡкѡ члѣвколѡбєцѡ.

Стихъ: Видѣша тѡ воды, бѣже, видѣша тѡ воды, ѿ ѡубѡшасѡ.

ѿ пакн **тѡнже тропарь.**

Слава, гласъ ѣ:

Граднй сѡ плѡчтїю ко ѡрданѡ, гдн, крѣпчїтисѡ хотѡ ко ѡбразѣ члѣвкѡ, живѡтодѡвчє, да прєльстївшисѡ насѡ, ѡкѡ блгѡдѡробєнѡ, всѡкѡ кознн ѿ свѣтн смѣєкѡ ѿзбѡвєз просвѣтншн, ѡ ѡцѡ свндѣтельствѡдемъ: бѣжѣтвєнннй же дхѡ голбѣннмъ вїдомъ твѣѣ прѣстѡ: но всєлн въ дшѡы насѡа тѡгѡ, члѣвколѡбєчє.

ѿ нынѣ, **тѡнже.**

Таже, прокіменъ, гласъ ѣ:

Видѣша тѡ воды, бѣже, видѣша тѡ воды, ѿ ѡубѡшасѡ.

Стихъ: Гласомъ моимъ ко гдѡ воззвѡхъ, гласомъ моимъ кѡ бѡ, ѿ внѡтцѡ мн.

Прѡрѣствѡ исѡиннѡ чтєніє: [Глава ѡ.]

Тѡкѡ глаголетѡ гдѡ: ѿзмынѣсѡ, ѿ чнстн бѡдєтє, ѡнмнѣтє лѡкѡвѣтѡ ѡ дшѡз вѡшнхъ прѣд ѡчїма моїма: прѣстѡннѣ ѡ лѡкѡвѣтѡ вѡшнхъ. Нлѡчнѣсѡ доброе тѡрнѣтн, ѿзыщнѣтє сѡдѡ, ѿзбѡвнѣтє ѡбнѡнма, сѡднѣтє снрѡ, ѿ ѡправднѣтє вѡвнцѡ. ѿ прїнднѣтє, ѿ нѡстѡжнмѡ, глаголетѡ гдѡ: ѿ ѡцє бѡдѡтѡ грѣшн вѡшн ѡкѡ блгрѡное, ѡкѡ снѣгѡ ѡубѡлѡ: ѡцє же бѡдѡтѡ ѡкѡ червлєное, ѡкѡ вѡлнѡ ѡубѡлѡ. ѿ ѡцє хѡщєтє, ѿ послѡшѡтє мєнѣ, блгѡ землн снѣтє. ѿцє лн же не хѡщєтє, ннжѣ послѡшѡтє мєнѣ, мѣчѡ вѡ полѡстѡ: ѡубѡтѡ бо гднѡ глаголашѡ сѡ.

и апостол зач. 42. (Дап 19, 1-8)

Догоди се пак, кад бјеше Аполос у Коринту, да Павле пролажаше горње земље, и дође у Ефес, и нашавши неке ученике Рече им: Јесте ли примили Духа светог кад сте вјеровали? А они му рекоше: Нијесмо ни чули да има Дух свети. А он им рече: На што се дакле крстите? А они рекоше: На крштење Јованово. А Павле рече: Јован крсти крштењем покајања, говорећи народу да вјерују онога који ће за њим доћи, то јест, Христа Исуса. А кад га чуше, крстише се у име Господа Исуса. И кад Павле метну руке на њих, сиђе Дух свети на њих, и говораху језике и прорицаху. А бијаше људи свега око дванаест. И ушавши у зборницу говораше слободно три мјесеца учећи и увјеравајући за царство Божије.

и Еванђеље по Марку (Зац. 1, Гл. 1, ст. 1-8)

Почетак јеванђелија Исуса Христа сина Божијега. Као што стоји написано у пророка: Ево ја шаљем анђела својега пред лицем твојијем, који ће приправити пут твој пред тобом. Глас онога што виче у пустињи: приправите пут господњи, поравните стазе његове. Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповиједајући крштење покајања за опроштење гријеха. И излажаше к њему сва Јудејска земља и Јерусалимљани; и кршћаваше их све у Јордану ријеци, и исповиједаху гријехе своје. А Јован бијаше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јеђаше скакавце и мед дивљи. И проповиједаше говорећи: Иде за мнош јачи од мене, пред ким ја нијесам достојан сагнути се и одријешити ремена на обући његовој. Ја вас кршћавам водом, а он ће вас крстити Духом светијем.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости незакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Дѣланїи стѣхъ апѡлѡсѣ чтєніе: [Зачало мѣ.]

Во днѣи ѿны, вѣрѣтъ внєгдѣ вѣрѣти апѡлѡсѣ въ коринѡѣ, пѡвлѣ же прошѣдшѣ вѣшнѣа странѣ, прїнѣти во ѣфѣзѣ: и ѡбѣрѣтъ нѣкѣа оученикѣ, Речѣ къ нѣмъ: ѡце оубѡ дѣхъ еѣ прїѡли ѣрѣтѣ вѣрѡвѡвѡше; Ѿнѣ же рѣша къ немѣ: но ннѣже ѡце дѣхъ сѡнѣи ѣрѣтъ, елѣшѡхѡмъ. Речѣ же къ нѣмъ: во что оубѡ крѣтѣстєа; Ѿнѣ же рекѡша: во іѡаннѡво крѣченїе. Речѣ же пѡвелѣ: іѡаннѣ оубѡ крѣтѣи крѣченїемъ поклѡнѣа, лѡдемъ глаголѡа: да во градѣцаго по нѣмъ вѣрѡвѡтѣ, сѡрѣтъ, во хрѣтѣи ии еѣ. Слѡшѡвѣше же крѣтѣшѡа во нѣа гдѣ ии еѣ. И възлѡжшѣ пѡвлѣ на нѣ рѣцѣ, прїнѣе дѣхъ сѡнѣи на нѣ: глаголѡхѣ же ѡзѡнѣи, и прѡрѡчєтѡвѡхѣ. Пѡшѣ же вѣрѣхъ мѡжѣи ѡкѡ дванадєсѡтъ. Вшѣдѣ же въ сѡннѣце, дерзѡше, не ѡбнѣдѡа трѣи мѣцы вєсѣдѡа, и оубѣрѡа, ѡже ѡ црѣтѣи бѣтѣи.

Ѿвѣліе ѡ марка: [Зачало ѡ.]

Зачало ѣвѣліа ии еѣ хрѣтѣа сѣа бѣтѣа. Иѡкоже ѣрѣтъ пѣсѡно во прѡрѡцѣхъ: еѣ ѡзѡ посылѡю ѡггѡл моєгѡ предѣ лицѣмъ твоимъ, нѣже оубѡтѡвѡитѣ пѣтъ твоѣи предѣ твоєю. Глѡзѣ копѣѡцагѡ въ пѣрѣтѣи, оубѡтѡвѡитѣ пѣтъ гдѣнѣ, прѡбѣы тѡвѡрѣтѣ стѣзѣнѣи ѣгѡ. Пѣсѣтъ іѡаннѣ крєтѣаи въ пѣрѣтѣи, и проповѣдѡа крєченїе поклѡнѣа, во ѡпѣченїе грѣхѡвѣ. И нєхѡждѡше къ немѣ вєдѣ іѡдѣнѣкѡа странѣ, и ієрѣлѣмѡнѣ, и крєщѡхѣдѡа вѣи во іѡрдѡнѣ рѣцѣѣ ѡ негѡ, нѣповѣдѡѡце грѣхѣи своѡ. Бѣ же іѡаннѣнѣ

ѡболѣнѣнѣ влѡсѣи вєлєдѣждѣи, и пѡвѣзѣ оубѣмѣнѣ ѡ чрѣслѣхъ ѣгѡ: и гдѣнѣи ѡкрѣдѣи, и мѣдѣ днѣтѣи. И проповѣдѡше глаголѡа: градѣтѣ крѣплѣи менѣ во слѣдѣ менѣ, ѣмѡже нѣкѣмѣ дѡрѣтѡннѣ прєклѡнѣа разрѣшѣтѣи рємєнѣ епѡвѣзѣ ѣгѡ. Иѡзѣ оубѡ крѣтѣхъ вѣи въ водѣ: тоѣи же крѣтѣтѣ вѣи дѣхѡмъ стѣымъ.

Посѣмъ: Гдѣ бѣзѣ елѡголѡвѣнѣ: елѡголѡвѣнѣ гдѣ дѣнѣ днѣ, поспѣшѣтѣ нѡмъ бѣзѣ сѣсѣнѣи нѡшнѣхъ: бѣзѣ нѡшнѣ, бѣзѣ сѣсѣтѣи.

Посѣмъ Трѣтѡѣ, По Ѿчѣ нѡшнѣ:

Ієрѣи възглѡзѣ: Иѡкѡ твоє ѣрѣтъ црѣтѡ:

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Коже се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећанихъ будућихъ добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; ограда нас светимъ Твојимъ Анђелима, да заштитомъ њиховомъ чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.
Именомъ Господњимъ благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светихъ Отаца нашихъ, Господе Исусе Христе, помилуј нас.
Амин.

Молитву ову Светогъ Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којимъ знашъ судовима спаси ме недостојногъ слугу Твогъ, јер си благословен у векове векова. Амин.

ЧАС ШЕСТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашемъ Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашемъ Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашемъ.

(3 пута. И 3 поклона.)

Кондакъ, гласъ ѿ:

Во стрдѣхъ днесь іорданскихъ бѣвъ гдѣ, іуаннѡ копѣтъ: не оубоѡса крѣстїти ма, спѣти бо прїндохъ ѡдъама перевозѣннаго.

Гдѣ, помилѡи, мѣ.

Тѣже мѣтва:

Иже на всѣкое время, и на всѣкий часъ, на небѣхъ и на землїи, поклонѣмый и славимый, хрїтѣ бже, долготрпѣливѣ, многомѣтливѣ, многобѡгѡдтрѡбнѣ, иже прѣвѣдныа любѣи, и грѣшныа милѡи, иже вс. зовѣи ко спѣсѣнїю, ѡбѣщанїа рѣдн бѡдѡщнхъ блгз. самъ гдѣ прїимн и нашѡ въ часъ сѣи мѣтвы, и ипрѣвн жнвѡтѡхъ нашѡхъ къ заповѣдемъ твоимъ: дѡшы нашѡ ѡбвѡчїи, тѣлесѡ ѡчїстїи: помышлѣнїа ипрѣвн, мыслн ѡчїстїи: и ижебѣи насъ ѡ всѣкїа ікорѣн, сѡлѡ и болѣзней: ѡградн насъ стѣмн твоимн ѡгглы, да ѡполчѣнемъ ихъ соблѡдемн, и начтѡвлѣемн, достїгнемъ въ соеднѣнїе вѣрѡ, и въ рѣзѡмъ непрїстѡпныа твоѡа славы, ѡкѡ блгословѣнз сѣи во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмїнь.

Тѣже, Гдѣ, помилѡи, трїяды. Слава, и нынѣ: Чтѣнїишѡю херѡвмъ:

Именемъ гдѣнимъ блгословн, ѡтче:

Сѣеннїкъ: Мѣтвѡмн стѣхъ ѡтсѣцз нашнхъ:

Тѣже мѣтва:

Вѣко, бже, ѡче вседержїтелю, гдѣ сїе сѣднородный иже хрїтѣ, и стѣи дѡе, сѣдино бжеетѡ, сѣдина сїла, помилѡи ма грѣшнаго: и иже вѣсн сѡдѡблѡмн сїи ма недостѡйнаго рабѡ твоѡа: ѡкѡ блгословѣнз сѣи во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмїнь.

На третїемъ и шестѡмъ часѣ кадїтѡхъ дїаконз сѣлїе и ікѡны и начтѡдѣла и лїкн тѡкѡмъ.

Часъ шестыи

Прїдїтѣ, поклонїмса црѣвн нашемѡ бгѡ.

Прїдїтѣ, поклонїмса и прїпадѣмъ хрїтѡ, црѣвн нашемѡ бгѡ.

Прїдїтѣ, поклонїмса и прїпадѣмъ самомѡ хрїтѡ, црѣвн и бгѡ нашемѡ: **трїяды.**

Поклоны трїи.

истраживаше. Е да ли ће у векове одбацити Господ, и неће ли настојати још да благоволи? Или ће до краја милост Своју да прекрати; реч Своју скрати из нараштаја у нараштај? Хоће ли Бог заборавити да се смилује; или ће у љутњи Својој суздржати милосрђе Своје? И рекох: Сада започех, ова је измена деснице Вишњега. Сетих се дела Господњих, јер ћу се опоменути од почетка чудеса Твојих; и поучаваћу се у свима делима Твојим, и у подухватима Твојим уживаћу. Боже, у Светињи је пут Твој; ко је Бог велик као Бог наш? Ти си Бог Који чиниш чудеса; објавио си у народима силу Твоју. Избавио си мишицом Твојом народ Твој, синове Јаковљеве и Јосифове. Видеше Те воде, Боже, видеше Те воде и уплашише се, потресосе се бездани; мноштво гласова водених, глас дадоше облаци, јер и стреле Твоје пролећу; глас грома Твога у колесу је; осветлише муње Твоје васељену, потресе се и устраши се земља. У мору су путеви Твоји, и стазе Твоје у водама многим, и трагови Твоји неће се дознати. Водио си као овце народ Твој руком Мојсеја и Аарона.

Псалм 90.

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и удаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима својим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Госпode, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедити за тебе, да те сачувају на свим путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспида и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услышаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима живота испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

глаголахз. Помыслихз дни прѣрвыа, и лѣта вѣчнаа поманихз, и побѣхса. Ноцию сѣрдцемз моимз глѣмлахса, и тѣжаше дѣхз мой. Бѣда во вѣкии шрннетз гдѣ, и не приложитз бѣговолити пакн; Или до конца мѣть своюи шрѣчѣтз; иконча глаголаш ѿ рѡда въ рѡдз. Бѣда забѣдетз оушѣдрити бѣз, или оудержитз во гнѣвѣ своемз шедрѡты сво.; И рѣхз: нынѣ начахз, сѣа измѣна денницыи вышнаго: Поманихз дѣла гдѣа: ѡкв помани ѿ начала чѣдеа тво., и побѣхса во вѣххз дѣлѣххз твоиххз, и въ начинанииххз твоиххз поглѣмлахса. Бѣже, во стѣмз пѣть твою: ктѡ бѣз вѣлий, ѡкв бѣз наиш; Ты сѣи бѣз творѡи чѣдеа: иказалз сѣи въ лѡдеххз ииѡ твою, и збавилз сѣи мышцею твоєю людѣи тво., выны ѡквви, и ѡишфовы. Видѣша тѣа воды, бѣже, видѣша тѣа воды, и оубоашиса: смѡтѡшиса бѣзданы. Множествѡ шѣма водаз, глѣз дѣша ѡблацы: нѣо стрѣлы тво. прехѡдатз. Глѣз грома твоегѡ въ колесѣ, ѡсѣтѣшиса мѡлнїа тво. велеишю, подвижиса и трѣпетна выѣтъ землѣ. Въ мѡри пѣтѣ твою, и стезѣи твою въ водаххз многиххз, и слѣды тво. не познаютсѣ: Настѣвилз сѣи ѡкв ѡвцы людѣи тво., рѡкою мѡнѣекою и лѡвнѣю.

Псаломъ ѿ.

Живѣи въ помѡци вышнаго, въ крѡвѣ бѣа нѣнаго водворитсѣ. Речѣтз гдѣи: зарѡдѣнникз мой сѣи, и прибѣжище мое, бѣз мой, и оупѡваю на него. ѡкв тѡи и збавитз тѣа ѿ стѣи лѡвчїи и ѿ словесѣ мѡтѣжна. Плещма своимз ѡсѣнитз тѣа, и под крилѣ сѣгѡ надѣшиса. ѡрѡжїемз ѡбѣдетз тѣа истина сѣгѡ. Не оубоашиса ѿ стѣахѣи ноциаго, ѿ стѣлы летѡциа во дни: ѿ вѣци во тѣмѣ прехѡдѡциа, ѿ рѡца и бѣа полѣденнаго. Падѣтз ѿ стѣны твоѡе тѣисаца, и тѣмѣ ѡдеишю тебе, кз тебе же не приближитсѣ. ѡбѣче ѡчима твоима смѡтрѣши, и воздѡанїе грѣшникѡвз оузриши. ѡкв ты, гдѣи, оупѡванїе мое, вышнаго положилз сѣи прибѣжище твоѡе. Не прїидетз кз тебе слѡ, и рѡна не приближитсѣ тѣлесїи твоѡѡ. ѡкв ѡглѡмз своимз заповѣстѣ ѡ тебе, сохраничи тѣа во вѣххз пѣтѣххз твоиххз. На рѡкаххз вѡзмѡтз тѣа, да не когда прѣткнѣши ѡ камень ношѣ твою. На ѡспїа и вѡлїска настѣпѣши, и попереши лѡва и смїа. ѡкв на мѡ оупѡва, и и збавлю и: покрѣю и, ѡкв позна ѡма мое. Воззовѣтз ко мнѣ, и оуслѣшѣ сѣгѡ: сз нимз сѣмѣ въ искѡрѣн, и змѡ сѣгѡ и прослѣблю сѣгѡ. Долготѡю дней испѡлню сѣгѡ, и ѡвлю сѣмѡ шѣнїе мое. Слава, и нынѣ, ѡлнѡдїа, **трижды.**

Гдѣ помилѡи, **трїжды.**

Слава, **тропарь, гласъ д:**

Козвращашєѡ иногдѣ іорданъ рѣкѣ милѡтїю ѣлїсеевою, вознесѡде илїи, и раздѣлахѡде воды юдѡ и юдѡ, и бысть ѣмѡ рѣхъ пѡтъ, иже мѡкрыи, во ѡбразѣ конїстїннѡ крїценїа, иже мы текѡщєе жнїтїа прехѡдїмъ шєетвїе: хрїтѡсъ іавнєѡ во іорданѣ ѡстїтїи воды.

И нынѣ, **бѣорѡднїенъ:**

Іакѡ не имамы дерзновєніа, за премнѡгїа грѣхїи нѡша: тѣи иже ѡ тєбѣ рѡждшагоѡ, молїи, еїѣ дѣо. многѡ бо мѡжетъ молєніе мѡтернее, ко бѣгоєрдїю вѣкн. не прѣзри грѣшныѡхъ мѡльбѣи вєчїгѡѡ, іакѡ мѡстїнѡѡ ѣсть, и спїтїи мѡгїи, иже и страдѣтїи ѡ нѡѣ и звѡлєнїи.

Тѡже, стїхїра, гласъ и:

Тѡкѡ глаголетъ гдѣ ко іѡаннѡ: пррѡче, градїи крїтїтїи менѣ, тєбѣ роздѣвшаго, и проєвѣщающаго бѣгодѣтїю, и ѡчищающаго вѣрѣхъ: приконїнєѡ бѣжєтвєннѡмѡ моємѡ вєрхѡ, и не ѡѣдмнїєѡ. прѡчєе ѡстѣвїи нынѣ, иже и спѡлнїтїи прїндѡхъ прѣвѡдѡ всѡкѡю. тѣи же не ѡѣдмнїєѡ ѡнодѡ, иже тѡлѡцагоѡ въ водѡхъ борїтєѡ, кнѡзѡ тѣмѣи тѡцѡѡ погѡбїтїи, и зєвлѡѡ мїрѡ ѡ ѣгѡ стѣтєи нынѣ, подѡѡ іакѡ члѣвѣколѡбєцѡ жнѡбѡтѡ вѣчїнїи. **[Дѡѡжды.]**

Тѡже, гласъ ѡ:

Стїхъ: Сєгѡ рѡдїи помѡнѡхъ тѡѡ ѡ зємлїи іорданїєкїи и ѣрмѡнїїмєкїи.

Днєѣѡ ѡгалѡмїєкѡе пррѡчєстѡ конєцѡ прїѡтїи спѣшнїтѡ: мѡре бо, рєчє, вїдѣѡ, и повѣжє, іорданъ козвратнїєѡ вєпѡтѡ, ѡ лицѡ гдѣѡ, ѡ лицѡ бѣѡ іакѡвѡѡ, прншєдшѡ ѡ рѡвѡ прїѡтїи крїценїе: іакѡ да и мы іѡвѡвїтѡ и змѡвѡшєѡ нечїтѡтѡ, проєвѣтнїєѡ дѡшѡмнїи ѣгѡ рѡдїи.

Стїхъ: Вїдѣшѡ тѡѡ воды, бѣѡ, вїдѣшѡ тѡѡ воды, и ѡѡѡшѡѡ.

Пѡкн тѡѡже.

Слава, **гласъ ѣ:**

Чтѡ козвращѡлєшїи тѡѡ. воды, ѡ іорданїе; чтѡ козвращѡлєшїи стрѡдїи, и не прехѡднїи ѣже по ѣстєстѡѡ хѡждєніе; не мѡцнѡ мнѣ тєрпѣтїи, рєчє, ѡгнѡ поѡдѡющагѡ мѡ. ѡднєѡлѡѡ и ѡѡжєлѡѡ крѡїнемѡ хѡждєніе: іакѡ не ѡѡѡкѡхъ

Прокимен, глас 4:
Путеви су Твоји кроз море, и стазе Твоје по водама великим.
Стих: Глас грома одјекну, котрљајући се.

паримије (Ис 12, 3-6)

С радошћу ћете црпсти воду из извора овога спасења. И тада ћете рећи: хвалите Господа, гласите име његово, јављајте по народима дјела његова, напомињите да је високо име његово. Појте Господу, јер учини велике ствари, нека се зна по свој земљи. Кликуј и пјевај, која сједиш у Сиону, јер је светац Израиљев велик посред вас.

и апостол зач. 91. (Рим. 6, 3-11)

Или не знате да сви који се крстисмо у Исуса Христа, у смрт његову крстисмо се? Тако се с њим погребосмо крштењем у смрт да као што уста Христос из мртвијех славом очиним, тако и ми у новом животу да ходимо. Јер кад смо једнаки с њим једнаком смрћу, бићемо и васкрсенијем; Знајући ово да се стари наш човјек разапем с њиме, да би се тијело грјешно покварило, да више не бисмо служили гријеху. Јер који умрије опрости се од гријеха. А ако умријесмо с Христом, вјерујемо да ћемо и живљети с њим, Знајући да Христос уста из мртвијех, већ више не умире; смрт више не ће обладати њиме. Јер што умрије, гријеху умрије једанпут; а што живи, Богу живи. Тако и ви дакле држите себе да сте мртви гријеху а живи Богу у Христу Исусу Господу нашему.

и Еванђеље по Марка (Зац. 2, Гл. 1, ст. 9-15)

И у то вријеме дође Исус из Назарета Галилејскога, и крсти га Јован у Јордану, И одмах излазећи из воде видје небо гдје се отвори, и Дух као голуб сиђе на њ. И глас дође с неба: Ти си син мој љубазни који је по мојој вољи. И одмах Дух изведе га у пустињу. И би ондје у пустињи дана четрдесет, и куша га сотона, и би са звјериње, и анђели служаху му. А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповиједајући јеванђеље о царству

чистваго ѣзмываѣти, ни навьикохъ безгрѣшнаго ѡчтирати: но ѡскверненныа соуды ѡчищати, тѣрїа поплати ми согрѣшенїи ѡчиствѣ, ѣже во мнѣ крѣпимыи хрѣтѡсз. Іѡаннз свѣдѣтельствовѣтъ ми гласъ слова, вопїа: се агнецъ бжїи вземаѣи грѣхѣ мїра. томѣ вѣрїи возопїмз: явлѣнса, бже, въ наше спїенїе, слава тебѣ. **И нынѣ: тѡѣже.**

Тѣже, прокіменз, гласъ ѧ: Въ морѣ пѣтїе твоѣ, и стѣзи твоѣ. Въ водахъ многихъ. **Стихъ:** Гласъ грома твоегѡ въ колебїи.

Тѣже, паремїа.

Прѡчества ислїнна чтенїе: [Глвлъ ѣл.]

Тѣкѡ глаголетъ гдѣ: почерпїте водѣ съ веселїемз ѡ иотѡчннкз спїенїа. И речеши въ день ѡнз: ѣповѣдаѣтса гдѣви, и призовїте ѣма ѣгѡ, возвѣстїте во ѣзбїцѣхъ славу ѣгѡ: поманїте, тѣкѡ вознесѣса ѣма ѣгѡ. Понїте ѣма гдѣ, тѣкѡ вышѡка сотворї: возвѣстїте ѣ. По всеї землї. Радѡѣтса и веселїтса жнвѡщїи въ ѣѡнѣ, тѣкѡ вознесѣса сынъ иїлевз посредѣ ѣгѡ.

Въ римланомз посланїа стѣгѡ апла пѡла чтенїе. [Зацїло ѣл.]

Братїе, ѣлицы во хрѣтѣ иїса крѣпїхомса, въ смѣртѣ ѣгѡ крѣпїхомса. Спогрѣбохомса ѡгѡ ѣмѣ крѣпїемз въ смѣртѣ: да тѣкоже воцѣ хрѣтѡсз ѡ мѣртвѣхъ славою ѡчею, тѣкѡ и мы во ѡновленїи жїзни ходїти начнемз. Ице бо сообрази бїхомз подобїю смѣртї ѣгѡ, то и воїрїнїю вѣдемз. Сїе вѣдаще, тѣкѡ вѣтхїи нашз челоѡкз съ нїмз распѣтса, да ѡпразднїтса тѣло грѣхѡвное, тѣкѡ котомѣ не работати намз грѣхѣ. Оумѣрїи бо, ѡправдїса ѡ грѣхѣ. Ице ли оумрохомз со хрѣтѡмз, вѣрѣдемз, тѣкѡ и жїви вѣдемз съ нїмз: вѣдаще, тѣкѡ хрѣтѡсз воцѣ ѡ мѣртвѣхъ, котомѣ ѡже не оумирѣтъ, смѣртѣ ѣмѣ котомѣ не ѡбладѣетъ. Бже бо оумре, грѣхѣ оумре ѣдиною: а ѣже жнвѣтъ, бѣгови жнвѣтъ. Тѣкожде и вы помышлѣйте себѣ, мѣртвѣмз огѡ бїти грѣхѣ, жнвѣмз же бѣгови, ѡ хрѣтѣ иїсѣ гдѣшемз.

Вѣлїе ѡ марка: [Зацїло ѣл.]

Во времѣ ѡно, прїиде иїсз ѡ назарѣта галїлейскагѡ, и крестїтса ѡ іѡанна во іорданѣ. И лѣте воєходѣ ѡ воды, видѣ разводщїса нѣсѣ, и дхъ тѣкѡ голѡбъ єходѣщз на нь. И гласъ вїсѣтъ съ нѣсѣ: ты єси иїз моїхъ возлюбленныи, ѡ немже єлѡволихъ. И лѣте дхъ иїсзєдѣ єгѡ въ пѣстынїю. И бѣ тѣ въ пѣстынїи днѣ

Божијему, И говорећи: Изиђе врејеме и приближи се царство Божије; покајте се и вјерујте јеванђељу.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је Твоје Царство...

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кога се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнумо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Затим: Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздаатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа

четырѣдесатъ, иже шлѣмь сатанѡу: и бѣ со свѣрьми, и агглан сѣжѣхъ ѣмѣ. По преданїи же іωанновѣ, прїиде іисъ въ галїлею проповѣдалъ ѣвѣліе црѣтвѣа бжїа. И глагола: ѣкѡ исполниа врема, и прѣближнаа црѣтвѣе бжїе: покаїтєа и вѣрѣйтє во ѣвѣліе.

Тѣже: Скорѡ да прѣвѣрѣтѣ ны цєдрѡтѣ твоѡ, гдн, ѣкѡ ѡбннцѣхѡмъ сѣлѡ: помознї намъ, бжє епсе нашъ, славы радн имене твоегѡ, гдн, иже бѣи насъ, и ѡчїстн грѣхн нашѡ, имене радн твоегѡ.

Тѣже трїсѣбе, и по Оце нашъ:

Сщїенникъ: ѣкѡ твоѡ ѣстѣ црѣтѡ:

Кондѣкъ, гласъ д:

Во стрдѣхъ днєѣ ієрданскнхъ бѣвъ гдѣ, іωаннѡ копїетѣ: не ѡубѡїа крѣтїтн мѡ, епстї бо прїнѡхъ адѡма прѣвоздѡннаго.

Гдн, помнїдн, мѡ.

Тѣже мѣтѡ:

Иже на всѡкое врема, и на всѡкїѣ часъ, на небн и на землн, поклонѣмый и славымый, хрѣтє бжє, долготрѣпѣлїе, многомѣтїе, многоблѡдѣтрѡбнє, иже прѣвѣднѡа любѣлн, и грѣшнѡа мнѡдѡлн, иже вс. зовѣн ко епєнїю, ѡбѣщѡнїа радн бздѡщнхъ блгъ. сѡмъ гдн прїнмн и нашѡ въ часъ еєн мѣтѡ, и ипрѣбн жнвѡтѣ нашъ кз заповѣдемъ твоїмъ: дѡшы нашѡ ѡбѣлѣтн, тѣлєлѡ ѡчїстн: помышлєнїа ипрѣбн, мыслн ѡчїстн: и иже бѣи насъ ѡ всѡкїа скорєн, сѡмъ и болѣзней: ѡградн насъ сѡмн твоїмн агглы, да ѡполчєнїемъ ихъ обѡудѣемн, и наставлѣемн, достїгнемъ въ сєдїнєнїе вѣрь, и въ радѡмъ непрїстѡпнѡа твоєѡ славы, ѣкѡ блѡгословєнъ єсн во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Тѣже, Гдн, помнїдн, трїжды. Слава, и нынѣ: Чтїнѣншѡ херѡвмъ:

Именемъ гдннмъ блѡсловн, Отче:

Сщїенникъ: Мѣтѡмн стѣхъ ѡтѣцъ нашнхъ.

Тѣже мѣтѡ:

Бжє и гдн снл, и всѡа тѡвѣрн сѡдѣтєлю, иже за мѣрдїе безпрнклѡднѡа мѣтн

нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих не-пријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли эле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руко-вођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарeње узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

ЧАС ДЕВЕТИ

После: Благословен Бог:

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Јереј: Јер је Твоје царство...

твоеѧ, ѣдннороднаго сїа твоегò гдѧ нашего иїса хрїста низпослѧвый на спїсєніе рòдѧ нашегѡ: и чїтїиѧмъ ѣгѡ крїтòмъ рѣкопїсїанїе грѣхѡвъ нашихъ рѣтерзѧвый, и побѣдївый тѣмъ началѧ и влѣти тѣмъ: самъ вѣко члѣвколѡбче, прїимїи и насъ грѣшныхъ бѣгодѣтвенныхъ єї. и молѣбныхъ мїтѡвъ, и избави насъ ѡ всѧкагѡ вєгдѣбїтельнагѡ и мрѧчнагѡ прегрѣшенїа, и вѣрѡхъ ѡслобѡти насъ ѡцѡщїхъ, вїдїмыхъ и невїдїмыхъ вѣрѡ. прїгвоздїи стѣхѡ твоемѡ плòти нашѧ, и не оуклонїи сєрдєцѡ нашихъ въ словеса илї помыслєніа лѡкавствїа: но любòвію твоею оуѡзвїи дѡшы нашѧ, да къ тебѣ вєгдѧ взнрѧюще, и ѣже ѡ тебѣ свѣтòмъ наставлѧемїи, тебѣ непрїстѡпнаго и прїснобѡщїнаго зрѡще свѣтѧ, непрестѧнное тебѣ исповѣданїе и бѣгодарєніе возсылаємъ, безначальномѡ оцѡ со ѣдннороднымъ твоимъ сїомъ, и всєсѡмъ, и бѣгїмъ, и живòтвòрѡщїимъ твоимъ дхòмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чѧсъ девѧтый.

По бѣгòсловєнъ бѣхъ нашъ:

Слѧва тебѣ, вѣже нашъ, слѧва тебѣ.

Црїò нѣбный, оутѣшїтелю, дшїе иїстїны, иже вєздѣ сїи, и вс. исполнѧи, сокòбнїце бѣгїхъ и жїзни подѧтелю, прїидїи и вєселїа въ ны, и очїстї ны ѡ всѧкѧ исквѣрны, и спїсїи бѣже, дѡшы нашѧ.

Стѡи бѣже, стѡи крѣпкїи, стѡи вєзємѣртный, помїлѡи насъ. (Трїждѡ.)

Слѧва оцѡ, и сїи, и сòмѡ дхò, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прєстѧлѧ трѡце, помїлѡи насъ: гдїи, очїстїи грѣхїи нашѧ: вѣко, прòстїи вєззакòнїа нашѧ: сїи, прòстїи и ищїелїи нємощїи нашѧ, и мене твоегѡ рѧдїи.

Гдїи помїлѡи, (Трїждѡ.)

Слѧва оцѡ, и сїи, и сòмѡ дхò, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Оче нашъ, иже єсїи на нѣбѡхъ, да свѧтїтѡ илѧ твое, да прїидетѡ црїтѡе твое, да бѣдетѡ вòла твоеѧ, ѧкѡ на нѣбїи и на землїи. хлѣбъ нашъ насѡщїи дѧждѡ нашъ днєсь, и оствѧви намъ дòлги нашѧ, ѧкоже и мы оствѧвлѧемъ должнїкòмъ нашимъ: и не введї насъ во искушєніе, но избави насъ ѡ лѡкавгѡ.

Свѧщїеннїкѡ възглѧшѧетѡ:

Иѧкѡ твое ѣсть црїтѡ, и сїа, и слѧва, оцѧ, и сїа, и стѧгѡ дхѧ, нынѣ и

Господе, помилуј. (12 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.
Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.
Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.
(3 пута. 3 поклона.)

Псалм 92

Господ се зацари, у лепоту се обуче, обуче се Господ у силу и препојаса се; јер утврди васељену, која се неће поколебати. Готов је престо Твој од тада, од века Ти јеси. Подигоше реке, Господе, подигоше реке гласе своје; уздићи ће реке узбуркања своја, од гласова вода многих; дивна су узвишења морска, диван је на висинама Господ. Сведочанства Твоја потврдише се веома; дому Твоме доликује светиња, Господе, у дужину дана многих.

Псалм 113

При изласку Израилџа из Египта, дома Јаковљевог из народа варварског, постаде Јудеја светиња Његова, Израилџ област Његова. Море виде и побеже, Јордан се поврати унатраг; горе узраше као овнови, и брда као јагањци овчији. Шта ти би, море, те побеже, и теби, Јордане, те се поврати назад Горе, те узрасте као овнови, и брда као јагањци овчији? Од лица Господњег потресе се земља, од лица Бога Јаковљевог, Који окрену стену у језеро водено, и камени хрид у извор вода. Не нама, Господе, не нама, него Имену Твоме дај славу, због милости Твоје и истине Твоје. Да не кажу незнабожци: Где је Бог њихов? А Бог је наш на небу и на земљи, све што захтеде, учини. Идоли незнабожаца, сребро су и злато, дела руку човечијих: уста имају и не говоре, очи имају и не виде, уши имају и не чују, ноздрве имају и не миришу, руке имају и не додирују, ноге имају и не ходају, неће дати гласа из грла Свога. Слични њима да буду они који их праве, и сви који се уздају у њих. А дом Израилџев узда се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Дом Ааронов узда се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Који се боје Господа уздају се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Господ, опоменувши се нас, благословио је нас, благословио је дом Израилџев, благословио је дом Ааронов, благословио је оне који се боје Господа, мале са великима. Да придода Господ благослов на вас, на вас и на синове ваше.

прїснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣз.

Дїкѣ: ѡмїнь.

Слава Ѡцѣ, ѡ сїи, ѡ стѡмѣ дхѣ, ѡ нынѣ ѡ прїснѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвѣз, ѡмїнь.
Прїдїте, поклонїмѣ црѣвн нашемѣ бгѣ.
Прїдїте, поклонїмѣ ѡ припадѣмѣ хрїтѣ, црѣвн нашемѣ бгѣ.
Прїдїте, поклонїмѣ ѡ припадѣмѣ самѡмѣ хрїтѣ, црѣвн ѡ бгѣ нашемѣ. **трьїжды.**

Псаломъ ѣв:

Гдѣ воцрїса, въ лѣпотѣ ѡблечеа: ѡблечеа гдѣ въ сїлѣ ѡ препѡсїса, ѡбо ѡутвердї вселѣннѣю, ѡже не подвижитѣа. Готѡвѣ прїтолѣ тѡѡ ѡтолѣ, ѡ вѣка тѣѣ сїи. Коздвїгѡша рѣкн, гдѣ, коздвїгѡша рѣкн глаы ево: козмѣтѣ рѣкн котрѣнїа ево, ѡ глаыѡвѣ водѣ многнѣх. Дївны вышѡты морїа: дївенѣ въ высокнѣх гдѣ. Свдѣнїа тво. ѡутврїшса сѣлѡ: домѣ твоемѣ подѡбѣтѣ сїна, гдѣ, въ долготѣ днїи.

Псаломъ рї:

Во нїходѣ иїлевѣ ѡ сгїпта, домѣ іакѡвѣа ѡз' людїи варварѣ, бїсѣтѣ іудѣа сїна сгѡ, иїлѣ ѡблечеа сгѡ. Море вїдѣ ѡ побѣже, іорданѣ козвратїса вспѣтъ. Горы взыгрѣшса іакѡ ѡвнї, ѡ холмн іакѡ агнцы ѡвїи. Чтѡ ти сѣтъ, море, іакѡ побѣгло сїи; ѡ тѣѣ, іорданѣ, іакѡ козвратїса сїи вспѣтъ; Горы іакѡ взыгрѣтѣа іакѡ ѡвнї, ѡ холмн іакѡ агнцы ѡвїи; ѡ лицѣ гдѣа подвижеа землѣа, ѡ лицѣ бгѣ іакѡвѣа: ѡбращшгѡ каменѣ во сѣра воднѣа, ѡ нескѡмыи во нїсточнїкн воднїа. Не намѣ, гдѣ, не намѣ, но иїмени твоемѣ дїждѣ сїлѣ ѡ мїтн твоѣи ѡ нїстїнѣ твоѣи. Да не когдѣ рекѣтѣ іазыцы: гдѣ сѣтъ бгѣ іхѣ; бгѣ же нашѣ на нѣсї ѡ на землї, вс. сїнка кохотѣ котворїи. Іудан іазыкѣ, сребрѡ ѡ златѡ, дѣлѣ рѣкѣ чѣловѣческнѣх: ѡутѣ імѣтѣ, ѡ не козглаголѡтѣ: ѡчн імѣтѣ, ѡ не ѡзрѣтѣ: ѡшн імѣтѣ, ѡ не ѡслышатѣ: нѡзднн імѣтѣ, ѡ не ѡвѡнѡтѣ, рѣцѣ імѣтѣ, ѡ не ѡсѣжѣтѣ: нѡзѣ імѣтѣ, ѡ не поїдѣтѣ: не козгласѣтѣ гортанемѣ евоимѣ. Подѡбнї імѣ да бѣдѣтѣ творѣщїи ѡ, ѡ всї надѣющїса на нѣ. Домѣ іилевѣ ѡповѣа на гдѣ, помѡщннѣ ѡ защїтнѣтѣ імѣ сѣтъ. Домѣ іарѡнѣ ѡповѣа на гдѣ, помѡщннѣ ѡ защїтнѣтѣ імѣ сѣтъ. Боощїса гдѣ ѡповѣаша на гдѣ: помѡщннѣ ѡ защїтнѣтѣ імѣ сѣтъ. Гдѣ поманѣвѣ ны, елѣвїлѣ сѣтъ насѣ, елѣвїлѣ сѣтъ домѣ іилевѣ, елѣвїлѣ сѣтъ домѣ іарѡнѣ, елѣвїлѣ сѣтъ боощїса

Благословени сте ви Господу, Створитељу неба и земље. Небо небеско је Господу, а земљу је дао синовима људским. Неће мртви хвалити Те, Госпoде, нити сви који силазе у ад, него ми живи благосиљаћемо Господа од сада и до века.

Псалм 85

Приклони, Госпoде, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Госпoде, јер Теби вапим сав дан. Узвесели душу слуге Твога, јер Теби, Госпoде, подигох душу своју. Јер си Ти, Госпoде, добар и снисходљив, и многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Госпoде, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Госпoде, и нема дела по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклонити се пред Тобом, Госпoде, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Госпoде, путем Твојим и поћи ћу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити Госпoде Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века, јер је милост Твоја велика на мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не поставише Тебе пред собом. А Ти, Госпoде Боже мој, милосрдан си и милостив, дуготрпељив и многомилостив и истинит. Погледај на ме и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си Ти, Госпoде, помогао ми, и утешио си ме.

гдѣ, млыа съ великими. Да приложитъ гдѣ на въ, на въ, њ на сыны вѣша. Бѣгословѣнъ въ гдѣви, сотворшемо нѣо њ зѣмлю. Нѣо нѣсѣ гдѣви, зѣмлю же даде сыновѡмъ чловѣческимъ. Не мѣртвѣи воухвалѡтъ тѣ, гдѣ, ннжѣ вѣи ннзходѡщїи во ѡдъ: Но мы живѣи бѣгословимъ гдѣ, ѡ нынѣ њ до вѣка.

Псаломъ ѡс.

Приклони, гдѣ, оухо твоѡ, њ оуслыши мѣ, ѡкво нищѣ њ оубога ѣсѣмъ ѡдъ. Сохрани дѡшѡ моѡ, ѡкво преподобенъ ѣсѣмъ: спси раба твогѡ, вѣже моѡ, оуповѡнцѡго на тѣ. Помилѡи мѣ, гдѣ, ѡкво кз тебѣ воззовѡ вѣсѣ дѣнь. Возвесели дѡшѡ раба твогѡ, ѡкво кз тебѣ взѡхъ дѡшѡ моѡ. ѡкво ты, гдѣ, блга њ кротокъ, њ многомѡтнѣвъ вѣсѣмъ призывѡнцѣмъ тѣ. Внѡшн, гдѣ, мѡтѣѡ моѡ, њ вонми глѣѡ молѣнїа могѡ. Вѣ дѣнь искрѣн моѡѡ воззвѡхъ кз тебѣ, ѡкво оуслышалъ мѣ ѣси. Нѣсѣтъ подобенъ тебѣ въ воздѣхъ, гдѣ, њ нѣсѣтъ по дѣлѡмъ твоимъ. Вѣи ѡзбѣцы, ѣлики сотвориѡѡ ѣси, прїидѡтъ, њ поклонѡтъѡ предъ тобоѡ, гдѣ, њ прославатъ ѡма твоѡ: ѡкво велиѡ ѣси ты, њ творѡи чдеса, ты ѣси бѣѡ ѣдинъ. Настѡви мѣ, гдѣ, на пѡть твоѡ, њ поидѡ во истинѣ твоѡѣ: да возвеселитъѡ сѣрдце моѡе коѡтъѡ ѡмене твогѡ. Исповѣсѡ тебѣ, гдѣ вѣже моѡ, вѣсѣмъ сѣрдцемъ моимъ, њ прослаблю ѡма твоѡ въ вѣкѡ. ѡкво мѡтѣ твоѡѡ вѣлїа на мнѣ, њ ѡзбѡвилъ ѣси дѡшѡ моѡ ѡ ѡда пренспѡднѣнцѡго. ѡже, законопрѣстѡпницѣ востѡша на мѣ, њ сѡнмъ держѡвнѣхъ взыскѡша дѡшѡ моѡ, њ не предложїѡша тебѣ предъ собоѡ. ѡ ты, гдѣ вѣже моѡ, цѣдрѣи њ мѡтнѣви, долготрѣпѣливѣи њ многомѡтнѣви њ истиннѣи. Призри на мѣ њ помилѡи мѣ, даждѡ держѡвѡ твоѡѡ сотрокѡ твоѡмѡ, њ спси сына рабѣ твоѡѡ. Сотвори со мноѡ знаменїе во блго, њ да вѣдѡтъ ненавѣдѡщїи мѣ, њ постыдѡтъѡ: ѡкво ты, гдѣ, помѡглъ ми њ оутѣшилъ мѣ ѣси.

Слѡва, њ нынѣ, ѡлнѡдѡ, **трїжды**. Гдѣ, помилѡи, **трїжды**.

Слѡва, **тропѡрь**, **глѣѡ д:**

Возвращѡшеѡ ѡногдѡ іорданъ рѣкѡ мнѡштїѡ ѣлїссѣевоѡ вознѣшѡѡ ѡлїи, њ раздѣлѡхѡѡ вѡды сѡдѡ њ сѡдѡ, њ вѣсѣтъ ѣмѡ сѡхъ пѡть ѡже мѡкрыи, во ѡбразѡ вѡистиннѡѡ крѣпѣнїа, ѡмже мы текѡщѣе житїѡ прѣходимъ шѣсѣтѣѡ: хрїтѡѡѡ ѡвѣсѡ во іорданѣ, ѡснѣти вѡды.

ѡ нынѣ, **бѣгословїенъ**:

ѡже ѡсѡ радн рождѣнїа ѡ дѣѡ, њ распѡтїѡ прѣтерпѣвъ, блгїи, ѡспровѣрїи смѣртїѡ

Одмах затим ђакон говори многољетије:

Благоверном и христољубивом православном роду нашем, подај Господе дуг и миран живот, здравље и спасење, победу над непријатељима, успех у сваком добру, и сачувај га на многе године!

Појци поју: Многаја љета!

Најсветијем и високодостојном Господину (име), милошћу Божијом православном Архиепископу пећком, Митрополиту београдско-карловачком и Патријарху српском - многе године! или Преосвештеном и високодостојном, Господину (име) милошћу Божијом православном Епископу (назив епископске катедре), - многе године!

Појци поју: Ис полла ети Деспота!

У манастиру говори многољестије и игуману:

Спаси Христе Боже, преподобнога игумана и оца нашега (име) јеромонаха, са свом у Христу братијом, свету обитель ову у миру сачувај и храовај свети утврди у векове векова. Амин.

Појци поју: Спаси Христе Боже! Спаси Христе Боже! Спаси Христе Боже!

смѣрть, и воскресѣніе гавленїа ѡбога бѣзъ, не презри ѡже создалъ єси рѣкою твоєю, гавнїи члвчколюбїе твоє, млчтнве, прїимнїи рѡждшю тѣмъ бѣзъ молѡщїюса за ны, и спїснїи, спїсе насъ, людїи ѡчтаннїа.

Тѡже, тропѡрь гласъ ѿ:

Оужалъ бѣ видѣти, нѣсе и землїи творца на рѣцѣхъ ѡбнѡжшагоса, и крїенїе ѡ раба за наше спїсѣніе прїемлющаго, ѡкв раба, и лицы аггльстїи днелѡхдса, стрѡхомъ и радостїю. съ нимже поклонѡемса тебе, спїснїи насъ гдїи. **[Дважды.]**

Тѡже, гласъ ѡ.

Стїхъ: Сего ради поманихъ тѣмъ ѡ землїи іорданскїи и єрмѡнїиискїи.

Ѣгда къ себѣ градѡца предѣча гдїа славы, вопїаше, зрѡ: єи ѡзбелѡлїа мїра прїиде, ѡ нестлїнїа: єи ѡзбелѡлетъ насъ ѡ коренїи: єи согрѡшенїи ѡстлїенїе дѡрѡетъ ѡкв бѣзъ на землїи, ѡ дѣи чѣи прїиде мїлостїи радїи, и влѣетъ рабѡвѣз, сыны бѣжїа содѡловлетъ: влѣетъ же тьмы, просвѣщѡлетъ челоѡчечество водѡю бѣжѣтвеннаго крїенїа єгѡ. прочее прїидїте, соглїенѡ того да славолюбнмъ, со ѡцѣмъ и со сымъ дѡмъ.

Стїхъ: Видѣша тѣмъ воды, бѣже, видѣша тѣмъ воды, и оубоаша.

И пакїи, тѡже тропѡрь.

Тѡже канѡнархъ, стѡвъ средїи црїкве, прочтѡлетъ стїхїрѡ єи: Гласъ ѿ:

Рѡкѡ твоѡ прикоснѡвшюса прѣчѡмѡ берхѡ влчнїю, съ нѡеже и перстѡмъ того намъ показѡлъ єси, воздѡжнїи ѡ насъ къ немѡ, крїтїтелю, ѡкв дерзновѣнїе имѣѡ много: нѡ бо болїи прѡвѡкъ вѡрѣхъ ѡ негѡ свнѡдѣтельствованъ єси. Ѣчи же твоѡ пакїи вееѡго дѡ видѣвшїа, ѡкв въ видѣ голѡвнїнѡ сошѣдша, воздѡвїгнїи къ немѡ крїтїтелю, и мїлостнѡ намъ содѡлїи: и прїидїи, стѡни съ намїи, запечѡлїи пѣнїи, и предѡчнїлїи торжестѡ.

И творїмъ тѣмъ поклѡны.

Почѡмъ дїакѡнъ чѣтѣтъ многолѣтїе.

Блгѡвѣрнѡмѡ, и блгѡчестнѡмѡ, и хрїтолюбнѡмѡ,

Тѡже ѡба лїка вкѡпѣ поѡтѣ предрѣченнѡ стїхїрѡ:

Слава, и нынѣ, гласъ ѿ: Рѡкѡ твоѡ: вѡ до концѡ.

Прокимен, глас 3:

Господ је просвећење моје и Спаситељ мој, кога ћу се бојати?

Стих: Господ је заштитник живота мога, кога ћу се плашити?

Овако вели Господ: у вријеме милосно услиших те, и у дан спасења помогох ти; и чуваћу те и даћу те да будеш завет народу да утврдиш земљу и наслиједиш опустјело нашљедство; Да кажеш сужњима: изидите; онима који су у мраку: покажите се. Они ће покрај путова пасти, и паша ће им бити по свијем високим мјестима. Неће бити гладни ни жедни, неће их бити врућина ни сунце; јер коме их је жао, он ће их водити, и покрај извора воденијех проводиће их. И све горе своје обратићу у путове, и стазе ће моје бити повишене. Гле, ови ће из далека доћи, гле, и они од сјевера и од запада, и они из земље Синске. Пјевајте, небеса, и весели се, земљо, подвикујте, горе, весело; јер Господ утјеши свој народ, и на невољнике своје смилова се. Али Сион рече; остави ме Господ, и заборави ме Господ. Може ли жена заборавити пород свој да се не смиљује на чедо утробе своје? А да би га и заборавила, ја нећу заборавити тебе.

апостол зач. 302. (Тит 2, 11-14; 3, 4-7)

Јер се показа благодат Божија која спасава све људе, Учећи нас да се одречемо безбожности и жеља овога свијета, и да поштено и праведно и побожно поживимо на овоме свијету, Чекајући блажена нада и јављења славе великога Бога и спаса нашега Исуса Христа, Који је дао себе за нас да нас избави од свакога безакоња, и да очисти себи народ избрани који чезне за добријем дјелима. А кад се показа благодат и човјекољубље спаса нашега Бога, Не за дјела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас бањом прерођења, и обновљењем Духа светог, Којега изли на нас обилно кроз Исуса Христа спаситеља нашега, Да се оправдамо благодаћу његовом, и да будемо нашљедници живота вјечнога по наду.

Еванђеље по Матеју зач. 6. (3, 13-17)

Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к Јовану да се крсти. А Јован брањаше му говорећи: Ти треба мене да крстиш, а ти ли долазиш к мени? А Исус одговори и рече му: Остави сад, јер тако нам треба испунити сваку правду. Тада Јован остави га. И крстивши се Исус изиђе одмах из воде; и гле,

На ѡмъ часѣ кадѣтъ дїаконъ всѣхъ храмъ.

Таже прокіменъ, гласъ г:

Гдѣ просвѣщенїе моє, ѡ спаситель мой, когѡ оубоѡса;

Стихъ: Гдѣ заштититель животѡ моего, ѡ когѡ оутрашѡса;

Посѣмъ паремїа:

Прѡрочества исїинна чтєніе: [Глава ѡд.]

Тако глаголетъ гдѣ: во время прѣдѣтноє послѡшахъ тѡ, ѡ въ дѣнь спїсєніа помогѡхъ тебѣ, ѡ создахъ тѡ, ѡ духъ тѡ въ заветѣхъ їазыковъ, ѣже оутрѡнти зємя, ѡ наследити наследїе пѡстѣни, глаголюща сѡщымъ во оубоѡса: їазычїте: ѡ сѡщымъ во тѣмѣ, ѡкрыїтєса. на всѣхъ пѡтѣхъ партїса вѡдѡтъ, ѡ на всѣхъ стезѡхъ пѡжитъ їхъ. Не вѡзачѡтъ, ниже вѡжаждѡтъ, ниже поразїтѣ їхъ зноѡ, ниже солнце: но мнѡдѡ ѡхъ оутѣшитѣ ѡ, ѡ евозѣ истѡчникѡ водъ проведѣтѣ ѡ. ѡ Положѣ вѡакѡю гѡрѡ въ пѡтъ, ѡ вѡакѡю стезѡ въ партеѡ їхъ. Се сїн їздальца прїндѡтъ, сїн ѡ сѣвера ѡ мѡра, нїн же ѡ землї перїсїа. Да веселѡтєса нѣбѡ, ѡ радѡтєса землѡ: да ѡрыгнѡтъ гѡры веселїе, ѡ холмї прѡвѡдѡ, їако помнѡлова бѣхъ лѡди сво., ѡ смнѣнныа лѡдїи оутѣши. Рече же сїонъ: ѡстаѡи мѡ гдѣ, ѡ бѣхъ забѡ ма. ѡдѡ забѡдетѣ женѡ отрѡчѡ своє; їлї не помнѡлетѣ їзчѡдїа чрѣва своегѡ; їце ли же ѡ сїхъ забѡдетѣ женѡ, но їзхъ не забѡдѡ тебѣ, глаголетѣ гдѣ.

Въ чтїѡ послѡнїа стѡгъ їїїа пѡвѡла чтєніе. [зачѡло .в.]

Чѡдо чтїте, їавнїса бѡгодѡтъ бѣїа спїсительнаа всѣмъ чѡлѡвѣкомъ. Наказѡющїн насъ, да ѡвѣрѡшєса нечєстїа ѡ мїрїкїхъ пѡхѡтей, цѣломѡдрєннѡ, ѡ правєднѡ, ѡ бѡгѡчєстнѡ поживѣмъ въ нынѣшнємъ вѣцѣ, Ждѡще бѡженнагѡ оубѡвѡнїа, ѡ їавлєнїа славы великагѡ бѡга ѡ їїса нашегѡ їїса хрїстѡ: Џже дѡлз ѣстѣ себѣ за ны, да їзѡвнѣтъ ны ѡ вѡкагѡ беззакѡнїа, ѡ ѡчїстїтѣ себѣ лѡди їзєрннѡ, рєвнїтєлн дѡбрымъ дѣлѡмъ. ѡдѡ же бѡгодѡтъ ѡ чѡлѡвѣколѡбїе їавнїса їїса нашегѡ бѡга: Не ѡ дѣлз рѣвнѡхъ, їхъ же сотворїхѡмъ мы, но по своєй ѣгѡ мѡтн, спїє насъ бѡнею пакнєвѡтїа, ѡ ѡновлєнїємъ дѡхѡ стѡгѡ, ѡгѡже їзлѡ на насъ ѡбнѡнѡ їїса хрїтѡмъ, спїсїтєлємъ насїмъ: Да ѡправдѡвѡшєса бѡгодѡтїѡ ѣгѡ наследнїцы вѡдѡмъ по оубѡвѡнїѡу жїзнн вѣчнѡа.

ѡдѡ ѡ матѡѡѡ. [зачѡло ѡ.]

Во время ѡно, прїнде їїса ѡ галїєн на їорданъ ко їѡаннѡ, крїтїтєса ѡ негѡ.

отворише му се небеса, и видје Духа Божијега гдје силази као голуб и дође на њега. И гле, глас с неба који говори: Ово је син мој љубазни који је по мојој вољи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Јереј: Јер је Твоје Царство...

Кондак

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кога се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпеливи, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Іѡаннѣ же возбранаше ѣмѣ, глагола: ѡзѣ трѣбѣю твоѡю крѣтитиѣ, и тѣи ли градѣши ко мнѣ; Ѣвѣцѣвѣ же ѡнѣз рече кз немѣ: ѡстаѣн нынѣ, тѣакѡ бо подобно ѣсть намѣ исполнити всѣкѡ правдѣ. Тогда ѡстаѣн ѣгѡ. И крѣтивѣа ѡнѣз взыде ѡбѣ ѡ воды: и се ѡверзѡшаѣа ѣмѣ нѣсѣ, и вѣдѣа дѣа бѣѣаа ѣходѣца ѣакѡ голѣѣа, и градѣца на него. И се гласѣз ѣз нѣсѣ глагола: сеѣ ѣсть ѣнѣз моѡи возлюбленнѣи, ѡ немѣже бѣговолѣнѣз.

Тѣже,

Не предѣждѣ намѣ до концѣ, ѡмене твоегѡ радн, и не разорнѣ завѣта твоегѡ, и не ѡстаѣн мѣти твоѣѡ ѡ намѣ, ѡбрама радн возлюбленнагѡ ѡ тебе, и за ѣмака раѣа твоегѡ, и ѡнаа стѣго твоегѡ.

Стѣиѣ бѣже, стѣиѣ крѣпкѣиѣ, стѣиѣ беземѣртнѣиѣ, помнѣнѣиѣ намѣ. Трѣжды.

Слаѣа ѡцѣ, и сѣдѣ, и стѡмѣ дѣдѣ, и нынѣ и прѣсѣ, и во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминѣ.

Прѣстѣаа трѣце, помнѣнѣиѣ намѣ: гдѣ, ѡчнѣти грѣхѣи намѣа: бѣко, прѡстѣи беззакѡнїѣи намѣа: стѣиѣ, прѡстѣи и ѡцѣлѣи немѡщнѣи намѣа, ѡмене твоегѡ радн.

Гдѣ помнѣнѣиѣ, трѣжды.

Слаѣа ѡцѣ, и сѣдѣ, и стѡмѣ дѣдѣ, и нынѣ и прѣсѣ, и во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминѣ.

Ѣче намѣз, ѡже ѣнѣ на нѣсѣхѣз, да свѣтитѣа ѡма твоѣ, да прѣидѣтѣ црѣтѣе твоѣ, да бѣдѣтѣ вола твоѡ, ѣакѡ на нѣсѣи и на землѣи. хлѣѣз намѣз насѣщнѣиѣ дѣждѣ намѣз днѣѣз, и ѡстаѣн намѣз долги намѣа, ѣкоже и мы ѡстаѣлѣемѣз должннѣкѡмѣз намѣымѣз: и не вѣдѣн намѣз во ѡскѣшенїе, но ѡзѣлѣн намѣз ѡ лѣкаѣгѡ.

кондѣкѣз, гласѣз д:

Во стѣрѣахѣз днѣѣз ѡрдѣннѣкѣз бѣѣз гдѣ, ѡаннѣ вѡпѣѣтѣз: не ѡубѡѣа крѣтити мѣа, спѣтнѣ бо прѣнѡхѣз ѡдѣма прѣвоздѣннагѡ.

Гдѣ, помнѣнѣиѣ мѣ.

И мѣтѣѣ сѣ:

Ѣже на всѣкѡе време, и на всѣкѣиѣ часѣз, на нѣсѣи и на землѣи, поклонѣемѣиѣ и слаѣннѣиѣ хрѣѣе бѣже, долготѣрпѣлѣѣе, многомѣлѡстнѣе, многоѡбѣдѣтѣрѣѣе, ѡже прѣѣднѣа ѡубѡѣиѣ, и грѣшнѣа мнѣдѣиѣ, ѡже вѣ зѡвѣиѣ ко ѡпасѣнїю ѡбѣщѣнїѣа радн бѣдѣщнѣз бѣгѣ: ѣамѣз гдѣ, прѣимнѣиѣ намѣа вѣ часѣз сеѣи молнѣтѣѣи, и ѡспѣѣннѣиѣ жнѣѡтѣз намѣз кз заповѣдѣмѣз твоѡимѣз, дѣшѣиѣ намѣа ѡсѣѣтнѣиѣ, тѣѣлѣѣа ѡчнѣтнѣиѣ, помѣшлѣнїѣа ѡспѣѣннѣиѣ, мѣслнѣиѣ ѡчнѣтнѣиѣ, и ѡзѣлѣн намѣз ѡ всѣкѣа ѡскѣрѣнѣ, ѡѡлѣз и болѣзнѣиѣ. ѡграднѣ намѣз свѣтѣмнѣиѣ твоѡимнѣиѣ ѡгѣлѣиѣ, да ѡполчѣнѣемѣз ѡхѣз ѡбѣдѣемнѣиѣ и

Пред празник Богојављења

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас, и благослови нас, обасјај нас лицем Твојим, и помилуј нас.

Молитву Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христе, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњега часа, у који, viseћи на животворном дрвету /Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску; јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благост: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртини наше телесно мудровање; да свукавши старога човека, у новог се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И Отпуст.

Послѣдованіе часѡвкз, пѣвалемыхъ въ навечерїи бѣговлєніа.

наставлѣемн, достїгнемз въ соединєніе вѣры, и въ рѣшлмз непристѣпныа твоєа славы: ѿкѡ бѣгословєнз єси во вѣки вѣкѡвкз, ѡмнїнъ.

Гдн, помнлди, **трижды.** Слава, и нѣнѣ: Чтнѣншю хрѣвмз, и славнѣншю безъ сравнєніа ераф мз, безъ истрѣнїа бѣа слова рѡждшю, єщшю бцѣ тѣа велнчѣемз. Именемъ гднмз бѣгословн, ѡтче.

Сщєнникъ:

Бже ѡцѣдрн ны, и бѣгословн ны: просвѣтн лице твоє на ны, и помнлди ны. Познати на землн пѣть твоѡ, во вѣхъ ѡзыцѣхъ спїєніе твоє. Да иповѣдатѣа твѣѣ лѡдїе бже, да иповѣдатѣа твѣѣ лѡдїе всн. Да возвєєлѣтѣа и да возрѣдѡтѣа ѡзыцы, ѿкѡ єдншн лѡдемз правотѡю, и ѡзыкн на землн наставшн. Да иповѣдатѣа твѣѣ лѡдїе бже, да иповѣдатѣа твѣѣ лѡдїе всн. Землѣ дадє плѡдз євѡн: бѣгословн ны бже, бже нашз. Бѣгословн ны бже, и да ѡубѡлѣтѣа єгѡ всн концѣ землн.

Тѣже молїтва великагѡ васїлїа.

Влїко гдн иже хрѣтє бже нашз, долготерпѣвн ѡ нашнхъ согрѣшенїнхъ, и даже до нѣнѣшнагѡ часа привєдїи насъ, въ ѡньже на животворѡцємз дрѣвѣ вѣса, благоразумномѣ разбѡнникѣ, иже въ раї пѣтєотворїлз єси вхѡдз, и смєртїю смєрть разрѣшилз єси: ѡчнѣтн насъ грѣшнхъ, и недостѡйнхъ рѣвз твоихъ, согрѣшнхѡмъ ко и беззакѡнновѡхѡмъ, и нѣемъ достѡйнн возвєтн ѡчєєл нашѣ, и воззрѣтн на высотѣ нѣншю: занє ѡстѣвнхѡмъ пѣть правды твоєа, и ходнхѡмъ въ бѡлахъ єрѣєцъ нашнхъ. но молнмъ твоѡ безмѣрнѡ блѡгость: пощадн насъ, гдн, по множествѣ мнлостн твоєа, и спасн насъ имене твоєгѡ радн єтѡгѡ, ѿкѡ ичєзѡша въ євѣтѣ днїе нашн: измн насъ изъ рѣкн сопрѡтивнѡгѡ, и ѡстѣвн намъ грѣхн нашѣ, и ѡумєртвн плѡтєкѡє наше мѣдрѡванїє, да вѣтхѡгѡ ѡложнвшє чєлѡвѣка, въ нѡбѡгѡ ѡбєлѣемѣ: и твѣѣ пожнвѣмъ нашємѣ влцѣ и бѣгодѣтєлю. и тѡкѡ твоимъ послѣдѡцємъ повелѣнїємъ, въ вѣчннн покѡн достїгнемъ: идаже єсть вѣхъ вєєлѣцнхѣа жнлїцє. тѣ бо єси вѡнѣтннѣ ичнннѡє вєєлїє и рѣдѡсть лѡбѡцнхъ тѣа, хрѣтє бже нашз: и твѣѣ славлъ возсылѣемъ, со безнѡчѣльнмъ твоимъ ѡцємъ, и прєстѣлымъ, и бѣгнмъ, и животворѡцнмъ твоимъ дхѡмъ, нѣнѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвкз, ѡмннъ.

И прѡчїа. Тѣже

Бѣже, ѡслави, ѡстави, прорѣчи ми согрѣшєніѡ моѡ, ѣлика ти согрѣшїиѡ, ѡце слѡвомъ, ѡце дѣломъ, ѡце помышлєніємъ, вѡлею илї невѡлею, рѣзумомъ илї нерѣзумїемъ, всѡ ми прорѣчи, ѡкѡ бл҃гъ и члѣвколюбєцъ: и мѣтвѡми прєчїтѡѡ твоеѡ мѣре, оумныхъ твоиѡхъ слѡжителєй и стѣихъ силъ, и вѣрѡхъ стѣихъ ѡ вѣрка твєѣ бл҃годѡдѣвшихъ, неѡсѣжденнѡ бл҃говоли прїѡчи ми стѣе и прєчїтѡе твое члѣво, и чїтнѡю кровь, во ищєлєніє дѡшї же и члѣво, и во ѡчищєніє лѡкѡвѡхъ моиѡхъ помышлєніи. Ѣкѡ твое ѣсть цр҃тво, и сила, и слава, со оцѣмъ и стѣимъ дѡхомъ, нынѣ и присѡ, и во вѣки вѣкѡвъ. Амїнь.

Оче нашъ, ѣже єси на небѣхъ, да свѣтитѡ ѡма твое, да прїидетъ цр҃тѡе твое, да бѣдетъ вѡла твѡѡ, ѡкѡ на небї и на землї. хлѣбъ нашъ насѡциный дѡждь нашъ днєѡ, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставлѡемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во ищєніє, но избави насъ ѡ лѡкѡвѡмъ.

И кондѡкъ, гласъ д:

Во стѡдѡхъ днєѡ іорданскихъ бывъ гдѣ, іѡаннѡ вопїетъ: не оубѡйсѡ крєстїти мѡ, спастї ко прїидѡхъ ѡдѡма первоздѡннаго.

Гдѣ, помилѡи, м. **И мѣтѡ:** вєстѡѡ трїце:

Ѣще же єсть литѡргїѡ, гласѡлемъ: догѡбно єсть: и ѡпѡетъ.

Ѣще же нѣсть литѡргїи, гласѡлемъ заѣ: бѡди ѡма гдѣ:

И ѡслово,

Бл҃гословїю гдѡ на всѡкое времѡ, вынѡ хвалѡ єгѡ во оустѣхъ моиѡхъ. Ѡ гдѣ похвалитѡ дѡшѡ моѡ, да оублѡшатъ крѡтѡцы, и возвєелѡтѡ. Возвєлїчїте гдѡ со мнѡю, и возвєемъ ѡма єгѡ вѡспѣ. Взыскѡхъ гдѡ, и оублѡшѡ мѡ, и ѡ вѣрѡхъ икорєей моиѡхъ избави мѡ. Прїстѡпїте къ немѡ, и просѣвѣтїтѡѡ, и лица вѡша не портѡдѡтѡ. Сєй нищїи воззѡвѡ, и гдѣ оублѡшѡ и, и ѡ вѣрѡхъ икорєей єгѡ спїє и. Ѡполчїтѡ аг҃лѡ гдѣнѡ ѡкрєстъ вѡщїхѡ єгѡ, и избавитъ иѡхъ. Вкѡсїте и вїдїте, ѡкѡ бл҃гъ гдѣ: бл҃женъ мѡжѡ, ѣже оупѡвѡетъ насъ. Пѡнтѡѡ гдѡ вєи єи єгѡ, ѡкѡ нѣсть лишєніѡ вѡщїмѡ єгѡ. Пѡгѡтїи ѡбнїцѡшѡ и вѡлѡкѡшѡ: взыскѡющїи же гдѡ не лишѡтѡ всѡкагѡ бл҃га. Прїидїте, чѡдѡ, послѡшѡйте менє, стѡрѡхъ гдѣно наѡчѡ бл҃гъ. Ктѡ єсть чєловѣкъ хотѡи живѡтъ, любѡи днї вїдѣти

бл҃ги; оудержи ѡзыкъ твоѣи ѿ зла, и оустнѣ твоѣ, ѣже не глаголати лести. Оуклонїѣ ѿ зла, и сотвори бл҃го: взыщи мїра, и пожени ѣ. Очи гд҃ни на прѣсѣдныѣ, и оуши ѣго въ мѣтвѣ ѣхъ. Лице же гд҃не на творѣщыѣ зла, ѣже потребити ѿ земли пѣмать ѣхъ. Воззваша прѣднѣи, и гд҃ь оуслыша ѣхъ, и ѿ вѣхъ скорбѣи ѣхъ ѣзваки ѣхъ. Близу гд҃ь скордшенныхъ сѣрдцемъ, и смиренныхъ дѣхомъ испѣтъ. Мнози искрѣни прѣднѣи: и ѿ вѣхъ ѣхъ ѣзвабитъ ѡ гд҃ь. Хранитъ гд҃ь всѣ кѡрѣи ѣхъ, ни єдина ѿ нихъ скордшїтѣ. Смерть грѣшникѡвъ люта, и ненавїдѣщїи прѣднѣи прегрѣшѣтъ. Ѣзвабитъ гд҃ь дѡшы рѣзъ своѣхъ, и не прегрѣшѣтъ всѣ оупѡбѡющїи на него.

Достѡйно ѣтъ: **И ѿпѣтъ.**

И бывѣтъ рѣходъ до часа вечернаго.

Вечерна же бывѣтъ съ литургїю великаго во своѣ время.

И прочаго чїна и оуказа зри декѣмвриѣ въ ѣдѣнѣ.

Зри въ домо же вѣдн:

Ѣще сѣдѣтѣ навечерїе бѣгоавленія въ сѣбѡтѣ, или недѣлю, поѣтъ не бывѣтъ, и тропарїи царскїхъ часѡвъ со чтенїями, въ сѣбѡтѣ и недѣлю не поѣтъ, но поѣмъ часы царскїѣ прѣжде въ пѣтѡкъ по ѡбычаю, ѣкоже оуказано на рѣдѣ. Глаголемъ же и ѡмѡмъ лг, бл҃гословѣ гд҃а: **И ѿпѣтъ.** И въ тѡй дѣнѣ ѣднѣмъ сырѣ и ѣнца.

Зри Ѣще вѣдетъ навечерїе въ сѣбѡтѣ:

Прокїменъ, ѡлнѣдїѣ и причѣтенъ днѣ: Ѣплъ же и ѣвлїе прѣжде сѣбѡтѣ прѣд бѣгоавленїемъ, и потѡмъ рѣдъ. По ѣзрѣднѣи поѣмъ Достѡйно:

Зри Ѣще ли въ недѣлю навечерїе бѣгоавленія:

Прокїменъ, ѡплъ, ѡлнѣдїѣ, ѣвлїе и причѣтенъ, прѣжде недѣли прѣд бѣгоавленїемъ, и потѡмъ рѣдъ. По ѣзрѣднѣи же поѣмъ Достѡйно: По ѿпѣщенїи же литургїи, ѣднѣмъ оукрѣхн, и пїемъ по єдиноѣ чѣши вїна. Совершенно же ѣднѣмъ по ѿпѣтѣ вечерни, со єлѣемъ: сырѣ же и ѣнца, и рыбы, никакоже дѣрзнемъ коидѣтѣ.

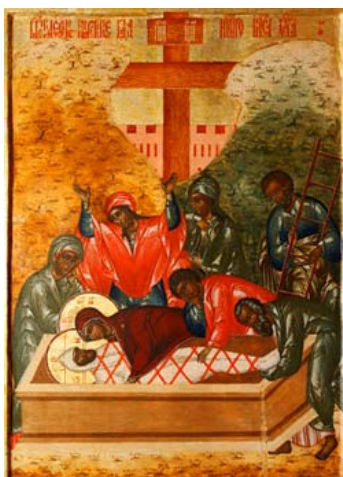
Ѣще ли въ пѣтѡкъ, прѣжде навечерїи бѣгоавленія, когда поѣтъ часы царскїѣ: зри оуказъ декѣмвриѣ въ ѣдѣнѣ.

Велики Петак

Састав Кирила, Архиепископа Александријског

Сказаније Часовъз Сѣдмица њ Великаго Пятка

Твореније кѹрилла, архіепископа александријскаго

Српска верзија преузета са:

ПОСНИ ТРИОД
Света Велика Седмица-Страсна
Грачаница, 2008
Превео са грчког. Епископ др Артемије

ЧАСОСЛОВ
СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ
ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ

Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Црквенословенска верзија преузета са:

БОГОСЛУЖБЕННЫЕ ТЕКСТЫ
Библиотека святоотеческой литературы
Ч а с о с л о в
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Упоредно пропремио:
ипођјакон Зоран Бобић

ПРВИ ЧАС

Царе Небески, Утешителю, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризницу добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благихи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада увек и у векове векова.

Појац: Амин

Чтец:

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагнем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута. 3 поклона.)

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш чути глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

Часъ первыи.

Црѣю нѣнныи, ѡртѣшнтелю, дше истинны, ѡже вездѣ съи и вс исполнѣнн, сокровице бл҃гнхъ и жнзни подателю, прїиди и вселнса въ ны, и ѡчисти ны ѡ всѣхъ кѣхъ, и спси блже дшы нашѣ.

Съи блже, с ѡи крѣпкїи, с ѡи безсмѣртнн, помнлн ны. **Трїжды.**

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и с ѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣхъ. ѡминь.

Пресвѣла трїце, помнлн ны: гдн, ѡчисти грѣхн нашѣ: влко, прости беззаконїѣ и ша: с ѡи, посѣти и исцѣли немощн нашѣ, ѡмене твоегѣ радн.

Гдн помнлн, **трїжды.**

Слава Ѡцѣ, и снѣ, и с ѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣхъ. ѡминь.

Ѡче нашъ, ѡже сн на нѣсѣхъ, да свѣтитѣ ѡма твоѣ, да прїдетѣ црѣвїе твоѣ: да вѣдетѣ вола твоѣ, ѡкво на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ насѣщнн дѣждь намъ днѣшъ, и ѡстаѣн намъ долгн нашѣ, ѡкоже и мы ѡстаѣлѣмъ должнкѣмъ нашымъ: и не введн ны во искушенїе, но избавн ны ѡ лѣкѣхъ.

Сщїенникъ: ѡкво твоѣ сѣтъ црѣво:

Прїиднте, поклоннмса црѣвн нашемѣ бгѣ.

Прїиднте, поклоннмса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣвн нашемѣ бгѣ.

Прїиднте, поклоннмса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣвн и бгѣ нашемѣ.

И поклоны трн.

Ѡлобн сѣ:

Глаголы моѣ вншн гдн, разумѣн званїе моѣ. Коннн глѣс молѣнїѣ моегѣ, црѣю моѣ и блже моѣ, ѡкво кѣ тебе помолнса гдн. Зѣтра ѡгнлшн глѣс моѣ, зѣтра предстѣнн тн, и ѡзрншн мѣ. ѡкво бгѣ не хотѣн беззаконїѣ, тѣ сн: не прнселнтелѣ кѣ тебе лѣкѣннн, Ннже превѣдѣтъ беззаконннцы пред Ѡчнма твоїма: возненавнѣлѣз сн всѣ дѣлающыѣ беззаконїе. Погвншн всѣ глаголющыѣ лжѣ, мѣжа кровѣи и лстнѣвн гншѣетѣ гдѣ. ѡзъ же множетвомъ млчн твоѣѣ, вннлѣ въ домъ твоѣи, поклоннса ко хрѣмѣ стѣомѣ твоѣѣ, въ стѣѣ твоѣѣ. Гдн, настѣвн мѣ правдою твоѣю, врднъ моѣхъ радн нсправн предѣ твоѣю пѣтъ моѣ. ѡкво нестѣ во ѡртѣхъ ѡхъ истнны, ердце ѡхъ сѣтно, грѣбѣ

ѡбвергъ гортань ѿхъ, азъики свои ми льщахъ. Суди ѿ мнѣ вѣже, да ѡпадътъ ѡ мыслии своихъ, по множествѣ нечестіа ѿхъ ѡзриши ѿ, ѿакъ прешгорниша тѣ гди. И да возвеледѣтъ вси ѡповѣщѣи на тѣ, во вѣкъ возрадоуютѣ, и велеишиа въ нихъ, и похвалятѣ ѡ тебе ѡбѣщѣи ѿма твоѣ. ѿакъ ты блгословѣши прѣнника гди, ѿакъ ѡрдыжемъ блговоленіа вѣчнѣахъ ѿ сѣ насъ.

(Псалом 2).

Зашто се буне народи и племена помишљају суетне ствари? Устају цареви земаљски, и кнезови се скупљају на Господа и на помазаника његова. „Раскинимо свезе њихове и збацимо са себе јарам њихов.“ Онај, што живи на небесима, смије се, Господ им се подсмѣјева. Па им говори у гъеву својем и јарошћу својом збуњује их: „Ја сам помазао цара својега на Сиону, на светој гори својој.“ Казаћу наредбу Господњу; он рече мени: „ти си син мој, ја те сад родих. Ишти у мене, и даћу ти народе у нашљедство, и крајеве земаљске теби у државу. Ударићеш их гвозденом палицом; разбићеш их као лончарски суд. Сад, цареви, оразумите се; научите се судије земаљске! Служите Господу са страхом, и радујте се с трепетом. Поштујте сина, да се не разгневи, и ви не изгинете на путу својем; јер ће се гнев његов брзо разгорјети. Благо свјема који се у њ уздају!

(Псалом 21).

Воже, Боже мој! за што си ме оставио удаљивши се од спасења мојега, од ријечи вице моје? Боже мој! вичем дању, а ти ме не слушаш, и ноћу, али немам мира. Свети, који живиш у похвалама Израилевим! У тебе се уздаше оци наши, уздаше се, и ти си их избављао. Тебе призиваше, и спасаваше се; у тебе се уздаше, и не остајаше у срамоти. А ја сам црв, а не човјек; подсмѣјех људима и руг народу. Који ме виде, сви ми се ругају, разваљују уста, машу главом, и говоре: ослонио се на Господа, нека му поможе, нека га избави, ако га милује. Та, ти си ме извадио из утробе; ти си ме умирио на сиси матере моје. За тобом пристајем од рођења, од утробе матере моје ти си Бог мој. Не удаљуј се од мене; јер је невоља близу, а нема помоћника. Оптече ме мноштво телаца; јаки волови Васански опколише ме; Развалише на ме уста

Псаломъ в:

Вскрѣи штатѣахъ ѿзыцы, и людіе побдишахъ тѣцѣтныма; Предѣтѣа царіе землетѣи, и кнѣзи собрашахъ вкрѣи на гди и на хртѣ ѿгѣ: Ратѣргнемъ ѡзы ѿхъ, и ѡвержемъ ѡ насъ ѿго ѿхъ. Живѣи на нѣсѣхъ поимѣтѣа ѿмъ, и гди пордѣаѣтѣа ѿмъ. Тогда возглагометѣ кз ѿмъ гнѣвомъ своимъ, и ѿрѣтѣи своѣю сматѣтѣа ѿ. ѿзъ же портѣвѣнъ ѣсмъ црѣ ѡ негѣ надъ ѿномъ горѣмъ ѿѣѣ ѿгѣ, Возвѣщѣаѣи повелѣніе гдне. гди рече ко мнѣ: снъ мой ѿ сѣ ты, ѿзъ днѣвъ родѣхъ тѣ. Просѣ ѡ мене, и дамъ ти ѿзыки достоѣніе твоѣ, и ѡдержѣніе твоѣ концы земли. ѡповѣши ѿ жезломъ желѣзнымъ, ѿакъ соуды ѿдѣльничи ѿкрѣшиши ѿ. И нынѣ царіе раздѣвѣйте, накажѣтѣа вси ѿдѣщѣи земли. Работѣйте гдѣи со стрѣхомъ, и радѣйтеа ѣмъ ѣз трепетомъ. Прѣмнѣте наказаніе, да не когда прогнѣвѣаѣтѣа гди, и погѣнете ѡ пдѣи прѣвѣднаго, ѣгда возгорѣтѣа вкрѣи ѿрѣтъ ѿгѣ. блженѣи вси надѣющѣиа на ѿ.

Псаломъ вѣ:

Бже бже мой, конми ми, вкрѣи ѡстѣвѣахъ мѣ ѿ сѣ; далече ѡ ѿпѣніа моего словетѣа грѣхопадѣніи моѣхъ. Бже мой, воззовѣи во днѣ, и не ѡтѣльшиши, и въ ноцѣи, и не въ бездѣміе мнѣ. Ты же во ѿѣмъ живѣши, хвало ѿлева. На тѣ ѡповѣа ѿтѣи наши, ѡповѣа, и ѿзѣвѣахъ ѿ сѣ ѿ. Въ тебе воззѣаши, и ѿпѣшахъ: на тѣ ѡповѣа, и не портѣдѣшахъ. ѿзъ же ѣсмъ черѣвъ, а не челоѣкѣкз, поношеніе челоѣкѣкѣвъ, и ѡнчиженіе людеѣ. вси вѣдѣщѣи мѣ пордѣаши ми ѣа, глаголаша ѡтѣнѣми, покнѣаши главоѣ. ѡповѣа на гди, да ѿзѣвѣтѣа ѿгѣ, да ѿпѣтѣа ѿгѣ, ѿакъ хѣцѣтѣа ѿгѣ. ѿакъ ты ѿ сѣ ѿтѣргѣи мѣ ѿзъ черѣва: ѡповѣніе моѣ ѡ соудѣ матере моеѣ. Въ тебе прѣверженъ ѣсмъ ѡ ложѣнъ, ѡ черѣва матере

своја. Лав је гладан лова и риче. Као вода разлих се; расуше се све кости моје; срце моје поста као восак, растопило се у мени. Сасуши се као цријеп крјепост моја, и језик мој приону за грло, и у прах смртни мећеш ме. Опколише ме пси многи; чета зликоваца иде око мене, прободоше руке моје и ноге моје. Могао бих избројити све кости моје. Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање. Дијеле хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацају ждријеб. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сило моја, похитај ми у помоћ. Избави од мача душу моју, од пса јединицу моју. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чувши, избави ме. Казујем име твоје браћи; усред скупштине хвалићу те. Који се бојите Господа, хвалите га. Све сјеме Јаковљево! поштуј га. Бој га се, све сјеме Израилјево! Јер се не оглуши молитве ништега нити је одби; не одврати од њега лица својега, него га услиши кад га зазва. Тебе ћу хвалити на скупштини великој; завјете своје свршићу пред онима који се њега боје. Нека једу убоги и насите се, и нека хвале Господа који га траже; живо да буде срце ваше до вијека. Опоменуће се и обратиће се ка Господу сви крајеви земаљски, и поклониће се пред њим сва племена незнабожачка. Јер је Господње Царство; он влада народима. Јешће и поклониће се сви претили на земљи; пред њим ће пасти сви који слазе у прах, који не могу сачувати душе своје у животу. Сјеме ће њихово служити њему. Казиваће се за Господа роду потоњему. Доћи ће, и казиваће правду његову људима његовијем, који ће се родити; јер је он учинио ово.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, тропар, глас 1 (чита се).

Када си Ти разапет Христе, укинуто би мучење, и згажена би сила непријатељска; јер нити анђео, нити човек, но сам Ти Господе, спасао си нас, слава Теби.

моѣа, вѣх моѣи сѣи тѣи. Да не ѡтѣпниши ѡ менѣ: ѡкв ѡкорѣв елѣзъ, ѡкв нѣстѣ помогѣаи мнѣ. Ѡбыдоша мѣ тельцыи мнози, юнцыи тѣчнѣи ѡдержѣаши мѣ. Ѡверзѣоша на мѣ ѡгнѣа евоѣ, ѡкв лѣвз вохушѣаи и рыкѣаи. Ѣкв вода и злѣахѣа, и разѣпашѣа вѣа кѡртѣи моѣ: вѣстѣ ердѣе моѣ, ѡкв воѣкз тѣаи поередѣе чрѣва моѣго. И зѣше ѡкв екѣдѣлѣ крѣпортѣ моѣ, и ѡзыкз моѣи прильпѣ горѣтѣи моѣмѣ, и вѣ перѣтѣ смѣртѣи евѣлз мѣ сѣи. Ѣкв ѡбыдоша мѣ пѣи мнози, сѡнмз ѡкѣахѣз ѡдержѣаши мѣ: икопѣаши рѣцѣи моѣи и нѡзѣи моѣи. И сѣтѣоша вѣа кѡртѣи моѣ, тѣи же смѡтрѣаши, и презрѣаши мѣ. Раздѣлѣаши рѣзѣи моѣ еѣѣ, и ѡ ѡдѣждѣи моѣи метѣаши жрѣбѣи. Тѣи же гѣи, не ѡдѣлѣи поѡмоцѣ тѣвоѣ ѡ менѣ, на зѣтѣплѣнѣи моѣи вѡмнѣ. И зѣаи ѡ ѡрѣжѣа дѣшѣи моѣ, и и зѣ рѣкѣи пѣи сѣднѡроднѣи моѣи. Сѣи мѣ ѡ ѡгнѣи лѣвоѣхѣз, и ѡ рѡгз сѣднѡрѡжѣи смѣрѣнѣи моѣи. Повѣмз и мѣа тѣвоѣ брѣтѣи моѣи, поередѣе црѣкѣи воѣпоѡ тѣа. Поѡщѣиѣа гѣа вохѣалѣнѣе сѣго, вѣе сѣмѣа ѡкѣвѣи проѣлѣнѣе сѣго. Да ѡвоѣтѣа же ѡ негѡ вѣе сѣмѣа и ѡлѣво: Ѣкв не ѡнѣнѣи, ни же негѡвоѣ мѣтѣи ницагѡ, ни же ѡвратѣи лицѣе своѣе ѡ менѣ: и сѣгѣа воззѣахѣ кѣ немѣ, ѡгнѣи мѣ. Ѡ тѣеѣе похѣлѣа моѣ, вѣ црѣкѣи велѣицѣи испѡвѣмѣ аѣа тѣѣѣ: мѣтѣи моѣи воздѣамз предѣ боѡщѣи мѣа сѣго. И дѣа тѣ ѡрѣзѣи, и насѣтѣа тѣа, и вохѣаа тѣа гѣа вѣзыкѣи цѣи сѣго, живѣа вѣдѣтѣ ердѣаи и хѣз вѣ вѣкз вѣкѣа. Помѡнѣтѣа и ѡвратѣа тѣа ко гѣѣи вѣи концѣи землѣи, и поклѡнѣа тѣа предѣ ни мѣз вѣа ѡтѣчѣстѣиѣи ѡзыкз. Ѣкв гѣи сѣстѣ црѣтѣе, и тѣѡи ѡблѣдѣа тѣа ѡзыкѣи. И дѣоша и поклѡнѣа тѣа вѣи тѣчнѣи землѣи: предѣ ни мѣз припадѣа тѣа вѣи ни зѣмѣи вѣ зѣмѣи: и дѣшѣа моѣи тѣомѣ живѣтѣ. И сѣмѣа моѣи порѣбѣа тѣа сѣмѣ: возвѣстѣа тѣа гѣи рѡдз гѣа дѣиѣи. И возвѣстѣа тѣа прѣвѣдѣ сѣго ѡ людѣмз рѡждѣшѣи мѣа, ѡ же сѡтѣворѣи гѣи.

Слава, и нынѣ, ѡлѣаѣи, трѣижды.

Гѣи помѣлѣи, трѣижды.

Слава, тропарь, глас 1:

Распѣнѣшѣа тѣѣѣ хрѣтѣ, погнѣе мѣчнѣтельстѣво, попраѣа вѣстѣи сѣла вѣрѣжѣа: ни же бо ѡгнѣз, ни же чѣловѣкѣз, но сѣмз гѣи иѣлз сѣи нѣлз, слава тѣѣѣ.

И сада, **Богородичан:**

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небо? јер си изгрејала сунце правде. Рај? јер си изникла цвет нетрулежности. Дјева? јер си остала непорочна. Чиста Мати? јер си имала у светим твојим наручјима Сина, Бога свих. Њега моли да се спасу душе наше.

И одмах певамо следеће стихире самогласне, глас 8.

Данас се црквена завеса, раздера на прекор безаконика, и сунце зраке своје сакри гледајући Владику распињаного.

И опет друга певница, исто то.

Онда прва певница говори стих:

Зашто се буне незнабошци, и народи измишљају узалудне ствари?

Као овца на заклање био си вођен, Христe Царе, и као јагње незлобиво прикован на крст од људи безаконих, грехова наших ради, Човекољубче.

Стих: Дођоше цареви земаљски, и кнезови се сабраше заједно на Господа и на Христа његовог.

И опет иста стихира.

Затим, прва певница: Слава, глас исти.

Подносећи све, Господе овако си говорио, безаконцима који су Те ухватили: Ако сте и ударили Пастира, и разјурили дванаест оваца ученике моје, могао сам више од дванаест легиона довести анђела. Но дуго трпим, да се испуни све непознато и тајно што сам вам објавио преко пророка мојих. Господе, слава Теби.

И сада, **Исто.**

И њинѣ, вѣгородиченъ:

Чтѡ тѧ наречѣмъ, ѿ бл҃годѣтнаѧ; нѣбо, ѣкѡ возг҃ѣла ѣсѣ еѣнце прѣбды. рѣи, ѣкѡ прозѧблѧ ѣсѣ цвѣтѧ нетлѣнѣѧ. дѣлѣ, ѣкѡ пребыла ѣсѣ нетлѣнна. Чтѡ мѣрѣ, ѣкѡ имѣла ѣсѣ на ст҃ѣхъ твоѣхъ ѡбѣтѣхъ еѣѧ, вѣрѣхъ еѣѧ: тогѡ молѣ спастѣѧ дѡшѧмъ нѧшымъ.

Тѧже поѣмъ тропарѣ трѣѣ двѣнадцѣти, повторающе ѧ. глаголемъ же пѣрвыи безѣ стѣхѧ, тѧкѡ бо творѣмъ и въ рѡчнхъ часѣхъ въ пѣрвыи тропарѣ. Во вторѣѣи же, глаголетѧ начѣншии ликѡ стѣхъ, и поѣтѧ ѣ. тѧже пакѣи дрѡгѣѣ ликѡ стѣхъ, и поѣтѧ и тоѣѣ ѣ. трѣтѣѣи же глаголемъ на Слава, и на И њинѣ.

Стѣхѣра самогласна пѣрвагъ часа, гласъ ѣ:

Днѣсь цр҃ковнаѧ завѣѧ, на ѡблчѣнѣе беззакѡннхъ раздрѣѣтѧ, и солнце лѣчы евоѧ скрываетѧ, влѣлѣ зрѧ распнѣѧ.

И пакѣи тѡже дрѡгѣѣ ликѡ.

Тѧже глаголетѧ стѣхъ пѣрвыи ликѡ:

Всклѡ шѧтѧшѧ ѣзыцы и людѣи побѣѣшѧ тѣѣтнхъ;

И поѣмъ нарѡдѣѣѣ тропарѣ:

Ѣкѡ ѡвчѧ на заколенѣе ведѣнъ была ѣсѣ хр҃тѣ цр҃ѣ, и ѣкѡ ѧгнецъ незлобнхъ пригвоздѣла ѣсѣ кр҃стѣ, ѡ беззакѡннхъ мѡжеѣ, грѣхъ рѧдѣи нѧшнхъ члѣвѣколѡбче.

Стѣхъ: Предстѧша царѣе зѣмстѣи, и кнѧзи собрѧшѧ вкѡпѣ на гдѧ и на хр҃тѧ ѣгѡ.

И поѣтѧ пакѣи и дрѡгѣѣ ликѡ тоѣже стѣхъ. Тѧже пѣрвыи ликѡ.

Слава: Ѣмшымъ тѧ беззакѡннхъ, претерпѣѧѧ, еѣце вопѣла ѣсѣ гдѣ: ѧще и поразнѣѣте пѧтѣѣѧ, и расѡчнѣѣте двѧнадцѣѣтѣ ѡвѣцѣ оѣтнѣи моѧ, можѧхъ вѧщшѣи, нѣжели двѧнадцѣѣте легиѡнхъ предстѧвнѣѣи ѧггѡвхъ. Но долготерпѣѣѣ, да исполнатѣѧ, ѧже ѣѡвнхъ вѧмъ прѣрѡкѣи моѣѣи, безвѣѣтнаѧ и тѧѣннаѧ: гдѣ слава тѣѣѣѣ.

И њинѣ, пакѣи тоѣже.

Прокимен пророштва, глас 4.

Срце његово сабра безакоње у себе.

Стих: Блажен је који разуме убогога и сиромаха.

Читање из пророштва Захарије. (глава 11,10-13).

И узех свој штап, благост, и сломих га да укинем завјет свој који учиних са свијем народима. И укиде се онога дана, и невољни од стада, који гледаху на ме, познаше доиста да бјеше ријеч Господња. И рекох им: ако вам је драго, дајте ми моју плату; ако ли није, немојте; и измјерише ми плату, тридесет сребрника. И рече ми Господ: баци лончару ту часну цијену којом ме прецијенише. И узев тридесет сребрника бацих их у дом Господњи лончару.

Апостол, читање из посланице Галатима, светога апостола Павла.

Зачало 215, од пола (глава 6,14-18).

Враћо, Боже сачувај, да се ја чим другим хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којим се мени разапсе свијет и ја свијету. Јер у Христу Исусу нити обрезање што помаже нити необрезање, него нова твар. И који год буду живјели по овоме правилу, мир на њих и милост, и на Израил Божији. Убудуће да ми нико не ствара тешкоће, јер ја ране Господа Исуса на тијелу својему носим. Благодат Господа нашега Исуса Христа са духом вашим, браћо. Амин.

Затим Еванђеље од Матеја, зачало 110-113 (глава 27,1-56).

У време оно, кад би јутро, учинише вијеће сви првосвештеници и старјешине народа против Исуса да га погубе. И свезавши га одведоше, и предаше га Понтију Пилату, намјеснику. Тада видјевши Јуда, издајник његов, да га осудише, раскаја се, и врати тридесет сребрника првосвештеницима и старјешинама говорећи: Сагријеших што издадох крв невину. А они рекоше: Шта ми маримо за то? Ти ћеш видјети. И бацивши сребрнике у храму, изиђе, и отиде те се објеси. А првосвештеници, узевши сребрнике, рекоше: Не ваља их метнути у храмовну ризницу, јер су цијена за крв. Него се договорише те купише за њих лончареву њиву за гробље странцима. Зато се та њива и прозва Крвна њива до данас. Тада се испуни што је казано преко пророка Јеремије који говори: И узеше тридесет сребрника, цијену цијењенога, кога су цијенили синови Израилеви; И дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ. А Исус стаде пред намјесником, и запита га намјесник говорећи:

Прокименъ пророштва, гласъ 4.

Сердце сего беззаконіе себѣ.

Стихъ: Блаженъ разумѣваѣи на нища и оубога.

Пророштва Захаріина чтеніе. [Глава ѧ, ст. 11-13.]

Тако глаголетъ гдѣ: приими жезлъ мой добрый, и ѡвергъ сего, еже разорити заветъ мой, сегоже заветѣхъ ко вѣмъ людемъ: и разорителъ въ день оный, и оуразумѣютъ хананѣи оуби хранимыа мнѣ, зане слово гдѣне сего. И рекъ къ нимъ: аще добро предъ вами сего, дадите мздаю мою, или ѡверѣтите: и постыбнша мздаю мою тридесать сребреникъ. И рече гдѣ ко мнѣ: вложи а въ горнило, и смотри аще иждшено сего, иже ѡбразомъ иждшенъ быхъ о нихъ.

и приахъ тридесать сребреникъ, и вложихъ ихъ въ храмъ гдѣнъ въ горнило.

Таже апостола къ галатимъ, зачало еси, ѡ полъ.

Братіе, мнѣ да не бдеетъ хвалитица, токмо ѡ крѣтѣ гдѣ нашего іиса хрѣта, иже мнѣ миръ распаса, и азъ миръ. Ѣ хрѣтѣ бо іисѣ ни ѡверѣзаніе что можетъ, ни неѡверѣзаніе, но нова тварь. И елици правиломъ симъ жителствуютъ, миръ на нихъ и млтъ, и на іиса бжѣн. Проче трдѣ да никтоже ми длетъ: азъ бо азъвы гдѣ іиса на тѣлѣ моемъ ношѣ. Благодѣтъ гдѣ нашего іиса хрѣта, со дхомъ вашимъ братіе, аминъ.

Таже евангеліе ѡ матѣе, зачало 110.

Во время оно, оутрѣ такъ ѡсуднша сего, раскаявша возврати тридесать сребреники архіерѣемъ и старѣемъ, глагола: согрѣшихъ, предавъ кровь невиннѣю. Онъ же рѣша: что сего намъ; ты оузрши. И повегъ сребреники въ цркви, ѡиде, и шеахъ оудавнѣа. Архіерѣе же приѣмше сребреники, рѣша: недорочно сего вложити ихъ въ корбанъ, понеже цѣна крове сего. Совѣтъ же сотворише, купиша имъ село кудельниче, въ погребаніе страннымъ. Темже нареца село то, село крове архіерѣе и старѣцы, ичешоже ѡвѣщаваше. Тогда глагола емъ пилатъ: не слышши ли, колікѣ на тѣ свидѣтелствуютъ; и не ѡвѣщѣ емъ ни къ единому глаголъ: такъ днѣтнѣа и гэмѡнъ сѣлѡ. На всѣхъ же праздникъ ѡбичай бѣ и гэмѡнъ ѡпѣщати единого народа евѣзна, сегоже хочахъ. И махъ же тогда евазана нарочнѣа, глаголемаго варавѣ. Ѣбраннымъ же имъ, рече имъ пилатъ: когдѣ

Јеси ли ти цар јудејски? А Исус му рече: Ти кажеш. И кад га тужаху првосвештеници и старјешине, ништа не одговори. Тада му рече Пилат: Зар не чујеш колико против тебе свједоче? И не одговори му ни на једну ријеч, тако да се намјесник дивљаше веома. А о Празнику бијаше обичај у намјесника да народу пусти по једнога сужња кога они хоће. А тада имаху познатог сужња по имену Вараву. И када се сабраше, рече им Пилат: Кога хоћете да вам пустим? Вараву или Исуса названог Христа? Јер знађаше да су га из зависти предали. А када сјеђаше у суду, поручи му жена његова говорећи: Не мијешај се ти ништа у суд тога праведника, јер данас у сну много пострадах због њега. А првосвештеници и старјешине наговорише народ да иште Вараву, а Исуса да погубе. А намјесник одговарајући рече им: Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше: Вараву. Рече им Пилат: Шта да чиним са Исусом названим Христом? Рекоше му сви: Да се разапне! Намјесник пак рече: А какво је зло учинио? А они из гласа повикаше говорећи: Да се разапне! А кад видје Пилат да ништа не помаже, него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја сам невин у крви овога праведника; ви ћете видјети. И одговарајући сав народ рече: Крв његова на нас и на дјецу нашу! Тада им пусти Вараву, а Исуса, шибавши, предаде да се разапне. Тада војници намјесникови узеше Исуса у судницу и скупише на њега сву чету војника. И свукавши га обукоше му пурпурни огртач. И оплетавши вијенац од трња, метнуше му на главу, и дадоше му трску у десницу; и клекнувши на кољена преда њим, ругаху му се говорећи: Здраво, царе јудејски! И плунувши на њега, узеше трску и бише га по глави. И кад му се наругаше, свукоше с њега огртач, и обукоше га у хаљине његове, и поведоше да га разапну. И излазећи нађоше човјека из Кирина по имену Симона и натјераше га да му понесе крст. И дошавши на мјесто које се зове Голгота, то јест: Мјесто лобање, дадоше му да пије оцат помијешан са жучи, и окусивши не хтје да пије. А кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацивши коцку. И сјеђаху ондје те га чуваху. И ставише му изнад главе кривицу његову написану: Ово је Исус цар јудејски. Тада распеше с њим два разбојника, једнога с десне и једнога с лијеве стране. А који пролажаху хуљаху на њега машући главама својима и говорећи: Ти који храм разваљујеш и за три дана саграђујеш, спаси сам себе; ако си Син Божији, сиђи са крста! А тако и првосвештеници са књижевницима, старјешинама и фарисејима подсмивевајући се говораху: Друге спасе а себе не може да спасе. Ако је цар Израилъев, нека сиђе сад с крста, па ћемо вјеровати у њега. Уздао се у Бога, нека га избави сад, ако му је по вољи; јер говораше: Ја сам Син Божији. Тако исто и разбојници распети с њим ругаху му се. А од шестога

хочете ѿ ѡбоѡ ѿпѡщѡ бѡмъ, варѡвѡ ли, илѡ иѡса глаголемаго хрѣта; вѣдѡше бо, ѡкѡ зѡвѡсти рѡди предѡша ѣгѡ. Сѣдѡщѡ же ѣмѡ на сѡдѡици, послѡ кѡ немѡ жени ѣгѡ, глаголюци: ницѡже тебѣ, ѡ праведникѡ томѡ, много бо пострадахъ днѣсь бо инѣ ѣгѡ рѡди. Архѡтерѣс же ѡ старѡцы наѡбѡтѡша народѡ, да испробѡтѡ варѡвѡ: иѡса же погѡбѡтѡ. Ѣвѣщѡвѡс же иѡемѡнѡс, речѣ иѡмъ: когѡ хочете ѿ ѡбоѡ ѿпѡщѡ бѡмъ; ѡнѡ же рѣша: варѡвѡ. Глагола иѡмъ пѡлатѡ: цѡдѡ ѡѣѡ сотѡворѡ иѡсѡ, глаголемомѡ хрѣтѡ; глаголаша ѣмѡ вѡнѡ: да распѡтѡ вѡдетѡ. Иѡемѡнѡс же речѣ: коѣ ѡѣѡ слѡ сотѡворѡ; ѡнѡ же иѡзѡнѡхѡ вопѡлѡхѡ, глаголюще: да пробѡтѡ вѡдетѡ. вѡдѡвѡс же пѡлатѡ, ѡкѡ ницѡже ѡѡпѣвѡетѡ, но пѡче молѡвѡ бѡвѡетѡ, прѣемѡ вѡдѡ, ѡѡмѡ рѡцѣ предѡ народѡмъ, глагола: неповѡненѡ ѣмѡ ѿ крѡве праведнаго сегѡ, вѡ ѡѡзрѡте. ѡ ѡѡѡщѡвѡше вѡнѡ людѡе, рѣша: крѡвь ѣгѡ на насъ, ѡ на чѡдѣхъ наѡшѡхъ. Тогѡдѡ ѿпѡщѡ иѡмъ варѡвѡ: иѡса же вѡвѡс, предаѡ иѡмъ, да ѣгѡ пробѡтѡ. Тогѡдѡ вѡнѡнѡ иѡемѡновѡ прѣемѡше иѡса на сѡдѡице, совѡрѡша наѡнѡ вѣсѡ многоѡство вѡнѡнѡ. ѡ совлѣкѡше ѣгѡ, ѡдѣѡша ѣгѡ хлѡмѡдоѡ червѣноѡ. ѡ сплѣтѡше вѣнѣцѡ ѿ трѣнѡвѡ, возложѡша на главѡ ѣгѡ, ѡ трѡтѡтѡ вѡ деѡницѡ ѣгѡ: ѡ поклонѡшесѡ на колѣнѡ предѡ иѡмъ, рѡгѡхѡсѡ ѣмѡ, глаголюще: радѡнѣсѡ црѡ ѡдѡеѡнѡиѡ. ѡ плѡнѡвѡше наѡнѡ, прѣѡша трѡтѡтѡ, ѡ вѡлѡхѡ по главѣ ѣгѡ. ѡ ѣгѡдѡ порѡгѡшѡсѡ ѣмѡ, совлѣкѡша сѡ негѡ багрѡницѡ: ѡ ѡвлекѡша ѣгѡ вѡ рѡзѡ ѣгѡ, ѡ вѡдѡша ѣгѡ на пропѡтѡе. Исходѡще же ѡѡрѡѡтѡша чѡловѣка кѡрѡнѡеѡска, иѡнемѡс сѡмѡнѡ: ѡ сѡмѡ задѣша понесѡтѡ крѣтѡ ѣгѡ. ѡ пришеѡше на мѣсто нариѡеѡе голѡгѡдѡ, ѣже ѣстѡ глаголемѡ крѡнѡеѡ мѣсто: дѡша ѣмѡ пѡтѡи ѡцѣтѡ сѡ желѡчиѡ смѡшѡнѡ, ѡ вѡлѡшѡ не хотѡше пѡтѡи. Распѡнѡиѡ же ѣгѡ раздѣлѡша рѡзѡ ѣгѡ, вѣргѡше жрѣѡтѡ: ѡ сѣдѡще стрѡжѡхѡ ѣгѡ тѡ. ѡ возложѡша верѡхѡ главѡ ѣгѡ вѡнѡ ѣгѡ написѡнѡ: сѡи ѣстѡ иѡсѡ црѡ ѡдѡеѡнѡиѡ. Тогѡдѡ распѡша сѡ иѡмъ двѡ разѡвѡнѡнѡкѡ: ѣдѡнаго ѡдѡсѡнѡ, ѡ ѣдѡнаго ѡшѡнѡ. Многоходѡциѡ же хѡлѡхѡ ѣгѡ, покнѡѡюще главѡмѡ своѡмѡ, ѡ глаголюще: разорѡлѡнѡ црѡковѡ, ѡ трѡмѡ дѡнѡмѡнѡ создѡлѡнѡ, спасѡсѡ сѡмъ: ѡще сѡнѡ ѣнѡ вѡжѡнѡ, снѡдѡ со крѣтѡ. Тѡкожде же ѡ архѡтерѣс рѡгѡющеѡ сѡ кнѡжѡнѡнѡ, ѡ старѡцы, ѡ фарѡсеѡ, глаголахѡ: Иѡнѡвѡ спасѡ, сѡеѡ ли не мѡжетѡ спѡсѡтѡ; ѡще црѡ иѡлевѡс ѣстѡ, да снѡдетѡ нѡнѡѡ со крѣтѡ, ѡ вѡѡрѡдемѡ вѡ негѡ: ѡѡповѡ на вѡтѡ: да иѡзѡвѡнѡтѡ нѡнѡѡ ѣгѡ, ѡще хочѣтѡ ѣмѡ: речѣ бо, ѡкѡ вѡжѡнѡ ѣмѡ сѡнѡ. Тѡжде же ѡ разѡвѡнѡнѡкѡ

часа би тама по свој земљи до часа деветога. А око деветога часа, повика Исус из свега гласа говорећи: Или, Или, лима савахтани? То јест: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио? А неки од оних што стајаху ондје чувши то говораху: Овај зове Илију. И одмах отрча један од њих те узе сунђер, и напуни оцта, па натаче на трску, те га појаше. А остали говораху: Остави да видимо хоће ли доћи Илија да га избави. А Исус опет повика из свега гласа, и испусти дух. И гле, завјеса храма раздрије се на двоје, од горњег краја до доњег; и земља се потресе, и камење се распаде; и гробови се отворише, и устадоше многа тијела светих који су помрли. И изишавши из гробова по васкрсењу његову, уђоше у свети град и показаше се многима. А капетан и који с њим чуваху Исуса, видјевши да се земља тресе и шта би, уплашише се врло говорећи: Заиста овај бијаше Син Божији. И ондје бијаху и гледаху издалека многе жене које су ишле за Исусом из Галилеје и служиле му, међу којима бијаше Марија Магдалина и Марија, мати Јаковљева и Јосијина, и мати синова Зеведејевих

Тропар

Стопе моје управи по речи твојој, и да не овлада мноме било какво безакоње. Избави ме од клевета људских и сачуваћу заповести твоје. Лицем твојим просвети слугу твога, и научи ме наредбама твојим. Нека се испуне уста моја хвале твоје, Господе, да би певао славу твоју, сав дан величанственост твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.
 Господе, помилуј. (3 пута.)
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас;

распачтаа из нѣмъ поношѣтѣ ѣмѣ. Ѣ шестѣмъ же часѣмъ тѣмѣ бысть по всѣмъ землѣ, до часа девѣтѣмъ. Ѣ девѣтомъ же часѣмъ возопѣи ѣмъ гласомъ вѣлѣмъ, глагола: ѣли, ѣли, лѣма савхѣдѣни; ѣже ѣсть, ѣже мѣи, ѣже мѣи, вѣкѣмъ мѣ ѣи ѡстѣвѣмъ; Ѣцѣмъ же ѡ тѣмъ стѣмъ ѣмъ ѣмъ, глагола: ѣкѣ ѣли глашѣтѣ ѣи. Ѣ ѣте тѣмъ ѣмъ ѣмъ, ѣ прѣмъ гѣмъ, ѣпѣмъ же ѣцѣмъ, ѣ конзѣ на трѣмъ, напаѣше ѣмъ. Прѣмъ же глагола: ѡстѣмъ, да вѣмъ, ѣце прѣмъ ѣли испѣтѣ ѣмъ. Ѣмъ же пѣмъ возопѣмъ гласомъ вѣлѣмъ, ѣпѣтѣмъ дѣмъ. Ѣ ѣе завѣмъ цѣрѣмъмъ раздрѣмъ на двѣмъ, ѣ вѣмъмъ краѣмъ до нѣмъмъ: ѣ землѣмъ потрѣмъ, ѣ кѣмъмъ распадѣмъ: Ѣ грѣмъ ѡвѣрѣмъ, ѣ мнѣмъ тѣмъмъ ѡвѣрѣмъ стѣмъмъ вѣмъмъ: Ѣ ѣмъмъ ѣмъ гѣмъ по вѣмъмъ ѣмъ, вѣмъмъ во стѣмъмъ градѣмъ, ѣ вѣмъмъ мнѣмъмъ. Ѣмъмъ же ѣ ѣмъ ѣмъ стѣмъмъ ѣмъ, вѣмъмъ трѣмъ ѣ вѣмъмъ, ѡвѣмъмъ стѣмъ, глаголюще: вѣмъмъ ѣмъ ѣмъ. Пѣмъ же тѣмъ ѣмъмъ мнѣмъ ѣмъмъ зѣмъ, ѣже ѣмъмъ по ѣмъмъ ѡ гѣмъ, ѣмъмъ ѣмъмъ ѣмъ. Вѣмъмъ же вѣмъмъ мѣмъмъ ѣ мѣмъмъ ѣмъмъ, ѣ ѣмъмъ мѣмъ, ѣ мѣмъмъ ѣмъмъ зѣмъмъмъ.

Посѣмъ тропѣмъ:

Стѣмъмъ моѣмъ напѣмъ по словѣмъ твоѣмъ, ѣ да не ѡвладѣтѣмъ мнѣмъ вѣмъмъ беззакѣмъ. ѣмъмъ мѣмъ ѡ клеветѣмъ чѣмъмъ, ѣ сохрѣмъ зѣмъмъ твоѣмъ. ѣмъмъ твоѣмъ прѣмъмъ на рѣмъ твоѣмъ, ѣ наѣмъ мѣмъ ѡправдѣмъ твоѣмъ. да ѣмъмъ ѡвѣмъ моѣмъ хвалѣмъ твоѣмъ, гѣмъ, ѣкѣ да вѣмъмъ ѣмъ, вѣмъмъ дѣмъмъ великолѣмъ твоѣмъ.

Стѣмъмъ ѣмъ, стѣмъмъ кѣмъмъ, стѣмъмъ вѣмъмъ, помѣмъмъ ѣмъ. (Трѣмъмъ.)
 Слава ѡцѣмъ, ѣ ѣмъ, ѣ ѣмъмъ дѣмъ, ѣ ѣмъмъ ѣмъ, ѣ во вѣмъмъ вѣмъмъ, ѣмъмъ.
 Прѣмъмъ трѣмъ, помѣмъмъ ѣмъ: гѣмъ, ѡчѣмъмъ гѣмъмъ ѣмъ: вѣмъ, прѣмъмъ беззакѣмъмъ ѣмъ: стѣмъмъ, прѣмъмъ ѣмъмъ ѣмъмъ ѣмъ, ѣмъмъ твоѣмъмъ рѣмъ.
 Гѣмъ помѣмъмъ, (Трѣмъмъ.)
 Слава ѡцѣмъ, ѣ ѣмъ, ѣ ѣмъмъ дѣмъ, ѣ ѣмъмъ ѣмъ, ѣ во вѣмъмъ вѣмъмъ, ѣмъмъ.
 Ѣмъ ѣмъмъ, ѣже ѣмъ на ѣмъмъ, да вѣмъмъ ѣмъ, да прѣмъмъ цѣмъмъ твоѣмъ, да вѣмъмъ вѣмъ, ѣкѣ на ѣмъмъ ѣ на землѣмъ. хѣмъмъ ѣмъмъ ѣмъмъ дѣмъмъ

и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпеливи, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут,**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

намаз днеъ, и ѿстаѣн намаз долги наша, ѣкоже и мы ѿстаѣлаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи нас во искушеніе, но избави нас ѿ лѣбѣаго.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

Гѣкѣ твоѣ ѣсть црѣтво, и сила, и слава, ѿца, и сѣн, и сѣдмѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкъ: ѿминь.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Нас радн распѣтаго, прѣиднѣте вси воспоимъ, того бо видѣ мѣа на дрѣвѣ, ин глаголаше: ѣце и распѣтѣ терпѣши, ты сѣи сѣз и бѣз мой.

Гдн, помилѣи, **лѣ.**

И молитва:

Иже на всѣкое время, и на всѣкѣи часѣ, на небѣи и на землѣ, поклонѣмый и славимый, хрѣте вѣже, долготерпѣливѣ, многомилостивѣ, многоблѣготрѣбне, иже прѣвѣдныа любѣи и грѣшныа милѣи, иже всѣ зовѣи ко спасенію, ѿбѣщаніа радн бѣдѣщихъ блѣз. сѣмъ, гдн, прѣимнѣи и наша въ часѣ сѣи молитѣвы, и испрѣвн живѣотъ наша къ заповѣдѣмъ твоимъ, дѣшы наша ѿсѣати, тѣлесѣи ѿчѣсти: помышлѣніа испрѣвн, мыслн ѿчѣсти: и избави нас ѿ всѣкѣа скорѣи, зѣлѣи и болѣзней: ѿградн нас сѣбѣи твоимнѣи агглы, да ѿполченіемъ нѣхъ соблюдеми и наставлаеми, достигнеми въ соединеніе вѣры, и въ радѣмъ непрѣстѣпныа твоѣа славы, ѣкѣ еѣгословѣнъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ, ѿминь.

Гдн, помилѣи, **трижды.**

Слава ѿца, и сѣн, и сѣдмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѿминь.

Честнѣишѣю херѣвѣмъ, и славиѣишѣю безъ сраженіа серафѣмъ, безъ иѣстѣніа еѣа слова рождѣшѣю, сѣщѣю бѣзъ тѣа велнчѣемъ.

Именемъ гднѣмъ благоговѣн, ѿче.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

Бѣже, ѿсѣдѣри ны, и благословн ны, просѣвѣтн лицѣ твоѣе на ны, и помилѣи ны.

Молитва:

Христе, светлости истинита, који просвећујеш и освећујеш сваког човека, који долази у свет, нека се покаже на нама сјај лица твога, да у њему видимо светлост неприступну. И управи стопе наше на вршење заповести твојих, молитвама пречисте Твоје Матере, и свих Твојих Светих. Амин.

ТРЕЋИ ЧАС

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 поклона.)

(Псалм 34)

Господе: буди супарник супарницима мојим; удри оне који ударају на ме. Узми оружје и штит, и дигни се мени у помоћ. Потегни копље, и пресијечи пут онима који ме гоне, реци души мојој: ја сам спасење твоје. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се одбију натраг и постиде који ми зло хоће. Нека буду као прах пред вјетром, и анђео Господњи нека их прогони. Нека буде пут њихов таман и клизав, и анђео Господњи нека их тјера. Јер ни за што застријеше мрежом јаму за мене, ни за што ископаше јаму души мојој. Нека дође на њега погибао ненадна, и мрежа коју је намјестио нека улови њега, нека он у њу падне на погибао. А душа ће се моја радовати о Господу, и веселиће се за помоћ његову. Све ће кости моје рећи: Господе! ко је као ти, који избављаш страдалца од онога који му досађује, и ништега и убогога од онога који га упропашћује? Усташе на ме лажни свјedoци; што не знам, за оно ме питају. Плаћају ми зло за добро, и сиротовање души мојој. Ја се у болести њиховој облачих у врећу, мучих постом душу своју, и молитва се моја враћаше у прсима мојима. Као пријатељ, као брат поступах; бијех сјетан и с обореном главом као онај који за матером жали: А они се радују кад се ја спотакнем, и купе се, купе се на ме, задају ране, не знам за што, чупају и не престају. С неваљалијем и подругљивијем беспосличарима шкргућу на ме зубима својима. Господе! хоћеш ли дуго гледати? Отми душу моју од нападања њихова, од овијех лавова јединицу моју. Признаваћу те у сабору великом, усред многога народа хвалићу те: Да ми се не би светили који ми злобе неправедно, и намигивали очима који мрзе на ме ни за што. Јер они не говоре о миру, него на мирне на земљи измишљају лажне ствари. Разваљују на ме уста своја, и говоре: добро! добро! види око наше. Видиш, Господе!

Таже молитвѣ сѣд:

Хрѣте, свѣте истинный, просвѣщай и освѣщай всякаго человека градъцаго въ мирѣ, да знаменаетца на насъ свѣтъ лица твоего, да въ немъ оузримъ свѣтъ неприступный, и исправи стопы наша къ дѣланію заповѣдей твоихъ, молитвами пречистыа твоеа матре, и всѣхъ твоихъ стѣхъ, аминъ.

Часъ третій

Приндите, поклонимса цркви нашемѣ бгѣ.

Приндите, поклонимса и припадѣмъ хрѣту, цркви нашемѣ бгѣ.

Приндите, поклонимса и припадѣмъ самому хрѣту, цркви и бгѣ нашемѣ.

И поклоны три.

И ѿсловоу ѿ:

Суди гдн, ѡбидѣшыа мѧ, побори борюшыа мѧ. Прими ордѣже и щитъ, и корѣни въ помощь мою. Издѣи мечъ, и заключи сопротивъ гонѣщихъ мѧ: рцы дшн моеи: спсение твое есмь азъ. Да портыдѣтца и порамѣтца ицѣщн дшн мой: да возвратѣтца вспѣть, и портыдѣтца мыслѣщн мн слѧ. Да бдѣтц ѧкѡ прахъ предъ лицемъ вѣтра, и аггѣз гдн ѡкорѣлаа ихъ. Да бдѣтц пѣть ихъ тьма и ползокъ, и аггѣз гднъ погонѧ ихъ. Гѧкѡ тѣне скрѣша мн пѧгѣбѣ стѣти своеа, всѣ поносѣша дшн моеи. Да приндѣтц е мѣ стѣть, ѡже не вѣстѣ, и ловитѣа, ѡже скрѣи, да ѡбнметц и: и въ стѣть да впадѣтц въ нѡ: дшн же мой возвратѣтца ѡ гдѣ, возвеселѣтца ѡ спсении егѡ. Вѣл кѡстн мой рекѡтц: гдн, гдн, ктѡ подобенъ тебѣ; избѣлааи ница и з рѣкн крѣпльшнхъ егѡ, и ница и ѡубѡга ѡ рѣхнщнщнхъ егѡ. Корѣавше на мѧ бидѣтѣе неправеднн, ѧже не вѣдѣхъ, вопрошахъ мѧ. Воздѣша мн дѣлава возъ благѧ, и бездѣе дшн моеи. Азъ же, внегда онн стѣжахъ мн, ѡблѣчѣа ко вретнице, и смрѧхъ портѡмъ дшн мой, и мѣтѣа мой въ нѣдро мое возвратитѣа. Гѧкѡ блнжнемѣ, ѧкѡ братѣ нашемѣ, тѧкѡ ѡгождѧхъ: ѧкѡ плача и стѣла, тѧкѡ смрѧхѣа. И на мѧ возвеселишѣа, и обрашѣа, обрашѣа на мѧ рѧны, и не познѧхъ: раздѣлишѣа, и не ѡумлишѣа. Искѣиша мѧ, подражниша мѧ подражнѣиѣмъ, поскрежетѧша на мѧ зѣбы свои. Гдн, когдѧ оузрнши; оустрой дшн мой ѡ сладѣитѣа ихъ, ѡ лѣвъ едннороднѡ мою. Исповѣмса тебѣ въ цркви мнозѣ, въ лѡдѣхъ тѣжѣхъ

немој мучати; Господе немој одступити од мене. Пробуди се, устани на суд мој, Боже мој и Господе, и на парницу моју. Суди ми по правди својој, Господе, Боже мој, да ми се не свете. Не дај да говоре у срцу својем: добро! то смо хтјели! Не дај да говоре: прождријесмо га. Нек се постиде и посраме сви који се радују злу мојему, нек се обуку у стид и у срам који се размећу нада мнош. Нека се радују и веселе који ми желе правду, и говоре једнако: велик Господ, који жели мира слуги својему! И мој ће језик казивати правду твоју, и хвалу теби сваки дан.

(Псалом 108).

Воже, славо моја, немој мучати, јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише; говоре са мнош језиком лажљивијем. Ријечима злбнијем са свијех страна гоне ме, и оружају се на ме ни за што. За љубав моју устају на мене, а ја се молим. Враћају ми зло за добро, и мржњу за љубав моју. Постави над њим старјешину безбожника, и противник нека му стане с десне стране. Кад се стане судити, нека изађе крив, и молитва његова нека буде гријех. Нека буду дани његови кратки, и власт његову нека добије други. Дјеца његова нек буду сироте, и жена његова удовица. Дјеца његова нек се потуцају и просе, и нека траже хљеба изван својих пустилина. Нека му узме дужник све што има, и нека разграбе туђини муку његову. Нек се не нађе нико ко би га љубио, ни ко би се смиловао на сироте његове. Натражје његово нек се затре, у другом кољену нека погине име њихово. Безакоње старијех његовијех нек се спомене у Господа, и гријех матере његове нек се не избрише. Нека буду свагда пред Господом, и он нека истријеби спомен њихов на земљи; За то што се није сјећао чинити милост, него је гонио човјека ништега и убогога, и тужноме у срцу тражио смрт. Љубио је клетву, нека га и стигне; није марио за благослов, нека и отиде од њега. Нек се обуче у клетву као у хаљину, и она нек уђе у њега као вода, и као појас, којим се свагда паше. Така плата нек буде од Господа онима који ме нанавиде, и који говоре зло на душу моју. А мени, Господе, Господе, учини што приличи имену твојему. Ти си добар, милошћу својом избави ме. Јер сам невољан и

вохвалю чл. Да не возрадѣютса ѡ мнѣ враждѣющіи мнѣ неправедно. ненавидѣющіи мѧ тѣне, и помизѣющіи очіи ма. ꙗкѡ мнѣ оубо мѣрлаа глаголахѣ, и на гнѣвѣз лѣсти помышлахѣ. Разшириша на мѧ оубтѧ евоѧ, рѣша: блгоже блгоже, видѣша очіи нашіи. Видѣлаз єси гдѣи, да не премолчиши: гдѣи не ѡтѣпнѣ ѡ менѣ. Востѧни гдѣи, и вонми єдѣ моемѣ, бже мой, и гдѣи мой, на прѣ мою. Сзднѣ ми гдѣи, по прѣвдѣ твоѣй, гдѣи бже мой, и да не возрадѣютса ѡ мнѣ. Да не рекѣтѣз въ ердцѣхъ евоихъ: блгоже блгоже дѣши нашіей: ниже да рекѣтѣз: пожрохомъ єгѣ. Да погтыдѣтса и поирамѣтса вкѣтѣ радѣющіи еаѡмъ моимъ: да ѡблекѣтса въ стѣдъз и ерамъ велерѣчѣющіи на мѧ. Да возрадѣютса и возвеселѣтса хотѣщіи правды моеѧ: и да рекѣтѣз въиѣ, да возвеличѣтса гдѣи, хотѣщіи мѣра рѣвѣ єгѣ. И ѡзыкъ мой побѣтѣ прѣвдѣ твоѣй, вѣсѣ дѣнь хвалѣ твоѣй.

Ѳаломъ рн:

Бже, хвалы моеѧ не премолчи. ꙗкѡ оубтѧ грѣшница, и оубтѧ льстѣвага на мѧ ѡверзѣша, глаголаша на мѧ ѡзыкомъ льстѣвымъ: И словесы ненавидѣнымъ ѡбидѣша мѧ, и ераша ео мноу тѣне. Кмѣтѣтѣ же любѣти мѧ, ѡболѣхѣ мѧ, ѡзъ же молахѣ. И положиша на мѧ слѧа за блѧа, и ненавидѣтѣ за возлюбленіе мое. Постаѣи на негѣ грѣшника, и дѣволъ да стѧнетъ ѡдѣнѣ єгѣ. Внегда єдѣтса ємѣ, да иѣдетъ ѡдѣнѣнъ, и млтѣа єгѣ да єдѣтѣз въ грѣхъ. Да єдѣтѣз днѣ єгѣ малн, и єпѣкопство єгѣ да прѣметѣз иѣз. Да єдѣтѣз єинове єгѣ єри, и женѧ єгѣ вдовѧ. Авнѣдѣтса да прѣелѣтса єинове єгѣ, и воспрѣетѣз, да иѣгнѧнѣ єдѣтѣз иѣз домѣхъ евоихъ. Да въыцѣтѣз занмѣдѣецъ вѣа, єлѣка єтѣ єгѣ, и да вѣхѣтѣтѣз чѣдѣи трѣды єгѣ. Да не єдѣтѣз ємѣ зарѣдѣнника, ниже да єдѣтѣз оубѣрѣаѣи сирѣтѣ єгѣ. Да єдѣтѣз чѧа єгѣ въ погѣленіе, въ рѣдѣ єдѣномъ да потребѣтса иѣма єгѣ. Да воспомѣнѣтса беззакѣніе ѡтѣца єгѣ предъ гдѣемъ, и грѣхъ матере єгѣ да не ѡчиѣтѣтса. Да єдѣтѣз предъ гдѣемъ въиѣ, и да потребѣтса ѡ землѣ пѧмѣть иѣхъ. Занѣже не помѧнѣ сотворѣтнѣ млтѣ, и погна чѣловѣка ниѣа и оубѣга, и оумлиѣна єрдѣемъ оубѣтѣтнѣ. И возлюбѣ клѣтѣвѣ, и прѣдетѣз ємѣ: и не вѣхѣтѣ блгословѣнѣа, и оудѣлѣтса ѡ негѣ. И ѡблѣѣа въ клѣтѣвѣ ꙗкѡ въ рѣзѣ, и вниѣ ꙗкѡ водѧ во оубрѣвѣ єгѣ, и ꙗкѡ єлѣи въ кѣстнѣ єгѣ. Да єдѣтѣз ємѣ ꙗкѡ рѣза, въ нѣже

ништ, и срце је моје рањено у мени. Нестаје ме као сјена, кад се одмиче; тјерају ме као скакавце. Кољена моја изнемогоше од поста, и тијело моје омрша. Постадох подсмјих њима; видећи ме машу главом својом. Помози ми Господе, Боже мој, спаси ме по милости својој. Нека познаду да је ово твоја рука, и ти, Господе, да си ово учинио. Они куну, а ти благослови; устају, али нек се постиде, и слуга се твој обрадује. Нек се противници моји обуку у срамоту, и као хаљином нек се покрију стидом својим. Хвалићу Господа веома устима својима, и усред многих славићу га, јер стоји с десне стране убогоме, да би га спасао од онијех који осуђују душу његову.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

ѡблачїтїа, и ѣкѡ побѣз, ѣмже вѣнѡ ѡпоаѡветїа. Сїе дѣло ѡболагїицихъ ма ѡу гѣа, и глаголюцихъ лѡкѡла на дѡшѡ моѡ. И тѡ гѣн гѣн, сотвори со мноѡ ѣмене рѡдн твоегѡ, ѣкѡ бѣга млѣть твоѡ. И зѡавн ма, ѣкѡ ннцїз и ѡѡбѡз ѣемь ѣзз, и ердце моѡ ематїа внѡтрь менѡ. Иѣкѡ сѣнь внѡдѡ ѡѡклонїтїа ѣн, ѡѡхѡа, стравѡхїа ѣкѡ прѡзн. Кѡлѣна моѡ и знемогѡета ѡ потѡ, и плѡть моѡ и змѣнїа ѣла рѡдн. И ѣзз вѣхъ поношѣнїе ѣмз: вѣдѣша ма, покнѡша главами своїми. Помози ми гѣн еѡе моѡ, и спїи ма по млѣти твоѡ. И да разѡмѣютъ, ѣкѡ рѡка твоѡ еѣа, и тѡ гѣн, сотвори лѡз ѣн иѡ. Прокленѡтъ тїн, и тѡ бѣгословнїшн: вогтїицин на ма да потїдѡтїа, рѡз же твоѡ возвевелїтїа. Да ѡблекѡтїа ѡболагїицин ма вѡ срамѡтѡ, и ѡдѡждѡтїа ѣкѡ ѡдѡждею стѡдѡмз своїмз. Испѡвѣмѡ гѣн сѣлѡ ѡѡтѡ моїми, и поредѣ многихъ вѡхвалѡ ѣгѡ. Иѣкѡ предѡтѡ ѡдѡенѡ ѡѡбѡгѡ, ѣже спїтн ѡ гонѡцихъ дѡшѡ моѡ.

Ѳалѡмз ѣ:

Помнїлѡ ма еѡе, по велнцїѣн млѣти твоѡ, и по множествѡ цїдрѡтѡ твоїхъ ѡчнстн беззакѡнїе моѡ. Нанпѡче ѡмын ма ѡ беззакѡнїа моегѡ, и ѡ грѣхѡ моегѡ ѡчнстн ма. Иѣкѡ беззакѡнїе моѡ ѣзз знѡю, и грѣхъ моѡ предѡ мноѡ ѣеть вѣнѡ. Тегѣ ѣднѡмѡ согрѣшнїхъ, и лѡкѡе предѡ твоѡ сотвори хъ: ѣкѡ да ѡправдннїа во словесѣхъ твоїхъ, и побѣдннн внѡдѡ сѡднїтн тн. Сѡе во вѡ беззакѡнїи хъ зачѡтъ ѣемь, и во грѣсѣхъ родн ма млѣти моѡ. Сѡе во ѣстннѡ возлюбнлѡ ѣн, вѡзвѣстнлѡ и тѡннлѡ премѡдрѡстн твоѡа ѡвнлѡ мн ѣн. Ѳкропннн ма ѡсѡпомз, и ѡчнцѡдѡ: ѡмыѣшн ма, и пѡче снѣга ѡѡѡлѡа: слѡхѡ моѡмѡ дѡн радѡстѡ и вевѣїе, вѡзрѡдѡтїа кѡстн смнрѣнннѡ. Ѳвратн лице твоѡ ѡ грѣхъ моїхъ, и вѡл беззакѡнїа моѡ ѡчнстн. Сѡрдце чнстѡ сознїдн во мнѣ еѡе, и дѡхъ правъ ѡновн во ѡтѡрѡвѣ моѡ. Не ѡвѡржн менѡ ѡ лицѡ твоегѡ, и дѡа твоегѡ сѣгѡ не ѡннн ѡ менѡ. Воздѡждѡ мн радѡстѡ спїенїа твоегѡ, и дѡомз вѡчнннмз ѡтѡврдн ма. Налѡѡ беззакѡнннѡ пѡтѣмз твоїмз, и нечестнїн кз тегѣ ѡвратѡтїа. И зѡавн ма ѡ кровѣн еѡе, еѡе спїенїа моегѡ, вѡзрѡдѡтїа лѡзїкѡ моѡ правѣ твоѡ. Гѣн, ѡѡтнѣ моѡ ѡвѡрзешн, и ѡѡтѡ моѡ вѡзвѣстѡтѡ хвалѡ твоѡ. Иѣкѡ ѡце бы вѡхѡтѣлѡ ѣн жѡртѡвн, дѡлз вѣхъ ѡѡе, вѡсѡожнїа не бѣговолннн. Жѡртѡа бѡѡ дѡхъ скрѡшѣнѡ, сѡрдце скрѡшѣннѡ и смнрѣннѡ бѣз не

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)
Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, тропар, глас 6.

Господе, Животе свих, осудише Те Јудеји на смрт; који помоћу штапа пређоше пешке Црвено море, на Крст Те приковаше; и који из камена мед сисаху, жуч Теби принеше. Но драговољно си све претрпео, да нас ослободиш од робовања непријатељу; Христе Боже, слава Теби.

И сада, Богородичан.

Богородице, Ти си виноград истинити, која си произвела плод живота. Теби се молимо, моли се, Владичице, са Апостолима и свима Светима, да буду помиловане душе наше.

После овога певамо следеће стихире, самогласно, глас 8.

Страха ради Јудејског, пријатељ твој и ближњи Петар, одрече се Тебе, Господе, и ридајући овако вапијаше: Сузе моје не прећути, јер рекох, Милосрдни, да ћу веру сачувати, и не сачувах. И наше покајање, тако прими, и помилуј нас. **Двапут.**

Стих: Речи моје чуј Господе, и разуми вику моју.

Пре часнога Крста твога, док се војници ругаху Теби, Господе, умне силе се ужасаваху. Јер си понео венац поруге, Ти који си земљу живописао цвећем; и хаљину срама си обукао, Ти који облацима заодеваш небо; јер таквим старањем, познаде се твоје милосрђе, Христе. Велика је твоја милост, слава Теби.

Стих: Почуј глас молитве моје, царе мој и Боже мој.

оуничжитъ. Оубѣжнѣ гдѣ, блговоленіемъ твоимъ іѡна, и да созиждѣтсѣ стѣны іерлѣмскія. Тогда блговолиши жертвѣ правды, возношеніе и весожегасма, тогда возложатъ на олтарь твоѣ тельцы.

Слава, и нынѣ, аллилуїа, трїжды.

Гдѣ помнѣши, трїжды.

Слава, тропарь, глас 5:

Гдѣ, ѡбдѣнша тѣ іѡдѣс на смѣрть, жнзнь вѣѣхъ, иже чермноѣ морѣ желѡмъ прошѣдшии, на крѣтѣ тѣ пригвоздиша: и иже ѡ камене мѣдъ слѣвшии, желчь тебеѣ принесоша. но болѣю претерпѣхъ сѣи, да насъ освободиши ѡ рабѡты вѣржіа, хрѣтѣ вѣже, слава тебеѣ.

И нынѣ, вѣородиченъ:

Бѣе, ты сѣи лозѣ истиннаѣ, возрастѣвшаѣ намъ плодъ жнвѡтѣ, тебеѣ молима: молима, вѣчце, со стѣими аплы, помнѡвати дѣшы наша.

И поѣмъ трѣ тропарѣ ѡ двѣнадесяти, повторѡюще ѧ. Гласъ ѧ.

Стрѣха радн іѡдѣнскѡу, дрѣгъ твоѣи и ближнїи пѣтрѡ ѡвѣржеха тебе гдѣ, и рыдѡа снѣ вопїаше: слѣзъ моихъ не премолчи, рѣхъ бо сохранити вѣрѣ цѣдрѣ, и не сохранихъ: и наше поканіе такожде прїими, и помнѣши насъ.

Пѣки тѡйже.

Тѡже стѣхъ: Глаголы моѣ вѣдши гдѣ:

Прежде ѣтнѡгѡ твоегѡ крѣтѣ, вѡннѡмъ рѡгѡуцимъ тебе гдѣ, оумнаѣ вѡннѣтѣ двѣлѡхѣа: ѡбложилѣ бо сѣи вѣнцѣмъ порѡганїа, зѣмлю жнвѡписѣбыи цѣѣты, багрѡннїею порѡганїа ѡдѣлѣа сѣи, ѡблаки ѡдѣлѡаи тѣвѣрѣ. такобымъ бо смѡтрѣніемъ разѡмѣа твоѣ блгодѣтрѡбіѣ хрѣтѣ, вѣліа твоѣ мѡтѣ, слава тебеѣ.

Стѣхъ: Вѡннѣ гласѣ молѣнїа моегѡ.

И опет: Исто.

Пре часнога Крста твога, док се војници ругаху Теби, Господе, умне силе се ужасаваху. Јер си понео венац поруге, Ти који си земљу живописао цвећем; и хаљину срама си обукао, Ти који облацима задеваш небо; јер таквим старањем, познаде се твоје милосрђе, Христе. Велика је твоја милост, слава Теби.

Слава, глас 5.

Вучен на Крст, овако си говорио Господе: За које дело хоћете да ме разапнете, Јудеји? јер што ослабљене ваше учврстих? што мртве као од сна подигох? Крвоточиву исцелих, а Хананејку помиловах? За које дело хоћете да ме убијете, Јудеји? Но угледаћете, безаконици, Христа, кога сада пробадате.

И сада, **опет исто.**

Прокимен, глас 4.

Јер сам ја на ране готов, и страдање је моје стално преда мном.

Стих: Господе, немој ме јарошћу твојом изобличити, нити ме гневом твојим казнити.

Читање из Пророштава Исаије (глава 50,4-11).

Господ Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди ми уши, да слушам као ученици. Господ Господ отвори ми уши, и ја се не противих, не отступих натраг. Леђа своја подметах онима који ме бијаху и образе своје онима који ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од запљувања. Јер ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам да се нећу постидјети. Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мном? станимо заједно; ко је супарник мој? нека приступи к мени. Гле, Господ Господ помагаће ми: ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина оветшати, мољац ће их изјести. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас слуге његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега. Гле, сви који ложите огањ, и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке, у мукама ћете лежати.

Прѣжде ѿчтнѣгѡ твоегѡ крѣтѡ, вѡннѡмѡ рѡгѡщѡмѡ тѡбѣ гдѣ, ѡмнѡм вѡннѡтѡ днѡвѡхѡдѡ: ѡблѡжѡлѡ бѡ сѣнѡ вѣнѡцѣмѡ порѡгѡнѡ, зѣмљѡ жѡвѡписѡвѡмѡ цѡвѣтѡ, бѡгрѡнѡнѡцѡ порѡгѡнѡ ѡдѣлѡлѡ сѣнѡ, ѡблѡкѡ ѡдѣвѡлѡнѡ тѡвѣрѡдѡ. тѡковѡмѡ бѡ смѡтрѣнѡмѡ рѡзѡмѣлѡ тѡбѡ бѡгѡдѡтѡрѡбѡе хрѣтѡ, вѣлѡмѡ тѡвѡ мѡтѡ, слѡвѡ тѡбѣ.

Слава, глас 5:

Влѡкѡмѡ нѡ крѣтѡ иѡцѡ вѡпѡлѡлѡ сѣнѡ гдѣ: зѡ кѡбѡ дѣлѡ хѡщѡтѡ мѡ рѡспѡтѡнѡ иѡдѣсѡ; ѡкѡ рѡзѡслѡблѡсннѡмѡ вѡшѡ стѡгнѡхѡ, зѡнѡ мѡртѡвѡцѡмѡ ѡкѡ ѡ енѡ вѡзѡтѡвнѡхѡ, крѡвѡтѡчнѡвѡнѡ иѡцѡлѡнѡхѡ, хѡнѡнѡнѡ помнѡлѡвѡхѡ. зѡ кѡбѡ дѣлѡ хѡщѡтѡ мѡ ѡвѣнѡтѡ иѡдѣсѡ; нѡ ѡвѡрнѡтѡ, вѡ нѡгѡжѡ нѡнѡтѡ прѡбѡдѡлѡтѡ хрѣтѡ, вѡзѡкѡнѡннѡ.

И нѡнѡтѡ, пѡкѡ тѡѡжѡ:

Прокименъ, глас 4:

Ѣкѡ ѡзѡ нѡ рѡнѡ гѡтѡвѡ, и вѡлѡзѡнѡ мѡ рѡдѡ мнѡѡ сѣтѡ вѡнѡдѡ.

Сѡтѡхѡ: Гдѣ, дѡ нѡ ѡрѡстѡтѡ тѡбѡѡ ѡблѡчнѡшѡ мѡнѡ, нѡнѡ гнѡвѡмѡ тѡвѡмѡ нѡкѡжѡшѡ мѡнѡ.

Прѡрѡчѡстѡ иѡлѡннѡ чтѣнѡ. [Глѡвѡ иѡ, стѡ. ѡ- ѡ.]

Гдѡ дѡлѡтѡ мнѡѡ ѡзѡкѡ нѡдѡчѡнѡ, сѡжѡ рѡзѡмѡчѡтѡ, сѡгдѡ подѡвѡлѡтѡ рѡщѡнѡ слѡвѡ: положѡ мѡ ѡтѡрѡ ѡтѡрѡ, приложѡ мнѡ ѡвѡхѡ сѡжѡ слѡшѡлѡтѡ. И нѡкѡзѡнѡ гдѡнѡ ѡвѡрѡзѡлѡтѡ ѡвѡшѡ мѡнѡ, ѡзѡ жѡ нѡ прѡтѡвѡлѡсѡ, ннѡ прѡтѡнѡвѡглѡбѡлѡ. Плѡщнѡ мѡнѡ вѡдѡхѡ нѡ рѡнѡ иѡ лѡннѡтѡ мѡнѡ нѡ зѡдѡснѡ, лѡцѡ жѡ мѡегѡ нѡ ѡвѡрѡтнѡхѡ ѡ стѡдѡ зѡплѡвѡннѡ. И гдѡ гдѡ помѡщннѡкѡ мнѡ вѡсѡтѡ: сѡгѡ рѡднѡ нѡ ѡвѡрѡмнѡхѡ, нѡ положнѡхѡ лѡцѡ сѡбѡѡ ѡкѡ тѡвѡрѡднѡ кѡмѡнѡ, и рѡзѡмѡчѡхѡ, ѡкѡ нѡ порѡтѡжѡдѡлѡ. зѡнѡ приблѡжѡтѡ ѡпѡвѡдѡвѡмѡ мѡ: ктѡ рѡднѡ сѡ мнѡѡ; дѡ сѡпрѡтѡнѡвѡрѡтѡнѡтѡ мнѡѡ кѡпннѡ: и ктѡ сѡдѡлѡ сѡ мнѡѡ; дѡ приблѡжнѡтѡ кѡ мнѡѡ. Сѡ гдѡ гдѡ помѡжѡтѡ мнѡ: ктѡ ѡслѡбѡтѡ мѡ; сѡ вѡнѡ вѡ ѡкѡ рнѡзѡ ѡбѡтѡшѡтѡ, и ѡкѡ мѡлѡе иѡзѡлѡтѡ вѡ. Ктѡ вѡ вѡсѡ бѡлѡнѡ гдѡ; дѡ поглѡшѡлѡтѡ глѡсѡ ѡтѡрѡкѡ сѡгѡ: хѡдѡщнѡ вѡ тѡмѡтѡ, и нѡсѡтѡ иѡмѡ свѡтѡ: нѡдѡвнѡтѡ нѡ иѡмѡ гдѡнѡ, и ѡтѡвѡрѡднѡтѡ ѡ вѡсѡ. Сѡ вѡнѡ вѡ ѡгнѡ рѡжднѡлѡтѡ, и ѡвѡкрѡплѡлѡтѡ плѡмѡнѡ: хѡднѡтѡ свѡтѡмѡ ѡгнѡ вѡшѡегѡ, и плѡмѡнѡмѡ, сѡгѡжѡ рѡзѡжѡгѡтѡ: мѡнѡ рѡднѡ вѡшѡ иѡ вѡмѡ, вѡ пѡчѡлнѡ ѡвѡпнѡтѡ.

Апостол, Посланица Римљанима, зачало 88 од половине (глава 5,6-10).

Враћо, Христос, још док бјесмо немоћни, умрије у одређено вријеме за безбожнике. Јер једва ће ко умријети за праведника; а за доброга можда би се ко и усудио да умре. Али Бог показује своју љубав према нама, јер још док бијасмо грјешници, Христос умрије за нас. Много ћемо, дакле, прије бити кроз њега спасени од гњева сада када смо оправдани крвљу његовом. Јер када смо се као непријатељи помирили са Богом кроз смрт Сина његова, много ћемо се прије, већ помирени, спасти животом његовим.

Еванђеље од Марка, зачало 67-68 (глава 15,16-41).

У време оно, војници одведоше Исуса унутра у двориште у такозвани преторијум, и сазваше сву чету војника. И обукоше му пурпурни огртач, и оплетавши трнов вијенац ставише на њега. И стадоше га поздрављати: Здраво, царе јудејски! И бијаху га по глави трском, и плуваху на њега, и падајући на кољена клањаху му се. И кад му се наругаше, свукоше с њега пурпурни огртач, и обукоше га у његове хаљине и изведоше да га разапну. И најераше једнога пролазника, Симона из Кирина, оца Александрова и Руфова, који иђаше из поља, да понесе крст његов. И доведоше га на мјесто Голготу, што значи: Мјесто лобање. И даваше му да пије вино са смирном, а он не узе. И кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацајући коцку за њих ко ће шта узети. А бијаше час трећи, и разапеше га. И бјеше натпис његове кривице написан: Цар јудејски. И с њим распеше два разбојника, једнога с десне, а једнога с лијеве стране њему. И испуни се Писмо које говори: И уврстише га међу безаконике. И пролазници хуљаху на њега, машући главама својим и говорећи: Уа! Ти што храм разваљујеш и за три дана саграђујеш, Спаси самога себе и сиђи с крста! Тако и првосвештеници с књижевницима ругаху се, говорећи један другоме: Друге спасе, а себе не може да спасе. Христос, цар Израилев, нека сиђе сада с крста да видимо, па ћемо му вјеровати. И они што бијаху с њим разапети вријеђаху га. А када настаде шести час, би тама по свој земљи до часа деветога. И у девети час повика Исус из свега гласа говорећи: Елои, Елои, лима савахтани? што значи: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио? И неки од оних што стајашу ондје чувши то говораху: Ено зове Илију. А један отрча те напуни сунђер оцта, па натакнувши на трску појаше га говорећи: Оставите да видимо хоће ли доћи Илија да га скине. И Исус повика из свег гласа и издахну. И завјеса храмовна раздрије се на двоје одозго до доле. А кад видје капетан који стајаше према њему да тако узвикнувши издахну, рече: Заиста човјек овај Син Божији бјеше. А бијаху ту и жене гледајући издалека, међу којима бјеше и Марија

Таже апостола, кз римляномъ посланиа, зачало 88 ѿ полѣ.

Брѣтѣе, хрѣтоуеъ ѡцѣмъ наѣмъ немощнѣмъ, по времени за нечестивѣхъ оумре. Едва бо за праведника кто оумретъ: за благо бо негли кто и дерзнетъ оумрети: составлетъ же своѡ любовь въ наѣз бгѣ, ѡкѡ ѡце грѣшникѡмъ ѡцѣмъ наѣмъ, хрѣтоуеъ за ны оумре. Много же оубо паче ѡправданн бѣвшѣ нынѣ кровію ѡгѡ, спсѣема ѡмъ ѡ грѣба. Аце бо вразн бѣвшѣ, примирѣхомѣ бгѣ смертію сѣа ѡгѡ, множе паче примирѣшемѣ, спсѣема въ животѣ ѡгѡ.

Еванліе ѡ марка, зачало 67, 68 и 69, въ радѣ.

Во время оно, * совѣтъ сотвориша архіерееъ со старцы и книжники, и всеъ сономъ, связавше ина ведоша, и предаша ѡгѡ пѣлатѣ. И вопрошѡ ѡгѡ пѣлатъ: ты ли еси црѣ іудейскѣи? онъ же ѡвѣщавъ рече ѡмѣ: ты глагоlesh. И глаголахъ на него архіерееъ много. Пѣлатъ же пакн вопрошѡ ѡгѡ, глагола: не ѡвѣщавашн ли ничтоже; вѣждѣ, колѣнкѡ на тѣ свндѣтельствоютъ. Ина же котѡмѣ ничтоже ѡвѣща, ѡкѡ двѣтисѣ пѣлатѣ. На всѣкъ же празникъ ѡпѣщашѣ ѡмъ ѡдѣнаго свѣзна, ѡгѡже прошѡхъ. Бгѣ же нарицаемый варава, съ кобники своѡми свѣзанъ, ѡже въ ковѣ оубѣство сотвориша. И возопѣвъ народъ, нача просѣти, ѡкоже всегда творѣше ѡмъ. Пѣлатъ же ѡвѣща ѡмъ, глагола: хочете ли, пѣщѣ вамъ црѣ іудейскѣи; вѣдаше бо, ѡкѡ звѣстити радн предаша ѡгѡ архіерееъ. Архіерееъ же поманиша народѣ, да паче варава пѣщитъ ѡмъ. Пѣлатъ же ѡвѣщавъ, пакн рече ѡмъ: что оубѡ хочете сотворѡ, ѡгѡже глаголете црѣ іудейскѣи; онѣ же пакн возопѣша, глаголюще: пропни ѡгѡ. Пѣлатъ же глаголаше ѡмъ: что бо слѡ сотворѡ; онѣ же ѡзвѣщахѣ: пропни ѡгѡ. Пѣлатъ же хотѣа народѣ хотѣнѣе сотворѣти, пѣщѣ ѡмъ варава: и предаде ина, бѣвъ, да пропнѣтъ ѡгѡ. Кѡнни же ведоша ѡгѡ вѣдѣрѣ дворѣ, ѡже ѡтъ прѣворѣ, и созваша всеѡ спѣрѣ: и ѡблекѡша ѡгѡ въ препрѣдѣ, и возложѣша на него сплѣтше терновѣ вѣнѣцѣ: и начаша цѣловѣти ѡгѡ, [и глаголачи:] радѣнѣа црѣ іудейскѣи. И бѣахъ ѡгѡ по главѣ трѡстѣю, и плѣвахъ на него, и прѣгнающе колѣна, поклонѣхѣа ѡмѣ. И ѡгѡ порѣгахѣа ѡмѣ, облекѡша съ него препрѣдѣ, и ѡблекѡша ѡгѡ въ рѣзы своѡ: и ѡзведоша ѡгѡ, да пропнѣтъ ѡгѡ. И задеша многохѡдѣщѣ нѣкоемѣ сѣмонѣ кѣрнѣю, [градѣщѣ съ сѣла, ѡтцѣ александровѣ и рѣфовѣ.] да вѡзметъ крѣтъ ѡгѡ. И

Магдалина и Марија мати Јакова Малога и Јосије, и Саломија. Које и кад он бјеше у Галилеји иђаху за њим и службаху му; и многе друге и које бијаху дошле с њим у Јерусалим.

Господ Бог благословен, благословен, Господ сваког дана, похитаће нама Бог спасења наших, Бог који спасава.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Пресвета Троице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

приведоша егò на голгоѡѡ мѣсто: еже естъ сказанемо, лобное мѣсто. И дадохъ емѡ пїтїи емѡрїемено вїно: онъ же не прїахъ. И распеншїи егò раздѣлиша рїзъы егѡ, метяюще жребїи ѡ нїхъ, ктò ктò вòзметъ. Бѣ же часъ третїи, и распаша егò. И бѣ написанїе вїны егѡ написано: црѣ їудейскъ. И сз нїмъ распаша двà развѡйника, єдинаго ѡдеждю, и єдинаго ѡшьюю егѡ. И свѣстел писанїе еже глаголетъ: и ео беззаконнымн вѣнїеа. И мнохощїи хѡлахъ егò, поквиающе главами своїми, и глаголюще: оуа, разораша црковь, и тремїи деньми созндаи, Спасїеа самъ, и сїиди сз крѣта. Такоже и архїереє рѡгающеа дрѡгъ ко дрѡгъ сз книжникн, глаголахъ: ѡны спасе, есе ли не можетъ спастїи; Хрѣтосъ црѣ їлевъ да сїидетъ нынѣ сз крѣта, да вїдїмъ и вѣрѡ нїемъ емѡ, и распаша сз нїмъ поношїта емѡ. Бывшъ же часъ шестомѡ, тма бысть по всїей землї до часа девѡтаго. И вѡ часъ девѡтїи возопїи їисъ глаголюмъ вєлїимъ, глагола: елѡї елѡї, їма савазданї; еже естъ сказанемо: бже мої, бже мої, почтò ма ѡстѡвнѡхъ єи; И нѣцыи ѡ предѡщїихъ слышавше, глаголахъ: єє їлїѡ гласїтъ. Тєкъ же єдинъ, и наполивъ гѡбѡ ѡцта, и возложъ на трѡбѣ, напоаше егò, глагола: ѡстѡвнѣте, да вїдїмъ, їще прїидетъ їлїа снѡти егò. Ысъ же пѡць гласъ кєлїи, їздше. И завѣса црковнѡа разрѡса на двѡе, свѡше до нїзѡ. Вїдѣвъ же сѡтнїкъ стѡїи прѡмѡ емѡ, їакѡ тѡкѡ возопїевъ їздше, рече: воїстїннѡ человекъ єей, єїѡ бѣ єїїи. Пѡхъ же и жєны їздѡлѣа зрѡще, вѡ нїхъже бѣ марїа магдалинѡа, и марїа їакѡва малаго, и їѡїн мѡтї, и саломїа: їїже и єгдѡ бѣ вѡ галїєн, хождахъ по нємъ, и слѡжахъ емѡ: и ѡны мнѡгїа, їаже взыдоша сз нїмъ во їерѡсалимъ.

Гдѣ бѣзъ бл҃гословєнъ, бл҃гословєнъ гдѣ дєнь днє, поспѣшїтъ намъ бѣзъ спасєнїи нашнхъ, бѣзъ нашъ, бѣзъ спастїи.

Сѣгашїи бже, сѣгашїи крѣпкїи, сѣгашїи безмєртнїи, помїлѡї насъ. (Трїжды).
Слава ѡцѡ, и єїѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїсєнѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.
Прєстѡла трѣце, помїлѡї насъ: гдї, ѡчїстї грѣхн нашѡ: бл҃го, прѡстї беззакѡнїа нашѡ: сѡї, посѣтї и їсцѣлї нємѡщїн нашѡ, їмене тѡбєгѡ рѡдн.

Господе помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпеливи, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови оче.

Гдн помилѡи, (Трижды).

Слава оцѣ, и сиѣ, и сѡмѡ дхѡ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
Оче нашъ, ѡже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣа ѡма твоѡ, да прїидетѣ црѣтѣе твоѡ, да вѣдетѣ бола твоѡ, ѡкво на небѣи и на землїи. хлѣбъ нашъ насѡщный даждь намъ днѣсь, и вѡстѣви намъ долги наша, ѡкоже и мы вѡстѣвлѣемъ должникѡмъ нашымъ: и не введѣ насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѡкавѡмъ.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

ѡкво твоѡ сѣтъ црѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и сиѣ, и сѣдмѡ дхѡ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѡ: аминь.

Кондакъ, гласъ ѡ:

Нѣсъ радн распѣтаго, прїидѣте вси воспѡимъ, того бо видѣ мрїѡ на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтїе терпѣши, ты сѣи сѣхъ и вѣхъ мой.

Гдн, помилѡи, **мѡ.**

И молїтва:

ѡже на всѡкое времѡ, и на всѡкѣи часъ, на небѣи и на землїи, поклонѣемый и славымый, хрѣтѣе вѣже, долготерпѣливѣе, многомїлостивѣе, многоблѡгѡтѣробнѣе, ѡже правѣдныѡ любѡи и грѣшныѡ милѡи, ѡже всѡ зовѣи ко спасенїю, вѡвѣщѡнїѡ радн вѣдѡщнхъ влѡгъ. сѡмъ, гдн, прїимѣи и наша вѣ часъ сѣи молїтѣвы, и исправн живѡтѣхъ нашѣхъ къ заповѣдѣмъ твоимъ, дѡшы наша ѡсвѣтїи, тѣлесѡ ѡчїстїи: помышлѣнїѡ исправн, мѡислѡ ѡчїстїи: и избави насъ ѡ всѡкѣи скорѣи, сѡлѡ и болѣзней: ѡградн насъ сѣбѣи твоимн ѡгѣлы, да ѡполченїемъ ѡхъ соблюдемн и наставлѣемн, достїгнемъ вѣ соединенїе вѣры, и вѣ радѡмъ непрїстѡпныѡ твоѡеѡ славы, ѡкво блѡговѣнъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдн, помилѡи, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиѣ, и сѣдмѡ дхѡ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
Честнѣишѡю херѡвїмъ, и славыѣишѡю безъ сраженїѡ сѣрафїмъ, безъ иѡчлѣнїѡ вѣѡ слова рѡждшѡю, сѡщѡю сѣѡ тѡ велнчѣемъ.

Именемъ гдннмъ благословн, **Оче.**

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Молитва:

Владико Боже, Оче Сведржитељу, Господе Сине Јединородни, Исусе Христе и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и како год знаш, спаси ме недостојног слугу твога; јер си благословен у векове векова. Амин

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 пута. 3 поклона.)

(Псалам 53).

Боже! именом својим помози ми, и крјепошћу својом одбрани ме на суду. Боже! услиши молитву моју, чуј ријечи уста мојих. Јер туђини усташе на ме, и силни траже душу моју; немају Бога пред собом. Гле, Бог је помоћник мој, Господ даје снагу души мојој. Обратиће зло на непријатеље моје, истином својом истријебиће их. Радо ћу принијети жртву, прославићу име твоје, Господе, јер је добро. Јер ме избављаш из сваке невоље, и на непријатеље моје без страха гледа око моје.

(Псалам 139).

Избави ме, Господе, од човјека злога, сачувај ме од насилника, који помишљају зло у срцу и сваки дан подижу рат; Оштре језик свој као змија, јед је аспидин у устима њиховијем. Сачувај ме, Боже, од руку безбожничких, од насилника сахрани ме, који мисле да поткину ноге моје. Охоли ми намјестише замке и пругла, метнуше ми мрежу на пут, прећу разапеше ми. Рекох Господу: ти си Бог мој, услиши, Господе, глас мољења мојега. Господе, Господе, крјепки спаситељу мој, заклони главу моју у дан ратни. Не дај, Господе, безбожнику што жели, не дај му да докучи што је наумио, да се не узносе. Отров онијех што су око мене, погибао уста њиховијех нека се обрати на њих. Нека падне на њих живо угљевље; нека их он баци у огањ, у пропасти, да не устану. Човјек језичан неће се утврдити на земљи, неправеднога ће злоћа увалити у погибао. Знај да ће Господ показати правду невољноме и правцу убогима. Да! праведни ће славити име твоје, прави ће остати пред лицем твојим.

Іерей: Молитвами сѣбѣхъ оубожеца нашихъ:

Поемъ молитва:

Вѣко бже Оте вседержителю, гди ене единородный иже христе, и сѣбѣи душе, единю бжѣтвѣ, единю силѣ, помилуй мѣ грѣшнаго: и ижеже вѣси сдѣбѣами, спаси мѣ недостойнаго раба твоего, ѿкв блгословенъ сѣи во вѣки вѣковъ, аминъ.

Шестый часъ.

Приндите, поклонимса црѣви нашемъ бгѣ.

Приндите, поклонимса и припадѣмъ христу, црѣви нашемъ бгѣ.

Приндите, поклонимса и припадѣмъ самому христу, црѣви и бгѣ нашемъ.

И поклоны трѣ.

Псаломъ ѿг:

Бже, во има твоѣ еси мѣ, и въ силѣ твоѣи сдѣи мнѣ. Бже, оубошн мѣтвѣ моѣ, вѣдшн глаголы оубожеца моѣхъ. ѿкв чждѣи востѣша на мѣ, и крѣпцыи взыскаша дшѣ моѣ, и не предложѣша мѣ предъ собою. Се во бгѣ помогѣтъ мнѣ, и гдѣ зарѣшникъ дшѣ моѣи. Обвратитѣ слѣа врагомъ моимъ, и истиною твоѣю потрѣкѣи ихъ. Волею пожрѣ тебе, и повѣмса имени твоему гди, ѿкв блго. ѿкв ѿ всѣхъ печѣли избавѣ мѣ сѣи, и на враги моѣ воззрѣ око моѣ.

Псаломъ рѣд:

Измѣ мѣ гди, ѿ человека лѣкава, ѿ мѣжа неправедна избавѣ мѣ. Иже помыслиша неправѣ въ срдцѣ, весь день ѡполѣхѣ бранн. Извѣстѣиша лѣзѣкъ своѣи ѿкв смѣи ихъ, ѿдѣ испѣдовѣ подъ оубожеца ихъ. Сохрани мѣ гди и зѣ рѣкѣи грѣшникѣи, ѿ человекѣкѣ неправедныхъ измѣ мѣ, иже помыслиша запѣти стѣпы моѣ. Скрѣиша горади сѣтъ мнѣ, и оубожеца препѣша сѣтъ ногѣ моѣи: При стѣзѣи соблѣзны положиша мнѣ. Рѣхъ гди: бгѣ мой сѣи ты, вѣдшн гди глѣхъ моѣи моѣгѣ. Гди гди, силѣ спѣсѣиѣ моѣгѣ, ѡсѣнилѣ сѣи надъ главою моѣю въ день бранн. Не предаждѣ мене гди ѿ желѣиѣ моѣгѣ грѣшникѣи: помыслиша на мѣ, не ѡсѣбѣи мене, да не когдѣ вознесѣтѣ. Главѣ ѡкрѣженѣи ихъ, трѣхъ оубожеца ихъ покрѣетѣ ѿ. Падѣтъ на нихъ оубожеца ѿгнѣнна: и зложѣи ѿ въ стѣрѣтѣхъ, и не потѣѣтъ. Мѣжа лѣзѣченъ не исправѣтѣ на землѣ: мѣжа неправедна слѣа оубожеца во

(Псалом 90).

Који живи у заклону вишњега, у сјену свемогућега почива. Говори Господу: ти си уточиште моје и бранич мој, Бог мој, у којег се уздам. Он ће те избавити из замке птичареве, и од љутога помора; Перјем својим осјениће те, и под крилима његовијем заклонићеш се; истина је његова штит и ограда. Нећеш се бојати страхоте ноћне, стријеле, која лети дању, помора, који иде по мраку, болести, која у подне мори. Пашће поред тебе тисућа и десет тисућа с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи. Само ћеш гледати очима својима, и видјећеш плату безбожницима. Јер си ти, Господе, поуздање моје. Вишњега си изабрао себи за уточиште. Неће те зло задесити, и ударац неће досегнути до колибе твоје. Јер анђелима својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем путовима твојим. На руке ће те узети да гдје не запнеш ногом својом. На лава и на аспиду наступаћеш и газитићеш лавића и змаја. „Кад ме љуби, избавићу га; заклонићу га, кад је познао име моје. Зазваће ме, и услишићу га; с њим ћу бити у невољи, избавићу га и прославићу га, дуга живота наситићу га, и показаћу му спасење своје.“

Слава, и сада, Алилуја, трипут. Господе помилуј, **трипут.**

Слава, **тропар, глас 2.**

Извршио си спасење, посред земље, Христе Боже, раширио си на Крсту твоје пречисте руке, сабирајући све народе, који вичу: Господе, слава Теби.

И сада, **Богородичан:**

Зато што немамо смелост због мноштва грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе Рођенога, јер много може молитва Матере према милосрђу Владике. Не превиди, Свечиста, молбе нас грешних, јер је милостив, и моћан да спасе, Онај који је изволео да пострада за нас.

истлѣніе. Познѣхъ, ѣкѡ сотвори́тъ гдѣ съдъ нѣщымъ, и мѣръ оубѣгимъ. Обѣче праведнѣи исповѣдатѣа ѣмени твоємѹ, и вселѣтъа правѣи съ лицѣмъ твоимъ.

Псаломъ 90:

Живѣи въ помочи вышнѣаго, въ кровѣ бѣа нѣнаго водвори́тъа. Речѣтъ гдѣви: зрѣдѣнникъ мой ѣси, и прѣбѣжнице моѣ, бѣхъ мой, и оуповаю на него. Ёкѡ тои избѣвѣтъа тѣа ѡ рѣти лѣчи, и ѡ словесѣ мѣтѣжна. Плецмѣа своима оубѣнѣтъа тѣа, и подъ крилѣ ѣго надѣешнѣа: оубѣжѣмъ оубѣдетъа тѣа истинна ѣго. Не оубѣошнѣа ѡ стѣха ноциаго, ѡ стѣлѣ летѣща во дни: ѡ вѣци во тѣмѣ прѣходѣща, ѡ рѣца и бѣа полѣденнаго. Падѣтъа ѡ стѣрнѣа твоѣа тѣаца, и тѣмѣа оубѣнѣю тебѣ, кѡ тебѣ же не прѣближнѣтъа. Обѣче очима твоима оубѣтрѣши, и воздаѣнѣ грѣшникѡвъ оубѣрѣши. Ёкѡ ты гдѣи, оуповаѣнѣе моѣ, вышнѣаго положѣхъ ѣси прѣбѣжнице твоѣ. Не прѣидѣтъа кѡ тебѣа слѡ, и рѣна не прѣближнѣтъа тѣлесѣи твоємѹ. Ёкѡ ѣгѣлѡмъ своимъ заповѣстѣа ѡ тебѣа, сохрани́ти тѣа во вѣхъ оубѣтѣхъ твоихъ. На рѣкахъ възмѣтъа тѣа, да не когда прѣткнѣши ѡ каменъ нога твоѡ. На ѣспѣа и вѣилѣка настѣрѣши, и попереши лѣва и сѣва. Ёкѡ на мѣа оупова, и избѣваю и, покрѣваю и, ѣкѡ познѣа ѣма моѣ. Воззовѣтъа ко мнѣ, и оубѣнѣш ѣго: съ нимъ ѣмъ въ скѡрѣи, избѣш ѣго, и прославаю ѣго: долготѡю днѣи испѡлю ѣго, и гѣвлѡ ѣмѹ спѣнѣе моѣ.

Слава, и нынѣ, ѣллиѣа, трижды. Гдѣи помѣнѣи, **трижды.**

Слава, **тропарь, гласъ 2:**

Спѣнѣнѣе оубѣлѣхъ ѣси посредѣа землѣа хрѣтѣа бѣже, на крѣтѣа прѣчѣтѣи рѣцѣа твоѡ прѣстѣрѣхъ ѣси, совѣрѣаа вѣа ѣзѣки, зовѣщѣаа: гдѣи, слава тебѣа.

И нынѣ, **бѣгѡрднѣнѣа:**

Ёкѡ не ѣмамы дерзновѣнѣа за прѣмнѡгѣа грѣхѣи наша: тѣа ѣже ѡ тебѣа рѡждашагоа молѣи, бѣѣа дѣво, многѡво моужѣтъа молѣнѣе мѣтрѣе ко бѣгѡсѣрдѣиу вѣки. не прѣзрѣи грѣшнѣихъ мольбѣа, вѣчѣтаа, ѣкѡ милѡстнѣа ѣстѣа, и спѣтѣи могѣи, ѣже и стѣдѣтѣи ѡ насъ избѣоанѣи.

После овога певамо следеће стихире, самогласно, глас 8.

Ово говори Господ Јудејцима: Народе мој, шта ти учиних, или чиме ти досадих? Слепце твоје просветлих, губавце твоје очистих, човека који лежаше на одру подигох. Народе мој, шта ти учиних, и чиме ми узврати? Уместо мане - жуч, уместо воде - оцат, уместо да ме волите - на крст ме приковасте. Нећу више подносити, но позваћу моје народе и они ће ме прославити са Оцем и Духом, и ја ћу им даровати живот вечни. **Двапут.**

Стих: Дадоше ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом.

Законодавци Израилјеви Јудеји и фарисеји, скуп Апостола виче к вама; Ево Храма којега ви разористе; ево Јагњета које ви распесте и гробу, предадoste; но влашћу својом васкрсе. Не варајте се, Јудеји, јер то је Онај који је у мору спасао, и у пустињи хранио. Он је живот, и светлост, и мир света.

Стих: Спаси ме Боже, јер дођоше воде до душе моје.

Слава, глас 5.

Ходите, христовосни народи, видимо шта је уговорио Јуда издајник, са свештеницима незаконим против Спаса нашега. Данас су учинили заслужним смрти бесмртног Логоса, и Пилату предавши, на месту Лобање разапели. И ово страдајући, Спас наш, викаше говорећи: Отпусти им, Оче, грех овај, да би разумели народи, моје из мртвих Васкрсење. И сада. **Исто.**

Прокимен, глас 4.

Господе, Господе наш, како је дивно име твоје по свој земљи.

Стих: Јер се узнесе красота твоја изнад небеса.

И поэмъ ѿ тропарѣ ѿ дванадесати, гласъ ѿ, повторающе ѿ.

Сѣдмъ глаголетъ гдѣ ѿдѣшомъ: людѣи моѣ, что сотворишъ вамъ; или чимъ вамъ стѣжнѣхъ; слѣпцыи вамъ просвѣтихъ, прокаженныи очистихъ: мѣжа ешца на одрѣ исправихъ. людѣи моѣ, что сотворишъ вамъ; или что мнѣ воздасте; за мѣнѣ желчь, за вѣдѣ оцетъ: за еже любѣти мѣ, ко крѣтѣ ма пригвоздите. ктомѣ не терпѣю прочее, призовѣ моѣ ѣзыки, и тѣи мѣ проглаголетъ со оцѣмъ и дхомъ, и ѣзыкомъ дѣишю животъ вечный.

Стихъ: Дѣла въ свѣдѣ моѣ желчь, и въ жаждѣ моѣ напоиша мѣ оцта.

Законоположницы иудеи, и фарисеи, лики апостольнѣи вопиетъ къ вамъ: се храмъ, егѣже вы разористе: се агнецъ, егѣже вы распясте, гробѣ предаете: но властѣи своею воскресѣ. не льститѣся ѿдѣс: тоѣи бо естъ, иже въ мѣри испѣи, и въ пѣтыи питавѣи, тоѣи естъ животъ, и свѣтъ, и миръ мирови.

Стихъ: Испѣи ма бѣже, ѣкѣ видѣша воды до дѣши моеѣ.

Законоположницы иудеи, и фарисеи, лики апостольнѣи вопиетъ къ вамъ: се храмъ, егѣже вы разористе: се агнецъ, егѣже вы распясте, гробѣ предаете: но властѣи своею воскресѣ. не льститѣся ѿдѣс: тоѣи бо естъ, иже въ мѣри испѣи, и въ пѣтыи питавѣи, тоѣи естъ животъ, и свѣтъ, и миръ мирови.

Слава, гласъ ѣ:

Прѣидѣте христовосни людѣи, видѣи, что свѣщѣи ѿда предаетель, со ещѣиenni беззаконными, на испѣи нашего: днѣе повѣнна смерти, безсмертнаго слова сотвориша, и пѣлатѣ предѣвше, на мѣстѣи любѣи распяша. и сѣдмъ стѣражаѣи вопѣаше испѣи нашѣ, глагола: вѣстѣи ѣмъ оцѣи грѣхъ еѣи, да раздѣмѣютъ ѣзыцы и зѣ мѣртвѣи моѣи воскресѣи.

И нынѣ, тоѣиже:

Прокименъ, гласъ д:

Гдѣи гдѣи нашѣ, ѣкѣи чѣдно ѣма твоѣ по всѣи землѣи.

Стихъ: Укѣи възѣстѣи великолѣпѣи твоѣ превѣише нѣсѣи.

Читање из пророштава Исаије (глава 52,13-54,1).

Гле, слуга ће мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се. Како се многи зачудише теби, што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије, тако ће опет удивити многе народе, цареви ће пред њим затиснути уста своја, јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали. Ко вјерова проповиједању нашему, и мишица Господња коме се откри? Јер изниче пред њим као шибљика, и као коријен из сухе земље; не би обличја ни љепоте у њега; и видјесмо га, и не бјеше ништа на очима, чега ради бисмо га пожељели. Презрен бјеше и одбачен између људи, болник и вичан болестима, и као један од кога свак заклања лице, презрен да га ни за што не узимасмо. А он болести наше носи и немоћи наше узе на се, а ми мишљасмо да је рањен, да га Бог бије и мучи. Али он би рањен за наше пријеступе, избијен за наша безакоња; кар бјеше на њему нашега мира ради, и раном његовом ми се исцијелисмо. Сви ми као овце зађосмо, сваки нас се окрену својим путем, и Господ пусти на њ безакоње свијех нас. Мучен би и злостављен, али не отвори уста својих; као јагње на заклање вођен би и као овца нијема пред онијем који је стриже не отвори уста својих. Од тјескобе и од суда узе се, а род његов ко ће исказати? јер се истрже из земље живијех и за пријеступе народа мојега би рањен. Одредише му гроб са злочинцима, али на смрти би с богатијем, јер не учини неправде, нити се нађе пријевара у устима његовијем. Али Господу би воља да га бије, и даде га на муке; кад положи душу своју у принос за гријех, видјеће натражје, продуљиће дане, и што је Господу угодно напредоваће његовом руком. Видјеће труд душе своје и наситиће се; праведни слуга мој оправдаће многе својим познањем, и сам ће носити безакоња њихова. Зато ћу му дати дио за многе, и са силнима ће дијелити плијен, јер је дао душу своју на смрт, и би метнут међу злочинце, и сам носи гријехе многих, и за злочинце се моли. Весели се, нероткињо која не рађаш, запјевај и покликни ти, која не трпиш мука од порођаја, јер пуста има више дјетеце него ли она која има мужа, вели Господ.

Пророцтва исаиѣна чтѣнїе. [Гл. њв, ст. гл. љ: гл. њг, ст. лѣв гл. њд, ст. л.]

Тако глаголетъ гдѣ: еѣ оуразумѣетъ отрокъ мой, и вознеетѣа и прославитѣа сѣлѡ. Иакоже оужаивѣтѣа ѡ тѣбѣ мнози, такъ ѡбезумѣтѣа ѡ чловѣкъ вѣдъ тѡѡ, и слава тѡѡ ѡ сынѡвъ чловѣческихъ. Такъ оуднѡтѣа ѡзыцы мнози ѡ нѣмъ, и заградѡтѣа царїе оутѣа своѡ: ѡкъ ѡмже не возвѣстѣа ѡ нѣмъ, оузраѡтѣа, и ѡмже не слышаша, оуразумѣютъ. Гдѣ, ктѡ вѣрова слѡхѡ нашемѡ; и мышца гдѣна комѡ ѡкрыса; возвѣстѣхомъ, ѡкъ отрока предъ нѣмъ, ѡкъ корень въ землѣ жаждащѣй, нѣтъ вѣда смѡ, ннже славы: и вѣдѣхомъ сѣдѡ, и не ѡмаше вѣда, ни доброты: Но вѣдъ сѣгѡ безчѣтенъ, оумаленъ пѣче вѣхъ сынѡвъ чловѣческихъ: чловѣкъ въ ѡзвѣ сѡй, и вѣдѡй терпѣти болѣзнь, ѡкъ ѡвратѣа лице сѣгѡ, безчѣтно бытъ и не вѣнѣна. Сѣй грѣхѡ нашѡ нѡбитѣа, и ѡ насъ болѣзньдетѣа, и мы вѣнѣнѡмъ сѣдѡ быти въ трѡдѣ, и въ ѡзвѣ ѡ гѡ, и во ѡслобѣнїи. Тѡѡ же ѡзвѣнъ бытъ за грѣхѡ нашѡ, и мѡченъ бытъ за беззакѡнїѡ нашѡ, наказанїе мѡра нашегѡ на нѣмъ, ѡзвѡ сѣгѡ мы ѡсѡфѣхомъ. Вѣн ѡкъ оѡцы заблѡдѡхомъ: чловѣкъ ѡ пѡтѣ своегѡ заблѡдѡ, и гдѣ предаде сѣдѡ грѣхъ рѡдѡ нашѡхъ. И тѡѡ, занѣ ѡслобленъ бытъ, не ѡверзѡетѣа оутѣа своѡхъ: ѡкъ оѡца на заколенїе ведѣа, и ѡкъ ѡгнецъ предъ стѡргѡщимъ сѣдѡ безглаенъ, такъ не ѡверзѡетѣа оутѣа своѡхъ. Ко смиренїи сѣгѡ сѡдъ сѣгѡ взѡтѣа, рѡдъ же сѣгѡ ктѡ ѡповѣтъ; ѡкъ взѣметѣа ѡ землѣ жнѡтѣа сѣгѡ, рѡдѡ беззакѡнїѡ лѡдѣѡ моѡхъ ведѣа на смѣртѣ. И дамъ ѡкѡвѡ вѣтѣгѡ погрѣенїѡ сѣгѡ, и богѡты вѣтѣгѡ смѣртѣ сѣгѡ: ѡкъ беззакѡнїѡ не сотворѡ, ннже ѡвѣтѣа лѣтъ во оутѣхъ сѣгѡ. И гдѣ хѡцѣтѣа ѡчїстѣти сѣдѡ ѡ ѡзвѣ: ѡце дѡтѣа ѡ грѣбѣ, дѡшѡ вѡша оузраѡтѣа сѣма долгожнѡтное. И хѡцѣтѣа гдѣ рѡкѡю своеѡ ѡѡтѣ болѣзнь ѡ дѡшѡ сѣгѡ, ѡвѣти смѡ сѣтѣа, и создѡти рѡзѡмомъ, ѡправѡтѣи правѡнаго еѡгѡсѡдѡжѡца мнѡгимъ, и грѣхѡ ѡхъ тѡѡ понесѣтѣа. Сегѡ рѡдѡ тѡѡ насѡдѡнтѣа мнѡгѡхъ, и крѣпкихъ раздѡнтѣа корѣтѣи: занѣ предѡна бытъ на смѣртѣ дѡшѡ сѣгѡ, и со беззакѡнными вѣнѣна, и тѡѡ грѣхѡ мнѡгѡхъ вознеѣ, и за беззакѡнїѡ ѡхъ предѡнъ бытъ. Возвелѣна непѡды нераждающѡа, возглаѡ и возопїѡ нечревоколѣвшѡа, ѡкъ мнѡга чѡда пѡтѣа пѣче, нежелѡ ѡмѡщїѡ мѡжа.

Апостол, Јеврејима посланица. Зачало 306 (глава 2,11-18).

Враћо, и Онај који освећује и они који се освећују сви су од једнога; зато се не стиди да их назива браћом, говорећи: Објавићу Име твоје браћи својој, усред сабора пјесмом ћу те величати. И опет: Ја ћу се уздати у Њега. И опет: Ево ја и дјеца коју ми даде Бог. А пошто та дјеца имају заједницу у крви и месу, и Он узе најприснијег удјела у томе, да смрћу сатре онога који има моћ смрти, то јест ђавола. И да избави оне који из страха од смрти цијелога живота бијаху кривци за своје робовање. Јер, заиста се не присаједини анђелима, него се присаједини сјемени Аврамову. Стога је требало да у свему буде подобан браћи, да би био милостив и вјеран првосвештеник у служби Богу, како би очистио гријехе народа. Јер пошто је и сам страдао будући кушан, зато може помоћи онима који бивају кушани.

Еванђеље, од Луке, зачало 111 (глава 23,32-49).

У време оно, вођаху са Исусом и друга два злочинца са њим да погубе. И када дођоше на мјесто звано Лобања, ондје разапеше њега и злочинце, једнога с десне стране а другог са лијеве. А Исус говораше: Оче, опрости им, јер не знају шта чине! И дијелећи хаљине његове бацаху коцку. И народ стајаше гледајући. А и старјешине ругаху му се с њима говорећи: Друге спасе, нека спасе и себе, ако је он Христос, изабраник Божији. А и војници му се ругаху, приступаху и даваху му оцат. И говораху: Ако си ти цар јудејски, спаси самог себе! А бијаше над њим и натпис написан словима јелинским и латинским и јеврејским: Ово је цар јудејски. А један од објешених злочинаца хуљаше на њега говорећи: Ако си ти Христос, спаси себе и нас! А други одговоривши укораваше га говорећи: Зар се ти не бојиш Бога, кад си и сам осуђен тако? А ми смо праведно осуђени, јер примамо по својим дјелима као што смо заслужили; а он никаква зла не учини. И рече Исусу: Сјети ме се, Господе, када дођеш у Царству своме. И рече му Исус: Заиста ти кажем, данас ћеш бити са мном у рају. А бијаше око шестогачаса, и тама би по свој земљи до часа деветога. И помрча сунце, и завјеса храмовна раздрије се напола. И повикавши Исус из свега гласа рече: Оче, у руке твоје предајем дух свој. И рекавши ово издахну. А кад видје капетан шта се догоди, прослави Бога говорећи: Заиста овај човјек бјеше праведник. И сав народ који се бијаше скупио да гледа овај приказ, кад видје шта би, врати се бијући се у прса. А стајашу издалека сви познаници његови и жене које га пратише из Галилеје, посматрајући ово.

Апостолъ ко ѿвѣремъ, зачало 115:

Братіе, сѣдмѡ и ѡсѣдмѡи ѡ єдинаго вси: єже ради выны не стыдѣте братію нарицати ихъ, глагола: возвѣщѡ ѡма твоє братіи моєй, поредѣ цркви воспоѡта. И пакн: азъ вѣдѡ надѣла нынѡ. и пакн: єє азъ и дѣти, ѡже мѡ дѡлѣ єсть бѣхъ. Понєже оубо дѣти прѡвѣщѡша плѡти и крѡви, и тоѡ прѡскрениѡ прѡвѣщѡ тѣхъже, да смертію оупразниѡтѡ ѡмѡцаго державѡ смертн, сирѣчь дѡвола: И ѡбѡвѡтѡ сѡхъ, єлицы стѡхѡмъ смертн чрезъ всѡ житіє повѡни бѣша рабѡтѣ. Не ѡ аггѡ оубо когдѡ прѡемлетѡ, но ѡ сѣмене аврамова прѡемлетѡ. Ѣнодѡже дѡлженъ єь по всемѡ подобѡтиєа братіи, да милостивъ єдетѡ и вѣренъ первоєвѡщенникъ въ тѣхъхъ, ѡже къ бѣхъ, во єже ѡчиѡтитн грѣхн людскѡ. Въ нѡмъже во погрѡдѡ, єамъ ѡсѡщенъ быєвъ, мѡжетѡ и ѡсѡщѡемъ помоцн.

Таже євѡліє ѡ лѡкн, зачало 111.

Во время оно єллинскимн, и римскимн, и єврейскимн: єє єсть црѣ їздѣйскъ. єдинъ же ѡ вѣщѡною єлѡвѡ хѡлаше єгѡ, глагола: ѡце ты єєи хрѡтѡс, спѡси себѡ и нѡю. Ѣвѡщѡвъ же дрѡгн, прецѡше ємѡ, глагола: нн лѡ ты коишнєа бѣ, ѡкѡ въ томиже ѡсѡженъ єєи; И мы оубо въ правѡдѡ, догѡвѡнаєа во по дѣлѡмъ нѡю воспрѡемлєа: єєи же нн єдинаго єлѡ сотворн. И глаголаше їєсовн: помѡни ма гдн, єгдѡ прѡидѡши во црѣтн єє. И речѡ ємѡ їєс: ѡмнѡ глаголю тѣбѣ, днєсь во мнѡю вѡдѡши въ рає. Кѣ же чѡсѡ ѡкѡ шестнѡи, и тмѡ быѡтъ по всѡй землн до чѡсѡ девѡтаго. И помѡрчѡ єѡнце, и завѣса црѡковнѡа раздрѡса поєредѣ. И возглѡшь глѡсѡмъ єєлнмъ їєс речѡ: Ѣче, въ рѡцѣ твоєѡ предѡ дѡхъ мѡн: и єѡ рѡкѡ ѡздѡше. Кнѡвѡвъ же єѡтннкъ быѡшєє, проєлѡвн бѣа, глагола: коєтннкѡ чѡловѣкѡ єєи прѡвѡденъ єь. И всн прншѡдѡшн нарѡдн на позѡрѡ єєи, вѡдѡщѡ быѡѡцѡа, єѡцѡ єєєєн єѡѡ, вѡзвѡрѡцѡхѡса. Сѡѡѡхъ же всн знѡемн єгѡ ѡздѡлѡа, и жєснѡи єѡєлѡєтѡєѡєѡєѡєѡ ємѡ ѡ гѡлїєєн, зрѡщѡ єєхъ.

И одмах чтец:

Нека нас брзо претекну милости твоје Господе, јер веома осиромашисмо. Помози нам, Боже, Спаситељу наш, славе ради имена твога. Господе, избави нас и очисти грехе наше имена твога ради.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Молитва

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпеливи, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и

И посѣмъз чтѣніе.Тѣже:

Скѡрѡу да предварѡтъъ ны ѡцѣдрѡтъы твоѡ, гдѣн, ѡкѡ ѡбннцѡхѡмъз сѣлѡ: помози намъ, бѣже епсе намъ, славы радн ѡмене твоегѡ, гдѣн, ѡзбѡвн намъ, ѡ ѡчнстн грѣхн намъ, ѡмене радн твоегѡ.

Сѣтън бѣже, сѣтън крѣпкѣн, сѣтън беземѣртннн, помнѡдѣ намъ. **(Трнжды.)**

Слава ѡцѣ, ѡ сѣ, ѡ сѡмѡ дхѡ, ѡ нынѣ ѡ прнсно, ѡ во вѣкн вѣкѡвъз, ѡ мннн.

Престѡла трѣце, помнѡдѣ намъ: гдѣн, ѡчнстн грѣхн намъ: вѡко, прѡстн беззакѡннѡа нъша: сѣтън, прѡстн ѡ исцѣлѣнн немѡщн намъ, ѡмене твоегѡ радн.

Гдѣн помнѡдѣ, **(Трнжды.)**

Слава ѡцѣ, ѡ сѣ, ѡ сѡмѡ дхѡ, ѡ нынѣ ѡ прнсно, ѡ во вѣкн вѣкѡвъз, ѡ мннн.

Ѡче намъ, ѡже сѣн на небѣхъ, да свѡтнтѣлѡ ѡма твоѡ, да прндетъ црѣтѣе твоѡ, да бѡдетъ вѡла твоѡ, ѡкѡ на небн ѡ на землн. хлѣбъз намъ наѡщннн дѡждѡ намъ днѣсь, ѡ ѡстѡвн намъ дѡлгн намъ, ѡкоже ѡ мы ѡстѡвѡлѣмъз дѡлжннкѡмъз намъ: ѡ не вѡедн намъ во ѡскѡшеннѡ, но ѡзбѡвн намъ ѡ лѡкѡвѡгѡ.

Свѡщѣннкъз возгласѡетъ:

ѡкѡ твоѡ сѣтъ црѣтво, ѡ снла, ѡ слава, ѡцѡ, ѡ сѣ, ѡ сѣгѡу дхѡ, нынѣ ѡ прнсно, ѡ во вѣкн вѣкѡвъз.

Анкъ: ѡ мннн.

Конѡкъз, гласъ ѡ:

Намъ радн распѡтаго, прннднтѣ вѡнѡ воспѡнмъ, тогѡ во вндѣ мрѣа на дрѣвѣ, ѡ глаголѡше: ѡце ѡ распѡтѣе трѣпншн, ты сѣн снъ ѡ бѣзѡ мѡнѡ.

Гдѣн, помнѡдѣ, **мѡ.**

И молнтѡ:

ѡже на всѡкое времѡ, ѡ на всѡкѣн чѡсѡ, на небн ѡ на землн, покланѡемн ѡ славнмнн, хрѣте бѣже, долготѣрпѣлнѡе, многомнлѡстнѡе, многѡбѡгѡдѣтрѡбнѡе, ѡже прѡвѣднѡа лѡвѡнн ѡ грѣшнѡа мнѡдѡнн, ѡже всѡ зѡвнн ко спѡсеннѡу, ѡбѣщѡннѡа радн вѡдѡщнхъз вѡлѡгъ. сѡмъ, гдѣн, прнмн ѡ намъ вѡ чѡсѡ сѣн молнтѡвн, ѡ ѡспрѡвн жнѡѡтъз намъ къ зѡповѣдѣмъз твоѡмъ, дѡшы намъ ѡсѡвѡтн, тѣлѡу ѡчнстн: помышлѣннѡа ѡспрѡвн, мѡглѡн ѡчнстн: ѡ ѡзбѡвн намъ ѡ всѡкѡа скѡрѡбн, сѡлѡ ѡ

вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови оче.

Затим, Молитва светог Василија Великог.

Боже и Господе сила, и Творче сваке твари, који си због милосрђа неупоредиве милости твоје, Твог Јединородног Сина, Господа нашега Исуса Христа, низпослао на спасење рода нашега, и Часним Крстом његовим подерао списак грехова наших, и њиме победио начала и власти таме. Ти сам, Владико Човекољубче, прими и од нас грешних благодарстве не ове и прозбене молитве, и избави нас од сваког пагубног и мрачног греха и свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам науде. Прикуј за страх твој тела наша и не дај да се срца наша приклоне речима или помислима рђавим, него љубављу твојом рани душе наше, да би увек гледајући к Теби, и вођени светлошћу која је од Тебе, посматрајући Тебе неприступну и вечну светлост, непрестано исповедање и благодарење узносили Теби, беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и свесветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Болѣзней: ѡградѣ насъ сѣдмѣмъ твоимъ агглы, да ѡполченіемъ ѡхъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радѡмъ непрестѡпнымъ твоєѡ славы, ѡкво бѣгловенъ сѣи во вѣки вѣковъ, аминъ.

Гдѣ, помилѡи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и сѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.

Честнѣйшю херѡвѣмъ, и славиѣйшю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ истрѣнѣа бѣа слова рѡждшю, сѡщю бѣѣ тѡ велчаемъ.

Именемъ гдѣнимъ благоговѣ, Ѡче.

Посѣмъ молитва великаго васіліа.

Бже и гдѣ силъ и всеѡ тварѣи содѣтелю, ѡже за милосѣрдіе безприкладнымъ милостѣи твоєѡ, сѣднороднаго сѣа твоєгѡ, гдѡ нашегѡ ина хрѣта, низпослабѣи на спасеніе рѡда нашегѡ, и честнымъ сѣгѡ крѣтомъ рѡкописаніе грѣхъ нашихъ растерзавѣи, и побѣдѣи тѣмъ начала и влѣгчи тмы. Сѡмъ, вѣко члѣвѣкомѡбче, прѣимѣи и насъ грѣшныхъ, благодарствениымъ сѣѡ и молѣбнымъ молѣтѣи, и ижебѣи насъ ѡ всѡкагѡ вседѣиельнагѡ и мрѣчнагѡ прегрѣшеніа, и вѣхъ ѡслобѣити насъ ищѡщихъ, вѣднмыхъ и невѣднмыхъ вѣгъ. Пригвоздѣи стѣхъ твоємъ плѡти нашѡ, и не ѡклонѣи сердѣцъ нашихъ въ словеса илѣ помышленіа лѡкаствѣа: по любѡвѣи твоєѡ ѡфѡзвѣи дѡшы нашѡ, да кѡ тѣбѣ всегдѡ взирающе, и сѣже ѡ тѣбѣ свѣтомъ наставаемъ, тѣбѣ непрестѡпнаго и прѣносѣщнаго зѣрѣце свѣта, непрестѡнно тѣбѣ исповѣданіе и благодареніе возсылаемъ, безначальномъ Ѡцѣ, со сѣднороднымъ твоимъ сѣомъ, и всесѣимъ, и бѣгнимъ и животворѡщимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 поклона.)

(Псалам 68).

Спаси ме, Боже, јер дође вода до душе. Пропадам у дубоком глибу; гдје нема дна; тонем води у дубине, и вали ме затрпавају. Изнемогах вичући, промуче ми грло, побијељеше ми очи погледајући Бога. Онијех који мрзе на ме ни за што има више него косе на глави мојој; осилише који хоће да ме погубе, лажљиви непријатељи моји. Што нијесам отимао, ваља да вратим. Боже! ти знаш је ли у мени безумље, и кривице моје нијесу сакривене од тебе. Немој да се постиде у мени који се уздају у тебе, Господе, Господе над војскама! Немој да се посраме у мени који траже тебе, Боже Израилев! Јер тебе ради подносим руг, и срамота попаде лице моје. Туђин постадох браћи својој, и незнан синовима матере своје. Јер ревност за кућу твоју једе ме, и ружења онијех који тебе руже падају на ме. Плачем, постим се душом својом, и то ми се прима за зло; мјесто хаљине облачим врећу, и бивам им прича. О мени се разговарају сједећи на вратима, пијући вино пјевају ме. А ја се молим теби, Господе; вријеме је да се смилујеш, Боже; по великој милости својој услыши ме, јер је истинито спасење твоје. Извади ме из глиба, да не пропаднем; да се избавим од ненавидника и из дубоке воде; да ме не узме вода на матицу, да ме не прождре пучина, и да не склопи јама нада мною ждријела својега. Услыши ме, Господе, јер је благост твоја милосрдна, по великој доброты својој погледај ме. Немој одвратити лица својега од слуге својега; јер ме је туга; похитај, услыши ме. Приближи се души мојој, избави је; на супрот непријатељима мојим избави ме. Ти знаш под каквим сам ругом, стидом и срамотом; пред тобом су сви непријатељи моји. Срамота сатр срце моје, изнемогах; чекам хоће ли се коме сажалити, али нема никога; хоће ли ме ко потјешити, али не налазим. Дају ми жуч да једем, и у жеђи мојој поје ме оцтом. Трпеза њихова нека им буде мрежа и замка, то нека им буде плата. Нека им потамне очи њихове, да не виде, и њихове бедре раслаби за свагда. Излиј на њих јарост своју, и пламен гњева твојега нека их обузме! Стан њихов нека опусти, и у њиховијем шаторима нека не буде никога да живи. Јер кога си ти поразио, они гоне, и умножавају јаде онима које си ти

Девѣтый Часъ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ се црѣвнѣи нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ и припадѣмъ хрѣту, црѣвнѣи нашемѣ бгѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмѣ и припадѣмъ самомѣ хрѣту, црѣвнѣи и бгѣ нашемѣ.

И поклоны трѣ.

Условоу ѡ:

Спѣи ма бже, ѡкво внидоша воды до души моеѡ. Оуглабѡхъ въ тимѣнии глѡбнии, и несть погтоѡниа: прѣидѡхъ во глѡбнии морскѡи, и вѡра потопѣи ма. Оутрѡдѡхъ зовѣи, и змолче гортанѣи моѣи, и нечезѡтъ ѡчи моѣи, ѡ же ѡповѡти ми на бга моеѡ. Оумножиша паче влѣзъ главы моеѡ ненавидѡщи ма тѡне, ѡкрѣпиша врази моѣи, и згонѡщи ма неправедно: ѡже не вохциша, тогда воздаѡхъ. Иже, ты ѡвѣѡвалъ си безѡмѣ мое, и прегрѣши ма ѡ тебѣ не ѡтѡиша. Да не постыдѡтъ ѡ мнѣ терпѡщи тебѣ гдѣ, гдѣ силъ: ниже да пограматъ ѡ мнѣ ищѡщи тебѣ бже илѡвъ. ѡкво тебѣ ради претерпѣхъ поношенѣе, покрѣи срамѡта лице мое. Чѡждь быхъ братѣи моѣи, стѡненъ выновѡмъ матерѣ моеѡ. ѡкво ревностъ доумѣ твоегѡ снѣде ма, и поношенѣе поношенѣи тѣи нападоша на ма. И покрѣихъ погтому души моеѡ, и бысть въ поношенѣе мнѣ. И положихъ ѡдѡвѡниѣ мое вѣрѣнице, и быхъ илѡ въ прѣтѡ. ѡ мнѣ глѡмѡхъ снѣдѡщи во врагѣхъ, и ѡ мнѣ поахъ пиѡщи вѣно. ѡз же млѡтѡю моею къ тебѣ бже, врема блѡговолѣниа: бже, во множетѡвѣ млѡти твоѡи ѡглыши ма, во истинѣ спѣенѣи твоегѡ. Спѣи ма ѡ вѣнѣи, да не ѡгленѣ: да и зѡблѡма ѡ ненавидѡщи ма, и ѡ глѡбѡкнѡхъ водѡ. Да не потопѣи мене вѡра водниа, ниже да пожрѣтъ мене глѡбниа, ниже сѡдѣтъ ѡ мнѣ ровѣнникъ ѡгтъ своѡхъ. ѡглыши ма гдѣ, ѡкво блѡга млѡть твоѡа, по множетѡвѣ щедрѡти твоѡи прѣзри на ма. Не ѡвратѣи лица твоегѡ ѡ ѡтрока твоегѡ, ѡкво искорѡлѡ, искорѡ ѡглыши ма. Конми души моѣи, и и зѡблѡи ѡ: врагъ моѡхъ ради и зѡблѡи ма. Ты во вѣни поношенѣе мое, и стѡдъ моѡи, и срамѡта моѡи, прѣдѣ твоѡю вѣи ѡискорѡлѡщи ма. Поношенѣе чѡаше души моеѡ и стѡитѣ: и жѡдѡхъ скорѡбѡцагѡ, и не бѣ, и ѡгтѡшающѡхъ, и не ѡвѣтѡхъ. И дѡша въ снѣдѣ мою жѡльчъ, и въ жѡждѡ моѡ напоиша ма ѡцѡта. Да вѡдетъ трѡпѣза и хъ прѣдѣ ни ми

ранио. Мећи на њих кривицу за кривицом, да не дођу до правде твоје. Нека се избришу из књиге живијех, и с праведницима нек не буду записани. А ја сам ништ и болан; помоћ твоја, Боже, нек ме заклони. Славићу име Божије у пјесми, величаћу га у хвали. То је Богу милије од вола, од телета с роговима и с папцима. Видјеће ништи и радоваће се. Који тражите Бога, оживеће срце ваше. Јер Бог чује убоге, и сужања својих не оглуша се. Нека га хвале небеса и земља, мора и све што се у њима миче! Јер ће Бог спасти Сион, сазидаће градове Јудине; и људи ће се ондје населити и наслиједиће га. И натраже ће се слуга његовијех утврдити у њему, и који љубе име његово наставаће на њему.

(Псалам 69).

Воже, похитај да ме избавиш, Господе, да ми помогеш! Нек се постиде и посраме који траже душу моју! Нек уступе натраг, и осрамоте се који ми зло желе! Са стидом нек се врате натраг који ми говоре: ха! ха! Нек се тјеше и веселе тобом који траже тебе, и који љубе спасење твоје, нека једнако говоре: велик је Бог! А ја сам ништ и убог, Боже, похитај к мени! ти си помоћ моја и избавитељ мој, Господе, не часи!

(Псалам 85).

Пригни, Господе, ухо своје и услыши ме, јер сам невољан и ништ. Сачувај душу моју, јер сам твој поклоник. Спаси слугу својега, Боже мој, који се у те узда. Смилуј се на ме, Господе, јер к теби вичем вас дан. Обесели душу слуге својега, јер к теби, Господе, подижем душу своју. Јер си ти, Господе, добар и милосрдан и веома милостив свима који те призивљу. Чуј, Господе, молитву моју, и слушај глас мољења мојега. У дан туге своје призивљем те, јер ћеш ме услышати. Нема међу боговима такога какав си ти, Господе, и нема дјела такијех каква су твоја. Сви народи, које си створио, доћи ће и поклонити се пред тобом, Господе, и славити име твоје. Јер си ти велик и твориш чудеса; ти си један Бог. Покажи ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини твојој; учини

въ сѣтъ, и въ воздѣніе, и въ соблѣзнь. Да помрачѣтъ очѣи ѡчи ѡчи, ѡже не видѣти, и хребѣтъ ѡчи въиѡдѣти. Пролѣи на нѣ гнѣвъ твоѡи, и ѡроетъ гнѣва твоегѡ да погнѣнетъ ѡчи. Да вѣдетъ двѡръ ѡчи ѡветъ, и въ жнѡицѣх ѡчи да не вѣдетъ жнѡицѣх. Занѣ ѡгоже ты поразѡи ѡчи, чѣи погнаша, и къ волѣзѣи ѡзвъ моѡихъ приложѡша. Приложѣи беззаконіе къ беззаконію ѡчи, и да не видѣтъ въ правдѣ твоѡе. Да потребѣтъ ѡ книги жнѡицѣх, и въ прѣными да не напишѣтъ. Ницѣи и волѡи ѡземь ѡзвъ, спѣніе твоѡе бѣже да прѣимѣтъ мѡ. Восхвалѡи ѡма бѣа моегѡ въ пѣнію, возвелѡи ѡго во хвалѣніи. И ѡгѡдно вѣдетъ бѣгъ пѣче тельца ѡна, рѡги ѡзногѡца и пѡзновѡктѣи. Да ѡзрѣтъ ницѣи, и возвелѣтъ: възицѣи бѣа, и жнѡа вѣдетъ дѡша вѡша. ѡкъ ѡслѡи ѡвѡгѡ гѡи, и ѡковѡнныа своѡ не ѡуничжѣи. Да восхвалѣтъ ѡго нѣсѡ и землѡ, морѣ и всѡ жнѡицѣа въ нѣмъ. ѡкъ бѣгъ спѣтъ ѡна, и вознѣдѣтъ гѡди ѡдѣнѣтѣи: и велѣтъ тѡмѡ, и наследѣтъ ѡ. И сѣма раѡвъ твоѡихъ ѡдержѣтъ ѡ, и ѡбѡциѡи ѡма твоѡе велѣтъ въ нѣмъ.

Псаломъ 34:

Бѣже, въ помоць моѡе вѡмѡи, гѡи, помоци ми потѣиѣа. Да потѣдѣтъ и порѡмѣтъ ѡциѡи дѡшѡ моѡе, да возвратѣтъ вѣпѣтъ, и потѣдѣтъ хотѡциѡи ми слѡа. Да возвратѣтъ ѡбѣ стѣдѣща, глаголюциѡи ми: бѡгоже бѡгоже. Да возрѡдѣтъ и возвелѣтъ ѡ тебе вѣи ѡциѡи тебе бѣже: и да глаголютъ въиѡдѣти, да возвелѣтъ гѡи, ѡбѡциѡи спѣніе твоѡе. ѡзъ же ницѣи ѡземь и ѡвѡгѡ: бѣже, помози ми, помѡщѣи моѡи, и ѡзѡвѣтель моѡи ѡчи ты, гѡи не законѣи.

Псаломъ 115:

Приклонѣи гѡи ѡхо твоѡе, и ѡслѡи мѡ, ѡкъ ницѣи и ѡвѡгѡ ѡземь ѡзъ. Сохранѣи дѡшѡ моѡе, ѡкъ препѡбѡенъ ѡземь: спѣи раѡа твоегѡ бѣже моѡи, ѡповѡиѡго на тѡ. Помѡи мѡ гѡи, ѡкъ къ тебе воззовѣ вѣсь дѣнь. Возвелѣи дѡшѡ раѡа твоегѡ, ѡкъ къ тебе вѡзѡхъ дѡшѡ моѡе. ѡкъ ты гѡи бѡгъ и крѡчѡкъ, и многѡлѣтѣвъ вѣмъ призывѡиѡимъ тѡ. Видѣи гѡи мѡтѡвѡ моѡе, и вѡмѡи глаѡи молѣнѡ моегѡ. Въ дѣнь ѡрѡкѣи моѡе воззѡхъ къ тебе, ѡкъ ѡслѡи мѡ ѡчи. Нѣетъ поѡбѡенъ тебе въ возѡхъ гѡи, и нѣетъ по дѣлѡмъ твоѡимъ. Вѣи ѡзѡицѣи, ѡлики сотворѣи ѡчи, прѣидѣтъ, и поклонѣтъ предъ твоѡю гѡи, и

нека се мили срцу мојему бојати се имена твојега. Славићу те, Господе Боже мој, свијем срцем својим, и поштоваћу име твоје до вијека. Јер је милост твоја велика нама, и извадио си душу моју из пакла најдубљега. Боже, охолице усташе на мене, и гомила насилника тражи душу моју, и немају тебе пред собом. Али ти, Господе, Боже милостиви и благи, стрпљиви и богати добротом и истином, погледај на ме и смилуј ми се, дај силу своју служи својему, и помози сину слушкиње своје; учини са мном чудо доброте. Нека виде који ме ненавиде, и постиде се, што си ми, Господе, помогао и утјешо ме.

Слава, и сада Алилуја, **трипут**.
Господе помилуј, **трипут**.

Слава, **тропар**, глас 8.

Видећи разбојник Господара живота на крсту висећа, говораше: Кад Он не би био Бог оваплоћени, који је са нама разапет, не би сунце зраке своје сакрило, нити би земља дршћући се тресла. Но Ти, Господе, који све трпиш, сети ме се, у Царству твојем.

И сада, **Богородичан**.

Ти који си нас ради рођен од Дјеве, и распеће претрпео, Благи, који си смрћу смрт разрушио, и васкрсење показао као Бог; не презри оне које си саздао руком својом; покажи човекољубље твоје, Милостиви; прими Богородицу која Те је родила и која се моли за све, и спаси Спасе наш народ очајни.

После овога певамо следеће стихире. Самогласне, глас 7.

Ужас беше гледати, Творца неба и земље на крсту обешена, сунце помрчало, а дан опет у ноћ претворен, и земљу која из гробова враћа тела мртвих; са којима се клањамо Теби, спаси нас. **Двапут**.

Стих: Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.

прославаѣтъ ѿма твоѣ: ѿкъ вѣлїи сѣи ты, и творѣи чюдеса, ты сѣи бѣхъ сѣднїи. Настѣви мѣ гдн на пѣть твоѣи, и поидѣ во истинѣ твоѣи: да возведеиѣтъ сердце моѣ боѣтїи ѿ мене твоегѡ. Исповѣма тебѣ гдн бже мой всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю ѿма твоѣ въ вѣкы. ѿкъ мѣть твоѡ вѣла на мнѣ, и избѣвѣла сѣи дѡшъ мой ѡ да пренеподнѣишаго. Бже, законопретвѣнницы востѣша на мѣ, и соимъ державныхъ взыкаша дѡшъ мой, и не предложша тебѣ предъ собою. И ты гдн бже мой, щедрыи и млѣтвыи, долготерпѣливый и многомлѣтвыи и истинный, Прїзри на мѣ и помилѣи мѣ, даждь державѣ твоѡ сѣтрокѡ твоемѡ, и спїи сына рабы твоѣ. сотвори со мноу знаменїе во блго, и да видѣтъ ненавѣдѣи мѣ, и постыдѣтѣся: ѿкъ ты гдн помогѣ мнѣ, и оутѣшилѣ мѣ сѣи.

Слава, и нынѣ, **амалѣи**, **трижды**.
Гдн помилѣи, **трижды**.

Слава, **тропарь**, гласъ ѿ:

Вїда разбоѣнникъ начѣлника жїзни на крѣтѣ вѣсаца, глаголаше: ѿце не бы бѣхъ быль воплощѣма, иже съ нами распнїиѣма, не бы солице лѣчи [своѡ] потѣло, ниже бы землѣ трепѣщѣи трѣлѣма. но вѣдъ терпѣи, помани ма гдн во црѣви твоѣмъ.

И нынѣ, **бѣгородиченъ**:

Иже насъ радн рождѣиѣ ѡ дѣвы, и распѣтїе претерпѣвъ блгїи, испровергїи смѣртїю смѣртъ, и воскресѣнїе. влѣи ѿкъ бѣхъ, не презри иже создѣла сѣи рѣкою твоѡ. авн члѣвколюбїе твоѣ, милостиве. прїими рождшю тѣ бѣшъ, молащюся за ны. и спїи, спїе насъ, людн ѡчланныа.

И поѣмъ **тропарн** трн ѡ двѣнадесяти, гласъ 5:

Оужасъ бѣ видѣти, нѣсѣ и землн творѣл на крѣтѣ вѣсаца, солице помѣркшее, дѣнь же пакн въ нѡщъ преложшїиѣма, и зѣмлю и зѣ гробѡвъ възвѣмѣющѣ телеса мѣртвыхъ: съ нимже поклонѣма тебѣ, спїи насъ. **Дважды**.

Стихъ: Раздѣлѣша рїзы моѡ себѣ, и ѡ одеждн моѣи метѣша жребїи.

Глас 2.

Када Те безаконици приковаше на крст, Господа Славе, викао си к њима: Чиме сам вас увредио? или чиме прогневио? Пре мене ко вас је ослободио од туге? И сада шта ми узвраћате? Зло за добро; за стуб огњени, на крст ме приковасте; за облак, гроб ми ископасте; за ману, жуч ми принесосте; за воду, оцтом ме напојисте. Дакле, призваћу незнабошце, и они ће ме прославити, са Оцем и Светим Духом.

Стих: Дадосе ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом.

И опет исто.

Када Те безаконици приковаше на крст, Господа Славе, викао си к њима: Чиме сам вас увредио? или чиме прогневио? Пре мене ко вас је ослободио од туге? И сада шта ми узвраћате? Зло за добро; за стуб огњени, на крст ме приковасте; за облак, гроб ми ископасте; за ману, жуч ми принесосте; за воду, оцтом ме напојисте. Дакле, призваћу незнабошце, и они ће ме прославити, са Оцем и Светим Духом.

Слава, глас 6.

Данас виси на дрвету, Онај који је на води земљу утврдио (трипут). Венцем од трња се крунише, Онај који је цар Анђела. Лажном порфиром огрће се, Онај који је огрнуо небо облацима. Шамаре прима, Онај који је у Јордану ослободио Адама. Клинцима би прикован, Женик Цркве. Копљем би прободен Син Дјеве. Поклањамо се страдањима твојим, Христе. Поклањамо се страдањима твојим, Христе. Полањамо се страдањима твојим, Христе. Покажи нам и славно твоје Васкрсење.

И сада, **Исто.**

Прокимен, глас 6.

Рече безуман у срцу своме: нема Бога.

Стих: Нема га који чини добро, нема ни једнога.

Читање из пророштава Јеремијиних.
(глава 11,18-23 и глава 12,1-5,9-11 и 14-15).

Господ ми објави, те знам; ти ми показа дјела њихова. А ја бијех као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијох да се договарају на ме: оборимо дрво с родом његовијем, и истријебимо га из земље живијех, да му се име не спомиње више. Али, Господе над војскама, судијо праведни, који

Гласъ ѿ:

Ѣгда на крѣтѣ пригвоздиша беззаконнии гдѣ славы, вопіаше къ нимъ: чимъ вѣсѡмъ ѡкоренѣхъ; и ѡ чѣмъ прогнѣвахъ; прѣжде мене ктѡ вѣсѡмъ и збѣвѣн ѡмъ и корен; и нынѣ ктѡ мнѣ въздлетѣ, слава за блгѡла; за стѡлпъ огнении, на крѣтѣ ма пригвоздите: за ѡблакъ, грѡбъ мнѣ ископѣте: за мѡннѡ, желчь мнѣ принеоѡте: за водѡ, ѡцтомъ ма напоѡте. прочее призовѡмъ ѡзыки, и тѣи ма прославатъ со ѡцѣмъ и со стѣмъ дхѡмъ.

Стихъ: Дѡша въ смѣдъ мою желчь, и въ жаждѡ мою напоѡша ма ѡцта.

Гласъ ѿ:

Ѣгда на крѣтѣ пригвоздиша беззаконнии гдѣ славы, вопіаше къ нимъ: чимъ вѣсѡмъ ѡкоренѣхъ; и ѡ чѣмъ прогнѣвахъ; прѣжде мене ктѡ вѣсѡмъ и збѣвѣн ѡмъ и корен; и нынѣ ктѡ мнѣ въздлетѣ, слава за блгѡла; за стѡлпъ огнении, на крѣтѣ ма пригвоздите: за ѡблакъ, грѡбъ мнѣ ископѣте: за мѡннѡ, желчь мнѣ принеоѡте: за водѡ, ѡцтомъ ма напоѡте. прочее призовѡмъ ѡзыки, и тѣи ма прославатъ со ѡцѣмъ и со стѣмъ дхѡмъ.

Слава, гласъ ѿ:

Днѣсь виситъ на дрѣвѣ, иже на водѡхъ зѣмлю повѣсивши: вѣнцѣмъ ѡмъ тѣрниѡмъ ѡблагѡетѣ, иже агѡлѡвъ црѣ: въ лѡжнѡю баграннѡцѡ ѡблачитѣ, ѡдѣвѡннѡ нѣѡ ѡблаки: злѡшѣнѣ прѡитъ, иже во ѡрдѡнѣ свѡводнѡи ѡдѡма: гвѡздемъ пригвоздиша женихъ црѡковнѡи: копѣемъ пробѡдемъ еѡ дѣвѡ. Покланѡемѡ стрѣтемъ твоѡмъ хрѣтѣ: покланѡемѡ стрѣтемъ твоѡмъ хрѣтѣ: покланѡемѡ стрѣтемъ твоѡмъ хрѣтѣ: покажи намъ и славно твоѡ възкрѣнѣ. И нынѣ, **тѡиже.**

Прокименъ, гласъ ѿ:

Рече безуменъ въ срѡдцѣ своѡмъ: нѣсть бгѡ.

Стихъ: Нѣсть творѡнъ блгѡстѡиннѡ:

Прѡрѡчѣствѡ ѡеремиѡна чтѣнѣе. [Глѡвѡ ѡи, ст. ѡлѡтѡ: глѡвѡ ѡи, ст. ѡ-ѡлѡ]

Гдѣ, скажи ми, и ѡуразумѣю: тогда видѣхъ начинѡнѡ и хъ. И зъ же ѡкъ агнѡ незлѡбнѡе вѡдѡмоѡ на заколѣнѣ не разумѣхъ, ѡкъ на ма помыслиша помыслъ лѡкѡвнѡи, глѡбѡуце: прѡидѣте и вложимъ дрѡво въ хлѣбъ ѡгнѡ, и истрѣбимъ ѡгнѡ

испитујеш бубреге и срце, дај да видим освету твоју на њима, јер теби казах парбу своју. Зато овако вели Господ за Анатођане, који траже душу твоју говорећи: не пророкуј у име Господње, да не погинеш од наших руку; зато овако вели Господ над војскама; ево, ја ћу их походити: младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатођане кад их походим. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с тобом; али ћу проговорити о судовима твојим. Зашто је пут безбожнички срећан? зашто живе у миру сви који чине невјеру? Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; ти си им близу уста али далеко од бубрега. Али, Господе, ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према теби; одвучи их као овце на клање, и приправи их за дан кад ће се убити. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути са злоће онијех који живе у њој? неста све стоке и птица, јер говоре: не види краја нашега. Кад си трчао с пјешацима па те уморише, како ћеш се утркивати с коњима? и кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан? Нашљедство моје поста ми птица грабљива; птице, слетите се на њу, скупите се сви звјерови пољски, ходите да једете. Пастири многи поквариће мој виноград, потлачиће дио мој, мили дио мој обратиће у голу пустош. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда мној; сва ће та земља опустјети, јер нико не узима на ум. Овако говори Господ за све зле сусједи моје, који дирају нашљедство што дадох народу својему Израиљу: ево, ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу испред њих. А кад их ишчупам, опет ћу се смиловати на њих, и довјешћу опет свакога њих на нашљедство његово и свакога у земљу његову.

Апостол. Из посланице Јеврејима, зачало 324 (глава 10,19-3).

Враћо, имајући слободу за улазак у Светињу крвљу Исусовом путем новим и живим, који нам је Он отворио завјесом, то јест тијелом својим, и Свештеника великога над домом Божијим, приступајмо истинитим срцем, у пуној вјери, са срцима очишћеним од зле савјести и тијелом опраним водом чистом, држимо се чврсто у исповиједању наде без колебања, јер је поуздан Онај који је обећао; и старајмо се један о другоме у подстицању на

ѡ землѣ живѡщнхъ, и ѣма ѣгѡ да не поманѣтѣа кѣтомѡ. Гдѣ свѡдѡдъ, свѡдѡдѣ прѡвѣднѡ, ѣспытѡдѣнѣ сердѡдѣ и оутрѡбы, да вѣждѡ мѡщѣнѣе тѡѡѣ на нѣхъ, ѣкѡ кѡ тѣѣѣ ѡкрѡхъ ѡправдѡнѣе моѡѣ. Сегѡ рѡднѣ еѡ глагѡлетъ гдѣ на мѡжы ѡдѡдѡдѣнѣ ѣщѡщыѡ дѡшнѣ моѡѣ, глагѡлющыѡ: да не прорѡчѣствѡдѣши ѡ ѣмѣннѣ гдѣннѣ: ѡщѣ ли же нѣ, оѡмрѣши вѡ рѡкѡхъ нѡшнхъ. Сегѡ рѡднѣ еѡ глагѡлетъ гдѣ сѣлѡ: сѣ ѡзѡ порѣщѡѡ на нѣхъ: ѣнѡшн ѣхъ мѣчѣмъ оѡмрѡдѣтѡ, и сѣнове ѣхъ и дѡщѣрнѣ ѣхъ ѣкончѡютѣа глѡдомъ: ѣ ѡстѡнка не вѡдетъ ѡ нѣхъ, навѣдѡ бо сѡдѡ на живѡщыѡ во ѡдѡдѡдѣ, вѡ лѣтѡ порѣщѣнѣѡ ѣхъ. Прѡвѣденъ сѣнѣ гдѣнѣ, ѣкѡ ѡвѣщѡѡ кѡ тѣѣѣ, ѡвѣче свѡдѡдѣ вѡзглагѡлю кѡ тѣѣѣ: чѣдѡ ѣкѡ пѡтѣ нечѣстнѡвѡхъ ѣщѣтѣа; оѡговѡзнѡшѡа вѡнѣ тѡвѡрѡщнѣ беззакѡннѡѡ; Нѡсѡдѡдѡ сѣнѣ ѣхъ, и оѡкорѣннѡшѡа: чѡдѡ сѡтѡвѡрнѡшѡ, и сѡтѡвѡрнѡшѡ плѡдѡ: вѡнѡзѡ сѣнѣ тѡѡ оѡтѣтѡ ѣхъ, далѣче же ѡ оутрѡбѡхъ ѣхъ. ѣ тѡѡ, гдѣнѣ, разѡмѣѡшн мѡдѡ, вѡдѣлѡ мѡдѡ сѣнѣ, и ѣкѡдѣнѡ сѣнѣ сѣрдѡце моѡѣ прѣдѡ тѡѡѡѡ, сѡвѣрнѣ ѣхъ ѣкѡ ѡвѡцы на заклѡнѣнѣ, и ѡчнѣстнѣ ѣхъ вѡ дѣнѡ заклѡнѣнѡ ѣхъ. Докѡлѣ плѡкѡтнѣ ѣмѡтѣ зѡмѡдѡ, и тѡрѡвѡ вѣдѡ сѣлѡнѡ ѣзѣхнѣтѡ ѡ слѡбы живѡщнхъ на нѣнѣ; погнѡѡшѡ ѣкѡтнѣ и пѣтнѡцы, ѣкѡ рекѡшѡ: не оѡзрнѣтѡ еѡ пѡтѣнѣ нѡшнхъ. Нѡзнѣ тѡѡнѣ тѣкѡтѡ, и разѡмѡлѡютѡ тѡдѡ. ѣднѣтѣ, сѡвѣрнѣтѣ вѣдѡ свѣщнѣ сѣлѡнѡѡ, и да прѣндѡтѡ ѣнѣстнѣ ѣ. Пѡстѡрѣѣе мнѡзнѣ рѡстлѣнѡшѡ вѣнѡгрѡдъ моѡѡ, ѡскѡвѣрнѡшѡ чѡстѣь моѡѡ, дѡшѡ чѡстѣь желѡемѡѡ моѡѡ вѡ пѡтѣнѡнѡ непрохѡднѡѡ. Положнѡшѡ вѡ потѡрѡвѣнѣнѣ пѡгѡдѡбы. ѣкѡ еѡ глагѡлетъ гдѣ ѡ вѣщѡхъ сѡсѣдѡщѡхъ лѡкѡвѡхъ, прнѡсѡлѡщнхѡа нѡсѡдѡдѡнѡ моѡѡѡ, ѣже раздѣлнѡхъ лѡдѣмъ моѡѡмъ ѣнѡ: сѣ ѡзѡ ѣстѡргнѡѡ ѣхъ ѡ землѣ ѣхъ, и дѡмъ ѡдннѡ ѣзѡвѣргнѡѡ ѡ средѡѡ ѣхъ. ѣ вѡдетѡ сѣгдѡ ѣстѡргнѡѡ ѣхъ, ѡбѡрѡщѡѡ и помнѡлѡѡ ѣхъ, и вѡелѡ ѣхъ, кѡгѡждѡ вѡ дѡстѡѡннѣе сѡѡѡ, и кѡгѡждѡ вѡ зѡемлѡ сѡѡѡ.

Ѡплѡз кѡ сѡвѣрѡмъ, зачѡло тѣдѡ:

Прѡтѣѣ, ѣмѡщѣ дерзновѣнѣе вхѡднѣтнѣ во сѣгдѡ крѡвнѡ ѣнѡхъ хрѣтѡѡѡѡ, пѡтѣмъ нѡвѡымъ и живѡымъ, ѣгѡже ѡѡновнѡлѡ сѣтѣь нѡмъ завѣсѡѡ, ѣнѣрѣчѣь плѡтнѡѡ сѡѡѡѡ: ѣ ѣерѡѡ вѡелнѡкѡ нѡдѡ дѡмомъ вѡжнѡмъ: да прнѣстѡплѡемъ сѡ ѣстнннѡымъ сѣрдѡцемъ во ѣзѡвѣщѣннѣнѣ вѣщѡѡ, ѡкрѡплѣннѣ сѣрдѡцѡ ѡ сѡвѣстнѣ лѡкѡвѡѡ, и ѣзѡмѡѡннѣ тѣлѡѡ вѡдѡѡ чнѣстѡѡ. да держнѡмъ ѣспѡвѣдѡннѣе оѡповѡннѡѡ неѡклѡннѡѡ: вѣщѡренъ бо сѣтѣь ѡвѣщѡлѡвѡнѣнѣ. ѣ да разѡмѡвѡѡемъ дрѡгъ дрѡгѡ вѡ повѡщѣрѣннѣнѣ лѡвѡѡѡ, и дѡѡвѡрѡхъ дѡѡлѡ:

љубав и добра дјела. Немојмо изостајати са скупова наших, као што неки имају обичај, него се узајамно бодримо, и утолико више колико видите да се приближује Дан онај. Јер ако ми гријешимо хотимице и послјије примљеног познања истине, ту више нема жртве за гријехе, него само страшно очекивање суда и јарост огња који ће прогутати противнике. Кад неко преступи Закон Мојсејев, по исказу два или три свједока, има да умре без милости; замислите колико ће сада тежу казну заслужити онај који гази Сина Божијега, и крв Завјета којом је освећен за несвету држи, и Духа благодати вријеђа? Јер знамо Онога који рече: Моја је освета, ја ћу узвратити, говори Господ. И опет: Господ ће судити народу својему. Страшно је пасти у руке Бога живота.

Еванђеље од Јована, зачало 59-61 (глава 18,28, -19, 37).

У време оно, поведоше Исуса од Кајафе у судницу. А бјеше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би оскрнавили, него да би могли јести Пасху. Онда Пилат изиђе к њима напоље и рече: Какву оптужбу износите против овога човјека? Одговорише му и рекоше: Кад он не би био злочинац не бисмо га предали теби. А Пилат им рече: Узмите га ви и по закону вашем судите му. А Јудејци му рекоше: Ми не смијемо никога погубити. Да се испуни ријеч Исусова коју рече указујући каквом ће смрћу умријети. Онда уђе Пилат опет у судницу, па дозва Исуса и рече му: Ти ли си цар јудејски? Одговори му Исус: Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше о мени? Пилат одговори: Зар сам ја Јудејац? Народ твој и првосвештеници предаше те мени. Шта си учинио? Исус одговори: Царство моје није од овога свијета; кад би било од овога свијета Царство моје, слуге би се бориле да не будем предан Јудејцима; али Царство моје није одавде. Тада му рече Пилат: Дакле, ти си цар? Исус одговори: Ти кажеш да сам ја цар. Ја сам за то рођен и за то сам дошао на свијет да свједочим истину. И сваки који је од истине слуша глас мој. Рече му Пилат: Шта је истина? И ово рекавши изиђе опет Јудејцима, и рече им: Ја ниједне кривице не налазим на њему. А у вас је обичај да вам једнога пустим на Пасху. Хоћете ли, дакле, да вам пустим цара јудејскога? Тада сви опет повикаше говорећи: Не овога, него Вараву! А Варава бјеше разбојник. Тада, дакле, Пилат узе Исуса и ишиба га. А војници оплетоше вијенац од трња и метнуше му на главу, и обукоше му пурпурну хаљину. И говораху: Здраво, царе јудејски! И удараху га по образима. Пилат пак опет изиђе напоље и рече им: Ево вам га изводим напоље, да знате да на њему не налазим ниједне

Не ѡсѡблѡюще собраниа своегѡ, ѡкоже ѣсть нѣкимъ ѡбычай, но [дрѡгъ дрѡга] подвижѡщие: и толикѡ пѡче, ѣлико видѡте приближѡщеса дѣнь [ѣднѡй]. Кѡлею ко согрѣшѡщымъ намъ по прѣѡтѣи рѡзѡма истинны, кѡто мѡ ѡ грѣсѣхъ не ѡбрѣѡтѡетса жѣртѡа. Стрѡшно же нѣкое члѡвѣчѡ, и ѡгнѡ рѣвноствѣ, поѡстѣи хотѡщѡгѡ сопротѣивныа. Ѣвергѡа кѡтѡ закона мѡѡѣеова, безѡ милосѣрдѡа при двѡѡ нѡнѡ трѣѣхъ свѡдѣѡтелехъ ѡмирѡетѡ: Кѡликѡ, мнѡтѣ, гѡрѡшѡ спѡдѡбѡетса мѡжѡи, ѡже сѡа бѣжѡа поправѡй, и крѡвь завѣтѡнѡю икѡвернѡ възмнѡнѡвъ, въ нѣйже ѡсѣтѡса, и дѡха бѡгодѡтѣи ѡѡкорѡнѡнѡ; Кѣмы ко рѣкѡшаго: мнѣ ѡмѡщѡнѣе, ѡзѡ въздѡамъ, глаголетѡ гдѣ. и пакѡ: ѡакѡ ѡдѡнѡтѡ гдѣ людемъ своимъ. Стрѡшно ѣсть ѣже вѡпѡстѣи въ рѡцѣ бѣа живѡгѡ.

Еѡѡліе ѡ іѡанна, зачало ѡд., ѣ, ѣа:

Во время оно ведомоша ииша ѡ кѡлѡфы въ прѣтѡрѡ: бѣ же ѡѡтро: и тѣи не видѡша въ прѣтѡрѡ, да не ѡсквернѡтса, но да ѡдѡтѡ фѡлѡдѡ. и зѡидѣ же пѡлѡтѡ кѡ нимъ вѡнѡ, и рече: кѡю рѣчь принѡсѡте на чѡловѣка сѡгѡ; ѡвѣщѡша и рѣша ѣмѡ: ѡце не бы бѡлѡ сѣѡ слѡдѣѡй, не бѡхѡмъ прѣдали ѣгѡ тебѣ. рече же ѡмъ пѡлѡтѡ: понѡмѡте ѣгѡ вы, и по законѡу вѡшемѡ ѡдѡнѡте ѣмѡ. рѣша же ѣмѡ ѡдѡсѡ: намъ не доѡтѡнтѡ ѡѡбѣтѣи нѡкогѡже. да слѡво иѡсѡво ѡдѡетса, ѣже рече, назнѡмѡнѡа, кѡею смѣртѡю хотѡше ѡмрѣтѣи. видѣ же пакѡ пѡлѡтѡ въ прѣтѡрѡ, и гласѡ иѡса, и рече ѣмѡ: ты ли ѣси црѣ ѡдѡеѡнѡ; ѡвѣщѡа ѣмѡ иѡсѡ: ѡ себѣ ли ты сѣ глаголѡши, нѡнѡ иѡнѡи тебѣ рекѡша ѡ мнѣ; ѡвѣщѡа пѡлѡтѡ: ѣдѡ ѡзѡ жѡдѡвѡнѡнѡ ѣсѡмъ; рѡдѡ тѡѡй и ѡрѡхѣрѣсѡ прѣдѡша тѡа мнѣ, чѡтѡ ѣси сотѡворѡнѡ; ѡвѣщѡа иѡсѡ: црѣтѡ моѡ нѣствѣ ѡ мѡра сѡгѡ: ѡце ѡ мѡра сѡгѡ было бы црѣтѡ моѡ, слѡгнѡ моѡ ѡѡеѡ подвижѡнѡса быша, да не прѣданѡ бѡхъ бѡлѡ ѡдѡемъ: нѡнѣ же црѣтѡ моѡ нѣствѣ ѡсѡдѡ. Рече же ѣмѡ пѡлѡтѡ: ѡѡеѡ црѣ ли ѣси ты; ѡвѣщѡа иѡсѡ: ты глаголѡши, ѡакѡ црѣ ѣсѡмъ ѡзѡ. ѡзѡ на сѣе рѡдѡнѡса, и на сѣе прѡнѡрѡхъ въ мѡрѡ, да свѡдѣѡтельствѡю истѡнѡ: и вѡлѡкъ, ѡже ѣствѣ ѡ истѡнны, поѡлѡшѡетѡ глаѡа моѡгѡ. глагола ѣмѡ пѡлѡтѡ: чѡтѡ ѣствѣ истѡнна; и сѣе рѣкъ, пакѡ и зѡидѣ ко ѡдѡемъ, и глагола ѡмъ: ѡзѡ нѡ ѣдѡнныа тѣтѡла мнѡзи чѡѡша ѡ ѡдѡсѡй, ѡакѡ вѡнѡзѡ бѣ мѣствѡ грѡда, нѡдѣже пропѡша иѡса: и бѣ напѡнѡно, ѣврѣѡнѡнѡ, грѣчѡнѡнѡ, рѡмѡнѡнѡ. стѡлѡхѡ же при крѣтѣ иѡи сѡвѣ мѣтѡи ѣгѡ, и сѡстрѡа мѣтрѡ ѣгѡ, мѡрѡа клѡѡпова, и мѡрѡа магдѡлѡнна, иѡсѡ же видѣвъ мѣтрѡ, и

кривице. А Исус изиђе напоље носећи трнови вијенац и пурпурну хаљину. И рече им Пилат: Ево човјека! Када га, дакле, видјеше првосвештеници и слуге, повикаше говорећи: Распни га, распни! Пилат им рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим на њему кривицу. Одговорише му Јудејци: Ми имамо закон и по закону нашему мора да умре, јер начини себе Сином Божијим. Када, дакле, Пилат чу ову ријеч, побоја се већма. И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му не даде одговора. Пилат му тад рече: Зар мени не одговараш? Не знаш ли да имам власт да те распнем и власт имам да те пусти? Исус одговори: Не би имао власти никакве нада мноштво када ти не би било дано одозго; зато онај који ме предаде теби има већи гријех. Од тада гледаше Пилат да га пусти. Али Јудејци викаху говорећи: Ако овога пустиш, ниси пријатељ ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару. Пилат, дакле, чувши ову ријеч изведе Исуса напоље, и сједи на судијску столицу, на мјесту званом Литостротон, а јеврејски Гавата. А бјеше петак уочи Пасхе, око шестогачаса; и он рече Јудејцима: Ево цар ваш! А они повикаше: Узми, узми, распни га! Пилат им рече: Зар цара вашег да разапнем. Одговорише првосвештеници: Немамо цара осим ћесара. Тада, дакле, предаде га њима да се разапне. А они узеше Исуса и одведоше. И носећи крст свој изиђе на мјесто звано Лобања, а јеврејски Голгота. Ондје га разапеше, и са њим другу двојицу, с једне и са друге стране, а Исуса у средини. Пилат пак написа и натпис, па постави на крст а бјеше написано: Исус Назарећанин цар јудејски. И овај натпис читаше многи Јудејци, јер близу града бјеше мјесто гдје разапеше Исуса; и бјеше написано јеврејски, јелински и римски. А првосвештеници јудејски говораху Пилату: Не пиши: цар јудејски, него да он рече: ја сам цар јудејски. Пилат одговори: Што писах, писах. Војници пак када разапеше Исуса узеше хаљине његове и начинише четири дијела, свакоме војнику по дио, и доламу; а долама не бјеше шивена него изаткана изједна. Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацимо коцку за њу коме ће допасти. Да се испуни Писмо које говори: Раздијелише хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацише коцку. Војници, дакле, тако учинише. А стајаху код Исусова крста мати његова, и сестра матере његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина. А Исус видјевши матер и ученика кога љубљаше гдје стоји поред ње, рече матери својој: Жено, ето ти сина! Потом рече ученику: Ево ти мајке! И од оногачаса узе је ученик к себи. Послије тога, знајући Исус да се већ све свршило, да се сасвим испуни Писмо рече: Жедан сам! Стајаше пак суд пун оцта; а они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше устима његовим. А кад Исус окуси оцат рече: Сврши се! И преклонивши главу

оученика стоаца, њгоже љубљаше, глагола мѣри својој: жено, ево ево твој. по томъ же глагола оученикъ: ево мѣри твоа. и ѿ тогъ часа поацъ и оученикъ во своаи. поемъ вѣдъи ииъ, ѡкъ вѣдъ оуже совершишася, и преклонъ главѣ, предаде дхъ. и дае же, понеже патокъ бѣ, да не ѡстанидтъ на крѣтѣ тѣлесѣ въ свѣтѣ: бѣ во великъ день тоа свѣтѣ, молиша пѣла, да пребѣдѣ голѣни и хъ, и вѣзмѣтъ. прѣидоша же вѣни, и пѣромѣ оубо пребѣша голѣни, и дрѣгомѣ распѣтомѣ съ нимъ. На ииѣ же прѣидѣше, ѡкъ вѣдѣша ѡд оуже оумѣрша, не пребѣша ѣмѣ гѣни: но ѣдѣи ѿ вѣни копѣемъ рѣбра ѣмѣ провѣде, и ѣте и зѣде крѣкъ и вѣдѣ. и вѣдѣвѣи свѣдѣтельствова, и истинно ѣтъ свѣдѣтельство ѣгѣ. Во время оно, стоахъ при крѣтѣ ииовѣ мѣри ѣгѣ, и сестра мѣре ѣгѣ, мѣри клеопова, и мѣри магдалина, ииъ же вѣдѣвѣ мѣрь, и оученика стоаца, ѡгоже љубљаше, глагола мѣри својој: жено, ево ево твој. по томъ же глагола оученикъ: ево мѣри твоа. и ѿ тогъ часа поацъ и оученикъ во своаи. поемъ вѣдъи ииъ, ѡкъ вѣдъ оуже совершишася, да свѣдѣтѣ писанѣ, глагола: жѣждѣ. свѣдѣ же стоаше полинъ ѡцта: онѣ же испѣнише гѣвѣ ѡцта, и на трѣтъ вѣнѣше, прѣидѣша ко оустѣмъ ѣгѣ. ѣгда же прѣидѣ ѡцетъ ииъ, рече: совершишася, и преклонъ главѣ, предаде дхъ. и дае же, понеже патокъ бѣ, да не ѡстанидтъ на крѣтѣ тѣлесѣ въ свѣтѣ: бѣ во великъ день тоа свѣтѣ, молиша пѣла, да пребѣдѣ голѣни и хъ, и вѣзмѣтъ. прѣидоша же вѣни, и пѣромѣ оубо пребѣша голѣни, и дрѣгомѣ распѣтомѣ съ нимъ. на ииѣ же прѣидѣше, ѡкъ вѣдѣша ѡд оуже оумѣрша, не пребѣша ѣмѣ гѣни: но ѣдѣи ѿ вѣни копѣемъ рѣбра ѣмѣ провѣде, и ѣте и зѣде крѣкъ и вѣдѣ. и вѣдѣвѣи свѣдѣтельствова, и истинно ѣтъ свѣдѣтельство ѣгѣ. и тоѣ вѣтъ, ѡкъ истинѣ глаголетъ, да вѣ вѣрѣ и мѣте. вѣша во еѣ, да свѣдѣтѣ писанѣ: кѣтъ не свѣдѣтѣ ѿ негѣ. и пакѣ дрѣгѣ писанѣ глаголетъ: вѣзрѣтъ нанъ, ѡгоже провѣдѣша.

предаде дух. А будући да бјеше петак, па да не би тијела остала на крсту у суботу, јер бијаше велики дан она субота, Јудејци замолише Пилата да им се пребију голијени, па да их скину. Онда дођоше војници, и првومه пребише голијени и другومه распетом с њим; А дошавши до Исуса, кад видјеше да је већ умро, не пребише му голијени, него један од војника прободе му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода. И онај који је видио, посвједочи је, и истинито је свједочанство његово, и он зна да истину говори, да и ви вјерујете. Јер се ово догоди да се испуни Писмо: Кост његова неће се преломити. И опет друго Писмо говори: Погледаће на онога кога прободоше.

И одмах чтец:

Не предај нас до краја, Имена твога светога ради, и не разори завет твој, и не удаљи милост твоју од нас, ради Авраама којег си заволео, и ради Исаака слуге твога, и Израилџа светитеља твога.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Тајке предлагаетца чтѣніе: Слово крѣтное.

Не предѣждь насъ до концѣ имене твоегѡ радн, и неразори завѣта твоегѡ, и не ѡстави милости твоеѡ ѡ насъ, авраама радн возлюбленнаго ѡ тебе, и за ісаака раба твоегѡ и іаакоу сѣдмѡ твоегѡ.

Сѣдмѡ бже, сѣдмѡ крѣпкѡ, сѣдмѡ безсмертнѡ, помилѡ насъ. **(Трижды).**

Слава оцѣ, и сѣну, и сѣдмѡ духѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Преслава трѡце, помилѡ насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхи наша: вѣко, прости беззаконїѡ наша: сѣдмѡ, посети и исцели немощи наша, имене твоегѡ радн.

Гдѣ помилѡ, **(Трижды).**

Слава оцѣ, и сѣну, и сѣдмѡ духѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Оче нашъ, иже сѣдмѡ на небесахъ, да свѣтитѣѡ има твое, да прїидетѣ црѣвїе твое, да вѣдетѣ воля твоя, ѡакѡ на неби и на земли. хлѣбъ нашъ насущнѡ даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставимъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡбидѣнїемъ.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

ѡакѡ твое сѣдмѡ црѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и сѣну, и сѣдмѡ духѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкъ: аминъ.

Кондакъ, гласъ ѡ:

Насъ радн распѣтаго, прїидїте вси воспоимъ, того ко видѣ мрїѡ на дрѣвѣ, и глаголаше: аще и распѣтїе терпиши, ты сѣдмѡ сѣнъ и бгъ мой.

Гдѣ, помилѡ, **мѡ.**

Молитва

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпеливи, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Молитва:

Владико Господе, Исусе Христе Боже наш, који дуго трпиш грехе наше, и довео си нас чак до овога часа, у којем висећи на животворном дрвету, пропутио си улаз у Рај благоразумном разбојнику, и смрћу си смрт разрушио, очисти нас грешне, и недостојне слуге твоје. Јер, сагрешисмо и беззаконовасмо, и нисмо достојни да подигнемо очи наше, и погледамо на висину небесну, зато што смо оставили пут правде твоје, и ходисмо по вољи срдаца наших. Но молимо твоју неизмерену доброту: поштеди нас, Господе, по мноштву милости твоје и спаси нас Имена твога светог ради, јер исчилеше у сујети дани наши. Отми нас из руку непријатеља, и опрости нам грехе наше, и умртли телесно наше умовање, да одбацивши старог човека, обучемо се у новог, и поживимо Теби, нашем Владици и добротвору, и да тако, ходећи по твојим заповестима, достигнемо у вечни покој; где је обиталиште свих који се веселе. Јер си Ти истинито весеље и радост оних који љубе Тебе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо са бесчислетним Твојим Оцем, и свесветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И одмах,

И МОЛИТВА:

Иже на великое время, и на великий часъ, на небѣхъ и на землѣхъ, поклоняемый и славимый, христѣ бже, долготерпеливе, многомилостиве, многоблгодѣтели, иже праведныхъ любяи и грешныхъ милуаи, иже всѣхъ зовяи ко спасенію, ѡбещаніа ради бжедущихъ блгъ. самъ, гди, приими и наша въ часъ сей молитвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ, души наша ѡсвяти, телеса же очисти: помысли же исправи, мысли же очисти: и избави насъ ѿ всѣхъ коренъ, злыхъ и болѣзней: ѡгради насъ стѣнами твоими аглы, да ѡполчимъ ихъ соблюдеи и неуглабимъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радостъ непрестанныхъ твоихъ славы, яко бжеговѣнъ си во вѣки вѣковъ, аминъ.

Гди, помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣому духу, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.
Честнѣйшую херувимъ, и славнѣйшую безъ сравненіа серафимъ, безъ истребленіа бже слова рождшую, сщю ецѣ тѣ величавемъ.
Именемъ гдинемъ благослови, оче.

Таже молитва великаго велиа.

Вѣко гди иже христѣ бже нашъ, долготерпеливъ ѿ нашихъ согрѣшеніихъ, и даже до нынѣшняго часа привелъ и насъ, въ онъже на животворящемъ древе висѣа, благоразумномъ разбойникѣ, иже къ раи прѣсозволи си ходоу, и смертію смертъ раздѣлиа си: ѡчисти насъ грешныхъ, и недостойныхъ рабъ твоихъ, согрѣшихомъ бо и беззаконовахомъ, и несправды догрити возверти очеса наша, и воззрѣти на высоту небдью: зане ѡстѣвахомъ путь правды твоеа, и ходихомъ въ болахъ сердца нашихъ. но молимъ твою безмѣрную благоутѣ: пощадѣ насъ, гди, по множеству милости твоеа, и спаси насъ имене твоего ради седмъ, яко ижезоса въ сретѣ днѣ наши: иже насъ иже ради сопротивнаго, и ѡстѣвахомъ грѣхѣхъ нашихъ, и ѡумертви плотское наше мѡдрованіе, да вѣтхого ѡложивше человека, въ новаго ѡблецемъ: и твѣ поживемъ нашимъ вѣцѣ и блгодѣтелю. и такъ твоимъ послѣдующе повелѣніемъ, въ вечный покой достигнемъ: иже сѣтъ вѣхъ всеащнихъ жнлице. ты бо си истинный истинное веселіе и радостъ любящихъ тѣ, христѣ бже нашъ: и твѣ славу возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, и претѣмъ, и блгимъ, и животворящимъ твоимъ духомъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Блажена побрже: после сваког стиха понавља се.
 У Царству твоме, сети се нас Господе, када дођеш у Царству твоме.
 Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.
 Блажени који плачу, јер ће се утешити.
 Блажени кротки, јер ће наследити земљу.
 Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.
 Блажени милостиви, јер ће помиловани бити.
 Блажени чисти срцем, јер ће Бога видети.
 Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.
 Блажени изгнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.
 Блажени сте када вас узасрамоте, и успрогоне и рекну сваку рђаву реч против вас, лажући мене ради.
 Радуйте се и веселите се, јер је велика ваша награда на небесима.
 Слава, и сада:
 Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.
 Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.
 Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.
 Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.
 Збор небесни пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља, славе твоје.

Стих: Приступите к Њему и просветићете се и лица ваша неће се постидети.

Збор небесни пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља, славе Твоје.

Слава:
 Збор светих ангела и архангела, са свим небеским силама пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља славе твоје.

И сада:
 Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног не створеног, једносушног Оцу, кроз

Начало изъображеніи

Во црѣтвѣи твоѣмъ помани насъ, гдѣ, егда прїидеши во црѣтвѣи твоѣмъ.
 Блаженнїи нищїи дѣомъ, ѣкѡ тѣхъ сѣтъ црѣтѡ нѣное.
 Блаженнїи плачѣщїи, ѣкѡ тїи оутѣшѣтѣа.
 Блаженнїи кротѣщїи, ѣкѡ тїи наследѣтѣ зѣмлю.
 Блаженнїи лѣдѣщїи и жаждѣщїи правды, ѣкѡ тїи насытѣтѣа.
 Блаженнїи милостивїи, ѣкѡ тїи помиловани бѣдѣтѣ.
 Блаженнїи чїстїи сѣрдцемъ, ѣкѡ тїи бѣа оцрѣтѣтѣ.
 Блаженнїи миротѡрѣцы, ѣкѡ тїи сынове бжїи нареѣтѣа.
 Блаженнїи изгнани правды ради, ѣкѡ тѣхъ сѣтъ црѣтѡ нѣное.
 Блаженнїи сѣтѣ, егда поносѣтѣ вѣмъ, и изженѣтѣ, и реѣтѣ вѣлѣкъ солъ глаголѣ на вы, лжѣще менѣ радн.
 Радѣнѣтѣа и веселїтѣа, ѣкѡ мзда вѣша многа на нѣрѣхъ.
 Не глаголѣмъ же на блженнѣхъ пѣсней, ѣже въ мнѣнїи, ни апла, ни сѣла.
 Слава, и нынѣ:
 Помани насъ, гдѣ, егда прїидеши во црѣтвѣи твоѣмъ.
 Помани насъ, влѣко, егда прїидеши во црѣтвѣи твоѣмъ.
 Помани насъ, сѣтїи, егда прїидеши во црѣтвѣи твоѣмъ.
 Лїкъ нѣнынїи поѣтѣ тѣ, и глголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ савлѡдѣ, исполнь нѣо и землѣ слѣвы твоѣа.
Сѣтїхъ: Пристѣпнїте къ немѣ, и просѣѣтїтѣа, и лицѣ вѣша не постыдѣтѣа.
 Лїкъ нѣнынїи поѣтѣ тѣ, и глголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ савлѡдѣ, исполнь нѣо и землѣ слѣвы твоѣа.
 Слава:
 Лїкъ сѣтїхъ лггѣ и архлггѣ, со вѣмнїи нѣнынїи иллмнїи, поѣтѣ тѣ, и глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ савлѡдѣ, исполнь нѣо и землѣ слѣвы твоѣа.
 И нынѣ:

Иповѣданїе православноя вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣа оца вседержїтѣла, тѡрѣца нѣбѣ и землїи, виднїмѣмъ же вѣемъ и невиднїмѣмъ. И во єдинаго гдѣ иїа хрїста, єна бжїа, єдинороднаго, ѣже

Кога је све постало; Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек. Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен; И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму; И Који се узнео на небеса и седи с десне стране Оца; И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом Царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа Животворнога, који од Оца исходи, Који се заједно са Оцем и Сином обожава и слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за отпуштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, остави, опрости Боже, сагрешења наша вољна и невољна, било у речи и у делу, било у знању и у незнању, било у дану и у ноћи, било у уму и у помислима; све нам опрости, као добар и Човекољубац.

Оче наш, који си на небесима, да се свети Име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде Воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од нечастивога.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога Који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој. Господе помилуј, **40 пута.**

Ѡ Ѡцѣл рожде́ннаго прѣжде всѣхъ вѣкѡ. Свѣта ѡ свѣта, бѣа истинна, ѡ бѣа истинна, рожде́нна, не сотворѣнна, ѣдиноѡцна Ѡцѣ, ѡже всѣ быша. Нѣсѣ радн человекѡ, и на́шего радн спасѣнѣа, шѣдшаго еѡ нѣсѣ, и вопло́тнѣшагоѡ ѡ дѣла еѣа и мѣрн дѣы, и воцѣвѣчшасѡ. Распѣтаго же за ны, при понтиѣетѣмѡ пѣлѣтѣ, и страда́вша, и погребѣнна, и воокре́ешаго въ третѣй дѣнь, по писанѣмѡ. И возше́дшаго на нѣбѡ, и сѣда́ща ѡдеснѡу Ѡцѣ. И пакн градѡцаго еѡ славою, еда́ити живѣмѡ и мѣртвѡмѡ, ѣгѡже црѣтѡю не бѣдетѣ концѣ. И въ дѣла еѣаго, гдѣа, животворѣцаго, ѡже ѡ Ѡцѣа нехѡда́цаго, ѡже еѡ Ѡцѣмѡ и еѣомѡ спокланѣема, и сла́внма глагола́вшаго прорѡкн. Во ѣднѣ еѣѡу, еѡборнѡу и апѣтольскѡу црѣковѣ. Исповѣ́дѡу ѣднѡ крещѣнѣе во ѡста́вленѣе грѣхѡвъ. Чаю воокре́енѣа мѣртвѡхъ: И живнн бѣдѡцагѡ вѣка, а́минь.

Та́же моли́тва:

Ѡслабн, ѡста́вн, прѡстн, бѣже, прѣгрѣшѣнѣа на́ша, во́льнаѡ и нево́льнаѡ, ѡже въ сло́вѣ и въ дѣлѣ, же въ вѣдѣнѣнн и не въ вѣдѣнѣнн, ѡже во днн и въ ноцн, ѡже во ѡумѣ и въ помышлѣнѣнн, всѣа на́мѡ прѡстн, ѡкѡ блгѡ и цѣлѣколю́бецѡ.

Ѡче на́шѡ, ѡже ѣсн на нѣсѣхъ, да свѣтнѣа ѡма твоѡ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоѡ, да бѣдетѣ во́ла твоѡ, ѡкѡ на нѣсн и на землн. хлѣбѡ на́шѡ наѣщннѡ дѣждѡ на́мѡ днѣѡ, и ѡста́вн на́мѡ до́лгн на́шѡ, ѡкоже и мы ѡста́вѣмѡ должннѡмѡ на́шѡмѡ: и не ввѣдн на́сѡ во искуше́нѣе, но и́збѣвн на́сѡ ѡ лѣка́вагѡ.

Свѣщѣнникѡ возгласѣетѣ:

Ѡкѡ твоѡ ѣстѣ црѣтѡ, и сѣла, и сла́ва, Ѡцѣа, и сѣа, и еѣагѡ дѣла, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ.

А́нѡ: а́минь.

Конда́кѡ, гласѡ и:

Нѣсѣ радн распѣтаго, прѣидѣте всн вопо́мѡмѡ, того́ во вѣдѣ мѣа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтѣ терпншн, ты ѣсн сѣз и бѣз моѡ. Гдѣн, помнѣдн, а́.

И МОЛИТВА:

Свесвета Троице, једносуштна моћи, нераздељиво царство, узроче свих добара, помилуј и мене грешнога, утврди, уразуми срце моје, и сву нечистоту моју уклони, просвети моју мисао, да увек славим, певам и клањам се, и говорим: један је Свет, један је Господ, Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин. Нека је благословено Име Господње, од сада и до века. Слава, и сада:

Псалом 33.

Влагосиљам Господа у свако доба, хвала је његова свагда у устима мојима. Господом се хвали душа моја; нека чују који страдају, па нека се радују. Величајте Господа са мнош, узвишујмо име његово заједно. Тражих Господа, и чу ме, и свијех невоља мојих опрости ме. Који у њега гледају просветљују се, и лица се њихова неће постидјети. Овај страдалац завика, и Господ га чу, и опрости га свијех невоља његовијех. Анђели Господњи станом стоје око онијех који се њега боје, и избављају их. Испитајте и видите како је добар Господ; благо човјеку који се узда у њ. Бојте се Господа, свети његови; јер који се њега боје, њима нема оскудице. Богати осиромашеше и огладнеше, а који траже Господа, не премиче им се ни једнога добра. Ходите, дјецо, послушајте ме; научићу вас страху Господњему. Који човјек жели живота, љуби дане да би видео добро? Устављај језик свој ода зла, и уста своја од пријеварне ријечи. Клони се ода зла, и чини добро, тражи мира и иди за њим. Очи су Господње обраћене на праведнике, и уши његове на јаук њихов. Али је страшно лице Господње за оне који чине зло, да би истријебио на земљи спомен њихов. Вичу праведни, и Господ их чује, и избавља их од свијех невоља њиховијех. Господ је близу онијех који су скрушена срца, и помаже онима који су смјерна духа. Много невоље има праведник, али га од свијех избавља Господ. Чува Господ све кости његове, ни једна се од њих неће сломити. Безбожника убиће зло, и који ненавиде праведника превариће се. Господ искупљује душу слуга својих, и који се год у њега уздају, неће се преварити.

И ОТПУСТ

А треба и ово знати, да смо примили у Палестини, да се у овај свети дан Великог Петка, не врши Литургија Пређеосвећених дарова, нити опет пуна Литургија, нити се поставља трпеза, нити једемо у овај дан Распећа. А ако неко буде много слаб, или престарео, и не може да издржи да не једе, даје му се хлеб и вода, по заласку сунца. Јер смо овако примили од светих заповести светих Апостола, да се не једе у Велики Петак. Јер је Господња реч, коју рече ка фарисејима Господ: Када се од њих узме Женик, тада ће постити у онај дан. Овако су божански Апостоли примили, и ово ћеш наћи у заповестима апостолским, пажљиво их читајући. А правилна је и посланица најсветијег архиепископа Александријског Дионисија, који ово јавно објављује.

Таже молиће ѿ:

Весѣла трѣце, ѣднноѿцила державо, нераздѣльное царство, вѣхъ благоухъ вниа: благоволи же и ѿ мнѣ грѣшнѣмъ. ѿтверди, враздѣми ердце моє, и всю мою ѿнми еквѣриѿ. просвѣти мою мысль, да выиѿ слаблю, пою, и поклоняюса, и глаголю: ѣдинъ свѣтъ, ѣдинъ гдѣ, ииъ хрѣтоъ, во славу бга оца, аминь. Бѣди ѿма гдѣне благословѣно ѿ нынѣ и до вѣка. Трижды. Слава, и нынѣ:

Ψаломъ ѿ:

Благословлю гдѣ на всѣкое время, выиѿ хвалѣ егѡ во ѡтѣхъ моихъ. Ѿ гдѣ похвалнѣа дшѣ моѣ, да ѡслѣшатъ крѡтцын, и возведедѣса. Возвѣнчнѣ гдѣ со мною, и вознеемѣ ѿма егѡ вкѡпѣ. Взыкахъ гдѣ, и ѡслѣша мѣ, и ѿ вѣхъ скорѣи моихъ ижебѣ мѣ. Пристѣпнѣ къ немѿ, и просвѣтнѣса, и лица бѣша не постыдѣдѣса. Сѣи нициѣ възвѣа, и гдѣ ѡслѣша ѿ, и ѿ вѣхъ скорѣи егѡ сплѣ ѿ. Ѿполнѣа аггѣа гдѣнь ѡкрестъ боѡщнѣа егѡ, и ижебѣнѣ ѿхъ: вкѡпнѣ, и виднѣ, ѿкѡ бѣгъ гдѣ. Блаженъ мѣжъ, иже ѡповѣдѣ нань. Бѡйтѣса гдѣ всю сѣи егѡ, ѿкѡ нѣсть лишѣнѣа боѡщымѣ егѡ. Богѣти ѡвннѣа ѿ взалкаша: взыкающѣи же гдѣ не лишѣдѣса всѣкаго блага. Прииднѣ, чѣа, послѣшнѣ мене, стѣхъ гдѣню наѣхъ бѣзъ. Ктѡ ѣсть человекъ, хотѣи живѡтъ, любѣи дни видѣти бѣги; ѡдержнѣ ѡзыкъ твоѣ ѿ сла, и ѡтѣтѣ твоѣ, ѣже не глаголати льстнѣ. Ѿклонѣа ѿ сла, и сотвори бѣго: взыци мѣра, и поженѣ ѿ. Ѿчи гдѣни на правѣдныа, и ѡшн егѡ въ молиће ѿхъ. Лице же гдѣне на творѣщымѣ сла, ѣже потребнѣи ѿ земнѣ пѣмать ѿхъ. Возвѣаша правѣднѣи, и гдѣ ѡслѣша ѿхъ, и ѿ вѣхъ скорѣи ѿхъ ижебѣнѣ ѿхъ. Близъ гдѣ сокрѣшеннѣхъ ердцемъ, и смиреннѣа дѣхомъ сплѣтѣ. Многи скѡрен правѣднымъ, и ѿ вѣхъ ѿхъ ижебѣнѣтѣ ѿ гдѣ. Храннѣтѣ гдѣ всѣ кѡсти ѿхъ, ни ѣдина ѿ ниѣхъ сокрѣшнѣдѣса. Смерть грѣшникѡвъ люта, и ненавѣдѣщнѣ правѣднаго прегрѣшѣтѣ. Ижебѣнѣтѣ гдѣ дѣшы рѣзъ своиѣхъ, и не прегрѣшѣтѣтѣ всю ѡповѣющѣи на него.

Достоѣно ѣсть: И ѡпѣтѣ.

[Зри] Подѡбѣтѣ же и сѣ вѣдѣти, ѿкѡ прѣдохъ въ палестинѣ, въ сѣи сѣи дѣнь великаго пятка, не творнѣти преждѣосвѣщеннѣю, ниже пѣки совершеннѣю литѣргѣю, но ниже трѣпѣзѣ поставѣемъ, ниже ѡднѣмъ въ сѣи дѣнь распѣтѣа. Иже же ктѡ вѣдѣтѣ многопомощнѣ, илѣ прегрѣдѣса, и не могнѣи прѣбѣти поѣтѣнѣ.

ипођакон Зоран Бобић
